

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.10.2016
COM(2016) 590 final

2016/0288 (COD)

NOTE

This language version reflects the corrections done to the original EN version transmitted under COM(2016) 590 final of 14.9.2016 and retransmitted (with corrections) under COM(2016) 590 final/2 of 12.10.2016

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 303 final/2}
{SWD(2016) 304 final}
{SWD(2016) 305 final}
{SWD(2016) 313 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Sedan den senaste ändringen av regelverket för elektronisk kommunikation gjordes 2009 har sektorn utvecklats avsevärt och fått en allt större betydelse som främjare av onlineekonomin. Marknadsstrukturerna har utvecklats och den monopolbaserade marknadsmakten begränsas alltmer. Samtidigt har konnektivitet blivit en faktor som präglar en stor del av det ekonomiska livet. Konsumenter och företag förlitar sig allt mer på data- och internettjänster i stället för på telefoni eller andra traditionella kommunikationstjänster. Denna utveckling har lett till att tidigare okända typer av marknadsaktörer börjat konkurrera med traditionella operatörer (dvs. så kallade *over-the-top-aktörer* (OTT): tjänsteleverantörer som erbjuder ett brett utbud av tillämpningar och tjänster, inklusive kommunikationstjänster, via internet). Samtidigt har utvecklingen inneburit att efterfrågan på fast och trådlös konnektivitet av hög kvalitet har ökat i takt med att innehållstjänsterna online har blivit fler och populärare, t.ex. datormoln, sakernas internet och kommunikation maskin till maskin (M2M). De elektroniska kommunikationsnäten har också utvecklats. De viktigaste ändringarna är följande: i) Den pågående övergången till en helt IP-baserad miljö, ii) de möjligheter som erbjuds av de nya och förbättrade underliggande nätinfrastukturer som används för den nästan obegränsade överföringskapaciteten i fiberoptiska nät, iii) det faktum att fasta nät och mobilnät konvergerar mot sömlösa tjänsteutbud till slutanvändarna oberoende av plats eller utrustning, och iv) utvecklingen av innovativa tekniska metoder för nätförvaltning, i synnerhet programvarudefinierade nät (*Software Defined Networks*, SDN, och *Network Function Virtualisation*, NFV). Denna ändrade användning och drift utsätter de nuvarande bestämmelserna för nya utmaningar som förmodligen kommer att bli allt viktigare på medellång och lång sikt och som därför måste beaktas vid en översyn av regelverket för elektronisk kommunikation.

Denna översyn måste ses i ljuset av *En strategi för en inre digital marknad i Europa*¹. I strategin konstaterades att den digitala sektorn håller på att genomgå ett viktigt paradigmskifte och att privatpersoner och företag bör ha sömlös tillgång och kunna bedriva onlineverksamhet enligt rättvisa konkurrensvillkor. Där aviserades också följande: "Kommissionen kommer under 2016 att lägga fram förslag om att grundligt omarbete regelverket för telekommunikationer med fokus på att i) anta en enhetlig strategi för radiospektrum och dess förvaltning på den inre marknaden, ii) skapa förutsättningar för en verklig inre marknad genom att ta itu med regelfragmentering så att effektiva nätoperatörer och tjänsteleverantörer får stordriftsfördelar och konsumenterna ges ett fungerande skydd, iii) skapa lika spelregler för marknadsaktörerna och se till att reglerna tillämpas enhetligt, iv) stimulera investeringar i bredbandsnät med hög hastighet (vilket bland annat inbegriper en översyn av direktivet om samhällsomfattande tjänster), och v) effektiva regelverk och institutionella ramar."

I enlighet med detta åtagande och i linje med kraven på bättre lagstiftning gjorde kommissionen en efterhandsutvärdering². Den analyserade då unionens regelverk utifrån

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *En strategi för en inre digital marknad i Europa*, Bryssel, 6.5.2015, COM(2015) 192.

² Refit-utvärderingen av regelverket aviserades i kommissionens arbetsdokument *REFIT: Initial results of the mapping of the acquis* (SWD(2013) 401 final) och ingår i kommissionens arbetsprogram för 2015 (bilaga 3 COM(2014) 910 final, 16.12.2014).

effektiviteten, ändamålsenligheten, relevansen, samstämmigheten och EU-mervärdet. Den pekade också på områden som kunde förenklas utan att det skulle äventyra målen.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Eftersom konnektivitetstjänster som tillhandahålls via elektroniska kommunikationsnät är en förutsättning för digitala produkter och tjänster har det här förslaget många beröringspunkter med andra initiativ inom strategin för den digitala inre marknaden.

Förslaget kompletterar också den befintliga sektorsspecifika lagstiftningen. Förslaget är helt samstämmigt med direktiv 2014/61/EU (direktivet om minskade kostnader för bredband), med en bred uppsättning bestämmelser för att främja utbyggnaden av bredbandsinfrastruktur. Tillsammans med den nyligen antagna förordningen (EU) 2015/2120, som säkerställer ett öppet internet och avskaffar tilläggsavgifter för roaming, säkerställer detta förslag en hög nivå av skydd för slutanvändarna inom andra områden som kräver sektorsspecifika bestämmelser. De föreslagna bestämmelserna om spektrumförvaltning bygger på de befintliga instrumenten på området, i synnerhet radiospektrumbeslutet 676/2002/EG, beslutet om gruppen för radiospektrumpolitik 2002/622/EG och beslut 243/2012/EU om inrättande av ett flerårigt program för radiospektrumpolitik. Slutligen banar det vägen för översynen av direktiv 2002/58/EG om integritet och elektronisk kommunikation inom ramen för strategin för en digital inre marknad.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget behandlar regleringsfrågor som uppstår till följd av särdragen hos sektorn för elektronisk kommunikation som nätbransch, men den bygger på och kompletterar befintlig EU-lagstiftning inom många områden. På området marknadsreglering baseras förslaget, precis som det nuvarande regelverket, på principerna i EU:s konkurrenslagstiftning. Förslaget omfattar olika åtgärder, som kartläggning av nätutbyggnad, som ger användbar information för frågor som rör statligt stöd och som därigenom ökar samstämmigheten mellan de två politikområdena.

När det gäller skydd för slutanvändarna kompletterar förslaget den övergripande konsumentskyddslagstiftningen, genom att dels fokusera på sektorns särdrag och dels rationalisera de nuvarande sektorsspecifika bestämmelserna på områden där konsumentskyddet har utvecklats sedan den senaste översynen 2009. På så sätt sker inga överlappningar på områden där de övergripande bestämmelserna på egen hand kan säkra en tillfredsställande skyddsnivå för slutanvändarna.

Sammanhållningspolitiken och europeiska struktur- och investeringsfonder (ESI-fonder) är ett viktigt verktyg för att säkra konnektivitet i områden där marknaden misslyckats, och medlen bör utnyttjas på ett sådant sätt att de tillgängliga resurserna kan maximeras. Förslaget bidrar till detta mål genom att skapa rätt villkor för privata investeringar så att allmänna medel kan styras dit där de bäst behövs.

Förslaget innebär att politiken för elektronisk kommunikation och politiken för audiovisuella medietjänster kommer att fortsätta att komplettera varandra, i och med att det säkerställs att regelverket inte påverkar tillämpningen av åtgärder som, i enlighet med EU-lagstiftningen, vidtas på unionsnivå eller på nationell nivå för att uppnå mål av allmänt intresse, särskilt i fråga om innehållsreglering och audiovisuell politik. Åtskillnaden mellan reglering av överföring av sändningssignaler och reglering av innehåll hindrar inte att man tar hänsyn till sambanden dem emellan, särskilt för att garantera mediemångfald, kulturell mångfald och konsumentskydd.

- **Förenlighet med skyldigheter enligt internationell rätt**

Förslaget är förenligt med befintliga skyldigheter enligt internationell rätt, inklusive GATS och GATS-bilagan om telekommunikation samt GATS-referensdokumentet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundas på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eftersom dess syfte är att fullborda den inre marknaden för elektronisk kommunikation och se till att den fungerar.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslaget utgör en översyn av den befintliga ramen och därför inriktas subsidiaritsanalysen nedan på följande: Det nya målet avseende ubikvitär och obegränsad konnektivitet, harmoniseringen av de nationella regleringsmyndigheternas befogenheter, harmoniseringen av spektrumrelaterade frågor och de ändrade bestämmelser om tjänster.

Ubikvitär och obegränsad konnektivitet

Utan ubikvitär konnektivitet med mycket hög kapacitet kan den inre marknaden inte utnyttja potentialen hos en stor del av sitt humankapital. Detta begränsar både den territoriella sammanhållningen och företagens förmåga att producera effektivt och tillhandahålla innovativa och konkurrenskraftiga tjänster. Konnektivitet kan spela en viktig socioekonomisk roll när det gäller att förhindra isolering och avfolkning och koppla samman periferi med centrala regioner i EU. På detta område varierar situationen mycket mellan olika medlemsstater. Det finns väldigt viktiga skillnader som inte helt kan förklaras med olika landskap, befolkning, BNP eller köpkraft, utan som är resultatet av olika politiska val i dag eller tidigare. En ram utan EU-åtgärder för att uppnå ubikvitär och obegränsad konnektivitet som ett separat mål skulle innebära att detta lapptäcke blev kvar, med sin negativa inverkan på den inre marknaden och konsumenternas intressen.

Harmonisering av de nationella regleringsmyndigheternas befogenheter

Den institutionella strukturen ger de nationella regleringsmyndigheterna och medlemsstaterna en hög grad av flexibilitet som gör det möjligt att anpassa regleringen till specifika nationella eller lokala omständigheter. Systemet medför dock betydande brister inom områden där konsekvens är av vikt och bättre skulle tjäna de gemensamma europeiska intressena. Vissa regleringsområden kräver en mer samordnad, eller harmoniserad, hantering på EU-nivå. Detta kan bland annat uppnås genom att man ser till att harmonisera uppgifterna för de nationella regleringsmyndigheterna, som sedan deltar i organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec), som hörnstenar i den institutionella strukturen. Harmoniseringen av de nationella regleringsmyndigheternas uppgifter bör inte leda till att deras politiska oberoende minskas, utan tvärtom till att skyddet mot att få anvisningar utvidgas till att omfatta alla nya behörighetsområden.

Harmonisering av spektrumrelaterade frågor

Spektrum är, precis som nummer och i viss mån mark, en knapp resurs som tillhör medlemsstaterna och som behöver förvaltas och tilldelas i enlighet med nationella särdrag och behov. Samtidigt behövs mer konvergent och konsekvent EU-lagstiftning för marknadstillträde för att undanröja sådana hinder som beror på olika villkor i samband med

tilldelning av individuella nyttjanderätter avseende spektrum, nummer eller mark. Konsekventa EU-bestämmelser krävs för att i) ge leverantörer möjlighet att utvidga sina tjänster till andra medlemsstater, ii) skapa tillräckliga skaleffekter på marknaden så att de medlemsstater som ligger i täten kan dra nytta av dem, iii) ge snabb tillgång till trådlös kapacitet och trådlösa tjänster av högsta klass så att EU-medborgare och EU-företag kan utnyttja den digitala miljön och innovativa tjänster och tillämpningar och har möjlighet att kommersiellt utveckla och främja fördelarna av den digitala ekonomin, som stadigt utvecklas mot en mobil ekonomi där spektrumpolitiken har stor betydelse, iv) göra det möjligt för länder som sackar efter att hinna ikapp och delta i den digitala inre marknaden och därigenom även göra det möjligt för medlemsstater som kommit längre att ytterligare öka medborgares utbyten och kommersiella utbyten inom sina gränser, och, v) behandla alla spektrumanvändare på ett enhetligt sätt i hela unionen. Om EU ska kunna leda resten av världen mot nya och förbättrade tjänster, som 5G, behöver tillverkare av utrustning och leverantörer av kommunikationstjänster en tillräckligt stor skala. Det handlar inte bara om teknisk harmonisering utan framför allt om en inre marknad som utvecklas på ett i stora drag likartat sätt, för att tjänster och utrustning ska kunna omfattas av stabila och harmoniserade bestämmelser.

Tjänster

Tjänstekonkurrensen mellan lokala leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster, som saluför paket där nättillgång kombineras med tjänster, och globala *over the top*-tjänsteleverantörer stärker EU:s rätt att agera för att säkerställa lika konkurrensvillkor. Åtgärder krävs också på EU-nivå för att minska fragmenteringen av bestämmelserna för att skydda slutanvändare, som ökar de administrativa kostnaderna för leverantörer av gränsöverskridande tjänster och hämmar utvecklingen av innovativa tjänster, samtidigt som de medför att konsumentskyddsnivån är ojämn och otillfredsställande i unionen.

• **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget uppfyller proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen. Det omfattar målinriktade ändringar av den nuvarande ramen till följd av marknadens och teknikens utveckling och i synnerhet behovet av att på unionsnivå hantera behovet av tillgång till och allmänt genomslag för nät med mycket hög kapacitet som grund för en helt fungerande digital inre marknad.

När det gäller tillträdesregleringen behåller de nationella regleringsmyndigheterna sina befogenheter för att se till att lämpliga åtgärder vidtas vid marknadsmisslyckanden och att regleringen bidrar till de gemensamma politiska målen. De föreslagna bestämmelserna ger regleringsmyndigheterna ytterligare verktyg för att lösa dagens konnektivitetsutmaningen, men det är de nationella omständigheterna som avgör hur verktygen ska användas i enlighet med de nationella regleringsmyndigheternas analys. På ett målinriktat sätt stärks tillsynen huvudsakligen genom en utökad roll för Berec. Skälet är att bristande konsekvens konstaterats vid genomförandet av lagstiftningen, som är själva nyckeln till främjandet av den inre marknaden.

När det gäller spektrum har kommissionen och medlemsstaterna delad behörighet. De föreslagna bestämmelserna ger en övergripande ram för en enhetlig spektrumförvaltning i EU, medan medlemsstaterna får det utrymme de behöver för att genomföra och tillämpa bestämmelserna i enlighet med nationella omständigheter. Vissa samordningsförfaranden på unionsnivå är nödvändiga med tanke på spektrumförvaltningens stora gränsöverskridande konsekvenser och allmänna inverkan på konnektiviteten på den inre marknaden.

Genom bestämmelserna om skydd av slutanvändare införs en fullständig harmonisering med definierade undantag (t.ex. vad gäller längsta avtalstid), men harmoniseringen begränsas till de områden som omfattas förslaget.

Valet av ett direktiv som rättslig form ger medlemsstaterna ett visst utrymme att anpassa genomförandet till sin nationella lagstiftning.

- **Val av instrument**

Förslaget om en europeisk kodex för elektronisk kommunikation består av en övergripande omarbetning³ av fyra befintliga direktiv (ramdirektivet, auktorisationsdirektivet, tillträdesdirektivet och direktivet om samhällsomfattande tjänster) som förs samman till ett enda direktiv. Varje direktiv omfattar åtgärder som är tillämpliga på elektroniska kommunikationsnät och leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster. Översynen är ett tillfälle att förenkla den nuvarande strukturen för att göra den mer enhetlig och tillgänglig, i enlighet med målet att lagstiftningen ska vara ändamålsenlig. Den ger också en möjlighet att anpassa strukturen till nya marknadsrealiteter, där tillhandahållandet av kommunikationstjänster inte längre nödvändigtvis säljs i paket med tillhandahållandet av nät.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Slutsatsen av det arbetsdokument som åtföljer förslaget, i vilket de nuvarande bestämmelsernas ändamålsenlighet analyseras, är att regelverket för elektronisk kommunikation i stort har uppnått sitt allmänna mål att säkerställa en konkurrenskraftig sektor som ger slutanvändarna betydande fördelar. De viktigaste särskilda målen – att främja konkurrens, att utveckla den inre marknaden och att främja slutanvändarnas intressen – är fortfarande relevanta, men det tycks behövas en översyn av regelverket för att ta hänsyn till det växande behovet av ökad konnektivitet på den digitala inre marknaden och rationalisera bestämmelserna med beaktande av marknadens och teknikens utveckling.

Resultaten kan sammanfattas på följande sätt när det gäller de särskilda utvärderingskriterierna:

Relevans – Rent allmänt har utvärderingen visat att de särskilda målen för ramen – att främja konkurrens, skapa en inre marknad och skydda konsumenternas intressen – är fortsatt giltiga och att inre marknads målets relevans har ökat. Effektiv och hållbar konkurrens ger effektiva investeringar och driver på utvecklingen av den inre marknaden. Det ligger även i slutanvändarnas intresse i och med att det stimulerar innovation och ger maximala vinster i form av valfrihet, pris och kvalitet.

Samtidigt har konnektivitet visat sig vara motorn bakom det digitala samhället och den digitala ekonomi, understött av teknisk utveckling och föränderlig konsument- och marknadsefterfrågan. Konnektiviteten är nyckeln till Junckerkommissionens politiska åtagande att skapa en digital inre marknad. Man måste därför överväga att anpassa de nuvarande politiska målen och regleringsverktygen för att ytterligare främja utbyggnaden av infrastruktur och säkra ett brett genomslag för motsvarande konnektivitetstjänster i enlighet med framtida behov.

³ För mer information om denna teknik, jfr http://ec.europa.eu/dgs/legal_service/recasting_en.htm.

De flesta regleringsområden är lika relevanta i dag som 2009, om inte ännu relevantare. Detta gäller i synnerhet spektrumförvaltningen, eftersom spektrum är en så viktig men begränsad resurs för utbyggnaden av dagens och nästa generations mobila och fasta trådlösa nät, och även tillträdeslagstiftningen som ett sätt att undanröja de kvarvarande hindren för tillträde till nät. Marknadsutvecklingen gör att man kan ifrågasätta relevansen för vissa enskilda delar av bestämmelserna om samhällsomfattande tjänster, men konceptet med ett skyddsnät som säkerställer att alla medborgare inkluderas i ett fullt utvecklat digitalt samhälle har snarare blivit ännu viktigare på en digital inre marknad. De särskilda bestämmelserna för att skydda slutanvändarna kan behöva anpassas mot bakgrund av förändringarna avseende teknik, marknad eller lagstiftning, men de grundläggande skyddsbehov hos slutanvändarna som bestämmelserna avser är fortfarande relevanta och de särskilda målen är och förblir centrala.

Ändamålsenlighet - Det erkänns allmänt att regelverket har varit ändamålsenligt för att ge en konkurrenskraftig sektor totalt sett. Det här har i sin tur gett slutanvändarna stora vinster i form av allmänt tillgängligt (grundläggande) bredband, stora prissänkningar och ett ökat utbud.

Särskilt tillträdes- och spektrumlagstiftningen, men även bestämmelserna om marknadstillträde, har bidragit till ökad konkurrens. Tillträdeslagstiftningen har dock lett till en högre grad av konkurrens på tjänstenivå än på nätnivå, och investeringarna i nät med mycket hög kapacitet har visserligen ökat, men det är inte i alla medlemsstater som det skett i den takt som planerats i de politiska agendorna och i enlighet med de förväntade framtida behoven. Frisläppandet av en stor mängd spektrum för trådlöst bredband är en tydlig framgång, men spektrumförvaltningens utveckling har inte levt upp till förväntningarna i den senaste översynen, vilket resulterat i en försenad och fragmenterad 4G-nätutbyggnad och -användning.

Insatserna för att uppnå inre marknads målet har gett tämligen blygsamma resultat. Konsekvent reglering har endast uppnåtts i begränsad utsträckning, vilket påverkar verksamheten för gränsöverskridande leverantörer och minskar förutsebarheten för alla operatörer och deras investerare. Den nuvarande ramen harmoniserar mycket få av de befogenheter som tilldelas de nationella regleringsmyndigheter som ansvarar för förhandsreglering av marknaden och den tillåter medlemsstaterna att anförtro regleringsuppgifter åt andra myndigheter som inte uppfyller samma krav på oberoende. Resultatet är ett lapptäcke eftersom det utöver förhandsregleringen inte finns någon annan befogenhet som alla de 28 nationella regleringsmyndigheterna i Berec är behöriga för.

Framför allt har de tillgängliga verktygen för samarbete och konsekvens lett till en situation där de bästa regleringslösningarna inte alltid har följts, vilket har påverkat resultatet för slutanvändarna. EU-kontroll av konsekvensen, genom den nuvarande styrelsestrukturen, bidrar till förutsebarhet för tillträdeslagstiftningen i hela EU. Kontrollens påverkan är dock tämligen begränsad när det gäller förslag till korrigeringsåtgärder. Bristen på konsekvens i spektrumhanteringen och frånvaron av en institutionell struktur för samordning av spektrumtilldelningen har haft negativa konsekvenser för slutanvändarna, t.ex. den försenade 4G utbyggnaden i de flesta delar av EU.

Ramen har i hög grad lyckats skydda slutanvändarna och säkerställa ett skyddsnät (samhällsomfattande tjänster), men kundnöjdheten har förbättrats relativt långsamt. Det är också tydligt att inte alla sektorsspecifika bestämmelser om skydd av slutanvändare har förblivit ändamålsenliga mot bakgrund av teknikens, marknadens och den allmänna lagstiftningens utveckling.

Effektivitet – Det har inte varit möjligt att beräkna kostnaderna exakt, men utvärderingen visar att ramen inneburit vinster som avsevärt överstiger genomförandekostnaderna för de flesta operatörer och slutanvändare och för samhället i stort. En viss grad av komplexitet kan vara nödvändig för att säkerställa en välkalibrerad insats (dvs. lämplig tillträdeslagstiftning), men flera områden har identifierats där den administrativa bördan skulle kunna minskas utan att äventyra bestämmelsernas ändamålsenlighet – och i vissa fall till och med förbättra den. T.ex. längre cykler för förhandsreglering av marknaden, förenklade förfaranden för korrigeringsåtgärder på termineringsmarknader och förenkling av vissa överlappande konsumentskyddsbestämmelser.

EU-mervärde – Regelverket har kraftigt bidragit till att en skapa konkurrens på den inre marknaden som, i viss mån, inte skulle ha varit möjlig eller trolig på nationell nivå. Det har höjt nivån på den nationella regleringspraxisen inom sektorn och främjat ”bäst i klassen-modeller” i Europeiska unionen, med olika grad av framgång. EU-åtgärder har också bidragit till ett mer heltäckande, om än inte homogent, konsumentskydd än vad som annars skulle ha varit fallet.

Sammanhållning – Sammantaget har de olika instrument som tillsammans utgör regelverket för elektronisk kommunikation stärkt varandra i förhållande till målen. Två frågor behöver dock analyseras grundligare under översynsprocessen: sammanhållningen mellan i) lagstiftning som ska ge incitament för en konkurrenskraftig nätutbyggnad och ii) EU:s bestämmelser om finansiering och statligt stöd inom sektorn, liksom de potentiella överlappningarna mellan vissa sektorsspecifika bestämmelser och övergripande lagstiftning om konsumentintressen.

• **Samråd med berörda parter**

Ett öppet samråd inleddes den 11 september 2015 och pågick i tolv veckor. Där samlade man in underlag för utvärderingsprocessen, för att bedöma de nuvarande bestämmelserna och få in synpunkter på eventuella ändringar av ramen mot bakgrund av marknadens och teknikens utveckling. Samrådet omfattade en allmän utvärdering av den nuvarande ramen samt en mer detaljerad utvärdering och översyn av specifika delar av ramen: i) lagstiftningen om tillträde till nät, ii) spektrumförvaltning och trådlös konnektivitet, iii) sektorsspecifik lagstiftning för kommunikationstjänster, iv) bestämmelser om samhällsomfattande tjänster, och v) institutionell struktur och styrelseformer.

Samrådet var både brett och detaljerat och det inkom omfattande bidrag från konsumenter, leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, nationella och EU-täckande operatörssammanslutningar, det civila samhällets organisationer, programföretag, teknikleverantörer, internetleverantörer och leverantörer av onlinetjänster, företag som behöver konnektivitet och allmänna aktörer inom den digitala ekonomin, nationella myndigheter på alla nivåer, nationella regleringsmyndigheter och andra berörda intressenter. Bidrag kom även från intressenter som påverkas av politiken, intressenter som måste genomföra den och intressenter med uttalat intresse för politiken. 244 onlinesvar inkom från intressenter i alla medlemsstater och länder utanför unionen. Samrådet kompletterades med en offentlig utfrågning den 11 november 2015, i halvtid.

Vid sidan av det offentliga samrådet inkom Berec med underlag till utvärderingen och granskningsprocessen och offentliggjorde sitt yttrande i december 2015⁴. Gruppen för

⁴ http://bereg.europa.eu/eng/document_register/subject_matter/bereg/opinions/5577-bereg-opinion-on-the-review-of-the-eu-electronic-communications-regulatory-framework.

radiospektrumpolitik hade också inkommit med synpunkter och den digitala inre marknaden och översynen av ramen⁵.

Följande trender framkom under samrådsprocessen:

- Konnektivitet anses allmänt vara själva motorn för det digitala samhället och den digitala ekonomi, understött av teknisk utveckling och den kontinuerliga utvecklingen av konsumenternas och marknadens efterfrågan.
- God konnektivitet anses vara ett nödvändigt villkor för den digitala inre marknaden. Många deltagare pekade på behovet av politiska åtgärder och tänkbara ändringar av dagens politik och regleringsverktyg för att stödja utbyggnaden av infrastruktur i enlighet med framtida behov.
- I ett antal bidrag framfördes att det nuvarande regelverket inte i tillräcklig grad främjar den inre marknaden. Det finns en allmän uppfattning att regelverket måste anpassas till rådande marknadsdynamik. Många deltagare erkände dock de framgångar som uppnåtts genom liberaliseringen av telemarknader, i synnerhet i form av vinster för slutanvändarna och konkurrens på de flesta nationella marknader.
- När det gäller spektrum erkänns betydelsen av trådlös konnektivitet och trådlöst bredband. Industrin stöder i allmänhet ett mer samordnat tillvägagångssätt och vill se ytterligare säkerhet för investeringar och möjligheter att i hela EU utveckla nya trådlösa och mobila kommunikationer inklusive 5G. En mer flexibel tillgång till och användning av spektrum angavs som allt viktigare.
- Medlemsstaternas myndigheter understryker generellt framgångarna på området teknisk harmonisering och framförde att ytterligare samordning bör ske nedifrån och upp och vara frivillig. Några av dem vill se en bättre jämvikt mellan harmonisering och flexibilitet. Det konstateras allmänt att det i framtiden kommer att vara viktigt med en mer flexibel tillgång till och användning av spektrum.
- Flera medlemsstaters förvaltningar ser ett behov av att uppdatera telebestämmelserna, av skäl som varierar från behovet av att främja investeringar i nästa generations infrastruktur till behovet av att anpassa sig till tekniska och marknadsmässiga förändringar. Man efterlyser också större flexibilitet och en förenkling när det gäller dessa bestämmelser.
- Traditionella teleföretag anser att kortsiktiga ekonomiska vinster har premierats framför långsiktiga investeringar och innovation, medan alternativa operatörer, Berec och konsumentorganisationer anser att regelverket i stort har varit effektivt i förhållande till sina nuvarande mål.
- Teleanvändarna förespråkar i allmänhet den nuvarande tillträdeslagstiftningen, men en del anser att tonvikten bör läggas på tjänstekonkurrens snarare än på infrastrukturen, och att gemensam användning av infrastruktur bör betonas.
- En stor majoritet anser att översynen bör ses som en möjlighet att titta helt förutsättningslöst på systemet för samhällsomfattande tjänster. Medlemsstaternas förvaltningar anser att man behöver behålla samhällsomfattande tjänster, med flexibilitet på medlemsstatsnivå vad gäller

⁵

http://rspg-spectrum.eu/wp-content/uploads/2013/05/RSPG16-001-DSM_opinion.pdf

finansieringen och tillämpningen på bredband. Berec stöder ett bibehållande av den nuvarande uppsättningen instrument för samhällsomfattande tjänster.

- Flera medlemsstaters förvaltningar, regleringsmyndigheterna och konsumentorganisationer anser att det fortfarande finns ett behov av sektorspecifikt skydd av slutanvändarna, baserat på en minimiharmonisering på hög nivå, men telesektorn anser att man i högre grad bör förlita sig på övergripande lagstiftning och fullständig harmonisering, särskilt när det gäller tjänster. Telesektorn i stort argumenterar, tillsammans med en del förvaltningar, för att samma bestämmelser ska tillämpas på likartade tjänster, medan andra förvaltningar, s.k. over-the-top-aktörer, försäljare av mjukvara och utrustning, kabeloperatörer och vissa programföretag anser att begreppet ”elektroniska kommunikationstjänster” enligt den nuvarande definitionen har visats sig robust.

- Det erkänns allmänt att de nationella regleringsmyndigheterna och spektrumförvaltningsmyndigheterna har en fortsatt roll att spela, men en stor grupp anser att den institutionella strukturen på EU-nivå bör ändras för att stärka rättssäkerheten och ansvarsskyldigheten.

Som ett led i utvärderingsprocessen har kommissionen också upphandlat ett antal studier. Studierna genomfördes genom bl.a. offentliga workshoppar där intressenter fick tillfälle att lämna kommentarer och ge återkoppling avseende det pågående utvärderingsarbetet.

Den 6 april hölls en offentlig workshop för att validera de preliminära resultaten från studien *SMART 2015/002*, som gjorts av WIK, IDATE och Deloitte och som behandlade ”regleringsordningar för nätinvesteringsmodeller i Europa, i synnerhet vad gäller tillträde”.

Den 2 maj 2016 hölls en offentlig workshop för att validera de preliminära resultaten från studien *SMART 2015/003*, som gjorts av WIK, CRIDS och Cullen om ”viktiga frågor att granska inom områdena marknadstillträde, förvaltning av begränsade resurser och allmänna slutanvändarfrågor”.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen förlitade sig på följande externa sakkunskap:

Policyrekommendationer från **andra EU-institutioner**, i synnerhet Europaparlamentet⁶ och Europeiska rådet⁷.

Tre särskilda studier avseende översyn:

Support for the preparation of the impact assessment accompanying the review of the regulatory framework for e-communications (SMART 2015/0005).

Regulatory, in particular access, regimes for network investment models in Europe (SMART 2015/0002).

Substantive issues for review in the areas of market entry, management of scarce resources and general consumer issues (SMART 2015/0003).

⁶ Europaparlamentets resolution av den 19 januari 2016, *Vägen mot en rättsakt för den digitala inre marknaden* ([2015/2147\(INI\)](#)).

⁷ Europeiska rådets slutsatser från den 28 juni 2016 (EUCO 26/16).

- Ett antal andra studier har också gett underlag till granskningsprocessen. De förtecknas i avsnitt 6.1.4 i konsekvensbedömningen.

En expertpanel inom ramen för studien SMART 2015/0005⁸.

- **Konsekvensbedömning**

Sammanfattningen av konsekvensbedömningen och det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll finns på kommissionens webbplats. http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

Ett antal alternativ som beskrivs i konsekvensbedömningen granskades och följande alternativ valdes:

Tillträdeslagstiftning

NGA + Lagstiftning fokuserad på konnektivitet av hög kvalitet

Det här alternativet bygger på synen att de viktigaste principerna i ramen fortfarande är giltiga, men att det behövs betydande anpassningar för att ge både etablerade operatörer och konkurrenter de nödvändiga incitamenten för att göra ekonomiskt hållbara investeringar eller saminvesteringar i framtida nät som i princip klarar att tillhandahålla konnektivitet av mycket hög kvalitet för varje medborgare och företag i Europa.

Spektrum

Bindande och verkställbara bestämmelser för att förbättra samordningen av spektrumförvaltningen i EU med starkare fokus på att anpassa spektrumbestämmelserna till de framtida 5G-utmaningarna

Syftet är att anpassa ramen till utvecklingen i fråga om ubikvitär konnektivitet och 5G-utbyggnad och att säkerställa större enhetlighet i fråga om medlemsstaternas åtgärder, framför allt sådana som påverkar konkurrensvillkoren på marknaden och ekonomisk reglering. Detta skulle göras genom en mer omfattande anpassning av ramen, rättsligt verkställbara instrument och en fackgranskningsmekanism som gör det möjligt för Berec, kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna att granska sådana delar av enskilda medlemsstaters planerade tilldelningsförfaranden som har större inverkan på marknadsutvecklingen och affärsutvecklingen. I det här alternativet läggs också större tonvikt på investeringsvillkoren för täta 5G-nät.

Samhällsomfattande tjänster

Stegvis anpassning till trender med fokus på röstsamtal och bredband till rimlig kostnad

Genom detta alternativ inriktas EU-skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster på överkomlighetsaspekten, och tillhandahållande av grundläggande bredband EU skulle ingå i direktivets tillämpningsområde, liksom rätten att teckna avtal för konsumenter som omfattas av särskilda samhällsomfattande taxor. På EU-nivå skulle bredband definieras genom hänvisning till en funktionell internetanslutning definierad utifrån en minimilista av onlinetjänster som gör det möjligt för slutanvändare att delta i det civila samhället, vilken

⁸ Experternas profiler och en rapport från diskussionen finns i bilaga 13 till konsekvensbedömningen.

medlemsstaterna ska definiera ytterligare på nationell nivå. Det ska säkerställas att dessa tjänster, som tillhandahålls vid en fast punkt, är överkomliga, i synnerhet via direkt stöd, men medlemsstaterna har möjligheten att inkludera överkomlighetsåtgärder för mobiltjänster för de mest utsatta slutanvändarna när det kan visas att sådan överkomlighet inte föreligger. Tillgången av dessa tjänster kommer i första hand att främjas genom andra politiska verktyg (t.ex. incitament för privata investeringar, statligt stöd och spektrumrelaterade täckningsskyldigheter) och de kan endast i undantagsfall inkluderas på nationell nivå. Med tanke på att en bredare grupp förmånstagare skulle omfattas av samhällsomfattande bredband (vid sidan av telesektorn) bygger detta alternativ på finansiering genom den allmänna budgeten som ett mer jämlikt och mindre snedvridande sätt att finansiera tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster.

Tjänster

Internetanslutning (Internet Access Services, IAS) och regleringsskyldigheter avseende elektroniska kommunikationstjänster som i första hand kopplas till användningen av nummerresurser

Detta alternativ bygger på andra alternativ. Det innebär att man vid sidan av regleringen av internetanslutning ska tillämpa ett begränsat antal sektorsspecifika bestämmelser på interpersonella kommunikationstjänster, som tillhandahålls antingen traditionellt (taltelefoni eller sms) eller via internettillgång. I det här alternativet fastställs vilka områden som fortfarande behöver sektorsspecifikt skydd på grund av sina särdrag och det föreslås att de berörda bestämmelserna ska tillämpas likadant på alla leverantörer av tjänster som funktionellt sett är likvärdiga. I många fall kommer det att handla om internetanslutning plus interpersonella kommunikationstjänster som använder nummer ("använder" ska förstås som att nummer tillhandahålls åt tjänstens egna abonnenter, eller som tillhandahållandet av en tjänst som möjliggör kommunikation med andra leverantörers abonnenter via sådana nummer). Inom viktiga områden som säkerhet och befogenhet att föreskriva interoperabilitet bör de berörda bestämmelserna tillämpas på alla interpersonella kommunikationstjänster. Det föreslås att slutanvändarbestämmelserna helt ska harmoniseras i möjligaste mån, i stället för den nuvarande strategin som bygger på minimiharmonisering. Det här ska göra det mindre betungande att följa bestämmelserna och motverka snedvridning av marknadsvillkoren mellan medlemsstaterna. För att minska regleringsbördan föreslås att man ska ta bort regleringsskyldigheter som inte längre behövs eller som täcks på ett tillräckligt sätt genom allmän konsumentskyddslagstiftning. Ett viktigt exempel är avskaffandet av de nationella regleringsmyndigheternas befogenhet att införa direkt prisreglering i detaljistledet.

De flesta regleringsskyldigheter som är tillämpliga på interpersonella kommunikationstjänster skulle vara kopplade till användningen av offentliga nummerresurser – vilket stöder ett tillvägagångssätt som har förespråkats av regleringsmyndigheter⁹, åtminstone sedan den senaste översynen av ramen, men som de berörda tjänsteleverantörerna har motsatt sig och som inte har tillämpats särskilt ofta i praktiken. Tillgången till larmtjänster skulle omdefinieras på grundval av konceptet nummerbaserade kommunikationstjänster, men med de skyddsmekanismer som är nödvändiga med tanke på att vissa onlinetjänster inte klarar att säkra tjänstekvaliteten för sådana samtal. Bestämmelserna som tillämpas på nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster skulle bl.a. omfatta avtalslängd, öppenhet och insyn, information om tjänstekvalitet, nummerportabilitet ledd av den mottagande leverantören, verktyg för övervakning av konsumtion, jämförelseverktyg för både priser och tjänstekvalitet

⁹ ERG, gemensam ståndpunkt om IP-telefoni, december 2007.

och bestämmelser om byte av leverantör för paketerbjudanden för att undvika fastlåsnings effekter.

Inom vissa områden innebär samhällsintressen, som säkerhet, att regleringsskyldigheter måste tillämpas på alla interpersonella kommunikationstjänster, alltså även sådana som tillhandahålls via internet men som inte använder nummerresurser.

Sändningsplikt och elektroniska programguider (EPG)

Bibehållande av medlemsstaternas möjlighet att besluta om sändningsplikt och skyldighet att tillhandahålla elektroniska programguider

Detta alternativ innebär att de nuvarande bestämmelserna om sändningsplikt och elektroniska programguider bibehålls. Alternativet klargör dock att sändningsskyldigheter får innefatta data som kompletterar radio- och tv-kanaler och som används för uppkopplade tv-tjänster och elektroniska programguider.

Numrering

Anpassning av EU-ramen för numrering så att den omfattar konkurrensfrågor på M2M-marknaden

Detta alternativ innebär att ramen anpassas så att medlemsstaterna har rätt att fördela nummer till andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster eller elektroniska kommunikationsnät. Detta alternativ skulle också möjliggöra extraterritoriell användning av nummerresurser inom EU, med lämpliga skyddsmekanismer för att skydda slutanvändarna i alla medlemsstater där numren används.

Styrelseformer

Rådgivande roll för Berec och gruppen för radiospektrumpolitik, med viss normgivningsrätt för Berec och förbättrade förfaranden för marknadsöversyn och spektrumtilldelning

Förslaget omfattar en minimiuppsättning harmoniserade befogenheter för nationella regleringsmyndigheter och en anpassning av de nationella regleringsmyndigheternas och Berecs uppgifter och innebär att Berecs styrelsestruktur i hög grad anpassas till den gemensamma strategin för EU:s decentraliserade organ.

Berec kommer också att tilldelas ytterligare uppgifter, som befogenhet att anta bindande beslut om identifiering av transnationella marknader och om en mall för sammanfattning av avtal. Berec får också delvis bindande befogenheter i förhållande till den inre marknadens förfarande för förslag till nationella åtgärder för marknadsreglering (system med dubbla lås – se nedan) och införande av en enda maximal termineringstaxa för EU samt när det gäller utfärdande av riktlinjer för ett antal områden: geografiska undersökningar, gemensamma ansatser för att tillgodose transnationell efterfrågan, minimikriterier för referenserbjudanden, gemensamma kriterier för förvaltning av nummerresurser, parametrar för tjänstekvalitet, tillämpliga mätmetoder och tekniska detaljer för den kostnadsmodell som ska tillämpas av de nationella regleringsmyndigheterna när de fastställer maximala symmetriska termineringstaxor. Berec kommer också att få befogenhet att begära information direkt från operatörer.

Berec kommer också att ansvara för skapandet av ett register för extraterritoriell användning av nummer och gränsöverskridande arrangemang samt ett annat EU-register för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Berec kommer också att uppmanas att bistå

kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna när det gäller standardisering, genom att hjälpa dem att identifiera en interoperabilitetsbrist eller ett hot mot den genomgående konnektiviteten eller den effektiva tillgången till larmtjänster.

När det gäller korrigeringsåtgärder föreslås ett system med ”dubbla lås” som innebär att kommissionen, i de fall då Berec och kommissionen är eniga om sin ståndpunkt angående förslag till korrigeringsåtgärder som föreslås av en nationell regleringsmyndighet, kan ålägga den nationella regleringsmyndigheten att ändra eller dra tillbaka sitt förslag och, om nödvändigt, på nytt anmäla marknadsanalysen. Berec kommer att få några ytterligare normgivningsuppgifter och rådgivande uppgifter.

De nationella regleringsmyndigheterna kommer att få fler beslutsfattande befogenheter som avser endast regleringsvillkor och marknadsformande villkor när det gäller spektrumtilldelning för elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster. Ett system för fackgranskning införs också inom Berec som ny samordningsmekanism. Denna mekanism innebär att nationella regleringsmyndigheter måste anmäla sina förslag till åtgärder avseende dessa aspekter av spektrumtilldelningen till Berec för granskning och utfärdande av ett ej tvingande yttrande.

Ytterligare allmän normgivningsrätt ges åt kommissionen när det gäller fastställandet av kriterier för definition av vissa spektrumtilldelningselement, med största hänsyn till råd från gruppen för radiospektrumpolitik och baserat på antagande genom kommittéförfarande (Cocom) – som vägledning för enskilda nationella regleringsmyndigheter och för fackgranskningen inom Berec. Gruppen för radiospektrumpolitik kommer att förbli ett rådgivande organ som lämnar yttranden till kommissionen innan genomförandeåtgärderna antas genom kommittéförfarandet.

• **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

De åtgärder som föreslås enligt de förespråkade alternativen främjar Refit-agendan och bidrar till målet att förenkla och minska det administrativa krånglet i enlighet med resultaten av utvärderingen av översynens Refit-potential. Flera av de föreslagna ändringarna avseende områdena tillträde, spektrum, samhällsomfattande tjänster, tjänster/slutanvändare, numrering och styrelseformer syftar till att göra bestämmelserna tydligare, göra det möjligt för parterna att enkelt förstå sina rättigheter och skyldigheter och undvika överreglering och administrativt krångel.

De föreslagna ändringarna omfattar följande: Rationalisering och geografisk fokusering av tillträdeslagstiftningen. Användning (när så är möjligt) av allmän auktorisation i stället för enskilda licenser för spektrum. Främjande av andrahandsmarknader för spektrum. Undanröjande av överflödiga skyldigheter avseende samhällsomfattande tjänster, som krav att tillhandahålla telefonkiosker eller fysiska telefonkataloger. Snävare tillämpningsområde för skyldigheten avseende tillgång till samhällsomfattande tjänster och sektorns fördelningssystem. Klargörande av regelverkets tillämpningsområde och undanröjande av överflödiga konsumentskyddsskyldigheter, i de fall då dessa redan täcks av övergripande lagstiftning eller tillgodoses av marknaden. Harmonisering och förtydligande av bestämmelser och styrelseformer för numrering i M2M-sammanhang. Anpassning av de nationella regleringsmyndigheternas ansvarsområde till Berecs.

De förespråkade alternativens förenklingsåtgärder har också en dimension av sammanhållning på den inre marknaden, eftersom de kommer att ge större enhetlighet vad gäller korrigeringsåtgärder avseende tillträde och förfaranden för spektrumtilldelning. Dessa saker tenderar i dag att vara komplicerade för operatörer som vill använda spektrum i olika medlemsstater och de kan också (om olika tidsplaner gäller) orsaka störningar i

gränsområden. Införandet av standardiserade korrigeringsåtgärder i grossistledet, t.ex. när det gäller tillträdesfaciliteter för företag, förenklar tillvaron för företag med verksamhet i mer än en medlemsstat, och förlängningen av spektrumlicenser främjar skapandet av en europeisk andrahandsmarknad för spektrum och en mer investeringsvänlig miljö för innehavare av sådana licenser.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget iakttar också helt de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. De föreslagna åtgärderna syftar i synnerhet till att uppnå högre nivåer av konnektivitet med en moderniserad uppsättning bestämmelser om skydd för slutanvändarna. Detta kommer i sin tur att säkerställa icke-diskriminerande tillgång till innehåll och tjänster, även offentliga tjänster, och bidra till att främja yttrandefrihet och näringsfrihet och hjälpa medlemsstaterna att följa stadgan till en betydligt lägre kostnad i framtiden.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att fortsätta att säkra övervakningen av genomförandet baserat på följande:

- Den europeiska digitala lägesrapporten (*European Digital Progress Report*).

Den **europeiska digitala lägesrapporten** (EDPR) omfattar 28 medlemsstater och innehåller omfattande data och analyser av marknads-, lagstiftnings- och konsumentutvecklingen i den digitala ekonomin.

Digital resultattavla¹⁰, som mäter utvecklingen av den europeiska digitala ekonomin. Den baseras på data från de nationella regleringsmyndigheterna, Eurostat och andra relevanta källor, och den innehåller data om den allmänna situationen vad gäller alla dimensioner av index för det digitala samhället i EU:s medlemsstater¹¹. Med hjälp av indikatorerna i rapporten kan man jämföra framstegen, både mellan olika europeiska länder och över tid.

Telekomrapporter om europeisk lagstiftning och marknader vad gäller elektronisk kommunikation, som innehåller omfattande data och analyser av marknads-, lagstiftnings- och konsumentutveckling inom sektorn.

- Den årliga Eurobarometerundersökningen om hushåll

Den aktuella Eurobarometerundersökningen ger kunskap om hur e-handelsmarknaden fungerar för slutanvändarna, om konsumenternas syn på att börja använda olika tjänsteplattformar och tjänster samt om ett antal frågor relaterade till konsumentskydd.

¹⁰ Rapporterna finns på följande webbplats: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/digital-scoreboard>.

¹¹ All information finns här: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/download-scoreboard-reports>.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget innebär följande ändringar i sak av den nuvarande ramen:

Ändring av politiska mål

Artikel 3 rationaliserar presentationen av de nuvarande målen och kompletterar dem med ett nytt mål avseende omfattande tillgång till och genomslag för konnektivitet av mycket hög kvalitet i hela EU, vid sidan av de befintliga målen att främja konkurrens, den inre marknaden och slutanvändarnas intressen.

Ändringar avseende tillträdeslagstiftningen:

Ändringarna av tillträdeslagstiftningen syftar till att stärka och förbättra den nuvarande tillträdesordningen avseende operatörer med betydande marknadsinflytande, att ytterligare främja infrastrukturkonkurrens och alla operatörers nätanvändning samt att understödja utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet på hela unionens territorium.

I den första och andra kategorin (stärkande av ordningen för aktörer med betydande marknadsinflytande och främjande av infrastrukturkonkurrens och alla operatörers nätanvändning) är följande bestämmelser och ändringar relevanta:

Artiklarna 61 och 65 ändrar förfarandena för marknadsanalys, kodifierar nuvarande bästa praxis och syftar till en mer fokuserad och rättssäker tillträdeslagstiftning, med skärpt geografiskt fokus, för att säkerställa att tillträdesskyldigheter endast tillämpas när och där det är nödvändigt för att åtgärda marknadsmisslyckande i detaljistledet och säkerställa resultat för slutanvändarna. Artiklarna fastställer regleringsmyndigheternas skyldighet att beakta kommersiella tillträdesavtal i sina marknadsanalyser, liksom varje annan lagstadgad skyldighet som redan gäller, t.ex. symmetriska skyldigheter. Artikel 65 innebär också att den nuvarande maximala marknadsöversynsperioden förlängs från tre till fem år. Detta kommer att göra det möjligt för operatörerna att planera långsiktig och ge de nationella regleringsmyndigheterna större flexibilitet vad gäller tidpunkten för marknadsöversyner. **Artikel 66** speglar dessa mål genom att uppdatera och ändra bestämmelserna för införande och ändring av regleringsskyldigheter, t.ex. när marknadsvillkoren ändras.

Artikel 70 stödjer ökad infrastrukturkonkurrens genom att säkerställa tillträde till civil infrastruktur, som t.ex. ledningar och stolpar, när dessa innehas av operatörer med betydande marknadsinflytande.

Även **artikel 59** ska främja infrastrukturkonkurrens och klargör under vilka villkor som skyldigheter kan införas för alla operatörer (symmetriska skyldigheter), för att säkerställa tillträde till icke replikerbara nättillgångar, som kablar i byggnader. För att skydda incitamenten för investering begränsas detta tillträde till den första anslutningspunkten från slutanvändaren räknat, men den kan utvidgas under vissa begränsade omständigheter, för att underlätta alternativ nätanvändning i de besvärligaste och minst tätbefolkade områdena.

Artiklarna 63 och 64 ger Berec befogenhet att identifiera gränsöverskridande marknader och att gränsöverskridande efterfrågan även i de fall då marknaderna är nationella eller regionala. Berec kan anta riktlinjer så att de nationella regleringsmyndigheterna använder gemensamma tillvägagångssätt när de inför korrigeringsåtgärder som bidrar till att sådan gränsöverskridande efterfrågan kan tillgodoses. Artikel 64 ger också kommissionen befogenhet att, med Berecs stöd, fastställa harmoniserade tekniska specifikationer för vissa tillträdesprodukter i grossistledet för att tillgodose efterfrågan på gränsöverskridande

kommunikation, i synnerhet från företagsanvändare, i de fall då avsaknaden av sådana harmoniserade produkter hämmar den inre marknaden.

Genom artikel 73 införs ett EU-förfarande för att fastställa en bindande metod för fastställande av termineringstaxor för röstsamtal, en stabil marknad som regleras på likartat sätt i de flesta medlemsstater. Den skapar också en mekanism för att fastställa maximala termineringstaxor på EU-nivå och på så sätt minska det administrativa arbetet för nationella regleringsmyndigheter och ge dem möjlighet att fokusera sina insatser på analys av de mest komplexa bredbandsmarknaderna.

Slutligen föreslås följande ändringar för att stödja utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet på hela unionens territorium:

Artikel 22 föreskriver att nationella regleringsmyndigheter ska granska läget vad gäller bredbandsnät och investeringsplaner på deras nationella territorium för att kunna ta större hänsyn till geografiska särdrag i marknadsanalyserna. De nationella regleringsmyndigheterna måste också identifiera s.k. områden med digital utestängning, där inga operatörer eller offentliga organ har byggt eller planerar att bygga ett nät med mycket hög kapacitet eller har uppgraderat eller byggt ut sitt befintliga nät till att klara nedladdningshastigheter på minst 100 Mbit/s eller planerar att göra detta. De kan offentliggöra sådana områden som har utsetts och gå ut med en inbjudan att anmäla intresse för att främja utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet i dessa besvärliga områden.

Artikel 72 klargör under vilka omständigheter som aktörer med betydande marknadsinflytande kan beviljas flexibilitet i prissättningen utan att det äventyrar konkurrensen. Flexibilitet i prissättningen kan gagna investerare i nya nät, om den inte hämmar konkurrensen i efterföljande led.

Artikel 74 innebär tillsammans med bilaga IV att bestämmelser införs för att främja kommersiell saminvestering i ny infrastruktur och göra de nödvändiga regeländringarna. Om en nätägare med betydande marknadsinflytande och accessökande gemensamt använder nya nätelement medför det en högre grad av riskdelning än traditionella accessprodukter. Det kan också ge en mer varaktig grund för hållbar konkurrens om lämpliga villkor uppfylls avseende saminvesteringens utformning. Detta bör möjliggöra en anpassning av reglerat tillträde och göra det möjligt för alla saminvesterare att dra nytta av pionjärfördelar i förhållande till andra företag. Det kan fortfarande vara lämpligt med en fortsatt tillgång till reglerade tillträdesprodukter för icke-deltagande företag, upp till den kapacitet som fanns tillgänglig före investeringen.

Artikel 77 erbjuder en förenklad regleringsmodell för nät med betydande marknadsinflytande som uteslutande riktar sig till grossistledet, begränsat till rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande och med tvistlösning vid behov. Enligt bestämmelserna måste strikta villkor uppfyllas för att ett nät ska anses rikta sig enbart till grossistledet, och detta kan vara särskilt lämpligt för lokala nät med mycket hög kapacitet, som ändå kan anses ha betydande marknadsinflytande i framtiden. **Artikel 76** innehåller förtydliganden av förfarandet för frivillig åtskillnad, och rättslig säkerhet införs genom åtaganden från den operatör som genomgår ett förfarande för åtskillnad.

Slutligen klargör **artikel 78** vilken roll de nationella regleringsmyndigheterna ska ta när operatörer med betydande marknadsinflytande migrerar från sina befintliga nät till nya nät (t.ex. när de gamla kopparnäten avvecklas), som ett sätt att ytterligare stödja övergången till nya nät.

Ändringar relaterade till spektrumförvaltning

Artikel 45 förtydligar de allmänna mål och principer som ska vägleda medlemsstaternas spektrumförvaltning på nationell nivå. Det handlar om konsekvens och proportionalitet i auktorisationsförfarandena, vikten av att säkra lämplig täckning, tidsaspekter när spektrum görs tillgängligt, förebyggande av gränsöverskridande eller skadlig störning, införande av principen ”use it or lose it” och främjande av gemensam spektrumanvändning samt spektrumhandel och spektrumleasning. Artikel 45 omfattar också en mekanism för att tillåta tillfällig alternativ användning av harmoniserat spektrum enligt tydligt definierade villkor.

Artikel 46 betonar allmänna auktorisationer snarare än individuella licenser, liksom gemensam användning av spektrum i linje med unionslagstiftningen, för att säkerställa att nationella myndigheter på ett framåtblickande sätt utvecklar de auktorisationsmodeller som är mest lämpliga för 5G-utvecklingen. Den ger också kommissionen befogenhet att anta bindande åtgärder för att uppnå konsekvens inom olika typer av auktorisationsordningar.

I **artikel 47** fastställs auktorisationsvillkoren för en allmän auktorisation för radiofrekvenser och nyttjanderätterna till sådana. Det föreskrivs att kommissionen ska vidta genomförandeåtgärder för att uppnå enhetlighet när det gäller vissa villkor, som kriterierna för att fastställa och mäta täckningsskyldigheter, vars betydelse stärks med tanke på spektrumeffektiviteten. Där betonas också sådana skyldigheter som gemensam användning av infrastruktur för att förbättra slutanvändarnas konnektivitet, särskilt i mindre tätbefolkade områden.

Artiklarna 48–54 inriktas på nyckelaspekter av spektrumauktionen för att göra medlemsstaternas praxis mer enhetlig, t.ex. i) minimivaraktighet för licenser (25 år), ii) ett tydligt och enklare förfarande för handel med och leasing av spektrum, iii) objektiva kriterier för en konsekvent tillämpning baserat på konkurrenslagstiftningens principer när det gäller åtgärder för att främja konkurrens (t.ex. spektrumbegränsningar, reservation av spektrum för nya aktörer och tillträdesskyldigheter i grossistledet), iv) förfaranden för att öka konsekvensen och förutsebarheten vid beviljande och förlängning av individuella nyttjanderätter för spektrum, v) tydligare villkor för begränsning eller tillbakadragande av befintliga rätter, inklusive lösningen *use it or lose it* och en starkt roll för nationella myndigheter i kontrollen av efterlevnaden. Dessa artiklar ger också kommissionen befogenhet att anta åtgärder för att fastställa gemensamma maximala tidsfrister för att tillåta användningen av harmoniserat spektrum i alla medlemsstater och samordna de viktigaste delarna av urvalsprocesserna och fastställa kriterier för utformningen av sådana.

Genom **artiklarna 55 och 56** förenklas villkoren för tillträde till wifi, för att klara den exponentiellt ökande efterfrågan på konnektivitet och utbyggnad och tillhandahållande av trådlösa lågeffektstillämpningar för bredbandstillgång (små celler) för att sänka kostnaderna för utbyggnad av väldigt täta nät.

Artikel 28 omfattar en skyldighet för medlemsstaterna att samordna arbetet för att åtgärda störningsproblem över gränser, med deltagande av gruppen för radiospektrumpolitik, kombinerat med genomförandebefogenheter för kommissionen att anta bindande åtgärder för att lösa gränsöverskridande tvister med yttersta beaktande av det som framförs av gruppen för radiospektrumpolitik.

Förslaget ger nationella regleringsmyndigheter befogenheter när det gäller marknadsmässiga eller ekonomiska regleringsaspekter av spektrumtilldelningen för elektroniska kommunikationstjänster. De får också behörighet att besluta om exceptionella åtgärder avseende gemensam användning av nät/spektrum och nationell roaming för att täcka vita fläckar som saknar konnektivitet. Nationella regleringsmyndigheter måste basera sina åtgärder på det här området på en sund analys av ekonomi och konkurrens på marknaderna. För att säkerställa att man i hela unionen har en enhetlig tillämpning av tilldelningsvillkor

som påverkar ekonomiska villkor, marknadsvillkor och konkurrensvillkor och därmed hur marknaden fungerar, omfattar **artikel 35** en sakgranskningsmekanism för Berecs granskning av marknadsmässiga och ekonomiska regleringsaspekter av nationella förslag till spektrumtilldelning. Berec kommer också att utfärda yttranden som inte är bindande.

Genom **artikel 37** införs en ram för medlemsstaterna att främja frivilliga tilldelningsförfaranden som är EU-täckande eller omfattar flera länder.

Ändringar av ordningen för samhällsomfattande tjänster:

Förslaget syftar till att modernisera ordningen för samhällsomfattande tjänster genom att avskaffa det obligatoriska inkluderandet på EU-nivå av traditionella tjänster (offentliga betaltelefoner, heltäckande telefonkataloger och nummerupplysningstjänster) och fokusera på grundläggande samhällsomfattande bredbandstjänster, som skulle definieras genom hänvisning till en dynamisk grundläggande förteckning över onlinetjänster som kan användas via bredbandsanslutning. Medlemsstaternas åtgärder bör fokuseras på att tillgänglig konnektivitet bör vara överkomlig och inte på utbyggnaden av nät, där det finns bättre verktyg.

Det måste säkerställas att samhällsomfattande tjänster är överkomliga åtminstone vid en fast punkt, men medlemsstaterna kommer att ha flexibilitet att utvidga överkomlighetsåtgärder till att omfatta även mobiltjänster, för de mest utsatta användarna.

Artikel 79 omfattar en skyldighet för medlemsstaterna att säkerställa att alla slutanvändare har tillgång till funktionell internetanslutningstjänst via bredband och röstkommunikationstjänst till ett överkomligt pris åtminstone vid en fast punkt. För att säkerställa överkomligheten ger artikel 80 medlemsstaterna befogenhet att ålägga företag att ha särskilda taxealternativ för slutanvändare som identifierats vara låginkomsttagare eller ha särskilda sociala behov och/eller att ge dessa slutanvändare direktstöd. Artikeln slår också fast rätten att teckna avtal för konsumenter som omfattas av särskilda taxor för samhällsomfattande tjänster

Medlemsstaternas åtgärder bör visserligen fokuseras på tillgänglig konnektivitet till överkomligt pris snarare än på nätutbyggnad, men enligt **artikel 81** har medlemsstaterna rätt att inkludera tillhandahållande av anslutning vid en fast punkt (tillgång) i tillämpningsområdet, om medlemsstaten kan visa att sådan anslutning inte kan garanteras enligt normala kommersiella villkor eller genom andra politiska verktyg som den förfogar över.

Som ett erkännande av behovet av flexibilitet för att kunna hantera olika nationella omständigheter ger **artikel 82** medlemsstaterna rätt att fortsätta att på nationell nivå föreskriva tjänster som i dag omfattas av EU-skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, som t.ex. betaltelefoner, telefonkataloger och nummerupplysningstjänster, om behovet kan styrkas, förutsatt att de anpassar även finansieringsordningen.

I **artikel 85** fastställs att samhällsomfattande tjänster bör finansieras genom den allmänna budgeten och inte längre genom sektorsfinansiering.

Ändring av bestämmelserna om tjänster och skydd av slutanvändare

För att ta hänsyn till marknadens och lagstiftningens utveckling de senaste åren, och det fortsatta behovet av sektorsspecifika bestämmelser omdefinieras i **artikel 2.4** begreppet *elektronisk kommunikationstjänst*. Begreppet omfattar tre typer av tjänstekategorier: i) internettillgång, ii) interpersonella kommunikationstjänster, som har två underkategorier – en som är nummerbaserad och en som är nummeroberoende, och iii) tjänster som helt eller

huvudsakligen går ut på att överföra signaler, som t.ex. överföringstjänster som används för kommunikation mellan maskiner och sändningstjänster. Många slutanvändarbestämmelser kommer endast att tillämpas på tjänster som avser internettillgång och interpersonell kommunikation.

Nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster kommer endast att kopplas till skyldigheter när allmänintresset kräver att särskilda regleringsskyldigheter tillämpas på alla typer av interpersonella kommunikationstjänster, oavsett om de använder nummer. Detta gäller i synnerhet säkerhetsbestämmelser (**artikel 40**). Om den genomgående konnektiviteten eller den praktiska tillgången till larmtjänster hotas kan kommissionen också kartlägga behovet av åtgärder för att säkra interoperabiliteten, t.ex. genom att inleda ett standardiseringsförfarande. De nationella regleringsmyndigheterna får införa sådana standarder vid behov (**artikel 59**).

Förslaget minskar regleringsbördan genom att man tar bort regleringsskyldigheter som inte längre behövs eller som täcks på ett tillräckligt sätt genom allmän konsumentlagstiftning. Ett viktigt exempel är upphävandet av de nationella regleringsmyndigheternas befogenhet att direkt införa prisreglering i detaljistledet för operatörer med betydande marknadsinflytande (upphävande av artikel 17 i direktivet om samhällsomfattande tjänster). Vissa bestämmelser om avtal, öppenhet och insyn, motsvarande tillgänglighet för användare med funktionshinder, nummerupplysningstjänster och interoperabilitet för digital tv-utrustning för hushållen har rationaliserats och delvis strukits eftersom de överlappar övergripande bestämmelser eller är överflödiga av andra skäl (artiklarna 95–98, 103–105).

Ett begränsat antal nya bestämmelser planeras för att hantera nya utmaningar, t.ex. bättre läsbarhet för avtal genom en kort sammanfattning av den grundläggande avtalsinformationen, bestämmelsen om verktyg som gör att slutanvändarna kan kontrollera sin aktuella kommunikationsanvändning, förbättrade bestämmelser om verktyg för pris- och kvalitetsjämförelser, bestämmelser om operatörsbyte för det ökande antalet paketerbjudanden för att undvika inlåsnings effekter (grundläggande sektorsspecifika bestämmelser, som maximal avtalstid och rätt att säga upp avtal ska gälla för hela paketet) och en bestämmelse som förbjuder diskriminering baserad på nationalitet eller bosättningsland (artiklarna 92, 95, 96, 98, och 100).

Det finns en allmän maximal avtalsperiod på två år för tjänster, men längre separata avtal med slutanvändare tillåts som ett sätt att underlätta ersättning för bidrag till byggandet av en fysisk förbindelse och för att främja nätutbyggnad genom avbetalningsbaserade bidrag till kapitalkostnaderna för nät ("aggregering av efterfrågan") (artikel 98).

Ändring av nummerbestämmelserna:

För att lösa konkurrensproblem på M2M-marknaden (framför allt inlåsnings hos en viss operatör) tillåter förslaget att nationella regleringsmyndigheter delar ut nummer till andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, dock utan att ålägga dem att göra detta (artikel 88). Enligt samma artikel ska nationella regleringsmyndigheter avsätta vissa nummerresurser för extraterritoriell användning av nationella nummer inom EU, som ett sätt att tillgodose den ökande efterfrågan på sådan extraterritoriell användning av nummerresurser för särskilt M2M-tillämpningar.

När det gäller bestämmelserna om harmoniserade nummer för tjänster av socialt värde kommer fokus att fortsätta att ligga på det praktiska införandet av journumret för rapportering om försvunna barn (**artikel 90**), medan den allmänna ramen för 116-nummer även i

fortsättningen kommer att baseras på kommissionens beslut 2007/116/EG. På grund av de senaste årens bristande efterfrågan på den europeiska nummerplanen har denna bestämmelse strukits (artikel 27 i direktivet om samhällsomfattande tjänster).

Ändring av bestämmelserna om larmkommunikation:

Rättslig klarhet säkras när det gäller tillgång till larmtjänster hos alla leverantörer av nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster. De föreslagna bestämmelserna ersätter kommissionens befintliga mandat att införa tekniska genomförandeåtgärder genom sin befogenhet att anta delegerade akter för att säkerställa effektiv tillgång till det gemensamma europeiska 112-larmnumret när det gäller lokaliseringsinformation, dirigering av samtal till en larmcentral och samma tillgänglighet för slutanvändare med funktionshinder i hela EU. Detta säkerställer gränsöverskridande införanden och funktioner för tekniska lösningar för larmkommunikation (**artikel 102**).

Ändring av styrelseformer:

Artiklarna 5, 6 och 8 stärker de oberoende nationella regleringsmyndigheternas roll genom att fastställa en minsta uppsättning befogenheter för dessa i hela EU och stärka kravet på deras oberoende, genom att föreskriva tillsättningskrav och rapporteringsskyldigheter.

Genom **artikel 12** införs några ändringar avseende förfarandet för allmän auktorisation. Leverantörerna bör lämna anmälningar till Berec, som ska fungera som enda kontaktpunkt och vidarebefordra anmälningarna till berörda nationella regleringsmyndigheter. Berec bör upprätta ett register på EU-nivå.

Artikel 27 föreskriver ett förfarande för lösning av gränsöverskridande tvister mellan företag och stärker Berecs roll genom att ålägga nationella regleringsmyndigheter att konsultera Berec.

Artikel 33 omfattar ett system med ”dubbla lås” i de fall då Berec och kommissionen är eniga om sin ståndpunkt avseende förslag till åtgärder från en nationell regleringsmyndighet som anmälts till kommissionen och Berec i enlighet med artikel 32. I sådana fall kan kommissionen ålägga den nationella regleringsmyndigheten att ändra eller dra tillbaka sitt förslag och, om nödvändigt, på nytt anmäla marknadsanalysen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

~~om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv)~~ ☒ **om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation** ☒

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av ~~Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ om
Europeiska unionens funktionssätt ☒ , särskilt artikel ~~95~~ ☒ 114 ☒ ~~i detta~~,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten ,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG¹⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG¹⁵, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG¹⁶ och

¹² EUT C , , s. .

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 7).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 21).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG¹⁷ har ändrats väsentligt. Med anledning av nya ändringar bör dessa direktiv av tydlighetsskäl omarbetas.

↓ 2002/21/EG skäl 1 (anpassad)

~~Det nuvarande regelverket för telekommunikation har varit framgångsrikt när det gäller att skapa förutsättningar för effektiv konkurrens inom telekommunikationssektorn under övergången från monopol till fri konkurrens.~~

↓ 2002/21/EG skäl 2 (anpassad)

~~Den 10 november 1999 lade kommissionen fram ett meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln ”Mot ett nytt regelverk för infrastruktur för elektronisk kommunikation och tillhörande tjänster, 1999 års kommunikationsöversyn”. Meddelandet innehöll kommissionens översyn av det befintliga regelverket för telekommunikation, i enlighet med kommissionens skyldighet enligt artikel 8 i rådets direktiv 90/387/EEG av den 28 juni 1990 om upprättandet av den inre marknaden för teletjänster genom att tillhandahålla öppna nät¹⁸. Det innehöll vidare en rad politiska förslag till ett nytt regelverk för infrastruktur för elektronisk kommunikation och tillhörande tjänster, för offentligt samråd.~~

↓ 2002/21/EG skäl 3 (anpassad)

~~Den 26 april 2000 lade kommissionen fram ett meddelande för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om resultaten av det offentliga samrådet om 1999 års kommunikationsöversyn och riktlinjer för det nya regelverket. Meddelandet innehöll en sammanfattning av det offentliga samrådet och angav vissa huvudinriktningar för utarbetandet av ett nytt regelverk för infrastrukturen för elektronisk kommunikation och tillhörande tjänster.~~

↓ 2002/21/EG skäl 4 (anpassad)

~~Europeiska rådet i Lissabon den 23-24 mars 2000 betonade de möjligheter till ökad tillväxt, konkurrenskraft och nya arbetstillfällen som övergången till en digital, kunskapsbaserad ekonomi erbjuder. I synnerhet betonades betydelsen av att Europas företag och medborgare har tillgång till en kommunikationsinfrastruktur av världsklass till en låg kostnad och ett brett utbud av tjänster.~~

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108 24.4.2002, s. 51).

¹⁹ ~~EGT L 192, 24.7.1990, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/51/EG (EGT L 295, 29.10.1997, s. 23).~~

¹⁸ ~~EGT L 192, 24.7.1990, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/51/EG (EGT L 295, 29.10.1997, s. 23).~~

↓ 2009/136/EG skäl 1 (anpassad)
⇒ ny

- (2) Kommissionen granskar regelbundet att de fem direktiven som ~~utgör~~ ☒ ingår i ☒ det befintliga regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG ~~av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektivet)~~¹⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG ~~av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektivet)~~²⁰, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG ~~av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektivet)~~²¹, direktiv 2002/22/EG ~~(direktivet om samhällsomfattande tjänster)~~²² och samt direktiv 2002/58/EG ~~(direktivet om integritet och elektronisk kommunikation)~~²³ ~~(gemensamt kallade ramedirektivet och särdirektiven))~~ fungerar, särskilt när det gäller att avgöra om det behövs ändringar på grund av den tekniska utvecklingen och utvecklingen på marknaden ☒ ²⁴ ☒.

↓ ny

- (3) I strategin för en digital inre marknad angav kommissionen att översynen av teleramen skulle fokusera på åtgärder för att stimulera investeringar i bredbandsnät med hög hastighet, anta en enhetlig strategi för radiospektrum och dess förvaltning på den inre marknaden, skapa förutsättningar för en verklig inre marknad genom att ta itu med regelfragmentering, skapa lika spelregler för marknadsaktörerna och se till att reglerna tillämpas enhetligt, samt säkra effektiva regelverk och institutionella ramar.
- (4) Detta direktiv ingår arbetet med lagstiftningens ändamålsenlighet avseende fyra av direktiven (ramdirektivet, auktorisationsdirektivet, tillträdesdirektivet och direktivet om samhällsomfattande tjänster) och en förordning (Berec-förordningen)²⁵. Samtliga direktiv omfattar i dag åtgärder som är tillämpliga på leverantörer av elektroniska

¹⁹ ~~EUT L 108, 24.4.2002, s. 7.~~

²⁰ ~~EUT L 108, 24.4.2002, s. 21.~~

²¹ ~~EUT L 108, 24.4.2002, s. 33.~~

²² ~~EUT L 108, 24.4.2002, s. 51.~~

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EUT L 201, 31.7.2002, s. 37).

²⁴ Unionens regelverk för elektronisk kommunikation omfattar också Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 531/2012 av den 13 juni 2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 172, 30.6.2012, s. 10), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och förordning (EU) nr 531/2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61 av den 15 maj 2014 om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation (EUT L 155, 23.5.2014, s. 1), samt ett antal beslut av medlagstiftarna och kommissionen.

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 av den 25 november 2009 om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och byrån (EUT L 337, 18.12.2009, s. 1).

kommunikationsnät och kommunikationstjänster, anpassat till sektorns regleringshistoria då företagen var vertikalt integrerade, dvs. aktiva inom tillhandahållandet av både nät och tjänster. Översynen är ett tillfälle att omarbota de fyra direktiven för att förenkla den nuvarande strukturen och göra den mer enhetlig och tillgänglig, i enlighet med Refit-målet. Den ger också en möjlighet att anpassa strukturen till nya marknadsrealiteter, där tillhandahållandet av kommunikationstjänster inte längre nödvändigtvis säljs i paket med tillhandahållandet av nät. Enligt det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter avses med omarbetning att det antas en ny rättsakt som i en enda text inbegriper både de innehållsmässiga ändringar som görs genom denna i en tidigare rättsakt och de bestämmelser i den tidigare rättsakten som inte ändras. Förslaget om omarbetning avser de innehållsmässiga ändringar som därigenom görs av en tidigare akt, och i andra hand innehåller det en kodifiering av de oändrade bestämmelserna i den tidigare akten tillsammans med dessa innehållsmässiga ändringar.

↓ 2002/20/EG skäl 3 (anpassad)

- (5) ~~Syftet med Detta~~ direktiv är att ☒ bör ☒ upprätta en rättslig ram för att säkerställa friheten att tillhandahålla elektronisk kommunikation och elektroniska tjänster, med förbehåll för endast de villkor som fastställs i detta direktiv och eventuella begränsningar i enlighet med artikel ~~46~~ ☒ 52 ☒ .1 i fördraget, särskilt åtgärder med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa.

↓ 2002/21/EG skäl 7 (anpassad)

⇒ ny

- (6) Bestämmelserna i detta direktiv ~~och i särdirektiven~~ åsidosätter inte varje medlemsstats möjlighet att vidta nödvändiga åtgärder ⇒ av de skäl som anges i artiklarna 87 och 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ⇐ för att skydda sina väsentliga säkerhetsintressen, skydda allmän ordning⇒, allmän moral⇐ och säkerhet samt tillåta utredning, upptäckt och lagföring av brott.

↓ 2002/21/EG skäl 5 (anpassad)

⇒ ny

- (7) Till följd av att sektorerna för telekommunikation, media och informationsteknik konvergerar bör alla ~~överföringsnät och överföringstjänster~~ ⇒ elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⇐ ☒ i möjligaste mån ☒ omfattas av ~~en~~ enda ☒ europeisk kodex för elektronisk kommunikation som fastställs genom ett enda direktiv, med undantag för frågor som bättre hanteras genom direkt tillämpliga bestämmelser som fastställs i förordningar ☒ regelverk. Detta regelverk består av det föreliggande direktivet samt fyra särdirektiv: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv)²⁶; Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter

²⁶

Se s. 21 i detta nummer av EGT.

(tillträdesdirektiv)²⁷, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster)²⁸, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet²⁹ (nedan kallade "särddirektiven"). Det är nödvändigt att särskilja regleringen av överföringen ⇒ elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⇐ från regleringen av innehållet. Innehållet i tjänster som tillhandahålls via elektroniska kommunikationsnät med hjälp av elektroniska kommunikationstjänster, till exempel sändningsinnehåll, finansiella tjänster och vissa tjänster som hör till informationssamhället, omfattas därför inte av detta regelverk och ☒ denna kodex, och den ☒ påverkar därför inte åtgärder som vidtas på gemenskapsnivå ☒ unionsnivå ☒ eller nationell nivå vad avser sådana tjänster, i enlighet med gemenskapslagstiftningen ☒ unionslagstiftningen ☒, för att främja kulturell eller språklig mångfald och för att säkerställa att mediemångfalden bevaras. Innehållet i tv-program omfattas av rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU³¹. ⇒ Regleringen av audiovisuell politik och innehåll syftar till att uppnå mål av allmänintresse, som yttrandefrihet, mediemångfald, opartiskhet, kulturell och språklig mångfald, social inkludering, konsumentskydd och skydd av minderåriga. ⇐ Att det görs åtskillnad mellan reglering av överföring ⇒ elektronisk kommunikation ⇐ och reglering av innehåll hindrar inte att man tar hänsyn till sambanden mellan dem, särskilt för att garantera mediemångfald, kulturell mångfald och konsumentskydd.

↓ 2002/21/EG skäl 8 (anpassad)
⇒ ny

- (8) Detta direktiv omfattar inte utrustning som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse²² ⇒ bör inte påverka tillämpningen av direktiv 2014/53/EU på radioutrustning ⇐, men omfattar däremot konsumentutrustning som används för digital-tv.

↓ 2009/140/EG skäl 11,
(anpassad)
⇒ ny

- (9) För att de nationella regleringsmyndigheterna ska kunna uppfylla målen i ramedirektivet ☒ detta direktiv ☒ och särddirektiven, särskilt när det gäller

²⁷ Se s. 7 i detta nummer av EGT.

²⁸ Se s. 51 i detta nummer av EGT.

²⁹ EGT L 24, 30.1.1998, s. 1.

³⁰ EGT L 298, 17.10.1989, s. 23. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG (EGT L 202, 30.7.1997, s. 60).

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).

³² EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

~~interoperabilitet i hela kedjans samverkan förmåga mellan slutanvändare, bör ramdirektivets tillämpningsområde utvidgas till att omfatta vissa aspekter av radioutrustning och teleterminalutrustning, på det sätt som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse³³ ☒ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU³⁴ ☒ och konsumentutrustning som används för digital television för att underlätta tillträde för användare med funktionshinder. ⇒ Det är viktigt att regleringsmyndigheterna uppmuntrar nätoperatörer och tillverkare av utrustning att samarbeta för att underlätta funktionshindrade användares tillgång till elektroniska kommunikationstjänster. Icke-exklusiv användning av spektrum för egenanvändning av radioterminalutrustning bör, trots att den inte är förbunden med en ekonomisk verksamhet, omfattas av detta direktiv för att garantera en samordnad ansats när det gäller auktorisationsordningen avseende detta. ⇐~~

↓ 2002/21/EG skäl 6 (anpassad)

~~Regleringen av den audiovisuella politiken och innehållet genomförs för att nå mål som avser allmänintresset, som yttrandefrihet, mediemångfald, opartiskhet, kulturell och språklig mångfald, social delaktighet, konsumentskydd och skydd av minderåriga. I kommissionens meddelande "Principer och riktlinjer för gemenskapens audiovisuella politik i den digitala eran" och rådets slutsatser av den 6 juni 2000, i vilka detta meddelande välkomnas, fastställdes de nyckelåtgärder som gemenskapen skall vidta för att genomföra den audiovisuella politiken.~~

↓ 2002/22/EG skäl 50 (anpassad)

~~Bestämmelserna i detta direktiv hindrar inte en medlemsstat från att vidta åtgärder som är motiverade på de grunder som fastställs i artiklarna 30 och 46 i fördraget, i synnerhet på grunder som avser allmän säkerhet, allmän ordning och allmän moral.~~

↓ 2002/21/EG skäl 9 (anpassad)

~~Informationssamhällets tjänster omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel")³⁵.~~

↓ 2002/21/EG skäl 10 (anpassad)
⇒ ny

(10) ~~Definitionen av "informationssamhällets tjänster" i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för~~

³³ ~~EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.~~

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62).

³⁵ ~~EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.~~

informationssamhällets tjänster³⁶ omfattar en lång rad av ekonomiska verksamheter som bedrivs on-line. Flertalet av dessa verksamheter omfattas inte av det här direktivets räckvidd, eftersom de inte helt eller huvudsakligen utgörs av överföring av signaler i elektroniska kommunikationsnät. ⇒ Vissa elektroniska kommunikationstjänster enligt detta direktiv kan även motsvara definitionen av "informationssamhällets tjänster" i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster. De bestämmelser som styr informationssamhällets tjänster är tillämpliga på dessa elektroniska kommunikationstjänster i den mån som det inte finns mer specifika bestämmelser som är tillämpliga på elektroniska kommunikationstjänster i detta direktiv eller i andra unionsakter. ⇐ ☒ Elektroniska kommunikationstjänster som ☒ ~~T~~ältelefoni, ⇒ meddelandetjänster ⇐ och ~~överföring av~~ elektronisk post omfattas dock av det här direktivet. Samma företag, exempelvis en tillhandahållare av ~~i~~Internetjänster, kan erbjuda både elektroniska kommunikationstjänster, till exempel tillgång till ~~i~~Internet, och tjänster som inte omfattas av det här direktivet, till exempel tillhandahållande av webbaserat ⇒ och ej kommunikationsrelaterat ⇐ innehåll på nätet.

↓ 2002/20/EG skäl 20

- (11) Samma företag, till exempel en kabeloperatör, kan erbjuda både elektroniska kommunikationstjänster, exempelvis överföring av TV-signaler, och tjänster som inte omfattas av detta direktiv, exempelvis saluföring av ett utbud av innehåll för ljud- eller TV-sändningstjänster, och ytterligare skyldigheter kan därför åläggas detta företag med avseende på dess verksamhet som leverantör eller distributör av innehåll, enligt andra bestämmelser än dem som anges i detta direktiv, utan att den förteckning över villkor som fastställs i bilaga I till detta direktiv åsidosätts.

↓ ny

- (12) Regelverket bör omfatta alla elektroniska kommunikationsnätets användning av radiospektrum, inklusive den framväxande egenanvändningen av radiospektrum för nya typer av nät som uteslutande utgörs av autonoma system av mobil radioutrustning som är uppkopplade via trådlösa länkar utan någon central förvaltning eller centraliserad nätoperatör och som inte nödvändigtvis ingår i utövandet av någon särskild ekonomisk verksamhet. Vid utvecklingen av femte generationens mobilkommunikationsmiljö är det troligt att sådana nät i synnerhet utvecklas utanför byggnader och på vägar, för transport, energi, forskning och utveckling, e-hälsa, allmän säkerhet och katastrofinsatser, sakernas internet, kommunikation maskin till maskin samt uppkopplade bilar. Därför bör medlemsstaternas tillämpning, på grundval av artikel 7 i direktiv 2014/53/EU, av ytterligare krav avseende idrifttagande eller användning av sådan radioutrustning, eller båda delarna, återspegla den inre marknadens principer när det gäller ändamålsenlig och effektiv användning av spektrum och undvikande av skadlig störning.
- (13) Kraven på de elektroniska kommunikationsnätens kapacitet ökar hela tiden. Tidigare låg fokus huvudsakligen på att öka den tillgängliga bandbredden totalt sett och för

³⁶ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktivet ändrat genom direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s. 18).

varje enskild användare, men nu börjar andra parametrar som latens, tillgänglighet och tillförlitlighet bli allt viktigare. Det nuvarande sättet att tillgodose denna efterfrågan är att föra optisk fiber allt närmare användaren, och framtida nät med mycket hög kapacitet kommer att kräva prestandaparametrar som motsvarar det som ett nät baserat på optofiberelement kan erbjuda åtminstone fram till utgreningsstället på betjäningsplatsen. Detta innebär, när det gäller fast uppkoppling, en nätprestanda som motsvarar den som uppnås med en optofiberinstallation fram till ett flerfamiljshus som anses som betjäningsplats, och, när det gäller mobil uppkoppling, en nätprestanda som liknar den som kan uppnås genom en optofiberinstallation fram till en basstation som anses som betjäningsställe. Slutanvändarnas varierande erfarenheter, som beror på de olika egenskaperna hos det medium genom vilket nätet slutligen förbinds med nätanslutningspunkten, bör inte beaktas när det fastställs om ett trådlöst nät kan anses erbjuda liknande nätprestanda. I enlighet med principen om teknikneutralitet bör annan teknik och andra överföringsmedier inte uteslutas när de kan jämföras med detta baslinjescenario i fråga om kapacitet. Utbyggnaden av sådana nät med mycket hög kapacitet kommer att öka nätens kapacitet ytterligare och bana vägen för utbyggnaden av framtida generationers mobilnät baserade på förbättrade radiogränssnitt och en förtätad nätarkitektur.

↓ 2009/136/EG skäl 13 (anpassad)
⇒ ny

- (14) Definitionerna måste anpassas till principen om teknikneutralitet och vara förenliga med den tekniska utvecklingen. ⇒ Teknikutvecklingen och marknadsutvecklingen har lett till att näten övergått till internetprotokollteknik och har gjort det möjligt för slutanvändarna att välja mellan ett utbud av konkurrerande leverantörer av rösttjänster. Därför bör begreppet ”allmänt tillgängliga telefonitjänster”, som uteslutande används i direktiv 2002/22/EG och som allmänt uppfattas som traditionella analoga telefonitjänster, ersättas med det mer samtida och teknikneutrala begreppet ”röstkommunikation”. ⇐ Särskilt villkoren för tillhandahållandet av en tjänst bör vara skilda från de faktiska definierande delarna av en ☒ röstkommunikationstjänst ☒ ~~allmänt tillgänglig telefonitjänst~~, dvs. en elektronisk kommunikationstjänst tillgänglig för allmänheten för utgående eller inkommande samtal, direkt eller indirekt, nationella eller nationella och internationella samtal via ett eller flera nummer i en nationell eller internationell nummerplan, oberoende av om en sådan tjänst är baserad på kretskopplad eller paketförmedlad teknik. En sådan tjänst är till sin natur dubbelriktad, vilket gör det möjligt för de båda samtalsparterna att kommunicera. En tjänst som inte uppfyller alla dessa villkor, till exempel en ”klick-funktion” på en kundtjänstwebbplats, är inte en ☒ sådan tjänst ☒ ~~allmänt tillgänglig telefonitjänst~~. ~~Allmänt tillgängliga telefonitjänster~~ ☒ Röstkommunikationstjänster ☒ omfattar också kommunikationsformer som är särskilt avsedda för slutanvändare med funktionshinder som använder textrelä- eller totalkonversationstjänster.

↓ ny

- (15) De tjänster som används för kommunikationssyften och de tekniska metoderna för tillhandahållandet har utvecklats avsevärt. Slutanvändarna ersätter allt oftare traditionell taltelefoni, textmeddelanden (sms) och elektroniska postöverföringstjänster med funktionsmässigt likvärdiga onlinetjänster som ip-telefoni, meddelandetjänster och webbaserade e-posttjänster. För att säkerställa ett ändamålsenligt och effektivt

skydd för slutanvändare som använder funktionsmässigt likvärdiga tjänster bör en framtidsinriktad definition av elektroniska kommunikationstjänster inte vara baserad enbart på tekniska parametrar utan snarare vara funktionellt baserad. Den nödvändiga regleringens räckvidd bör vara anpassad till vad som krävs för att uppnå dess mål av allmänintresse. Överföring av signaler är och förblir en viktig parameter för att fastställa vilka tjänster som omfattas av detta direktivs räckvidd, men definitionen bör även omfatta andra tjänster som möjliggör kommunikation. Från slutanvändarnas perspektiv är det inte viktigt om en leverantör själv överför signaler eller om kommunikationen levereras via en internetanslutningstjänst. Den ändrade definitionen av elektroniska kommunikationstjänster bör därför täcka tre typer av tjänster, som delvis kan överlappa varandra, dvs. internetanslutningstjänster enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2015/2120, interpersonella kommunikationstjänster enligt definitionen i detta direktiv och tjänster som helt eller delvis utgörs av överföring av signaler. Definitionen av elektronisk kommunikationstjänst bör undanröja de tvetydigheter som iakttagits vid genomförandet av den tidigare definitionen och tillåta en kalibrerad tillämpning bestämmelse för bestämmelse av de specifika rättigheter och skyldigheter som i ramen föreskrivs för olika typer av tjänster. Elektroniska kommunikationstjänsters behandling av personuppgifter, oavsett om det är mot ersättning eller inte, måste vara förenlig med direktiv 95/46/EG, som den 25 maj 2018 kommer att ersättas med förordning (EU) 2016/679 (allmän dataskyddsförordning)³⁷.

(16) För att en tjänst ska omfattas av definitionen av en elektronisk kommunikationstjänst bör den normalt tillhandahållas mot ersättning. Inom den digitala ekonomin anser marknadsaktörerna allt oftare att information om användare har ett penningvärde. Elektroniska kommunikationstjänster tillhandahålls ofta i utbyte mot andra motprestationer än pengar, t.ex. genom att man ger tillgång till personuppgifter eller andra data. Begreppet ersättning bör därför omfatta sådana situationer där leverantören av en tjänst begär att slutanvändaren aktivt lämnar personuppgifter, som namn eller e-postadress, eller andra data, direkt eller indirekt till leverantören. Det bör även omfatta situationer där leverantörer samlar in information utan att slutanvändaren aktivt tillhandahåller den, som t.ex. personuppgifter, inklusive ip-adress, eller annan automatiskt genererad information, som information som samlas in och överförs via kakor. I linje med rättspraxis från Europeiska unionens domstol avseende artikel 57 i EUF-fördraget³⁸ föreligger en ersättning i fördragets mening även i de fall då tjänsteleverantören betalas av tredje part och inte av tjänstemottagaren. Begreppet ersättning bör därför omfatta situationer där slutanvändaren exponeras för reklam som ett villkor för att få tillgång till tjänsten och situationer där tjänsteleverantören får ett penningvärde för personuppgifter som denne samlat in.

(17) Interpersonella kommunikationstjänster är tjänster som möjliggör ett interpersonellt och interaktivt utbyte av information och som omfattar sådana tjänster som traditionella röstsamtal mellan två individer men även alla typer av e-postmeddelanden, meddelandetjänster eller gruppchattar. Interpersonella kommunikationstjänster täcker endast kommunikation mellan ett ändligt, alltså inte potentiellt obegränsat, antal fysiska personer som bestäms av kommunikationens avsändare. Kommunikation som berör juridiska personer bör omfattas av definitionen

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

³⁸ Mål C-352/85 Bond van Adverteerders m.fl. mot nederländska staten, EU:C:1988:196.

i de fall då fysiska personer agerar för dessa juridiska personers räkning eller är involverade på minst en sida av kommunikationen. Interaktiv kommunikation innebär att tjänsten gör det möjligt för mottagaren av informationen att svara. Tjänster som inte uppfyller dessa krav, som linjära sändningstjänster, video på begäran, webbplatser, sociala nätverk, bloggar, eller informationsutbyte mellan maskiner, bör ej anses som interpersonella kommunikationstjänster. I undantagsfall bör en tjänst inte anses som en interpersonell kommunikationstjänst om funktionen för interpersonell och interaktiv kommunikation enbart är en extrafunktion av mindre betydelse som är direkt kopplad till en annan tjänst och som av objektiva tekniska skäl inte kan användas utan den huvudtjänsten, och integreringen av den inte är ett sätt att kringgå tillämpningen av bestämmelserna för elektroniska kommunikationstjänster. Ett exempel på ett sådant undantag skulle i princip kunna vara en kommunikationskanal i onlinespel, beroende på egenskapernas hos tjänstens kommunikationsfunktioner.

- (18) Interpersonella kommunikationstjänster använder nummer från en nationell och internationell nummerplan för anslutning till det allmänna telefontätet (paketkoppling eller kretskoppling). Dessa nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster omfattar både tjänster till vilka slutanvändarna tilldelas nummer som ska säkerställa genomgående konnektivitet och tjänster som gör det möjligt för slutanvändarna att nå personer som har tilldelats sådana nummer. Enbart användningen av ett nummer som identifikator bör inte anses motsvara användningen av ett nummer för anslutning till det allmänna telefontätet och bör därmed inte i sig anses räcka för att en tjänst ska anses som en nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst. Nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster bör endast kopplas till skyldigheter när allmänintresset kräver att särskilda regleringsskyldigheter tillämpas på alla typer av interpersonella kommunikationstjänster, oavsett om de använder nummer för tillhandahållandet av tjänsten. Det är motiverat att behandla nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster på ett annat sätt, eftersom de deltar i och därmed också gagnas av ett allmänt säkerställt interoperabelt ekosystem.

↓ 2002/22/EG skäl 6

⇒ ny

- (19) Nätanslutningspunkten utgör en gräns i regleringssyfte mellan regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och reglerna för teleterminalutrustning. Det är den nationella regleringsmyndigheten som ansvarar för att fastställa lokaliseringen av nätanslutningspunkten, ~~vid behov på grundval av ett förslag från de berörda företagen.~~ ⇒ I ljuset av de nationella regleringsmyndigheternas praxis, och med tanke på mångfalden av fasta och trådlösa topologier bör organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (*Berec*) i nära samarbete med kommissionen anta riktlinjer för hur nätanslutningspunkten bör identifieras, i enlighet med detta direktiv, under olika konkreta omständigheter. ⇐

↓ ny

- (20) Den tekniska utvecklingen gör det möjligt för slutanvändare att nå larmtjänster inte bara via röstsamtal utan även via andra interpersonella kommunikationstjänster. Begreppet nödkommunikation bör därför täcka alla interpersonella kommunikationstjänster som möjliggör sådan tillgång till larmtjänster. Detta bygger på larmsystemelement som redan omfattas av unionslagstiftning, nämligen ,

”larmcentral” (Public Safety Answering Point, PSAP)³⁹, ”den lämpligaste larmcentralen” och ”larmtjänster”⁴⁰.

↓ 2002/21/EG skäl 16 (anpassad)
⇒ ny

- (21) Nationella regleringsmyndigheter ~~⇒ och andra behöriga myndigheter~~ bör ha harmoniserade mål och principer till stöd för sin verksamhet och bör vid behov samordna sin verksamhet med ~~regleringsmyndigheterna i andra medlemsstater~~ ~~⇒ och med Berec~~ när de utövar sin verksamhet inom ramen för detta regelverk.

↓ 2002/21/EG skäl 17 (anpassad)
⇒ ny

- (22) De ~~nationella regleringsmyndigheternas~~ ~~⇒ behöriga myndigheternas~~ verksamhet som upprättas genom detta direktiv ~~och särdirektiven~~ bidrar till att genomföra en vidare politik inom områdena kultur, sysselsättning, miljö, social sammanhållning samt fysisk planering.

↓ ny

- (23) För att översätta de politiska syftena med strategin för en digital inre marknad till regleringstermer bör ramen, utöver de tre befintliga huvudmålen att främja konkurrens, den inre marknaden och slutanvändarnas intressen, inriktas mot ett ytterligare konnektivitetsmål som formuleras i form av resultat: Allmän tillgång till och utnyttjande av fast och mobil konnektivitet med mycket hög kapacitet för alla unionens medborgare och företag, som baseras på överkomliga priser och rimligt utbud. Detta främjas genom effektiv och sund konkurrens, effektiva investeringar och öppen innovation, effektiv spektrumanvändning, gemensamma bestämmelser och förutsebara regleringsmetoder på den inre marknaden samt de sektorsspecifika bestämmelser som krävs för att skydda medborgarnas intressen. För medlemsstaterna, de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter samt intressenterna betyder konnektivitetsmålet att man dels strävar efter den högsta kapacitet för nät och tjänster som är ekonomiskt hållbar i ett visst område och dels efter territoriell sammanhållning, tolkat som konvergens avseende tillgänglig kapacitet i olika områden.

↓ 2002/21/EG skäl 18 (anpassad)
⇒ ny

- (24) ~~Kravet på~~ ~~Principen~~ att medlemsstaterna ~~⇒ bör tillämpa EU-lagstiftningen på ett teknikneutralt sätt~~ ~~⇒ skall säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna i~~

³⁹ Båda definieras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/758 av den 29 april 2015 om typgodkännandekrav för montering av eCall-system som bygger på 112-tjänsten i fordon och om ändring av direktiv 2007/46/EG [EUT L 123, 19.5.2015, s. 77], och i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 305/2013 av den 26 november 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU avseende harmoniserat tillhandahållande av interoperabelt EU-omfattande eCall [EUT L 91, 3.4.2013, s. 1].

⁴⁰ Enligt definitionen i förordning (EU) 2015/758.

~~största möjliga utsträckning beaktar det önskvärda i att regleringen görs teknikneutral, dvs. att ☒ en nationell regleringsmyndighet ☒ ⇒ eller annan behörig ☐ myndighet ☐ den~~ varken föreskriver eller gynnar att en särskild teknik används, utesluter inte att proportionella åtgärder får vidtas för att främja vissa särskilda tjänster när detta är motiverat ⇒ för att uppnå regelverkets mål ⇐, till exempel digital television som ett medel för att öka spektrumeffektiviteten. ⇒ Det utesluter inte heller att hänsyn tas till att vissa transmissionsmedier har fysiska egenskaper och arkitekturdrag som kan vara överlägsna vad gäller tjänstekvalitet, kapacitet, underhållskostnader, energieffektivitet, förvaltningsflexibilitet, tillförlitlighet, robusthet och skalbarhet, vilket kan återspeglas i de åtgärder som vidtas för att uppnå de olika regleringsmålen. ⇐

↓ 2009/140/EG skäl 53

- (25) Både effektiva investeringar och konkurrens bör uppmuntras parallellt, i syfte att öka den ekonomiska tillväxten, innovationer och konsumenternas valfrihet.

↓ 2009/140/EG skäl 54

- (26) Konkurrens främjas bäst genom ekonomiskt effektiva investeringar i ny och befintlig infrastruktur, kompletterade med lagstiftning när detta är nödvändigt för att få till stånd en effektiv konkurrens inom området för slutkundstjänster. En effektiv nivå av infrastrukturbaserad konkurrens är den omfattning av infrastrukturduplikation som skäligen kan förväntas ge investerare en rättvis avkastning enligt rimliga förväntningar på utvecklingen för marknadsandelar.

↓ 2009/140/EG skäl 8 (anpassad)
⇒ ny

- (27) ~~För att man ska kunna uppfylla målen i Lissabonagendan~~ Det behövs lämpliga incitament till investeringar i nya ☒ nät med mycket hög ☐ ⇒ kapacitet ⇐ ~~hög hastighetsnät~~ som stöder förnyelse i form av innehållsrika Internettjänster och stärker Europeiska unionens internationella konkurrenskraft. Sådana nät har enorma möjligheter att ge fördelar till Europeiska unionens konsumenter och företag. Det är därför nödvändigt att främja varaktiga investeringar i utvecklingen av dessa nät samtidigt som konkurrensen och konsumenternas valmöjligheter främjas genom förutsebarhet och konsekvens i lagstiftningen.

↓ 2009/140/EG skäl 5 (anpassad)

- (28) Syftet är att successivt minska den sektorsspecifika förhandsregleringen i takt med att konkurrensen utvecklas på marknaderna och att elektronisk kommunikation på sikt enbart ska regleras genom konkurrenslagstiftningen. Med tanke på att marknaderna för elektronisk kommunikation har visat en stark konkurrensdynamik under de senaste åren är det av väsentlig betydelse att reglerade förhandsskyldigheter endast införs där konkurrensen ☒ på de berörda slutkundsmarknaderna ☐ inte är effektiv och hållbar.

↓ ny

- (29) Elektronisk kommunikation har blivit nödvändigt för allt fler sektorer. Sakernas internet illustrerar hur överföringen av radiosignaler för elektronisk kommunikation hela tiden utvecklas och formar samhälls- och företagsvillkoren. För att få största möjliga nytta av denna utveckling är det viktigt att införa och tillgodose behoven för nya trådlösa kommunikationstekniker och tillämpningar i spektrumförvaltningen. Eftersom efterfrågan ökar även på annan teknik och andra tillämpningar som behöver spektrum, och dessa kan förbättras genom integrering av eller kombination med elektronisk kommunikation, bör spektrumförvaltningen, när så är lämpligt, vara sektorsövergripande för att effektivisera spektrumanvändningen.

↓ 2009/140/EG skäl 28 (anpassad)
⇒ ny

- (30) ~~Även om spektrumhanteringen fortsätter att vara medlemsstaternas uppgift kan~~ Strategisk planering, samordning och, där det behövs, harmonisering på ~~gemenskapsnivå~~ ☒ unionsnivå ☒ kan bidra till att säkra att spektrumanvändare till fullo kan dra nytta av den inre marknaden och att ~~EU:s~~ ☒ unionens ☒ intressen effektivt kan försvaras globalt. För dessa ändamål ~~bör~~ ☒ får ☒ det, i tillämpliga fall, ~~inrättas~~ ☒ antas ☒ fleråriga program för radiospektrumpolitiken ⇒ , där det första definieras genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 243/2012/EU⁴¹, ⇐ i vilka ~~de~~ politiska riktlinjerna och målen för den strategiska planeringen och harmoniseringen av radiospektrumanvändningen i ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ fastställs. De politiska riktlinjerna och målen kan avse tillgänglighet och effektiv användning av radiospektrum som är nödvändiga för upprättandet av och funktionen hos den inre marknaden, ☒ i enlighet med detta direktiv ☒ ~~och kan även, om tillämpligt, avse harmonisering av förfaranden för beviljande av allmän auktorisation eller individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser om detta behövs för att undanröja hinder för den inre marknaden. Dessa politiska riktlinjer och mål bör överensstämma med detta direktiv och särdirektiven.~~

↓ 2009/140/EG skäl 32 (anpassad)
⇒ ny

- (31) ~~Nuvarande spektrumhantering och distributionssystem är i allmänhet baserade på administrativa beslut som inte är tillräckligt flexibla för att klara den tekniska och ekonomiska utvecklingen, i synnerhet inte när det gäller den snabba utvecklingen av trådlös teknik och den ökade efterfrågan på bandbredd.~~ ☒ Nationella gränser blir allt mer irrelevanta vid fastställandet av optimal spektrumanvändning. ☒ ~~Den Onödiga fragmenteringen~~ av nationella lagar och förordningar ⇒ avseende förvaltning av radiospektrum, inklusive omotiverade olika villkor för tillgång till och användning av radiospektrum för olika typer av operatörer, kan ⇐ resultera i ökade kostnader och missade marknadsmöjligheter för spektrumanvändare. ☒ Det kan ☒ ~~och~~ saktar ner innovationstakten ⇒ , begränsa investeringarna, begränsa skaleffekterna för tillverkare och operatörer samt skapa spänningar mellan innehavare av nyttjanderätter och medföra olika kostnader för tillträde till spektrum. Denna fragmentering kan resultera i

⁴¹ EUT L 81, 21.3.2012, s. 7.

en snedvridning av den inre marknadens funktion ⇨ vilket skadar såväl den inre marknaden och ☒ vara till nackdel för ☒ konsumenterna och som hela ekonomin. Tillträdesvillkoren för och användningen av radiofrekvenser kan dessutom variera beroende på typen av operatör, medan de elektroniska tjänster som tillhandahålls av dessa operatörer alltmer överlappar, vilket skapar spänningar mellan innehavare av nyttjanderätter, olika kostnader för tillträde till spektrum och eventuella snedvridningar av den inre marknadens funktion.

↓ 2009/140/EG skäl 33 (anpassad)

Nationella gränser blir alltmer ovidkommande när det gäller att avgöra den optimala användningen av radiospektrum. En splittrad hantering av tillgången på spektrumrätter begränsar investeringar och innovation och hindrar operatörer och utrustningstillverkare från att förverkliga stordriftsfördelar, vilket förhindrar utvecklingen av en inre marknad för elektroniska kommunikationsnät och tjänster som använder radiospektrum.

↓ 2009/140/EG skäl 30 (anpassad)

- (32) Bestämmelserna i detta direktiv om spektrumhantering bör ligga i linje med det arbete som utförs av internationella och regionala organisationer med ansvar för spektrumhantering som Internationella teleunionen (ITU) och Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT) för att säkerställa att hanteringen och harmoniseringen av spektrumanvändningen inom gemenskapen ☒ unionen ☒ och mellan medlemsstaterna och andra medlemmar i ITU blir effektiv.
-

↓ 2002/21/EG skäl 11

⇒ ny

- (33) I enlighet med principen om åtskillnad mellan myndighetsutövande och operationell verksamhet bör medlemsstaterna i syfte att säkerställa opartiskhet i beslutsfattandet garantera den nationella regleringsmyndighetens ⇒ och andra behöriga myndigheters ⇨ oberoende. Detta krav på oberoende påverkar inte medlemsstaternas institutionella självbestämmanderätt och konstitutionella skyldigheter eller principen om neutralitet när det gäller medlemsstaternas egendomsordning i enlighet med artikel 295 i fördraget. De nationella regleringsmyndigheterna ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇨ bör ha de resurser i fråga om personal, sakkunskap och ekonomiska medel som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.
-

↓ ny

- (34) Det är nödvändigt att upprätta en förteckning över uppgifter som medlemsstaterna endast får tilldela sådana organ som de utser till nationella regleringsmyndigheter vilka har ett politiskt oberoende och en regleringskapacitet som garanteras, till skillnad från andra regleringsuppgifter som de kan tilldela antingen till de nationella regleringsmyndigheterna eller till andra behöriga myndigheter. När detta direktiv föreskriver att en medlemsstat bör tilldela en behörig myndighet en uppgift eller en befogenhet kan medlemsstaten alltså tilldela antingen en nationell regleringsmyndighet eller en annan behörig myndighet denna uppgift.

- (35) De nationella regleringsmyndigheternas oberoende ~~bör stärkas~~ ☒ stärktes genom 2009 års översyn ☒ för att säkerställa en effektivare tillämpning av regelverket samt öka deras befogenheter och förutsägbarheten i deras beslut. I den nationella lagstiftningen ~~bör~~ ☒ var det därför nödvändigt att införa ☒ ~~det därför införas uttryckliga regler som säkerställer att den nationella regleringsmyndigheten som har ansvaret för förhandsreglering av marknaden, eller för lösning av tvister mellan företag,~~ skyddas mot extern inblandning eller politiska påtryckningar som kan äventyra dess oberoende bedömning av frågor som förelagts den när den fullgör sina åligganden. På grund av sådan yttre påverkan är det olämpligt att ett nationellt lagstiftande organ agerar som regleringsmyndighet enligt regelverket. Därför ~~bör~~ ☒ var det nödvändigt att fastställa ☒ bestämmelser om skälen för att avskeda chefen för den nationella regleringsmyndigheten ~~fastställas~~ i förväg för att på så sätt förhindra tvivel om myndighetens neutralitet eller dess oemottaglighet för externa faktorer. ⇒ För att förhindra godtyckliga uppsägningar bör den uppsagda ha rätt att begära att behörig domstol kontrollerar att det finns ett giltigt skäl till uppsägningen, bland dem som anges i detta direktiv. En sådan uppsägning bör endast röra chefens eller medlemmens personliga eller yrkesmässiga meriter. ⇐ Det är viktigt att de nationella regleringsmyndigheterna ~~som har ansvaret för förhandsreglering av marknaden~~ har en egen budget, eftersom den gör det möjligt för dem att anställa tillräckligt med kvalificerad personal. Budgeten bör offentliggöras årligen för att säkerställa god insyn. ⇒ Inom budgetgränserna bör de nationella regleringsmyndigheterna själva ha rätt att bestämma över förvaltningen av sina resurser, både personal och finanser. För att säkra deras oberoende bör medlemsstater som behåller ägande eller kontroll avseende företag som bidrar till budgeten för den nationella regleringsmyndigheten eller andra myndigheter genom administrativa avgifter säkerställa att det finns en effektiv strukturell åtskillnad mellan verksamheter förbundna med utövandet av ägande eller kontroll och verksamheter förbundna med utövandet av kontroll över budgeten. ⇐

- (36) Det finns ett behov av att ytterligare stärka de nationella regleringsmyndigheternas oberoende för att säkerställa att den nationella regleringsmyndighetens chef och medlemmar är oemottagliga för externt tryck, genom att föreskriva minimikrav vad gäller utnämnskvalifikationer och mandattid. Begränsningen av möjligheten att förlänga mandatet mer än en gång och kravet på lämpligt rotationssystem för styrelsen och de högsta cheferna skulle motverka risken för obalans i maktförhållandena, säkerställa kontinuiteten och stärka oberoendet.
- (37) De nationella regleringsmyndigheterna bör vara ansvariga för hur de utövar sina uppgifter och bör åläggas att rapportera om det. Denna skyldighet bör ha formen av en årlig rapporteringsskyldighet och inte omfatta situationsbundna krav på rapporter, vilket är oproportionerligt och kan begränsa deras oberoende eller hindra dem från att utöva sina uppgifter. Enligt färsk rättspraxis⁴² kan omfattande eller ovillkorliga rapporteringsskyldigheter indirekt inverka på en myndighets oberoende.

⁴² Mål C-614/10, Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike, EU:C:2012:631.

(38) Medlemsstaterna bör till kommissionen anmäla den nationella regleringsmyndighetens eller andra behöriga myndigheters identitet. För myndigheter som har behörighet att bevilja ledningsrätter får anmälningskravet uppfyllas genom en hänvisning till den centrala informationspunkt som inrättas i enlighet med artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU⁴³.

↓ 2002/20/EG skäl 4

~~Detta direktiv omfattar auktorisation av alla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster oavsett om de tillhandahålls allmänheten eller inte. Detta är viktigt för att garantera att båda kategorier av leverantörer kan åtnjuta objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella rättigheter, villkor och förfaranden.~~

↓ 2002/20/EG skäl 5

~~Detta direktiv skall endast gälla beviljandet av nyttjanderätter till radiofrekvenser, när nyttjandet inbegriper tillhandahållandet av ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst, vanligtvis mot ersättning. Egenanvändning av radioterminalutrustning, grundad på sådan icke-exklusiv användning av särskilda radiofrekvenser som inte har samband med någon ekonomisk verksamhet, t.ex. radioamatörers användning av frekvensband för allmänheten, utgör inte tillhandahållande av ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst och omfattas därför inte av detta direktiv. Sådan användning omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse⁴⁴.~~

↓ 2002/20/EG skäl 6 (anpassad)

~~Bestämmelser om fri rörlighet för system för villkorad tillgång och fritt tillhandahållande av skyddade tjänster som bygger på sådana system fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/84/EG av den 20 november 1998 om det rättsliga skyddet för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång⁴⁵. Auktorisation av sådana system och tjänster behöver därför inte omfattas av det här direktivet.~~

↓ 2002/20/EG skäl 7 (anpassad)

(39) Systemet för utfärdande av auktorisationer för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster bör vara så lite betungande som möjligt, för att stimulera framväxten av nya elektroniska kommunikationstjänster och alleuropeiska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och för att tjänsteleverantörer och konsumenterna ska kunna dra nytta av de stordriftsfördelar som en inre marknad innebär.

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU av den 15 maj 2014 om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation, EUT L 155, 23.5.2014.

⁴⁴ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁴⁵ EGT L 320, 28.11.1998, s. 54.

↓ 2002/20/EG skäl 8

⇒ ny

- (40) ~~Dessa mål uppnås bäst~~ ⇒ Den inre marknads fördelar för tjänsteleverantörer och slutanvändare uppnås bäst ⇐ genom en allmän auktorisation för ⇒ andra elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster ⇐ ~~alla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster~~, för vilken det inte krävs något uttryckligt beslut eller något särskilt dokument utfärdat av den nationella regleringsmyndigheten, och genom att formkraven begränsas till en ⇒ fastställande ⇐ anmälan. Om medlemsstaterna kräver anmälan från leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster när de inleder sin verksamhet ⇒ bör denna anmälan lämnas till Berec, som fungerar som enda kontaktpunkt. En sådan anmälan bör inte medföra några administrativa kostnader för leverantörerna och bör finnas tillgänglig via en portal på de nationella regleringsmyndigheternas webbplats. Berec bör i god tid vidarebefordra anmälningarna till den nationella regleringsmyndigheten i alla medlemsstater där leverantörerna av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster avser att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster. Medlemsstaterna kan också kräva bevis på att en anmälan gjorts till Berec i form av en rättsligt erkänd postkvittering eller elektronisk kvittering. Ett sådant mottagningsbevis bör i alla händelser inte utgöras av eller kräva en administrativ åtgärd av den nationella regleringsmyndigheten eller någon annan myndighet ⇐ ~~, får de också kräva bevis på att sådan anmälan har gjorts genom någon form av rättsligt erkänd postkvittering eller elektronisk kvittering. En sådan kvittering bör i alla händelser inte utgöras av eller kräva en administrativ åtgärd av den nationella regleringsmyndighet till vilken anmälan måste göras.~~

↓ ny

- (41) Anmälan till Berec bör innefatta en enkel förklaring om leverantörens avsikt att börja tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. En leverantör får endast åläggas att till denna förklaring foga den information som anges i artikel 12 i detta direktiv. Medlemsstaterna bör inte införa några ytterligare eller separata anmälningskrav.
- (42) Till skillnad från andra kategorier av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster enligt definitionen i detta direktiv utnyttjar nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster inte allmänna nummerresurser och deltar inte i något allmänt säkerställt interoperabelt ekosystem. Därför är det inte lämpligt att låta dessa typer av tjänster omfattas av den allmänna auktorisationsordningen.

↓ 2002/20/EG skäl 21 (anpassad)

⇒ ny

- (43) De behöriga myndigheterna ~~får~~ ☒ bör ☒, när de beviljar nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐, nummer eller rättigheter att installera faciliteter, informera de företag som de beviljar sådana rättigheter om de relevanta villkoren ~~i den allmänna auktorisationen.~~

↓ 2002/20/EG skäl 18 (anpassad)
⇒ ny

- (44) ~~Den Allmänna auktorisationen~~ ☒ auktorisationer ☒ bör bara innehålla villkor som är specifika för sektorn för elektronisk kommunikation. Den bör inte underkastas villkor som redan gäller i kraft av annan nationell lagstiftning som inte är specifik för ☒ kommunikationssektorn ☒ ~~denna sektor~~. De nationella regleringsmyndigheterna får dock ⇒ t.ex. ⇐ informera nätoperatörer och tjänsteleverantörer om ⇒ tillämpliga miljökrav och krav avseende fysisk planering ⇐ ~~annan lagstiftning som rör deras verksamhet, till exempel genom hänvisningar på sina webbplatser.~~

↓ 2009/140/EG skäl 73

- (45) De villkor som kan fastställas för auktorisationerna bör inbegripa särskilda villkor som styr tillgången för användare med funktionshinder och offentliga myndigheters och larmtjänsters behov av att kommunicera sinsemellan och med allmänheten före, under och efter stora katastrofer. ~~Med hänsyn till vikten av teknisk innovation bör medlemsstaterna dessutom kunna utfärda auktorisationer för experimentell användning av spektrum, med förbehåll för särskilda restriktioner och villkor till följd av dessa rättigheters experimentella karaktär.~~

↓ 2002/20/EG skäl 9 (anpassad)

- (46) Företagens rättigheter och skyldigheter enligt den allmänna auktorisationen måste uttryckligen anges i denna för att garantera lika villkor inom hela gemenskapen ☒ unionen ☒ och för att underlätta gränsöverskridande förhandlingar om samtrafik mellan allmänna kommunikationsnät.

↓ 2002/20/EG skäl 10 (anpassad)

- (47) Den allmänna auktorisationen ger företag som tillhandahåller allmänheten elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster rätt att förhandla om samtrafik enligt villkoren i ☒ detta ☒ ~~Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv)⁴⁶~~. Företag som till andra än för allmänheten tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster kan förhandla om samtrafik på kommersiella villkor.

↓ 2002/20/EG skäl 11 (anpassad)

~~Beviljandet av särskilda rättigheter kan även fortsättningsvis behövas för radiofrekvenser och nummer, inbegripet kortnummer, från den nationella nummerplanen. Nummerrättigheter kan också erhållas från en europeisk nummerplan, till exempel den virtuella landskoden 3883, som tilldelats länder som är medlemmar av Europeiska post och telesammanslutningen (CEPT). Dessa nyttjanderätter bör endast inskränkas om det krävs med hänsyn till bristen på radiofrekvenser och till behovet av att säkerställa att de används på ett effektivt sätt.~~

⁴⁶

Se s. 7 i detta nummer av EGT.

↓ 2002/20/EG skäl 16

- (48) För elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster som inte tillhandahålls allmänheten bör villkoren vara färre och mildare än vad som är motiverat för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster som tillhandahålls allmänheten.

↓ 2002/20/EG skäl 17 (anpassad)
⇒ ny

- (49) Särskilda skyldigheter som i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ får införas för leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och ☒ andra elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella ☒ kommunikationstjänster på grund av deras betydande inflytande på marknaden enligt definitionen i ~~Europaparlamentets och rådets~~ ☒ detta ☒ direktiv ~~2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv)~~⁴⁷ bör införas åtskilda från de allmänna rättigheter och skyldigheter som följer av den allmänna auktorisationen.

↓ 2002/20/EG skäl 25 (anpassad)
⇒ ny

- (50) Leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster kan behöva en bekräftelse av sina rättigheter enligt den allmänna auktorisationen när det gäller samtrafik och ledningsrätter, särskilt för att underlätta förhandlingar med andra regionala eller lokala myndigheter, eller med tjänsteleverantörer i andra medlemsstater. ~~De nationella regleringsmyndigheterna~~ ☒ Berec, som tar emot anmälan om tillhandahållande av offentliga eller privata kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, ☒ bör därför, på begäran eller automatiskt vid anmälan om allmän auktorisation, ge företaget ett sådant intyg. Sådana intyg bör inte i sig utgöra beviljande av rättigheter, och inga rättigheter enligt den allmänna auktorisationen, nyttjanderätter eller utövande av sådana rättigheter bör heller vara avhängiga av ett sådant intyg.

↓ 2002/20/EG skäl 30
⇒ ny

- (51) Administrativa avgifter får åläggas leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster för att finansiera den nationella regleringsmyndighetens ☒ eller andra behöriga myndigheters ☒ arbete med att administrera auktorisationssystemet och bevilja nyttjanderätten. Avgifterna bör begränsas till att omfatta de faktiska administrativa kostnaderna för arbetet. Det bör därför finnas insyn i de nationella regleringsmyndigheternas ☒ och andra behöriga myndigheters ☒ intäkter och kostnader genom årliga rapporter om summan av de uttagna avgifterna

⁴⁷

Se s. 23 i detta nummer av EGT.

och de administrativa kostnaderna. Företagen kan då kontrollera att de administrativa kostnaderna och avgifterna är i balans.

↓ 2002/20/EG skäl 31 (anpassad)
⇒ ny

- (52) System för administrativa avgifter bör inte leda till snedvridning av konkurrensen eller hinder för inträde på marknaden. Med ett system för allmän auktorisation blir det inte längre möjligt att hänföra administrativa kostnader och därmed avgifter till enskilda företag, utom för beviljande av ~~nyttjanderätter~~ ☒ avseende användning av ☒ ~~titelnummer, radiofrekvenser~~ ☒ ~~⇒ radiospektrum~~ ☒ och rätt att installera faciliteter. Alla eventuella administrativa avgifter bör följa principerna i ett system för allmän auktorisation. Ett exempel på ett rättvist, enkelt och öppet alternativ till dessa kriterier för avgiftsfördelning kan vara en omsättningsrelaterad fördelningsnyckel. Om de administrativa avgifterna är mycket låga kan det också vara lämpligt med schablonavgifter eller schablonmässigt beräknade avgifter med ett omsättningsrelaterat inslag. ☒ I den mån som det allmänna auktorisationssystemet även omfattar företag med mycket små marknadsandelar, t.ex. lokalt förankrade nätleverantörer, eller tjänsteleverantörer vars affärsmodeller ger mycket begränsade intäkter även om de har betydande marknadspenetration i fråga om volym, bör medlemsstaterna bedöma möjligheten att fastställa ett tröskelvärde för uttag av administrativa avgifter. ☒

↓ 2002/20/EG skäl 33
⇒ ny

- (53) Medlemsstaterna kan när det är objektivt motiverat behöva ändra rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter och avgifter för nyttjanderätter när det gäller den allmänna auktorisationen och nyttjanderätter. Sådana ändringar bör i vederbörlig ordning anmälas i god tid till alla berörda parter så att de får möjlighet att yttra sig om dessa. ☒ Med beaktande av behovet av att garantera rättssäkerheten och främja förutsebarheten för regleringar bör varje begränsning eller indragning av befintliga nyttjanderättigheter för radiospektrum eller för installation av faciliteter vara föremål för förutsebara och öppet redovisade förfaranden; därmed kan striktare krav eller en anmälningsmekanism införas när nyttjanderätter har tilldelats genom förfaranden som bygger på konkurrens eller jämförelse. Onödiga förfaranden bör undvikas när det gäller mindre ändringar av befintliga rättigheter att installera faciliteter eller använda spektrum, om dessa ändringar inte inverkar på tredje parts intressen. Ändrad spektrumanvändning till följd av att principerna om teknikneutralitet och tjänsteneutralitet tillämpas bör inte anses som tillräckligt motiv för att dra in rättigheter eftersom det inte handlar om beviljande av en ny rättighet. ☒

↓ 2002/20/EG skäl 34

~~För att uppfylla målet om insyn krävs att tjänsteleverantörer, konsumenter och andra berörda parter lätt får tillgång till information om rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter, avgifter för nyttjanderätter och beslut när det gäller tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster, nyttjanderätt till radiofrekvenser och nummer, rätt att installera faciliteter, nationella frekvensplaner och nationella nummerplaner. Det är en viktig uppgift för de nationella regleringsmyndigheterna att tillhandahålla och uppdatera sådan information. Om~~

~~sådana rättigheter administreras på annan myndighetsnivå bör de nationella regleringsmyndigheterna sträva efter att skapa ett användarvänligt instrument för tillgång till information om sådana rättigheter.~~

↓ 2002/20/EG skäl 35

~~Kommissionen bör övervaka att den inre marknaden fungerar på grundval av de nationella auktorisationsbestämmelserna enligt detta direktiv.~~

↓ 2002/20/EG skäl 36

~~För att få ett enda tillämpningsdatum för samtliga delar av det nya regelverket på området för elektroniska kommunikationer är det viktigt att processen för nationellt genomförande av detta direktiv och för anpassningen av de nya reglerna till de befintliga tillstånden sker parallellt. Men i särskilda fall där auktorisationer som gäller när detta direktiv träder i kraft ersätts av den allmänna auktorisationen och individuella nyttjanderätter enligt detta direktiv skulle leda till utökade skyldigheter eller inskränkta rättigheter för de tjänsteleverantörer som har den tidigare formen av auktorisation, har medlemsstaterna ytterligare nio månader på sig för anpassning av sådana tillstånd, såvida detta inte får ogynnsam verkan på andra företags rättigheter och skyldigheter.~~

↓ 2002/20/EG skäl 37

~~Det kan finnas omständigheter då avskaffandet av ett villkor för auktorisation avseende tillträde till elektroniska kommunikationsnät skulle medföra betydande svårigheter för ett eller flera företag som har utnyttjat det villkoret. I sådana fall får ytterligare övergångsordningar beviljas av kommissionen på begäran av en medlemsstat.~~

↓ 2002/20/EG skäl 38

~~Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen harmonisering och förenkling av de bestämmelser och villkor som gäller för auktorisation av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.~~

↓ 2009/140/EG skäl 70

(54) Med mindre ändringar av rättigheter och skyldigheter avses de ändringar som i huvudsak är administrativa och som inte ändrar väsentliga delar av de allmänna auktorisationerna och de individuella nyttjanderätterna och som således inte kan medföra några komparativa fördelar för de andra företagen.

⇒ ny

- (55) Nationella regleringsmyndigheter ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ behöver samla in information från marknadsaktörer för att kunna fullgöra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. ☒ Det kan också vara nödvändigt att inhämta ☒ ~~sa~~ Sådan information kan också behöva inhämtas för kommissionens ⇒ eller Bereds ⇐ räkning, så att kommissionen ☒ de ☒ kan fullgöra sina ☒ respektive ☒ skyldigheter enligt gemenskapens ☒ unionens ☒ lagstiftning. En begäran om information bör stå i proportion till syftet och får inte vara orimligt betungande för företagen. Information som inhämtas av nationella regleringsmyndigheter ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ bör vara tillgänglig för allmänheten, utom i de fall då informationen är konfidentiell i enlighet med nationella bestämmelser om allmänhetens tillgång till information och är föremål för gemenskapslagstiftning ☒ unionslagstiftning ☒ och nationell lagstiftning om affärshemligheter.

⇒ ny

- (56) För att säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna utför sina regleringsuppgifter effektivt bör de uppgifter som de samlar in omfatta redovisningsuppgifter om slutkundsmarknader som är förbundna med grossistmarknader, där en operatör har ett betydande inflytande på marknaden och därför regleras av den nationella regleringsmyndigheten. Uppgifterna bör även innehålla uppgifter som gör det möjligt för den nationella regleringsmyndigheten att bedöma ⇒ uppfyllandet av villkor förbundna med nyttjanderätter, ⇐ den potentiella effekt som planerade uppgraderingar eller förändringar i datanätets topologi kan ha på konkurrensutvecklingen eller produkter utanför distributionsnäten som görs tillgängliga för andra aktörer. ⇒ Information om uppfyllande av täckningsskyldigheter som är kopplade till nyttjanderätter för radiospektrum är nyckeln till att säkerställa att de geografiska undersökningar av nätutbyggnaden som görs av nationella regleringsmyndigheter är kompletta. I detta hänseende bör de kunna kräva att information tillhandahålls uppdelad på lokal nivå med tillräcklig detaljnivå för att en geografisk undersökning av nät ska kunna göras. ⇐

⇒ ny

- (57) ⇒ För att underlätta ⇐ Rapporterings- och informationsskyldigheter för
 ☒ nätleverantörer och ☒ tjänsteleverantörer ~~kan vara betungande för både företagen~~
 och de ~~nationella regleringsmyndigheterna~~ ⇒ berörda behöriga myndigheterna ⇐ u
~~bör sådana skyldigheter bör därför~~ vara proportionella, objektivt motiverade och
 begränsade till vad som är absolut nödvändigt. ⇒ I synnerhet bör det undvikas att
 både den behöriga myndigheten och Berec kräver samma upplysningar ⇐ ~~Det är inte~~
~~nödvändigt att kräva~~ ☒ och ☒ att det systematiskt och regelbundet ska styrkas att
 alla villkor för den ☒ en ☒ allmänna auktorisationen eller nyttjanderätten uppfylls.
 Företagen ⇒ bör ⇐ ~~har rätt att~~ få kännedom om ☒ hur den efterfrågade
 informationen är tänkt att ☒ i vilket syfte den information de bör tillhandahålla, skall

användas. Tillhandahållande av information bör inte utgöra ett villkor för marknadstillträde. För statistiska ändamål får en anmälan begäras av leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster när de upphör med sin verksamhet.

↓ 2002/20/EG skäl 29 anpassad
(anpassad)

- (58) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter att lämna ~~sådana~~ uppgifter ~~som krävs~~ för att försvara ~~gemenskapens~~ ☒ unionens ☒ intressen ☒ enligt ☒ ~~i samband med~~ internationella överenskommelser. ~~Detta direktiv bör inte heller påverka~~ ☒ eller ☒ tillämpningen av sådana lagstadgade anmälningsskyldigheter som inte endast gäller den elektroniska kommunikationssektorn, exempelvis inom konkurrenslagstiftningen.

↓ 2002/21/EG skäl 14 (anpassad)
⇒ ny

- (59) Information som den ⇒ behöriga myndigheten ⇐ ~~nationella regleringsmyndigheten~~ anser vara konfidentiell i enlighet med ~~gemenslagslagstiftning~~ ☒ unionslagstiftning ☒ och nationell lagstiftning om affärshemligheter ⇒ och skydd av personuppgifter ⇐, får ~~endast~~ utbytas med kommissionen och andra nationella regleringsmyndigheter ⇒ och Berec ⇐ när sådant utbyte är ~~absolut~~ nödvändigt för att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv ~~eller särdirektiven~~. Den information som utbyts bör begränsas till vad som är relevant och proportionellt för ändamålet med utbytet.

↓ ny

- (60) Bredbandsnäten för elektronisk kommunikation blir alltmer diversifierade i fråga om teknik, topologi, använt medium och ägande, och därför måste regleringsåtgärder baseras på detaljerade uppgifter och prognoser om nätutbyggnad för att vara effektiva och inriktas på de områden där de behövs. Dessa uppgifter bör omfatta planer avseende både utnyttjande av nät med mycket hög kapacitet och väsentliga uppgraderingar eller utvidgningar av befintliga kopparnät eller andra nät med egenskaper som kanske inte i alla avseenden ger samma prestanda som nät med mycket hög kapacitet, som utbyggnad av fibernät till kopplingsskåpet tillsammans med aktiv teknik som vektorisering. Detaljnivån och den territoriella uppdelningen av de uppgifter som nationella regleringsmyndigheter bör samla in bör avgöras av det särskilda regleringsmålet och bör anpassas till det regleringssyfte som ska tjänas. Därmed kommer den territoriella enhetens storlek också att variera mellan olika medlemsstater, beroende på regleringsbehovet under de specifika nationella omständigheterna och tillgången till lokala data. Nivå 3 i nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) är förmodligen inte en tillräckligt liten territoriell enhet i de flesta fall. De nationella regleringsmyndigheterna bör vägledas av Berecs riktlinjer för bästa praxis när de tar sig an en sådan uppgift, och sådana riktlinjer kommer att kunna baseras på de nationella regleringsmyndigheternas erfarenheter från geografiska studier av nätutbyggnad. De nationella regleringsmyndigheterna bör ge slutanvändarna tillgång till verktyg avseende tjänstekvalitet för att bidra till att öka deras medvetenhet om tillgängliga konnektivitetstjänster.

- (61) När det gäller särskilda och väl definierade områden med digital utestängning bör de nationella regleringsmyndigheterna ha möjlighet att gå ut med en inbjudan att anmäla intresse, för att hitta företag som är villiga att investera i nät med mycket hög kapacitet. För att uppnå förutsebara investeringsvillkor bör de nationella regleringsmyndigheterna kunna dela information med företag som uttrycker intresse för att bygga nät med mycket hög kapacitet där det anges om andra typer av nätuppggraderingar, även med en nedladdningshastighet under 100 Mbit/s finns eller planeras i det berörda området.

↓ 2002/21/EG skäl 15 (anpassad)
⇒ ny

- (62) Det är viktigt att de nationella regleringsmyndigheterna ~~⇒ och andra behöriga myndigheter~~ ~~⇒~~ rådgör med alla berörda parter när det gäller förslag till beslut, ~~⇒ och ger dem tillräckligt med tid, i förhållande till frågans komplexitet, för att lämna sina synpunkter~~ ~~⇒~~ och att de tar hänsyn till deras synpunkter innan ett slutgiltigt beslut fattas. För att nationella beslut inte ska få negativa effekter för den inre marknaden eller för andra mål som anges i fördraget, bör de nationella regleringsmyndigheterna också underrätta kommissionen och andra nationella regleringsmyndigheter om utkast till vissa beslut för att ge dem möjlighet att yttra sig. De nationella regleringsmyndigheterna bör samråda med berörda parter om alla preliminära förslag till åtgärder som inverkar på handeln mellan medlemsstaterna. De fall där förfarandena i artiklarna ~~6~~ ~~24~~ och ~~7~~ ~~34~~ ska tillämpas definieras i detta direktiv ~~och i särdirektiven.~~

↓ 2009/136/EG skäl 49 (anpassad)

- (63) För att överbrygga ~~befintliga brister när det gäller konsumentensamråd och~~ på lämpligt sätt se till att medborgarnas intressen beaktas tillräckligt bör medlemsstaterna fastställa en lämplig samrådsmekanism. Mekanismen kan vara ett organ som, oberoende såväl av den nationella regleringsmyndigheten som av tjänsteleverantörerna, granskar konsumentrelaterade frågor, t.ex. konsumentbeteende och mekanismer för att byta leverantör. Detta organ skulle arbeta på ett sätt som ger god insyn och bidra till de existerande mekanismerna för samråd med berörda parter. Dessutom skulle en mekanism kunna fastställas för att underlätta ett lämpligt samarbete om frågor som rör främjandet av lagenligt innehåll. Eventuellt samarbete som godkänts i enlighet med en sådan mekanism bör emellertid inte leda till systematisk övervakning av internetanvändning.

↓ 2002/21/EG skäl 32 (anpassad)
⇒ ny

- (64) Om en tvist uppstår mellan företag i en och samma medlemsstat inom ett område som omfattas av detta direktiv ~~eller av särdirektiven~~, t.ex. om skyldigheter i samband med tillträde och samtrafik eller metoderna för att överföra ~~⇒ förteckningar över slutanvändare~~ ~~⇒~~ ~~abonnentförteckningar~~, bör en förfördelad part som har förhandlat i god tro, men misslyckats med att nå en överenskommelse, kunna vända sig till den nationella regleringsmyndigheten för att lösa tvisten. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna förelägga parterna en lösning. När den nationella regleringsmyndigheten ingriper i lösningen av tvister mellan företag som

tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat, bör den sträva efter att säkerställa att de skyldigheter som uppstår genom detta direktiv ~~eller särdirektiven~~ uppfylls.

↓ 2002/21/EG skäl 33 (anpassad)
⇒ ny

- (65) Utöver den rätt till åtgärder som ges i nationell lagstiftning eller ~~gemenskapslagstiftning~~ ☒ unionslagstiftning ☒ finns ett behov av ett enkelt förfarande som kan inledas på begäran av någon av parterna i tvisten för att lösa gränsöverskridande tvister ~~som ligger utanför de enskilda nationella regleringsmyndigheternas behörighet~~ ⇒ mellan företag som tillhandahåller eller har tillstånd att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i olika medlemsstater ⇐.

↓ 2009/140/EG skäl 50
⇒ ny

- (66) En viktig uppgift för Berec är att vid behov anta yttranden när det gäller gränsöverskridande tvister. De nationella regleringsmyndigheterna bör i dessa fall ⇒ ta full hänsyn till varje yttrande från Berec i sina åtgärder för att ålägga ett företag en skyldighet eller lösa tvisten på annat sätt ⇐ ~~beakta varje yttrande från Berec.~~

↓ ny

- (67) Bristande samordning mellan medlemsstater när de organiserar spektrumanvändningen på sitt territorium kan skapa storskaliga störningsproblem med allvarliga konsekvenser för utvecklingen av den digitala inre marknaden. Medlemsstaterna bör vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att förhindra gränsöverskridande och skadliga störningar och bör samarbeta med varandra i detta syfte. På begäran av en eller flera medlemsstater eller kommissionen bör gruppen för radiospektrumpolitik få i uppdrag att stödja den nödvändiga samordningen över gränserna. Baserat på den lösning som föreslås av gruppen för radiospektrumpolitik kan en genomförandeåtgärd krävas under vissa omständigheter för att slutgiltigt åtgärda gränsöverskridande störningar eller för att i enlighet med unionslagstiftningen verkställa en samordnad lösning som godkänns av två eller flera medlemsstater.

- (68) Gruppen för radiospektrumpolitik är kommissionens rådgivande högnivågrupp som inrättades genom kommissionens beslut 2002/622/EG⁴⁸ för att bidra till utvecklingen av den inre marknaden och stödja utvecklingen av en radiospektrumpolitik på unionsnivå, med beaktande av ekonomiska, politiska, kulturella, strategiska, hälsomässiga och sociala aspekter samt tekniska parametrar. Den bör bestå av cheferna för de organ som har det övergripande politiska ansvaret för den strategiska spektrumpolitiken. Den bör ge kommissionen råd om utvecklingen av strategiska mål, prioriteringar och färdplaner för spektrumpolitiken. Den bör vidare göra spektrumpolitiken mer synlig inom de olika EU-politikområdena och bidra till att säkerställa sektorsövergripande sammanhållning på nationell nivå och unionsnivå.

⁴⁸ Kommissionens beslut nr 2002/622/EG av den 26 juli 2002 om upprättande av en grupp för radiospektrumpolitik (EGT L 198, 27.7.2002, s. 49).

Den bör också ge Europaparlamentet och rådet råd på begäran. Gruppen bör också fungera som ett forum för samordning av medlemsstaternas genomförande av sina skyldigheter på radiospektrumområdet enligt detta direktiv och bör spela en central roll inom område av stor vikt för den inre marknaden, som gränsöverskridande samordning eller standardisering. Tekniska arbetsgrupper och expertgrupper skulle också kunna inrättas för att bistå plenarsammanträden där den strategiska politiken fastställs av medlemsstaternas och kommissionens företrädare på hög nivå.

↓ 2002/22/EG skäl 47 (anpassad)

⇒ ny

- (69) I en konkurrensutsatt miljö bör de berörda parterna, inbegripet användarnas och konsumenternas, åsikter beaktas av de nationella regleringsmyndigheterna i frågor som rör slutanvändarnas rättigheter. ⇒ Förfaranden för att lösa tvister utanför domstol kan vara ett snabbt och kostnadseffektivt sätt för slutanvändare att genomdriva sina rättigheter, i synnerhet för konsumenter, mikroföretag och småföretag. ⇐ ☒ När det gäller konsumenttvister säkerställs redan ☒ ~~Det bör finnas effektiva~~ ⇒ , icke-diskriminerande och billiga ⇐ förfaranden för att ☒ lösa ☒ ~~behandla~~ tvister ~~mellan konsumenter å ena sidan och företag som tillhandahåller~~ ☒ med leverantörer av ☒ allmänt tillgängliga ☒ elektroniska ☒ kommunikationstjänster ~~å andra sidan.~~ ⇒ genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU⁴⁹ i den mån som relevanta avtalstvister berörs och konsumenten är bosatt och företaget etablerat inom unionen ⇐ . ⇒ I och med att många medlemsstater har infört tvistlösningsförfaranden även för andra slutanvändare än konsumenter, vilka inte omfattas av direktiv 2013/11/EU, är det rimligt att behålla det sektorsspecifika tvistlösningsförfarandet för både konsumenter och, i de fall då medlemsstaterna utvidgar det, även för andra slutanvändare, i synnerhet mikroföretag och småföretag. ⇐ ~~Medlemsstaterna bör ta full hänsyn till kommissionens rekommendation 98/257/EG av den 30 mars 1998 om principer som skall tillämpas på de instanser som är ansvariga för förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol⁵⁰.~~ ⇒ Mot bakgrund av de nationella regleringsmyndigheternas djupa sektorsexpertis bör medlemsstaterna göra det möjligt för den nationella regleringsmyndigheten att agera som tvistlösningsenhet, genom ett separat organ inom ramen för den behörigheten som inte ska ta emot några anvisningar. Tvistlösningsförfaranden enligt detta direktiv som berör konsumenter bör omfattas av de kvalitetskrav som fastställs i kapitel II i direktiv 2013/11/EU. ⇐

↓ 2009/140/EG skäl 72 (anpassad)

⇒ ny

- (70) ~~De nationella regleringsmyndigheterna~~ ⇒ Behöriga myndigheter ⇐ bör kunna vidta effektiva åtgärder för att övervaka och säkerställa uppfyllandet av villkoren för allmän auktorisation ☒ och ☒ ~~eller~~ nyttjanderätter ⇒ , och i synnerhet säkerställa ändamålsenlig och effektiv användning av spektrum och uppfyllande av skyldigheter avseende täckning och tjänstekvalitet, genom ⇐ ~~och bör bl.a. ha befogenhet att införa effektiva~~ ekonomiska eller administrativa sanktioner ⇒ , inklusive förelägganden och

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63).

⁵⁰ EGT L 115, 17.4.1998, s. 31.

indragning av nyttjanderätter, ⇐ vid överträdelser av dessa villkor. ⇒ Företagen bör lämna så exakt och uttömmande information som möjligt till de behöriga myndigheterna så att dessa kan utföra sina tillsynsuppgifter. För att undvika att det upprättas hinder för marknadstillträde, i synnerhet genom konkurrensskadlig hamstring, bör medlemsstaternas kontroll av efterlevnaden av de villkor som är förbundna med spektrumrättigheter förbättras och alla behöriga myndigheter ska medverka i detta tillsammans med den nationella regleringsmyndigheten. Villkoren för kontroll av efterlevnaden bör innefatta tillämpning av principen *use it or lose it* för att väga upp rättigheternas långa varaktighet. Därför bör spektrumhandel och spektrumuthyrning anses som metoder som säkerställer en effektiv användning av den ursprungliga rättighetshavaren. För att garantera rättssäkerheten för den som utsätts för eventuella sanktioner på grund av bristande spektrumanvändning bör trösklarna för användning, bl.a. vad gäller tid, kvantitet eller spektrumidentitet, fastställas i förväg. ⇐

↓ 2002/20/EG skäl 15 (anpassad)

- (71) Villkoren som får fogas till den allmänna auktorisationen ☒ auktorisationerna ☒ och till de särskilda ☒ individuella ☒ nyttjanderätterna bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa beaktande av krav och skyldigheter enligt ~~gemenskapslagstiftningen~~ och nationell lagstiftning i ~~enlighet med gemenskapslagstiftningen~~ ☒ och unionslagstiftningen ☒.

↓ 2002/21/EG skäl 12 (anpassad)

⇒ ny

- (72) Varje part som ~~berörs av~~ ☒ är föremål för ☒ ett beslut som fattats av en ~~nationell regleringsmyndighet~~ ⇒ behörig myndighet ⇐ bör ha rätt att överklaga beslutet till en instans som är oberoende av de berörda parterna ⇒ och av varje externt ingripande eller politiskt tryck som skulle kunna äventyra dess oberoende bedömning av ärenden som den hanterar ⇐. Denna instans kan vara en domstol. Dessutom bör varje företag, som anser att dess begäran om tilldelning av rättigheter för att installera faciliteter inte har behandlats i enlighet med principerna i detta direktiv, ha rätt att överklaga sådana beslut. Detta överklagandeförfarande ~~påverkar inte~~ ☒ bör inte påverka ☒ fördelningen av behörighet inom nationella rättssystem och juridiska eller fysiska personers rättigheter enligt nationell lagstiftning. ⇒ I vart fall bör medlemsstaterna bevilja en effektiv rättslig prövning av sådana beslut. ⇐

↓ 2009/140/EG skäl 14

⇒ ny

- (73) För att säkerställa rättssäkerhet för marknadsaktörerna bör besvärinstanserna utföra sina uppgifter effektivt, och framför allt bör inte överklagandeförfaranden ta otillbörligt lång tid i anspråk. Interimistiska åtgärder bör beviljas endast om det finns ett brådskande behov av att skjuta upp effekten av beslut från de ~~nationella regleringsmyndigheterna~~ ⇒ behöriga myndigheterna ⇐ för att förhindra allvarlig och irreparabel skada för den aktör som tillämpar dessa åtgärder och om intressebalansen så kräver.

↓ 2009/140/EG skäl 15 (anpassad)
⇒ ny

- (74) Det har varit stor skillnad mellan olika överklagandemyndigheters sätt att tillämpa interimistiska åtgärder för att skjuta upp beslut från de nationella regleringsmyndigheterna. Gemensamma normer som följer ~~gemenskapens~~ ☒ unionens ☒ rättspraxis bör tillämpas för att skapa en mer enhetlig strategi. Besvärinstanser bör även ha rätt att begära in sådan tillgänglig information som offentliggjorts av Berec. Med tanke på hur viktiga överklaganden är för regelverkets allmänna funktion bör en mekanism inrättas för att samla in information om överklaganden och beslut om att upphäva beslut som fattats av de ~~myndigheterna~~ ⇒ behöriga myndigheterna ⇐ ~~nationella regleringsmyndigheterna~~ i samtliga medlemsstater och för att rapportera denna information till kommissionen ⇒ och Berec ⇐ . ⇒ Denna mekanism bör säkerställa att kommissionen eller Berec kan erhålla texten till besluten och domsluten från medlemsstaterna med sikte på att utveckla en databas. ⇐
-

↓ 2002/21/EG skäl 15 (anpassad)
⇒ ny

- (75) Kommissionen bör, efter ~~samråd med kommunikationskommittén~~ ⇒ att ha tagit yttersta hänsyn till Berecs synpunkter ⇐ , kunna begära att en nationell regleringsmyndighet drar tillbaka ett förslag till åtgärd om förslaget avser definitionen av relevanta marknader eller fastställandet av företag som anses ha betydande inflytande på marknaden och om åtgärden skulle utgöra ett hinder för den inre marknaden eller skulle vara oförenlig med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ och framför allt med de allmänna mål som de nationella regleringsmyndigheterna bör följa. Detta förfarande berör varken anmälningsförfarandet enligt direktiv ~~2015/1535/EU~~ ~~98/34/EG~~ eller de särskilda befogenheter kommissionen har enligt fördraget i fråga om överträdelser av ~~gemenskapens lagstiftning~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ .
-

↓ 2009/140/EG skäl 17 (anpassad)

- (76) Det nationella samrådet enligt artikel ☒ 24 ☒ ~~6 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~ bör hållas före ~~det gemensamma samrådet~~ ☒ unionssamrådet ☒ enligt artiklarna ~~7~~ ☒ 34 ☒ och ~~7a~~ ☒ 35 ☒ i ~~det direktivet~~ ☒ detta direktiv ☒ , för att åsikterna från berörda parter ska kunna återspeglas i ~~det gemensamma samrådet~~ ☒ unionssamrådet ☒ . På så vis undviker man även behovet av ett andra ~~gemensamt samråd~~ ☒ unionssamråd ☒ om det skulle förekomma ändringar i en planerad åtgärd som resultat av det nationella samrådet.
-

↓ 2009/140/EG skäl 20 (anpassad)

- (77) Det är viktigt att regelverket genomförs inom rimlig tid. När kommissionen har fattat ett beslut om att en nationell regleringsmyndighet ska ställa in sin planerade åtgärd bör den nationella regleringsmyndigheten lämna in ett reviderat förslag till åtgärd till kommissionen. För att marknadsaktörerna ska veta hur länge marknadsöversynen varar och för att öka rättssäkerheten bör en tidsfrist fastställas för att meddela det

reviderade förslaget till åtgärd till kommissionen enligt artikel 7 ~~☒~~ 34 ~~☒~~ i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

↓ 2009/140/EG skäl 19 (anpassad)
⇒ ny

- (78) ~~Gemenskapsmekanismen~~ ☒ Unionsmekanismen ☒, som ger kommissionen rätt att kräva av de nationella regleringsmyndigheterna att de upphäver planerade åtgärder som rör marknadens utformning och fastställandet av vilka operatörer som har ett betydande inflytande på marknaden, har i hög grad bidragit till en konsekvent strategi för att ange under vilka omständigheter förhandsregleringen kan tillämpas och vilka operatörer som omfattas av detta regelverk. ~~Kommissionens övervakning av marknaden, och framför allt erfarenheterna av förfarandet~~ ☒ förfarandena ☒ enligt artikel 7 ~~☒~~ och 7a ~~☒~~ i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), har visat att de nationella regleringsmyndigheternas inkonsekventa tillämpning av korrigeringsåtgärder, ~~till och med~~ under likartade marknadsvillkor, skulle kunna ~~undergräva~~ undergräver den inre marknaden för elektronisk kommunikation. Kommissionen ~~⇒~~ och Berec ~~⇐~~ kan ~~⇒~~ bör ~~⇐~~ därför medverka till att sörja för större enhetlighet vid tillämpningen av korrigeringsåtgärder ~~genom att anta rekommendationer om~~ ☒ avseende ☒ de förslag till åtgärder som föreslås av de nationella regleringsmyndigheterna. ~~⇒~~ När Berec delar kommissionens invändningar bör kommissionen dessutom kunna ålägga en nationell regleringsmyndighet att dra tillbaka ett förslag till åtgärder. ~~⇐~~ I syfte att dra nytta av de nationella regleringsmyndigheternas sakkunskap i fråga om marknadsanalyser bör kommissionen rådgöra med Berec innan den antar sina beslut och/eller rekommendationer.

↓ 2009/140/EG skäl 21 (anpassad)

- (79) Med tanke på de korta tidsfristerna i ~~den gemensamma samrådsmekanismen~~ ☒ unionssamrådsmekanismen ☒ bör kommissionen ges befogenhet att anta rekommendationer och/eller riktlinjer för att förenkla förfarandena vid informationsutbyte mellan kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna, t.ex. i ärenden som rör stabila marknader eller som endast innebär smärre ändringar av tidigare anmälda åtgärder. Kommissionen bör även ges befogenhet att tillåta införandet av ett anmälningsundantag för att effektivisera förfarandena i vissa ärenden.

↓ 2002/21/EG skäl 37 (anpassad)
⇒ ny

- ~~(80)~~ Det bör krävas att de nationella regleringsmyndigheterna samarbetar med varandra ~~⇒~~, med Berec ~~⇐~~ och med kommissionen på ett öppet sätt för att garantera konsekvent tillämpning i alla medlemsstaterna av bestämmelserna i detta direktiv ~~och i särdirektiven. Detta samarbete skulle bland annat kunna äga rum i kommunikationskommittén eller i en grupp innefattande europeiska regleringsmyndigheter. Medlemsstaterna bör bestämma vilka organ som skall vara nationella regleringsmyndigheter i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv och särdirektiven.~~

↓ 2009/140/EG skäl 18

- (81) De nationella regleringsmyndigheternas skönsmässiga befogenheter måste stämmas av med utvecklingen av en konsekvent regleringspraxis och en konsekvent tillämpning av regelverket för att effektivt kunna bidra till den inre marknadens utveckling och fullbordan. De nationella regleringsmyndigheterna bör därför stödja kommissionens och Berecs aktiviteter på den inre marknaden.
-

↓ 2002/21/EG skäl 38

- (82) Åtgärder som skulle kunna påverka handeln mellan medlemsstater är åtgärder som direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt, skulle kunna påverka handelsmönstren mellan medlemsstater på sådant sätt att det skulle kunna utgöra ett hinder för den inre marknaden. Det rör sig om åtgärder som har omfattande konsekvenser för operatörer eller användare i andra medlemsstater, bland annat åtgärder som påverkar priserna för användare i andra medlemsstater, åtgärder som inverkar på ett i en annan medlemsstat etablerat företags möjligheter att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster och, i synnerhet, åtgärder som inverkar på möjligheterna att tillhandahålla tjänster på gränsöverskridande basis samt åtgärder som påverkar marknadsstrukturen eller tillträdet till marknaden och som har konsekvenser för företag i andra medlemsstater.
-

↓ 2009/140/EG skäl 6 (anpassad)

- (83) I sin granskning av hur ☒ detta direktiv ☒ ~~ramdirektivet och sändirektiven~~ fungerar bör kommissionen göra en bedömning av huruvida det med tanke på marknadsutvecklingen samt konkurrensen och konsumentskyddet även i fortsättningen behövs bestämmelser om sektorspecifik förhandsreglering ~~enligt artiklarna 8–13a i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) och artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)~~ eller om dessa bestämmelser bör ändras eller upphävas.
-

↓ 2002/21/EG skäl 40

~~De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁵¹.~~

↓ ny

- (84) De nationella regleringsmyndigheterna bör på grundval av sin allmänna ekonomiska expertis och kunskap om marknaden och bedömningarnas syfte och tekniska karaktär, samt för att säkerställa samstämmigheten med sina andra marknadsregleringsuppgifter, fastställa de element av urvalsförfarandena och villkoren för nyttjanderätter avseende spektrum som har störst inverkan på marknadsvillkoren och konkurrenssituationen, inklusive villkoren för tillträde och expansion. Detta innefattar t.ex. parametrarna för ekonomisk värdering av spektrum i enlighet med detta

⁵¹ ~~EGTL 184, 17.7.1999, s. 23.~~

direktiv, specifikationerna för regleringsåtgärder och marknadsformande åtgärder, såsom användningen av spektrumbegränsningar eller reservation av spektrum eller införande av tillträdesskyldigheter i grossistledet, eller metoderna för täckningsvillkor förbundna med nyttjanderätter. En mer enhetlig användning och definition av sådana element skulle främjas av en samordningsmekanism där Berec, kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna i övriga medlemsstater skulle förhandsgranska förslag till åtgärder innan nyttjanderätter beviljas av en medlemsstat och parallellt med det nationella offentliga samrådet. Den åtgärd som fastställs av den nationella regleringsmyndigheten kan endast vara en del i en bredare nationell åtgärd, som mer allmänt kan utgöras av beviljande, handel och uthyrning, varaktighet, förlängning eller ändring av nyttjanderätter för radiospektrum samt de urvalsförfaranden eller villkor som är förknippade med nyttjanderätterna. Därför får de nationella regleringsmyndigheterna, när de anmäler ett förslag till åtgärd, tillhandahålla information om andra förslag till nationella åtgärder av betydelse för det relevanta urvalsförfarandet för begränsning av nyttjanderätter för radiospektrum som inte omfattas av fackgranskningsmekanismen.

↓ 2002/20/EG skäl 24 (anpassad)

- (85) Överenskommelser på europeisk nivå om harmonisering av tilldelningen av radiofrekvenser till särskilda företag bör följas strikt av medlemsstaterna vid beviljande av nyttjanderätter ~~och~~ ☒ avseende ☒ radiofrekvenser från den nationella frekvensplanen.

↓ ny

- (86) Medlemsstaterna bör uppmuntras att överväga gemensamma auktorisationer som ett alternativ vid utfärdandet av nyttjanderätter, om den väntade användningen omfattar gränsöverskridande situationer.

↓ 2009/140/EG skäl 58 (anpassad)

- (87) Beslut som kommissionen fattar enligt artikel ~~40.149.1 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~ bör endast avse regleringsprinciper, -strategier och -metoder. För att undvika missförstånd bör kommissionens beslut inte innehålla detaljerade bestämmelser, vilka vanligtvis finns till för att avspegla nationella förhållanden, och de bör inte förbjuda alternativa strategier som rimligtvis kan förväntas ha motsvarande verkan. Sådana beslut bör vara proportionella och bör inte påverka de nationella regleringsmyndigheters beslut som inte skapar hinder för den inre marknaden.

↓ 2002/21/EG skäl 29 (anpassad)

- (88) ~~Gemenskapen~~ ☒ Unionen ☒ och medlemsstaterna har inom ramen för Världshandelsorganisationen gjort åtaganden i fråga om standarder och regelverket för telenät och teletjänster.

↓ 2002/21/EG skäl 30 (anpassad)

- (89) Standardisering bör förbli en i första hand marknadsdriven process. Det kan dock fortfarande förekomma situationer där det är lämpligt att på ~~gemenskapsnivå~~

☒ unionsnivå ☒ kräva att vissa bestämda standarder måste följas i syfte att åstadkomma interoperabilitet~~driftskompatibilitet~~ inom den inre marknaden. På nationell nivå omfattas medlemsstaterna av bestämmelserna i direktiv 2015/1535/EU~~98/34/EG~~. I ~~Europaparlamentets och rådets direktiv 95/47/EG av den 24 oktober 1995 om tillämpning av standarder för sändning av televisionssignaler⁵² föreskrivs inte något särskilt överföringssystem för digital tv och inte heller något särskilt tjänstekrav. Genom gruppen för sändning av digital video (Digital Video Broadcasting Group) har aktörerna på den europeiska marknaden utvecklat en grupp av system för sändning av televisionssignaler. Dessa system har standardiserats av Europeiska institutet för telestandards (ETSI) och utfärdats som rekommendationer av Internationella teleunionen (ITU). Alla beslut om obligatorisk tillämpning av sådana standarder bör fattas efter ingående offentliga samråd. Standardiseringsförfarandena enligt detta direktiv påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 1999/5/EG, rådets direktiv 73/23/EG av den 19 februari 1973 om harmonisering av medlemsstaternas lagar om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser⁵³ och rådets direktiv 89/336/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet⁵⁴ direktiv 2014/53/EU om radioutrustning, direktiv 2014/35/EU om lågspänning och direktiv 2014/30/EU om elektromagnetisk kompatibilitet.~~

↓ 2002/21/EG skäl 31

~~Samverkan mellan digitala interaktiva televisionstjänster och förbättrad digital televisionsutrustning på konsumentnivå bör uppmuntras så att fritt informationsflöde, mediemångfald och kulturell mångfald kan säkerställas. Det är önskvärt att konsumenterna har möjlighet att motta samtliga digitala interaktiva televisionstjänster, oavsett sändningsteknik, med beaktande av teknisk neutralitet, framtida tekniska framsteg, nödvändigheten av att främja införandet av digital television och konkurrenssituationen på marknaderna för digitala televisionstjänster. De som driver digitala interaktiva televisionsplattformar bör sträva efter att införa ett öppet gränssnitt för tillämpningsprogram (API) som överensstämmer med standarder eller specifikationer som antagits av ett europeiskt standardiseringsorgan. Övergången från existerande API till nya öppna API bör uppmuntras och organiseras genom t.ex. samförståndsavtal mellan alla berörda marknadsaktörer. Öppna API underlättar samverkan, dvs. möjlighet att flytta interaktivt innehåll mellan olika distributionssystem och att få samma innehåll att fungera fullständigt i förbättrad digital televisionsutrustning. Det bör emellertid beaktas att det är nödvändigt att mottagarutrustningen inte hindras från att fungera och att den skyddas från uppsåtliga angrepp av t.ex. virus.~~

↓ ny

(90) Leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, eller båda, bör åläggas att vidta åtgärder för att skydda säkerheten för sina nät respektive tjänster. Med beaktande av den senaste tekniska utvecklingen bör dessa åtgärder säkerställa en säkerhetsnivå för näten och tjänsterna som är lämplig i förhållande till den föreliggande risken.

⁵² EGT L 281, 23.11.1995, s. 51.

⁵³ EGT L 77, 26.3.1973, s. 29.

⁵⁴ EGT L 139, 23.5.1989, s. 19.

Säkerhetsåtgärderna bör minst ta hänsyn till alla relevanta aspekter av följande element: När det gäller systems och faciliteters säkerhet: fysisk säkerhet och miljösäkerhet, funktionssäkerhet, kontroll av åtkomst till nät samt nätintegritet. När det gäller incidenthantering: incidenthanteringsförfaranden, kapacitet att upptäcka incidenter, incidentrapportering och kommunikation. När det gäller kontinuitetshantering: strategier för tjänstekontinuitet samt beredskapsplaner, kapacitet för katastrofberedskap. När det gäller övervakning, granskning och testning: strategier för övervakning och loggning, planer för beredskapsövningar, testning av nät och tjänster, säkerhetsbedömningar och övervakning av efterlevnaden, samt efterlevnad av internationella standarder.

- (91) Mot bakgrund av att de interpersonella kommunikationstjänsterna blivit allt viktigare bör det säkerställas att även dessa omfattas av lämpliga säkerhetskrav i enlighet med sina särskilda egenskaper och ekonomiska betydelse. Leverantörer av sådana tjänster bör därför säkerställa en säkerhetsnivå som är anpassad till graden av risk för säkerheten för den elektroniska kommunikation som de tillhandahåller. Eftersom leverantörer av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster i allmänhet inte utövar någon faktisk kontroll över överföringen av signaler via nät kan graden av risk för sådana tjänster i vissa anseende anses lägre än för traditionella elektroniska kommunikationstjänster. Därför bör säkerhetskraven för nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster vara lägre när detta är motiverat enligt den faktiska bedömningen av de berörda säkerhetsriskerna. I det sammanhanget bör leverantörerna kunna besluta om vilka åtgärder de anser lämpliga för att hantera de säkerhetsrisker som föreligger för deras tjänster. Samma tillvägagångssätt bör i tillämpliga delar gälla för interpersonella kommunikationstjänster som använder nummer och som inte utövar faktisk kontroll över överföringen av signaler.
- (92) Behöriga myndigheter bör säkerställa att integritet och säkerhet upprätthålls i de allmänna kommunikationsnäten. Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa) bör bidra till en högre säkerhetsnivå för elektronisk kommunikation genom att bland annat tillhandahålla expertis och rådgivning och främja utbyte av bästa praxis. De behöriga myndigheterna bör ha de nödvändiga resurserna för att kunna utföra sina uppgifter, inklusive befogenheter att begära den information som krävs för att bedöma säkerhetsnivån för nät eller tjänster. De bör också ha befogenhet att begära omfattande och pålitliga uppgifter om faktiska säkerhetsincidenter som avsevärt påverkat funktionen för nät eller tjänster. De bör vid behov bistås av enheter för hantering av it-säkerhetsincidenter (CSIRT-enheter) som inrättats enligt artikel 9 i direktiv (EU) 2016/1148/EU⁵⁵. CSIRT-enheter kan åläggas att lämna de behöriga myndigheterna information om risker och incidenter som påverkar allmänna kommunikationsnät och allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och rekommendera hur de ska hanteras.
- (93) När tillhandahållandet av elektronisk kommunikation förlitar sig på allmänna resurser vars användning är föremål för särskild auktorisation får medlemsstaterna ge den myndighet som är behörig att utfärda auktorisationerna rätt att ta ut avgifter för att säkerställa en optimal användning av dessa resurser, i enlighet med de förfaranden som avses i detta direktiv. I enlighet med domstolens rättspraxis får inte medlemsstaterna ta ut några andra avgifter i samband med tillhandahållandet av nät och elektroniska kommunikationstjänster än de som föreskrivs i detta direktiv. I detta

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016).

hänseende bör medlemsstaterna ha ett samstämmigt sätt att fastställa dessa avgifter för att se till att det allmänna auktorisationsförfarandet eller nyttjanderätterna inte medför en orimlig finansiell belastning för de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

↓ 2002/20/EG skäl 32

⇒ ny

- (94) ⇒ För att säkerställa en optimal användning av resurser bör avgifterna återspegla den ekonomiska och tekniska situationen på den berörda marknaden samt varje annan betydande faktor som påverkar deras värde. Samtidigt bör avgifterna fastställas på ett sätt som främjar innovation i samband med tillhandahållandet av nät och tjänster samt konkurrens på marknaden. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att avgifter för nyttjanderätter fastställs med hjälp av en mekanism som omfattar ett ändamålsenligt skydd mot resultat där avgifternas värde snedvrids till följd av strategier för intäktsmaximering, konkurrenshämmande budgivning eller liknande beteenden. ~~Utöver de administrativa avgifterna kan avgifter för nyttjanderätter tas ut för användningen av radiofrekvenser och nummer för att säkerställa att dessa resurser används på ett optimalt sätt. Sådana avgifter bör inte hindra utvecklingen av innovativa tjänster och konkurrens på marknaden.~~ Detta direktiv påverkar inte det ändamål för vilket avgifter för nyttjanderätter ⇒ och rättigheter att installera faciliteter ⇐ används. Sådana avgifter får exempelvis användas för att finansiera verksamhet vid de nationella regleringsmyndigheterna ⇒ och de behöriga myndigheterna ⇐ som inte kan täckas av administrativa avgifter. Vid urvalsförfaranden som bygger på konkurrens eller jämförelse, och när avgifter för nyttjanderätter ~~av radiofrekvenser~~ ⇒ för radiospektrum ⇐ helt eller delvis består av ett engångsbelopp, bör betalningsmöjligheter erbjudas som säkerställer att sådana avgifter inte i praktiken leder till att urvalet sker på grundval av kriterier som inte har något samband med målet att säkerställa optimal användning av ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐. Kommissionen kan regelbundet offentliggöra jämförande undersökningar ⇒ och annan lämplig vägledning ⇐ med tanke på bästa praxis i fråga om tilldelning av ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐, tilldelning av nummer eller beviljande av ledningsrätt.

↓ ny

- (95) Avgifter kopplade till nyttjanderätter för radiospektrum kan, i linje med avgifternas roll att säkerställa en optimal användning av radiospektrum, påverka beslut om att ansöka om sådana rätter och om att ta radiospektrumresurser i bruk. När reservpriserna fastställs som ett sätt att avgöra den minimivärdering som säkerställer optimal användning bör medlemsstaterna därför se till att sådana priser, oavsett vilken typ av urvalsförfarande som används, också återspeglar extrakostnaderna för att uppfylla auktorisationsvillkor som införs för att främja policymål som rimligtvis inte kan väntas uppfyllas enligt normala kommersiella villkor, såsom villkor avseende territoriell täckning. Hänsyn bör då också tas till konkurrenssituationen på den berörda marknaden.
- (96) En optimal användning av spektrumresurser beror på tillgången till lämpliga nät och tillhörande faciliteter. Därför bör avgifter för nyttjanderätter för radiospektrum och för rättigheter att installera faciliteter beakta behovet av att främja en kontinuerlig infrastrukturutveckling för att uppnå effektivast möjliga användning av resurser.

Medlemsstaterna bör därför se till att betalningsvillkoren för avgifter för nyttjanderätter för radiospektrum kopplas till den faktiska tillgången till resurser på ett sätt som främjar de investeringar som krävs för att främja sådan utveckling. Dessa villkor ska specificeras på ett objektivt, öppet redovisat, proportionellt och icke-diskriminerande sätt innan man inleder förfarandena för beviljande av nyttjanderätter för spektrum.

↓ 2002/21/EG skäl 22

- (97) Det bör säkerställas att det finns förfaranden för beviljande av rättigheter att installera faciliteter som är lägliga, icke-diskriminerande och öppet redovisade, så att förutsättningar skapas för en sund och effektiv konkurrens. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av nationella bestämmelser om expropriering eller användning av egendom, normalt utövande av egendomsrättigheter, normal användning av offentlig egendom eller tillämpning av neutralitetsprincipen med avseende på medlemsstaternas regler om egendomsordning.

↓ 2009/140/EG skäl 42

- (98) Tillstånd som utfärdats för företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och som ger dem tillträde till offentlig och privat egendom är grundläggande faktorer för etablerande av elektroniska kommunikationsnät eller nya nätdelar. Onödigt krångel och förseningar i förfarandet för att tilldela ledningsrätter kan därför utgöra ett betydande hinder för konkurrensutvecklingen. Följaktligen bör förvärvet av ledningsrätter förenklas för auktoriserade företag. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna samordna förvärvet av ledningsrätter genom att lägga ut relevant information på sina webbplatser.

↓ 2009/140/EG skäl 43 (anpassad)

⇒ ny

- (99) Det är nödvändigt att stärka medlemsstaternas befogenheter gentemot innehavare av ledningsrätter för att säkerställa tillträde eller idrifttagande av nya nätinfrastukturer på ett rättvist, effektivt och miljöansvarigt sätt, oberoende av eventuella skyldigheter för en operatör med betydande inflytande på marknaden att bevilja tillträde till sitt elektroniska kommunikationsnät. Ett förbättrat gemensamt utnyttjande av faciliteter kan ~~förbättra konkurrensen markant och sänka företagens allmänna ekonomiska och de miljömässiga kostnaderna~~ för att bygga ut infrastrukturen för elektronisk kommunikation, ~~framför allt för nya accessnät~~ ⇒ och bidra till mål som rör folkhälsa, allmän säkerhet och fysisk planering ⇐ . De ~~nationella regleringsmyndigheterna~~ ⇒ behöriga myndigheterna ⇐ bör få befogenhet att kräva att ~~innehavarna~~ ⊗ företag som har dragit nytta ⊗ av rättigheterna att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom gemensamt utnyttjar sådana faciliteter eller sådan egendom (inbegripet fysisk samlokalisering) ~~så att såväl effektiva investeringar i infrastruktur som innovation främjas~~, efter en skälig tid av offentligt samråd under vilket alla berörda parter bör ges tillfälle att yttra sig ⇒ , inom de specifika områden där skäl som rör allmänna intressen gör sådant gemensamt utnyttjande nödvändigt. Detta kan t.ex. vara fallet när utrymmet under jord är överanvänt eller när naturliga hinder måste korsas. ⇐ . ~~Sådana föreskrifter om gemensamt utnyttjande eller~~

~~Samordning får innehålla regler för fördelning av kostnaderna för det gemensamma utnyttjandet av faciliteterna eller egendomen och bör säkerställa att det sker en skälig anpassning till de berörda företagens risktagande. De nationella regleringsmyndigheterna~~ ⇒ De behöriga myndigheterna ⇐ bör särskilt kunna ålägga gemensamt utnyttjande av nätdelar och tillhörande faciliteter som ledningar, rör, master, inspektionsbrunnar, kopplingsskåp, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, byggnader eller tillträden till byggnader, och en bättre samordning av anläggningsarbeten ⇒ av miljöskäl eller skäl som rör allmän ordning. Det bör däremot vara de nationella regleringsmyndigheterna som fastställer bestämmelserna för hur kostnaderna ska fördelas för det gemensamma utnyttjandet av faciliteten eller egendomen, för att säkerställa att det sker en skälig anpassning till de berörda företagens risktagande ⇐. ☒ Mot bakgrund av de skyldigheter som införs genom direktiv 2014/61/EU, ☒ ~~bör de~~ behöriga myndigheterna, särskilt de lokala myndigheterna, ~~bör~~ också inrätta lämpliga samordningsförfaranden i samarbete med de nationella regleringsmyndigheterna för offentliga arbeten och för andra lämpliga offentliga faciliteter och annan lämplig offentlig egendom, vilka får omfatta förfaranden som säkerställer att alla berörda parter får information om lämpliga offentliga faciliteter och lämplig offentlig egendom samt pågående och planerade offentliga arbeten, att de meddelas i god tid om sådana arbeten och att gemensamt utnyttjande främjas i möjligaste mån.

↓ 2002/21/EG skäl 23

~~Gemensamt utnyttjande av faciliteter kan vara till nytta av skäl som rör stadsplanering, folkhälsa eller miljö och bör främjas av nationella regleringsmyndigheter på grundval av frivilliga överenskommelser. När företag saknar tillgång till genomförbara alternativ, kan obligatoriskt gemensamt utnyttjande av faciliteter eller egendom vara lämpligt. Det omfattar bland annat fysisk samlokalisering och gemensamt utnyttjande av ledningar, byggnader, master, antenner eller antennsystem. Obligatoriskt gemensamt utnyttjande av faciliteter eller egendom bör endast åläggas företagen efter ingående offentligt samråd.~~

↓ 2002/21/EG skäl 24

⇒ ny

- (100) Om mobiloperatörer är tvungna att gemensamt utnyttja torn eller master av miljöskäl, kan sådant föreskrivet gemensamt utnyttjande leda till en minskning av de högsta nivåer för överförd energi som av folkhälsoskäl är tillåtna för varje operatör, och detta i sin tur kan leda till krav på operatörerna att installera fler överföringsplatser för att säkerställa nationell täckning. ⇒ Behöriga myndigheter bör ta hänsyn till de berörda miljöaspekterna och folkhälsoaspekterna, med beaktande av försiktighetsprincipen enligt rådets rekommendation nr 1999/519/EG. ⇐

↓ 2002/20/EG skäl 29

~~Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter att lämna sådana uppgifter som krävs för att försvara gemenskapens intressen i samband med internationella överenskommelser. Detta direktiv bör inte heller påverka tillämpningen av sådana lagstadgade anmälningskyldigheter som inte endast gäller den elektroniska kommunikationssektorn, exempelvis inom konkurrenslagstiftningen.~~

↓ 2002/21/EG skäl 19 (anpassad)
⇒ ny

- (101) ~~Radiofrekvenser~~ ⇒ Radiospektrum är en begränsad allmän resurs av stort värde för allmänheten och stort marknadsvärde. ⇐ ~~Det~~ ~~är~~ en väsentlig förutsättning för radiobaserade elektroniska ~~kom~~ kommunikationsnät och ~~kom~~ kommunikationstjänster och, i den mån ~~de~~ ~~de~~ används för sådana ~~nät~~ och ~~tjänster~~, bör ~~de~~ därför fördelas och tilldelas ⇒ på ett effektivt sätt ⇐ av de nationella regleringsmyndigheterna i enlighet med harmoniserade mål och principer som styr deras verksamhet och objektiva, öppet redovisade och icke-diskriminerande kriterier, där hänsyn tas till demokratiska, sociala, språkliga och kulturella intressen i samband med användningen av frekvenserna. ~~Det är viktigt att fördelning och tilldelning av radiofrekvenser hanteras så effektivt som möjligt. Överföring av radiofrekvenser kan vara ett effektivt sätt att få till stånd en mer effektiv spektrumanvändning, förutsatt att tillfredsställande skyddsåtgärder vidtas för att skydda allmänhetens intressen, i synnerhet när det gäller behovet av att säkerställa öppenhet och rättslig tillsyn av sådan överföring.~~ Genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslut)⁵⁶ inrättas ett regelverk för harmonisering av ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐, ~~och åtgärder som vidtas genom tillämpning av detta direktiv bör syfta till att underlätta det arbete som genomförs inom ramen för det beslutet.~~

↓ 2009/140/EG skäl 25 (anpassad)
⇒ ny

- (102) Verksamhet som sammanhänger med radiospektrumpolitiken i ~~gemenskapen~~ ~~unionen~~ ~~bör~~ inte påverka de åtgärder som i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ~~unionslagstiftningen~~ ~~vidtagits på gemenskapsnivå~~ ~~unionsnivå~~ ~~eller nationell nivå~~ som ett led i arbetet med att nå mål av allmänt intresse, särskilt i fråga om innehållsreglering och strategier på områdena audiovisuell politik och mediepolitik och medlemsstaternas rätt att organisera och använda sitt radiospektrum för ~~att upprätthålla~~ allmän ordning, allmän säkerhet och försvaret. ⇒ Eftersom spektrumanvändning för militära syften och andra syften som rör allmän säkerhet påverkar tillgången till spektrum för den inre marknaden bör radiospektrumpolitiken ta hänsyn till alla sektorer och aspekter av unionspolitiken och jämkas samman deras respektive behov, med iakttagande av medlemsstaternas rättigheter. ⇐

↓ ny

- (103) Säkerställande av ubikvitär konnektivitet är mycket viktigt för den ekonomiska och sociala utvecklingen, deltagandet i samhällslivet och den sociala och territoriella sammanhållningen. I takt med att konnektivitet blir en självklar del av det europeiska samhället och den europeiska välfärden bör EU-täckning uppnås genom att medlemsstaterna inför ändamålsenliga täckningskrav som bör anpassas till varje

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslut) (EGT L 108, 24.4.2002).

betjänat område och begränsas till proportionella bördor för att inte hindra tjänsteleverantörernas utbyggnad. Täckningen av territoriet och konnektiviteten i hela medlemsstaterna bör maximeras och vara tillförlitlig, för att främja tjänster och tillämpningar inom och över gränserna, som uppkopplade bilar och e-hälsa. För att öka rättssäkerheten och förutsebarheten för investeringsbehov och garantera proportionell och rättvis konnektivitet för alla medborgare bör de behöriga myndigheternas tillämpning av täckningsskyldigheter samordnas på unionsnivå. Med tanke på nationella särdrag bör sådan samordning begränsas till allmänna kriterier som används för att fastställa och mäta täckningsskyldigheter, såsom befolkningstäthet och topologiska drag.

- (104) Behovet av att säkerställa att medborgarna inte utsätts för elektromagnetiska fält på en nivå som är skadlig för folkhälsan bör hanteras på ett konsekvent sätt i hela unionen, med särskild hänsyn till försiktighetsansatsen enligt rådets rekommendation nr 1999/519/EG⁵⁷, för att säkerställa enhetliga villkor för utbyggnaden.
- (105) Spektrumharmonisering och samordning och reglering av utrustning med hjälp av standardisering är kompletterande behov som behöver en tät samordning för att effektivt uppnå målen, med stöd av gruppen för radiospektrumpolitik. Samordning mellan innehållet i och tidpunkterna för Cepts mandat enligt radiospektrumbeslutet och standardiseringsansökningar till standardiseringsorgan som Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder, även när det gäller parametrar för radiomottagare, bör främja införandet av framtida system, stödja möjligheterna för gemensam användning av spektrum och säkerställa effektiv spektrumförvaltning.
- (106) Efterfrågan på harmoniserat radiospektrum är inte enhetlig i alla delar av unionen. När det finns en bristande efterfrågan på ett harmoniserat band på regional eller nationell nivå skulle medlemsstaterna undantagsvis kunna tillåta en alternativ användning av bandet, så länge som denna bristande efterfrågan kvarstår och förutsatt att den alternativa användningen inte inverkar på andra medlemsstaters harmoniserade användning av detta band och att användningen upphör när det uppstår en efterfrågan på det harmoniserade bandet.

↓ 2009/140/EG skäl 34 (anpassad)

- (107) Flexibiliteten när det gäller spektrumhantering och tillträde till spektrum ☒ har upprättats ☒ ~~bör öka~~ så att spektrumanvändare genom teknik- och tjänsteneutrala tillstånd kan välja de bästa teknikerna och tjänsterna för de frekvensband som förklarats tillgängliga för elektroniska kommunikationstjänster enligt de tillämpliga nationella planerna för frekvensallokering i enlighet med ☒ unionslagstiftningen ☒ ~~gemenskapslagstiftningen~~ (principerna om teknik- och tjänsteneutralitet). Det administrativa fastställandet av tekniker och tjänster bör tillämpas ☒ endast ☒ när det gäller mål av allmänt intresse och bör tydligt motiveras och bli föremål för regelbundna granskningar.

⁵⁷ Rådets rekommendation 1999/519/EG av den 12 juli 1999 om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0 Hz–300 GHz), EGT L 199, 30.7.1999, s. 59.

↓ 2009/140/EG skäl 35 (anpassad)

- (108) Inskränkningar i principen om teknikneutralitet bör vara adekvata och motiveras av behovet av att undvika skadliga störningar, t.ex. genom att införa spektrummasker och effektnivåer för att skydda allmänheten genom att begränsa dess exponering för elektromagnetiska fält, säkerställa att tjänsterna fungerar väl, genom en adekvat nivå i fråga om tjänstens tekniska kvalitet, men inte nödvändigtvis utesluta möjligheten att använda mer än en tjänst i samma frekvensband, säkerställa en god fördelning av spektrum, särskilt där dess användning endast underkastas allmän auktorisation, skydda en effektiv spektrumanvändning, eller uppfylla ett mål av allmänt intresse i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒.
-

↓ 2009/140/EG skäl 36 och 37
(anpassad)

- (109) Spektrumanvändare bör även fritt kunna välja vilka tjänster de vill erbjuda över spektrumet ~~som är föremål för övergångsåtgärder för att hantera tidigare förvärvade rättigheter~~. Det bör å andra sidan vara tillåtet att vid behov och på ett proportionellt sätt medge åtgärder, som kräver tillhandahållandet av en särskild tjänst för att uppfylla tydligt definierade mål av allmänt intresse som t.ex. säkerhet för människors liv, främjandet av social, regional och geografisk sammanhållning eller för att undvika ett ineffektivt användande av spektrum. I dessa mål bör även ingå att främja kulturell och språklig mångfald och mediemångfald på det vis som detta definieras av medlemsstaterna i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ . Undantagen bör inte resultera i en exklusiv användning för vissa tjänster, förutom där dessa är nödvändiga för att skydda människors liv eller, i undantagsfall, uppfylla andra mål av allmänt intresse som definierats av medlemsstaterna i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ , utan snarare prioritera så att andra tjänster och tekniker kan existera samtidigt i samma band, i den utsträckning detta är möjligt. Det är medlemsstaterna som är behöriga att fastställa omfattning och art för eventuella undantag för att främja kulturell och språklig mångfald och mediemångfald.
-

↓ 2009/140/EG skäl 38

- (110) Eftersom fördelningen av spektrum till särskilda tekniker eller tjänster är ett undantag från principerna om teknik- och tjänsteneutralitet samt begränsar valfriheten i den tillhandahållna tjänsten eller den teknik som används, bör varje förslag till sådan fördelning präglas av god insyn och underkastas ett offentligt samråd.
-

↓ ny

- (111) I de undantagsfall då medlemsstaterna beslutar att begränsa friheten att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster på grunder som avser allmän ordning säkerhet, allmän säkerhet eller folkhälsa bör medlemsstaterna förklara skälen till denna begränsning.

- (112) ~~Radiofrekvenser~~ ⇒ Radiospektrum ⇐ bör förvaltas så att skadliga störningar undviks. Detta grundläggande koncept om skadlig störning bör därför definieras på ett korrekt sätt för att säkerställa att regleringsingripanden begränsas till den omfattning som är nödvändig för att förhindra sådan störning. ⇒ med beaktande av att nätutrustning och slutanvändarutrustning också behöver innehålla motståndskraftig mottagarteknik. Transporter har ett starkt gränsöverskridande element och digitaliseringen av transporter medför utmaningar. Fordon (tunnelbana, buss, bilar, lastbilar och tåg etc.) blir allt mer autonoma och uppkopplade. På en inre EU-marknad färdas fordon lättare över nationella gränser. Tillförlitliga kommunikationer och motverkande av skadliga störningar är avgörande för en säker och fungerande drift av fordon och deras kommunikationssystem. ⇐

- (113) Med tanke på den ökade efterfrågan på spektrum och nya varierande tillämpningar och tekniker som förutsätter mer flexibel tillgång till och användning av spektrum bör medlemsstaterna främja gemensam användning av spektrum genom att fastställa de lämpligaste auktorisationsordningarna för varje scenario och genom att fastställa ändamålsenliga och öppet redovisade bestämmelser och villkor för detta. Gemensam användning av spektrum säkrar i allt högre grad en ändamålsenlig och effektiv spektrumanvändning i och med att flera oberoende användare eller anordningar kan ha tillträde till samma frekvensband enligt olika typer av rättsliga ordningar så att ytterligare spektrumresurser blir tillgängliga, användningseffektiviteten ökar och spektrumtillgång underlättas för nya användare. Gemensam användning kan baseras på allmänna auktorisationer eller licensfri användning som, inom ramen för specifika delningsvillkor, ger flera användare möjlighet att få tillgång till och använda samma spektrum i olika geografiska områden eller vid olika tidpunkter. Den kan också baseras på individuella nyttjanderätter enligt sådana arrangemang som licensbaserat gemensamt tillträde där alla användare (med en befintlig användare och nya användare) enas om villkoren för gemensam tillgång, under tillsyn av de behöriga myndigheterna, på ett sätt som uppfyller minimikrav på garanterad radioöverföringskvalitet. När gemensam användning enligt olika auktorisationsordningar tillåts bör medlemsstaterna inte fastställa alltför stora skillnader i varaktighet för sådan användning enligt olika auktorisationsordningar.
- (114) För att säkerställa förutsebarheten och bevara rättssäkerheten och investeringsstabiliteten bör medlemsstaterna i förväg fastställa lämpliga kriterier för att avgöra om målet med effektiv spektrumanvändning uppfylls av rättighetshavarna när de genomför de villkor som hör samman med individuella nyttjanderätter och allmänna auktorisationer. Berörda parter bör delta i fastställandet av sådana villkor och på ett öppet sätt informeras om hur uppfyllandet av deras skyldigheter kommer att bedömas.
- (115) Med hänsyn till vikten av teknisk innovation bör medlemsstaterna kunna föreskriva rättigheter för experimentell användning av spektrum, med förbehåll för särskilda restriktioner och villkor till följd av dessa rättigheters experimentella karaktär.

- (116) Gemensam användning av nätinфраstruktur, och i vissa fall gemensam användning av spektrum, kan möjliggöra en effektivare och mer ändamålsenlig användning av radiospektrum och säkerställa en snabb utbyggnad av nät, särskilt i mer glesbefolkade områden. Vid fastställandet av villkoren för nyttjanderätter för radiospektrum bör de behöriga myndigheterna också överväga att auktorisera former för gemensam användning eller samordning mellan företag för att säkerställa ändamålsenlig och effektiv användning av spektrum eller uppfyllande av täckningsskyldigheter, i enlighet med principerna i konkurrenslagstiftningen.
- (117) Marknadsvillkoren, relevansen och antalet aktörer kan variera mellan medlemsstater. Behovet och möjligheten att koppla villkor till nyttjanderätter för radiospektrum kan ha nationella särdrag, vilket vederbörligen bör beaktas, men formerna för tillämpningen av sådana skyldigheter bör samordnas på EU-nivå genom kommissionens genomförandeåtgärder för att säkerställa en konsekvent hantering av liknande utmaningar i hela EU.

↓ 2002/20/EG skäl 12 och 13
(anpassad)
⇒ ny

- (118) ⇒ Kraven på tjänsteneutralitet och teknikneutralitet vid beviljandet av nyttjanderätter stöder, tillsammans med möjligheten att överföra rättigheter mellan företag, friheten och möjligheterna att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster åt allmänheten, vilket även främjar uppnåendet av mål av allmänintresse. ⇐ Detta direktiv påverkar inte huruvida radiofrekvenser ⇒ radiospektrum ⇐ direkt tilldelas leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, eller enheter som nyttjar dessa nät eller tjänster. Sådana enheter kan vara leverantörer av innehåll i radio- eller tv-sändningar. Utan att åsidosätta särskilda kriterier och förfaranden som medlemsstaterna antagit för att bevilja nyttjanderätter till radiofrekvenser för leverantörer av innehåll i radio- och tv-sändningstjänster, för att verka för de mål som avser allmänintressena, i enlighet med gemenskapslagstiftningen, bör förfarandet för tilldelning av radiofrekvenser i alla händelser vara objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella. I enlighet med domstolens rättspraxis bör alla nationella begränsningar av de rättigheter som garanteras genom artikel 49 i fördraget vara motiverade på ett objektivt sätt och proportionella, och inte överskrida vad som är nödvändigt för att uppnå de mål som avser allmänintressena så som de definieras av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Ansvaret för att uppfylla de villkor som hör samman med nyttjanderätten till en radiofrekvens och de tillämpliga villkor som hör samman med den allmänna auktorisationen bör i alla händelser bäras av det företag som har beviljats nyttjanderätten till ⇒ detta radiospektrum ⇐ radiofrekvensen. ⇒ Vissa skyldigheter för programföretag avseende tillhandahållande av audiovisuella medietjänster kan göra det nödvändigt att använda särskilda kriterier och förfaranden för beviljande av nyttjanderätter för spektrum med hänsyn till mål av allmänt intresse som fastställs av medlemsstaterna i enlighet med unionslagstiftningen. ⇐ ☒ Förfarandena för beviljande av sådana rättigheter bör i vilket fall vara objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella. Enligt domstolens rättspraxis bör alla nationella begränsningar av rättigheter som garanteras genom artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vara motiverade på ett objektivt sätt och proportionella, och inte överskrida vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. ☒ ⇒ Spektrum som beviljas utan ett öppet förfarande bör inte

användas för andra syften än det mål av allmänt intresse för vilket det beviljades. I sådana fall bör berörda parter beredas tillfälle att inkomma synpunkter inom rimlig tid. ⇐ Medlemsstaterna ~~får~~ ☒ bör ☒ som en del av ansökningsförfarandet för beviljandet av nyttjanderätter ~~till en radiofrekvens~~ kontrollera om den sökande kommer att kunna uppfylla villkoren för ☒ att ha ☒ sådana rättigheter. ⇒ Dessa villkor bör beaktas i behörighetskriterier som fastställs på ett objektivet, öppet redovisat, proportionellt och icke-diskriminerande sätt innan ett konkurrensutsatt urvalsförfarande inleds. ⇐ ~~I detta syfte~~ ☒ För tillämpningen av dessa kriterier ☒ kan den sökande komma att anmodas att lämna nödvändig information för att styrka sin förmåga att uppfylla dessa villkor. Om denna information inte lämnas kan ansökan om nyttjanderätt till en radiofrekvens komma att avslås.

↓ ny

(119) Medlemsstaterna bör innan de beviljar en rättigheter endast kräva verifiering av element som rimligtvis kan visas av en normalt omsorgsfull sökande, med beaktande av radiospektrums avsevärda värde för allmänheten och marknadsvärde som begränsad offentlig resurs. Detta påverkar inte möjligheten till senare verifikation av att kriterierna för deltagande uppfylls, t.ex. genom milstolpar där kriterierna rimligtvis inte kan uppfyllas från början. För att upprätthålla en ändamålsenlig och effektiv användning av radiospektrum bör medlemsstaterna inte bevilja rättigheter i de fall då deras granskning visar att sökanden inte klarar att uppfylla villkor, utan att det påverkar möjligheten att främja tidsbegränsad användning i experimentellt syfte. Tillräckligt lång löptid på auktorisationerna för spektrumanvändning bör öka förutsebarheten för investeringar för att bidra till snabbare nätutbyggnad och bättre tjänster, liksom stabilitet som främjar handel och uthyrning av spektrum. Om inte användningen av spektrum är auktoriserad för obegränsad tid bör denna varaktighet både beakta de mål som ska uppnås och vara tillräckligt lång för att främja återvinning av de investeringar som gjorts. Medan en längre varaktighet kan säkra förutsebarheten för investeringar kan åtgärder för att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv användning av radiospektrum, såsom den behöriga myndighetens befogenhet att ändra eller dra in en nyttjanderätt när de villkor som hör samman med nyttjanderätten inte uppfylls, eller främjande av handelsmöjligheter och uthyrning, bidra till att förhindra olämplig ackumulering av radiospektrum och stödja ökad flexibilitet vid distribueringen av spektrumresurser. Ökad användning av årsavgifter är också ett sätt att säkerställa en kontinuerlig bedömning av hur innehavare av nyttjanderätter använder spektrum.

(120) När det beslutas om redan beviljade nyttjanderätter för radiospektrum ska förlängas bör behöriga myndigheter beakta i vilken utsträckning en förlängning skulle bidra till regelverkets syften och andra mål enligt nationell lagstiftning och unionslagstiftning. Varje sådant beslut ska fattas enligt ett öppet, icke-diskriminerande och öppet redovisat förfarande och baseras på en granskning av hur villkoren för de berörda nyttjanderätterna har uppfyllts. När medlemsstaterna bedömer behovet av att förlänga nyttjanderätter bör de väga konkurrens effekterna av att förlänga redan tilldelade rättigheter mot främjandet av ett effektivare utnyttjande eller av innovativa nya användningsområden som skulle kunna bli följden om bandet öppnades för nya användare. De behöriga myndigheterna får i det här hänseendet besluta om endast en begränsad förlängning för att förhindra allvarliga avbrott i en etablerad användning. Besluten om att förlänga rättigheter som tilldelades innan detta direktiv började

tillämpas bör vara förenliga med alla redan gällande bestämmelser, men medlemsstaterna bör också säkerställa att de inte inverkar på detta direktivs syften.

- (121) Vid förlängning av befintliga nyttjanderätter bör medlemsstaterna, tillsammans med bedömningen av behovet av att förlänga rättigheten, se över de avgifter som är förbundna med den för att säkerställa att dessa avgifter fortsätter att främja en optimal användning, med beaktande av bl.a. läget på marknaden och den tekniska utvecklingen. Med tanke på rättssäkerheten är det lämpligt att eventuella ändringar av de befintliga avgifterna baseras på samma principer som de som tillämpas vid tilldelningen av nya nyttjanderätter.
- (122) En ändamålsenlig förvaltning av radiospektrum kan säkras genom främjande av en fortsatt effektiv användning av spektrum som redan har tilldelats. För att säkerställa rättssäkerhet för rättighetshavarna bör möjligheten att förlänga nyttjanderätter övervägas inom en lämplig tidsperiod innan den berörda rättigheten löper ut. För att uppnå en kontinuerlig resursförvaltning bör de behöriga myndigheterna kunna göra sådana överväganden både på eget initiativ och på begäran från rättighetshavaren. Nyttjanderätten får inte förlängas mot rättighetshavarens vilja.

↓ 2009/140/EG skäl 39 (anpassad)
⇒ ny

- (123) ⇒ Överlåtelse av nyttjanderätter avseende spektrum kan vara en ändamålsenlig metod att öka den effektiva användningen av spektrum. ~~⇒ För att tillfredsställa behovet av~~
⊗ För att uppnå ⊗ flexibilitet och effektivitet ⇒, och göra det möjligt för marknaden att värdera spektrum, ~~⇒ får de nationella regleringsmyndigheterna~~ ⇒ bör medlemsstaterna som standard ~~⇒ tillåta spektrumanvändare att fritt överlåta eller hyra ut sina nyttjanderätter~~ ⇒ avseende spektrum ~~⇒ till tredjepart~~ ⇒ genom ett enkelt förfarande och i enlighet med de villkor som är förbundna med dessa rättigheter och enligt konkurrensreglerna, under tillsyn av de ansvariga nationella regleringsmyndigheterna ~~⇒ . Detta skulle göra det möjligt för marknaden att värdera spektrumet. Med tanke på deras befogenheter att säkerställa en effektiv spektrumanvändning~~ ⇒ För att främja sådana överlåtelser eller uthyrningar, så länge som harmoniseringsbestämmelser som antas enligt radiospektrumbeslutet följs, ~~⇒ bör de nationella regleringsmyndigheterna~~ ⇒ medlemsstaterna ~~⇒ ⊗ också ⊗ vidta åtgärder för att säkerställa att handeln inte leder till en snedvridning av konkurrensen där spektrum riskerar att inte utnyttjas~~ ⇒ ta ställning till ansökningar om uppdelning eller disaggregering av nyttjanderätter och om en översyn av nyttjandevillkoren ~~⇒ .~~

↓ ny

- (124) Åtgärder som vidtas specifikt för att främja konkurrens i samband med beviljande eller förlängning av nyttjanderätter för radiospektrum bör beslutas av nationella regleringsmyndigheter, som har den nödvändiga kunskapen om ekonomi, teknik och marknad. Villkoren för spektrumtilldelning kan påverka konkurrenssituationen på marknader för elektronisk kommunikation samt tillträdesvillkoren. Begränsad tillgång till spektrum, i synnerhet när spektrum är en bristvara, kan skapa ett hinder för tillträde eller hindra investering, utbyggnad av nät, tillhandahållande av nya tjänster eller tillämpningar, innovation och konkurrens. Nya nyttjanderätter, inklusive sådana som förvärvas genom överlåtelse eller uthyrning, och införandet av nya flexibla kriterier för spektrumanvändning kan också påverka befintlig konkurrens. Vid felaktig

tillämpning kan vissa villkor som används för att främja konkurrens ha andra effekter. Exempelvis kan spektrumbegränsningar och reservation av spektrum skapa konstlade brister, skyldigheter kopplade till tillträde i grossistledet kan på ett orimligt sätt begränsa affärsmodeller i avsaknad av marknadsakt och överlåtelsebegränsningar kan hämma utvecklingen av andrahandsmarknader. Inför införandet av sådana villkor är det därför nödvändigt med ett konsekvent och objektivt konkurrenstest som bör tillämpas på ett konsekvent sätt. Användningen av sådana åtgärder bör därför baseras på de nationella regleringsmyndigheternas grundliga och objektiva bedömning av marknaden och konkurrensvillkoren på denna.

- (125) Baserat på ett yttrande från gruppen för radiospektrumpolitik kan det vara nödvändigt att anta en gemensam tidsfrist för att tillåta användningen av ett band som har harmoniserats enligt radiospektrumbeslutet; detta kan krävas för att undvika gränsöverskridande störningar och kan bidra till att alla potentiella fördelar med de relaterade tekniska harmoniseringsåtgärderna kan uppnås på marknaderna för utrustning och i samband med utbyggnaden av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster med mycket hög kapacitet. För att på ett betydande sätt bidra till denna rams syften och främja samordning bör fastställandet av sådana gemensamma tidsfrister vara föremål för kommissionens genomförandeakter.

↓ 2002/20/EG skäl 21 och 22
(anpassad)
⇒ ny

- (126) Om efterfrågan på ☒ ett ☒ radiofrekvenser ☒ radiospektrumband ☒ i ett särskilt frekvensområde överstiger tillgången ⇒ , och en medlemsstat till följd av detta kommer fram till att nyttjanderätterna för radiospektrum måste begränsas ⇐ , bör lämpliga och öppna förfaranden följas ☒ tillämpas ☒ vid ☒ beviljandet av sådana rättigheter ☒ frekvenstilldelningen , för att undvika diskriminering och för att de knappa resurserna ska kunna användas på ett optimalt sätt. ⇒ Sådana begränsningar bör vara motiverade och proportionella och bör baseras på en ingående bedömning av marknadsvillkoren, och vederbörlig vikt ska läggas på de totala fördelarna för användarna och när det gäller nationella mål och målen för den inre marknaden. Syftena med varje begränsningsförfarande bör vara tydligt definierade i förväg. När medlemsstaterna tar ställning till vilket urvalsförfarande som är mest ändamålsenligt bör de, i enlighet med samordningsåtgärder som vidtas på unionsnivå, i god tid och på ett öppet sätt samråda med alla berörda parter om förfarandets motiv, syften och villkor. ⇐ Medlemsstaterna får vid tilldelningen av radiofrekvenser ⇒ radiospektrum ⇐ och ☒ eller ☒ nummer med exceptionellt ekonomiskt värde bland annat använda urvalsförfaranden som bygger på konkurrens eller jämförelse. Vid förvaltningen av sådana system bör de nationella regleringsmyndigheterna ta hänsyn till bestämmelserna i artikel 8 ⇒ detta direktivs syften ⇐ . ⇒ Om en medlemsstat finner att ytterligare rättigheter kan göras tillgängliga i ett band bör de inleda processen för detta. ⇐

↓ 2002/20/EG skäl 23

~~När nationella regleringsmyndigheter fastställer kriterier för urvalsförfaranden som grundat sig på konkurrens eller jämförelse bör de säkerställa att målen i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) uppfylls. Det skulle därför inte strida mot det här direktivet om tillämpningen av objektiva, icke-diskriminerande och proportionella urvalskriterier i syfte att~~

~~främja konkurrensen skulle leda till att vissa företag utesluts från ett konkurrensförfarande eller ett jämförande urvalsförfarande för en särskild radiofrekvens. En medlemsstat kan finna att ytterligare rättigheter kan göras tillgängliga i ett band. I sådana fall bör den inleda förfarandet för att göra sådana rättigheter tillgängliga.~~

↴ ny

(127) Mot bakgrund av den massivt ökande efterfrågan på radiospektrum, liksom av slutanvändarnas efterfrågan på trådlös bredbandskapacitet, gör att det krävs lösningar som möjliggör alternativa, kompletterande, spektrumeffektiva lösningar, inklusive trådlöst anslutningssystem med låg effekt och liten räckvidd, som t.ex. trådlösa lokala nätverk (RLAN) och nät med små cellulära accesspunkter med låg effekt. Sådana kompletterande trådlösa accessystem, i synnerhet allmänt tillgängliga RLAN-accesspunkter, gör internet allt mer lättåtkomligt för slutanvändarna och gör det möjligt för mobiloperatörerna att avlasta trafiken. RLAN använder harmoniserat radiospektrum utan att kräva någon individuell auktorisation eller nyttjanderätt för spektrum. De flesta RLAN-accesspunkterna används i dag av privata slutanvändare som en lokal trådlös utökning av deras fasta bredbandsanslutning. Inom gränserna för sina egna internetabonnemang bör slutanvändarna inte hindras från att välja att dela anslutningen till sitt RLAN med andra, så att man kan öka antalet tillgängliga accesspunkter, särskilt i tätbefolkade områden, maximera den trådlösa datakapaciteten genom återanvändning av radiospektrum och skapa en kostnadseffektiv och kompletterande trådlös bredbandsinfrastruktur som är tillgänglig för andra slutanvändare. Därför bör onödiga begränsningar av utbyggnad och sammanlänkning av RLAN-accesspunkter också avskaffas. Offentliga organ eller leverantörer av offentliga tjänster som i sina lokaler använder RLAN för personal, besökare eller kunder, t.ex. för att underlätta tillgången till e-förvaltningstjänster eller för information om allmänna transporter eller vägtrafik, skulle också kunna ge tillgång till sådana accesspunkter för allmän användning av medborgarna, som en sidotjänst till de tjänster som de erbjuder allmänheten i dessa lokaler, i den utsträckning som detta tillåts av konkurrensreglerna och bestämmelserna om offentlig upphandling. Den som tillhandahåller sådant lokalt tillträde till elektroniska kommunikationsnät inom eller kring privat egendom eller ett begränsat offentligt område, på icke-kommersiell grund eller som en sidotjänst till en annan verksamhet som inte är beroende av anslutning (såsom RLAN-hotspots som görs tillgängliga för kunder som utnyttjar andra kommersiella verksamheter eller för allmänheten i det området) kan behöva efterleva allmänna auktorisationer för nyttjanderätter avseende radiospektrum, men bör inte omfattas av några villkor eller auktorisationer som gäller för leverantörer av allmänna kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller några skyldigheter avseende slutanvändare eller samtrafik. Sådana tillhandahållare omfattas dock fortfarande av ansvarighetsbestämmelserna i artikel 12 i direktiv 2000/31/EG om elektronisk handel⁵⁸. Annan teknik, som LiFi, börjar utvecklas och därigenom kommer den nuvarande radiospektrumkapaciteten i RLAN och trådlösa accesspunkter att kompletteras med optiskt synliga ljusbaserade accesspunkter som skapar trådlösa lokala hybridnät som möjliggör optisk trådlös kommunikation.

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EUT L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (128) Eftersom trådlösa lokala accesspunkter med låg effekt är väldigt små och använder diskret utrustning som liknar RLAN-routrar för hemmabruk, och med tanke på deras positiva effekter på spektrumanvändningen och utvecklingen av trådlös kommunikation, bör deras tekniska egenskaper (som t.ex. uteffekten) specificeras på unionsnivå på ett proportionellt sätt för lokal utbyggnad, och användningen av sådana bör endast vara föremål för allmän auktorisation – till skillnad från RLAN som inte bör vara föremål för några auktorisationskrav utöver vad som är nödvändigt för användningen av radiospektrum – och andra eventuella begränsningar enligt enskilda planeringstillstånd eller andra tillstånd bör begränsas i så stor utsträckning som möjligt.

↓ 2002/19/EG skäl 1 (anpassad)

- (129) ~~I Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv)⁵⁹ fastställs målen för ett regelverk som omfattar elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inom gemenskapen, inbegripet fasta och mobila telenät, kabel tv-nät, nät för markbundna sändningar, satellitnät och Internetnät, oavsett om dessa används för tal, telefax, data eller bilder. Sådana nät kan ha auktoriserats av en medlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv)⁶⁰ eller enligt tidigare regleringsåtgärder. Bestämmelserna i detta direktiv ☒ avseende tillträde och samtrafik ☒ gäller de nät som används för att tillhandahålla allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. Detta direktiv omfattar system för tillträde till och samtrafik mellan tjänsteleverantörer. Privata nät åläggs inte några skyldigheter ☒ avseende tillträde eller samtrafik ☒ enligt detta direktiv såvida de inte genom tillträde till allmänna nät är underställda villkor som medlemsstaterna har fastställt.~~

↓ 2002/19/EG skäl 2

~~Tjänster varigenom innehåll såsom saluföring av ett utbud av ljud eller tv-sändningsinnehåll tillhandahålls omfattas inte av det gemensamma regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.~~

↓ 2002/19/EG skäl 3 (anpassad)

- (130) Termen ”tillträde” har många olika betydelser och därför är det nödvändigt att exakt definiera hur den används i detta direktiv, utan att det påverkar dess användning i andra ~~gemenskapsbestämmelser~~ ☒ unionsbestämmelser ☒. En operatör kan äga underliggande nät eller faciliteter, eller helt eller delvis hyra nät och faciliteter.

⁵⁹ ~~Se s. 23 i detta nummer av EGT.~~

⁶⁰ ~~Se s. 21 i detta nummer av EGT.~~

↓ 2002/19/EG skäl 5

⇒ ny

- (131) På en öppen och konkurrensutsatt marknad bör det inte finnas några begränsningar som hindrar företag från att förhandla om förutsättningarna för tillträde och samtrafik mellan dem, i synnerhet gränsöverskridande avtal, om inte annat följer av konkurrensreglerna i fördraget. I syfte att uppnå en verkligt alleuropeisk marknad med ökad effektivitet, effektiv konkurrens, fler valmöjligheter och konkurrenskraftiga tjänster för konsumenterna ⇒ slutanvändarna ⇐ bör företag som erhåller begäran om tillträde eller samtrafik ⇒ från andra företag som omfattas av allmän auktorisation för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster till allmänheten ⇐ i princip ingå sådana avtal på kommersiell basis och förhandla med god vilja.
-

↓ 2002/19/EG skäl 6 (anpassad)

⇒ ny

- (132) På de marknader där skillnaderna i förhandlingsstyrka mellan olika företag ännu är betydande och där några företag är beroende av infrastruktur som tillhandahålls av andra för att kunna tillhandahålla sina tjänster, är det lämpligt att fastställa en ram för att säkerställa att marknaden fungerar effektivt. Om kommersiella förhandlingar misslyckas bör de nationella regleringsmyndigheterna ha befogenhet att i slutanvändarnas intresse säkerställa tillfredsställande tillträde, samtrafik och samverkan mellan tjänster. De ~~för~~ ☒ kan ☒ särskilt säkerställa uppkoppling mellan slutanvändare genom att införa rimliga skyldigheter för ~~de~~ företag som ⇒ omfattas av den allmänna auktorisationen och som ⇐ kontrollerar tillträde till slutanvändarna. Kontroll av tillträde kan innebära ägande eller kontroll av den fysiska kopplingen till slutanvändaren (antingen fast eller mobil) och/eller möjligheten att ändra eller dra in det eller de nationella nummer som behövs för tillträde till en slutanvändares nätanslutningspunkt. Detta skulle t.ex. vara fallet om nätoperatörer på ett orimligt sätt skulle begränsa slutanvändarnas valfrihet när det gäller tillträde till internetportaler och internettjänster.
-

↓ ny

- (133) I ljuset om principen om icke-diskriminering bör de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att alla operatörer, oavsett storlek och affärsmodell och oavsett om de är vertikalt integrerade eller åtskilda, kan bedriva samtrafik enligt rimliga villkor, i syfte att tillhandahålla genomgående konnektivitet och anslutning till globalt internet.
-

↓ 2002/19/EG skäl 7

- (134) Nationella rättsliga eller administrativa åtgärder som innebär att villkoren för tillträde eller samtrafik kopplas till den verksamhet som bedrivs av den part som begär samtrafik, och särskilt till denna parts investeringsgrad i nätinfrastrukturen, och inte till den samtrafik eller det tillträde som tillhandahålls, kan ge upphov till snedvridningar på marknaden och därför strida mot konkurrensreglerna.

↓ 2002/19/EG skäl 8

⇒ ny

- (135) Nätoperatörer som kontrollerar tillträdet till sina egna kunder gör det med hjälp av unika nummer och adresser från en offentliggjord nummer- eller adressförteckning. Andra nätoperatörer måste kunna leverera trafik till dessa kunder och måste därför kunna bedriva direkt eller indirekt samtrafik med varandra. ~~De existerande~~ ⇒ Det är därför lämpligt att fastställa ~~⇒ rättigheter~~na~~~~ och skyldigheter~~na~~ att förhandla om samtrafik ~~bör därför bibehållas. Det är också lämpligt att bibehålla de skyldigheter som redan fastställs i direktiv 95/47/EG och som innebär att helt digitala elektroniska kommunikationsnät som används för distribution av televisionstjänster och som är öppna för allmänheten skall kunna klara av att distribuera televisionstjänster och televisionsprogram i breddbilsformat, så att användarna kan ta emot sådana program i det format i vilket de sänds.~~
-

↓ 2002/19/EG skäl 9

- (136) Samverkan mellan tjänster gynnar slutanvändarna och är ett viktigt mål för detta regelverk. Att främja kompatibilitet är ett av de mål för de nationella regleringsmyndigheterna som anges i detta regelverk, vilket även föreskriver att kommissionen ska offentliggöra en förteckning över standarder och/eller specifikationer för tillhandahållande av tjänster, tekniska gränssnitt och/eller nätfunktioner, som en grundval för främjande av harmonisering inom området för elektroniska kommunikationer. Medlemsstaterna bör uppmuntra användandet av offentliggjorda standarder och/eller specifikationer i den utsträckning det är absolut nödvändigt för att säkerställa samverkan mellan tjänster och öka användarnas valmöjligheter.
-

↓ ny

- (137) I dagsläget är både genomgående konnektivitet och tillgång till larmtjänster beroende av att slutanvändarna använder nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster. Framtida teknisk utveckling eller en ökad användning av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster kan medföra en bristande interoperabilitet mellan kommunikationstjänster. Till följd av detta kan betydande hinder uppstå för marknadstillträde och innovation, vilket i praktiken kan hota både den genomgående konnektiviteten mellan slutanvändare och tillgången till larmtjänster.

- (138) När sådana interoperabilitetsfrågor uppstår kan kommissionen begära en Berec-rapport, som ska innehålla en faktabaserad bedömning av marknadssituationen på unionsnivå och i medlemsstaterna. På grundval av Berec-rapporten och andra tillgängliga fakta, och med beaktande av effekterna på den inre marknaden, bör kommissionen besluta om de nationella regleringsmyndigheterna behöver vidta regleringsåtgärder. Om kommissionen anser att sådana regleringsåtgärder bör övervägas av nationella regleringsmyndigheter får den anta genomförandeåtgärder för att specificera typen och räckvidden för de nationella regleringsmyndigheternas eventuella regleringsåtgärder, i synnerhet när det gäller åtgärder för att införa en obligatorisk användning av standarder eller specifikationer för samtliga leverantörer eller vissa leverantörer. Begreppen europeisk standard och internationell standard

definieras i artikel 2 i förordning (EU) nr 1025/2012⁶¹. De nationella regleringsmyndigheterna bör utifrån de särskilda nationella omständigheterna bedöma om det är nödvändigt och motiverat med någon åtgärd för att säkerställa genomgående konnektivitet eller tillgång till larmtjänster och bör, i sådana fall, införa proportionella skyldigheter i enlighet med kommissionens genomförandeåtgärder.

- (139) I situationer då företag saknar tillgång till fungerande alternativ till ej replikerbara tillgångar fram till första utgreningsstället bör de nationella regleringsmyndigheterna ha befogenhet att införa tillträdesskyldigheter för alla operatörer, utan att det påverkar deras respektive marknadsmakt. I detta hänseende bör de nationella regleringsmyndigheterna analysera alla tekniska och ekonomiska hinder för framtida replikering av nät. Enbart det faktum att det finns mer än en sådan infrastruktur bör inte nödvändigtvis tolkas som att det visar att tillgångarna är replikerbara. Det första utgreningsstället bör identifieras baserat på objektiva kriterier.
- (140) Det kan vara motiverat att utvidga tillträdesskyldigheter till kablar bortom den första anslutningspunkten i områden med lägre befolkningstäthet när det kan visas att replikering skulle vara omöjlig bortom denna första anslutningspunkt; sådana skyldigheter bör dock begränsas till punkter så nära slutanvändarna så möjligt.
- (141) I sådana fall kan det vara lämpligt att de nationella regleringsmyndigheterna, för att iaktta proportionalitetsprincipen, undantar vissa kategorier av ägare eller företag, eller båda, från skyldigheter som går utöver den första anslutningspunkten, av skälet att en tillträdesskyldighet som inte baseras på betydande inflytande på marknaden riskerar att äventyra affärsnyttan för nybyggda nätelement. Företag med strukturell åtskillnad bör inte omfattas av sådana tillträdesskyldigheter om de erbjuder ett effektivt alternativt tillträde på kommersiell grund till ett nät med mycket hög kapacitet.
- (142) Gemensam användning av passiv eller aktiv infrastruktur som används för tillhandahållande av trådlösa elektroniska kommunikationstjänster, eller gemensam utbyggnad av sådana infrastrukturer, i enlighet med konkurrenslagstiftningens principer, kan vara till särskild stor nytta för att maximera konnektivitet med mycket hög kapacitet i hela unionen, i synnerhet i mer glesbefolkade områden där replikering är opraktisk och slutanvändarna riskerar att inte få sådan konnektivitet. De nationella regleringsmyndigheterna bör i undantagsfall kunna föreskriva sådan gemensam användning eller utbyggnad, eller tillträde till lokaliserad roaming, i enlighet med unionslagstiftningen, om de visar att sådan gemensam användning eller tillgång kan bidra till att undanröja betydande hinder för replikering och för att åtgärda annars allvarliga begränsningar av slutanvändarnas utbud eller tjänstekvalitet, eller båda, eller av den territoriella täckningen, med beaktande av flera faktorer, i synnerhet behovet av att behålla incitamenten för utbyggnad av infrastruktur.

↓ 2009/140/EG skäl 65 (anpassad)

- (143) Även om det under vissa omständigheter är lämpligt för en nationell regleringsmyndighet att införa skyldigheter för operatörer som inte har något

⁶¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 364, 14.11.2012, s. 12).

betydande inflytande på marknaden i syfte att uppnå mål, t.ex. att slutanvändarna kan nå varandra eller samverkansförmåga mellan tjänster, är det trots detta nödvändigt att säkerställa att sådana skyldigheter införs i enlighet med ~~EU:s~~ regelverket och särskilt med dess anmälningförfaranden.

↓ 2002/19/EG skäl 10 (anpassad)

⇒ ny

- (144) Konkurrensregler kan visa sig otillräckliga för att säkerställa kulturell mångfald och mediemångfald på området digital television. ~~Genom direktiv 95/47/EG upprättades en första rättslig ram för den framväxande digital tv-branschen vilken bör bibehållas, framför allt när det gäller skyldigheten att ge villkorad tillgång på lika, rimliga och icke-diskriminerande villkor i syfte att säkerställa att en bred uppsättning av program och tjänster finns tillgänglig. Den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen gör det nödvändigt att regelbundet se över dessa skyldigheterna~~ ⇒ att tillhandahålla villkorat tillträde under rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor ⇐, antingen genom en medlemsstat för dess nationella marknad eller genom kommissionen för gemenskapen ☒ unionen ☒, i synnerhet för att avgöra om det är motiverat att utvidga skyldigheterna till att omfatta ~~nya nätgränsstationer som~~ elektroniska programguider (EPG) och gränssnitt för tillämpningsprogram (API), i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa slutanvändarnas tillträde till specificerade digitala sändningstjänster. Medlemsstaterna får genom de lagar och andra författningar som de anser vara nödvändiga närmare ange de digitala sändningar till vilka slutanvändarna måste garanteras tillträde.

↓ 2002/19/EG skäl 11

- (145) Medlemsstaterna får även tillåta sin nationella regleringsmyndighet att se över skyldigheterna när det gäller villkorad tillgång till digitala sändningstjänster i syfte att genom marknadsanalys bedöma om villkoren för operatörer utan betydande inflytande på marknaden i fråga ska ändras eller upphävas. Sådana ändringar eller upphävanden bör inte negativt påverka slutanvändares tillträde till sådana tjänster eller utsikterna till effektiv konkurrens.

↓ 2002/19/EG skäl 12 (anpassad)

~~För att säkerställa kontinuiteten i befintliga avtal och undvika ett rättsligt tomrum är det nödvändigt att det säkerställs att det i inledningsskedet i det nya regelverket tas med de skyldigheter som avser tillträde och samtrafik i artiklarna 4, 6, 7, 8, 11, 12 och 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät⁶², de skyldigheter som avser särskilt tillträde i artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö⁶³ och de~~

⁶² ~~EGT L 199, 26.7.1997, s. 22. Direktivet ändrat genom direktiv 98/61/EG (EGT L 268, 3.10.1998, s. 37).~~

⁶³ ~~EGT L 101, 1.4.1998, s. 24.~~

~~skyldigheter som avser tillhandahållandet av överföringskapacitet för hyrda förbindelser i rådets direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser⁶⁴. Dessa bestämmelser måste dock utan dröjsmål ses över mot bakgrund av de rådande förhållandena på marknaden. En sådan översyn bör även inbegripa de organisationer som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2887/2000 av den 18 december 2000 om tillträde till accessnät⁶⁵.~~

↓ 2002/19/EG skäl 13 (anpassad)

~~Översynen bör utföras med hjälp av en ekonomisk marknadsanalys som bygger på metoder från konkurrenslagstiftningen. Syftet är att successivt minska den sektorspecifika förhandsregleringen i takt med att konkurrens utvecklas på marknaden. Förfarandet har också utformats med tanke på övergångsproblem på marknaden, till exempel problem som hänger samman med internationell roaming, och med tanke på att nya flaskhalsar kan uppstå till följd av teknisk utveckling, vilket kan göra det nödvändigt med förhandsreglering, t.ex. när det gäller bredbandsaccessnät. Det kan mycket väl hända att konkurrensen utvecklas olika snabbt i olika marknadssegment och olika medlemsstater, och de nationella regleringsmyndigheterna måste kunna lindra regleringsskyldigheterna på de marknader där konkurrensen ger önskat resultat. För att säkerställa att marknadsaktörer med liknande förutsättningar behandlas lika i olika medlemsstater bör kommissionen kunna säkerställa en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i detta direktiv. De nationella regleringsmyndigheterna och de nationella myndigheter som anförtrots genomförandet av konkurrenslagstiftningen bör när så är lämpligt samordna sina åtgärder för att säkerställa att det lämpligaste rättsmedlet används. Gemenskapen och dess medlemsstater har i samband med Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om grundläggande telekommunikationstjänster gjort åtaganden om samtrafik av telenät som måste fullgöras.~~

↓ 2002/19/EG skäl 14 (anpassad)

~~I direktiv 97/33/EG fastställs ett antal skyldigheter för företag med ett betydande inflytande på marknaden, nämligen insyn, icke-diskriminering, särredovisning, tillträde och kontroll av priser, inbegripet kostnadsorientering. Denna uppsättning av möjliga skyldigheter bör bibehållas, men för att undvika överreglering bör det också fastställas att det rör sig om de mest omfattande skyldigheter som kan tillämpas för företag. I syfte att fullgöra internationella åtaganden eller följa gemenskapslagstiftningen kan det i undantagsfall vara lämpligt att införa skyldigheter för samtliga marknadsaktörer avseende tillträde eller samtrafik, på samma sätt som för närvarande gäller för system med villkorad tillgång för digitala televisionstjänster.~~

↓ 2002/21/EG skäl 25 (anpassad)
⇒ ny

(146) Det finns ett behov av förhandsskyldigheter under vissa omständigheter i syfte att säkerställa framväxten av en konkurrenskraftig marknad ⇒ med villkor som främjar utbyggnad och användning av konnektivitet med mycket hög kapacitet och maximerade fördelar för slutanvändarna ⇐. Definitionen av betydande inflytande på

⁶⁴ EGT L 165, 19.6.1992, s. 27. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 98/80/EG (EGT L 14, 20.1.1998, s. 27).

⁶⁵ EGT L 266, 20.12.2000, s. 4.

marknaden i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät⁶⁶ har visat sig fungera väl under de inledande skedena av den process då marknaden öppnas som tröskelnivå för förhandsskyldigheter, men definitionen behöver nu anpassas för att passa mer komplexa och dynamiska marknader. Av detta skäl är definitionen i detta direktiv är likvärdig med begreppet dominerande ställning som det definieras i rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstolen och förstainstansrätt.

↓ 2002/21/EG skäl 26

- (147) Två eller flera företag kan anses ha en gemensam dominerande ställning på marknaden inte endast om de har strukturella eller andra förbindelser gemensamma, men också om den relevanta marknads struktur gynnar samordnade effekter, det vill säga att den främjar att företagen bedriver parallell eller anpassad verksamhet på marknaden som motverkar konkurrens.

↓ 2002/21/EG skäl 27 (anpassad)
⇒ ny

- (148) Det är väsentligt att reglerade förhandsskyldigheter endast införs ⇒ på grossistmarknader ⇐ ~~där konkurrensen inte är effektiv, dvs. på marknader~~ där det finns ett eller flera företag med betydande inflytande på marknaden, ⇒ för att säkerställa hållbar konkurrens på en relaterad slutkundsmarknad ⇐, och där åtgärder i nationell konkurrenslagstiftning och ~~gemenskapskonkurrenslagstiftning~~ ⊗ unionens konkurrenslagstiftning ⊗ inte räcker för att lösa problemet. Kommissionen ~~måste~~ ⊗ har ⊗ därför tagit fram riktlinjer på ~~gemenskapsnivå~~ ⊗ unionsnivå ⊗ i enlighet med principerna i konkurrenslagstiftningen vilka nationella regleringsmyndigheter ska följa när de bedömer dels huruvida konkurrensen är effektiv på en viss marknad, dels huruvida ett företag har ett betydande inflytande på marknaden. De nationella regleringsmyndigheterna bör analysera huruvida konkurrensen på en viss produkt- eller tjänstemarknad är effektiv i ett visst geografiskt område, vilket kan utgöras av hela eller en del av en berörd medlemsstats territorium eller angränsande delar av medlemsstaters territorium betraktade som helhet. En analys av den effektiva konkurrensen bör inbegripa en analys av huruvida man kan få konkurrens på marknaden i framtiden, och alltså huruvida bristen på konkurrens är bestående. Dessa riktlinjer ~~kommer~~ ⊗ bör ⊗ också ~~att~~ omfatta frågan om nya, framväxande marknader, där det marknadsledande företaget faktiskt kan ha betydande marknadsandel men inte bör åläggas olämpliga skyldigheter. Kommissionen bör se över riktlinjerna regelbundet, ⇒ i synnerhet i samband med en översyn av befintlig lagstiftning, med beaktande av utvecklingen av rättspraxis, ekonomiskt tänkande och konkreta marknadserfarenheter samt ⇐ för att säkerställa att de alltid är aktuella på en snabbt föränderlig marknad. De nationella regleringsmyndigheterna kommer att behöva samarbeta med varandra i de fall då den aktuella marknaden befinns vara gränsöverskridande.

⁶⁶ ~~EGT L 199, 26.7.1997, s. 32. Direktivet ändrat genom direktiv 98/61/EG (EGT L 268, 3.10.1998, s. 27).~~

- (149) Vid bedömningen av huruvida ett företag har betydande inflytande på en viss marknad, bör de nationella regleringsmyndigheterna handla i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ och ta synnerlig hänsyn till kommissionens riktlinjer ☒ för marknadsanalys och bedömning av ett företags betydande inflytande på marknaden ☒.
-

- (150) De nationella regleringsmyndigheterna bör definiera relevanta geografiska marknader inom deras territorium med största möjliga beaktande av kommissionens rekommendation om relevanta produkt- och tjänstemarknader som antas i enlighet med detta direktiv och med beaktande av nationella och lokala omständigheter. Därför bör de nationella regleringsmyndigheterna åtminstone analysera de marknader som ingår i rekommendationen, inklusive de marknader som förtecknas men som inte längre regleras i det specifika nationella eller lokala sammanhanget. De nationella regleringsmyndigheterna bör också analysera marknader som inte ingår i den rekommendationen, men som regleras på det territorium som tillhör deras jurisdiktion på grundval av tidigare marknadsanalyser, eller andra marknader, om de har tillräckliga skäl att anse att de tre testkriterier som anges i detta direktiv uppfylls.
- (151) Gränsöverskridande marknader kan definieras när det motiveras av den geografiska marknadsdefinitionen, med beaktande av alla faktorer på utbudssidan och efterfrågesidan i enlighet med konkurrenslagstiftningens principer. Berec är det lämpligaste organet för att göra sådana analyser, med hjälp av de nationella regleringsmyndigheternas omfattande kollektiva erfarenheter från definitionen av marknader på nationell nivå. Om gränsöverskridande marknader definieras och behöver regleringsåtgärder bör de berörda nationella regleringsmyndigheterna samarbeta för att identifiera vilken regleringsinsats som är lämplig, inklusive i förfarandet för anmälan till kommissionen. De kan också samarbeta på samma sätt när gränsöverskridande marknader inte identifieras men marknadsvillkoren på deras territorium är tillräckligt homogena för att gagnas av en sådan regleringsansats, t.ex. i form av liknande kostnader, marknadsstrukturer eller operatörer eller vid gränsöverskridande eller jämförbar efterfrågan från slutanvändarna.
- (152) Under vissa omständigheter definieras geografiska marknader som nationella eller regionala, t.ex. på grund av att det är nationellt eller lokalt inriktad nätutbyggnad som avgör gränserna för företagens potentiella marknadsmakt när det gäller utbud i grossistledet, men det fortfarande finns en betydande traditionell efterfrågan från en eller flera kategorier av slutanvändare. Detta kan i synnerhet vara fallet bör det gäller företagsslutkunder med verksamhet på flera olika platser i olika medlemsstater. Om denna gränsöverskridande efterfrågan inte i tillräcklig grad tillgodoses av leverantörer, t.ex. om dessa är fragmenterade längs nationella gränser eller lokalt, uppstår ett potentiellt hinder på den inre marknaden. Därför bör Berec ha befogenhet att ge nationella regleringsmyndigheter vägledning om gemensamma regleringsansatser för att säkerställa att gränsöverskridande efterfrågan kan tillgodoses på ett tillfredsställande sätt, vilket möjliggör effektivitetsvinster och stordriftsfördelar trots att utbudssidan är fragmenterad. Berecs vägledning bör styra de nationella regleringsmyndigheternas val när de för att uppnå den inre marknadens mål vill införa

regleringsskyldigheter för operatörer med betydande inflytande på marknaden på nationell nivå.

- (153) Om de nationella regleringsmyndigheterna inte har följt den gemensamma ansats som rekommenderas av Berec för att tillgodose den identifierade gränsöverskridande efterfrågan, med följden att den gränsöverskridande efterfrågan från slutanvändarna inte tillgodoses i praktiken och att onödiga hinder uppstår på den inre marknaden, kan det vara nödvändigt att harmonisera de tekniska specifikationerna för tillträdesprodukter i grossistledet som kan tillgodose en viss gränsöverskridande efterfrågan, med beaktande av Berecs vägledning.
- (154) Slutmålet med varje förhandsreglering är att ge slutanvändarna fördelar i form av pris, kvalitet och utbud genom att skapa effektiv och hållbar konkurrens på slutkundsmarknaderna. Det är sannolikt att de nationella regleringsmyndigheterna gradvis kommer att anse att många slutkundsmarknader är konkurrensutsatta även utan reglering i grossistledet, särskilt med hänsyn till förväntade förbättringar vad gäller innovation och konkurrens.
- (155) För de nationella regleringsmyndigheterna är utgångspunkten för identifiering av grossistmarknader som kan komma i fråga för förhandsreglering analysen av motsvarande slutkundsmarknader. Analysen av effektiv konkurrens i slutkundsledet och grossistledet bör baseras på ett framåtblickande perspektiv över en viss tidsperiod och bör vägledas av konkurrenslagstiftningen, inklusive relevant rättspraxis från domstolen, i förekommande fall. Om slutsatsen är att slutkundsmarknaderna skulle ha effektiv konkurrens utan förhandsreglering i grossistledet på motsvarande relevanta marknad(er) bör den nationella regleringsmyndigheten komma fram till att reglering inte längre behövs i det berörda grossistledet.
- (156) Under den gradvisa övergången till avreglerade marknader kommer affärsavtal mellan operatörer gradvis att bli vanligare, och om de är hållbara och förbättrar konkurrensdynamiken kan de bidra till slutsatsen att en viss grossistmarknad inte behöver förhandsregleras. Samma logik skulle gälla åt andra riktningen, vid oförutsebar uppsägning av affärsavtal på en avreglerad marknad. Analysen av sådana avtal bör beakta att utsikterna för reglering kan vara ett motiv för nätägare att ingå affärsavtal. För att säkerställa att effekterna av införandet av en reglering på relaterade marknader beaktas i tillräcklig grad när det ska fastställas om en viss marknad behöver förhandsregleras, bör de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att marknaderna analyseras på ett samstämmigt sätt och om möjligt samtidigt eller så nära i tiden som möjligt.
- (157) När de nationella regleringsmyndigheterna tar ställning till reglering i grossistledet för att lösa problem bör de beakta att flera grossistmarknader kan tillhandahålla insatsvaror i grossistledet för en viss slutkundsmarknad och även det motsatta förhållandet, att en grossistmarknad kan tillhandahålla insatsvaror i grossistledet för flera olika slutkundsmarknader. Konkurrensdynamiken på en viss marknad kan också påverkas av marknader som är angränsande men som inte står i ett vertikalt förhållande, vilket kan vara fallet för vissa marknader för fast och mobil telefoni. De nationella regleringsmyndigheterna bör göra denna bedömning för varje enskild grossistmarknad som övervägs för reglering och då börja med korrigeringsåtgärder för tillträde till civil infrastruktur, eftersom sådana korrigeringsåtgärder vanligtvis främjar mer hållbar konkurrens inbegripet infrastrukturkonkurrens; därefter bör de analysera grossistmarknader som övervägs för förhandsreglering i tur och ordning baserat på hur lämpliga de förmodas vara för att åtgärda identifierade konkurrensproblem på

slutkundsnivå. När det nationella regleringsmyndigheterna beslutar om vilken specifik korrigeringsåtgärd som ska införas bör de bedöma åtgärdens tekniska genomförbarhet och göra en kostnads-nyttoanalys, med beaktande av hur lämplig åtgärden är för att åtgärda de identifierade konkurrensproblemen på slutkundsnivå. De nationella regleringsmyndigheterna bör överväga konsekvenserna av att införa en särskild åtgärd som, om den endast är genomförbar på en viss nättopologi, kan ha en hämmande effekt på utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet i slutanvändarnas intresse. I varje skede av bedömningen bör den nationella regleringsmyndigheten, innan den fastställer om några ytterligare korrigeringsåtgärder bör införas för en operatör med betydande inflytande på marknaden, försöka fastställa om den berörda slutkundsmarknaden skulle kunna få effektiv konkurrens genom några relevanta affärsarrangemang eller andra omständigheter på grossistmarknaden, inklusive andra typer av reglering som redan är i kraft, t.ex. allmänna tillträdesskyldigheter avseende ej replikerbara tillgångar eller skyldigheter som införts i enlighet med direktiv 2014/61/EU eller genom någon annan reglering som den nationella regleringsmyndigheten redan har bedömt som lämplig för en operatör med betydande inflytande på marknaden. Även om sådana skillnader inte medför att skilda geografiska marknader definieras kan de motivera en differentiering när det gäller vilka korrigeringsåtgärder som är lämpliga att införa i ljuset av den olika intensiteten i konkurrenstryck.

(158) Förhandsreglering som införs på grossistnivå, som i princip är mindre inkräktande än reglering i slutkundsledet, anses vara tillräcklig för att hantera potentiella konkurrensproblem på relaterade slutkundsmarknader i efterföljande led. Den stegvisa avregleringen av slutkundsmarknaderna i unionen är ett tecken på konkurrensframstegen sedan regelverket för elektronisk kommunikation infördes. Bestämmelserna om införande av förhandsåtgärder för företag med betydande inflytande på marknaden bör förenklas och göras mer förutsebara, när så är möjligt. Därför bör befogenheten upphävas att införa regleringskontroller på förhand baserat på betydande marknadsinflytande på slutkundsmarknader.

(159) När en nationell regleringsmyndighet drar in reglering i grossistledet bör den fastställa en lämplig uppsägningstid för att säkerställa en hållbar övergång till en avreglerad marknad. När denna tidsperiod fastställs bör den nationella regleringsmyndigheten ta hänsyn till befintliga avtal mellan accessleverantörer och accessökande som har ingåtts baserat på de berörda regleringsskyldigheterna. Sådana avtal kan t.ex. föreskriva ett avtalsenligt rättsligt skydd av accessökande för en fastställd tidsperiod. Den nationella regleringsmyndigheten bör också ta hänsyn den praktiska möjligheten för marknadsaktörer att utnyttja eventuell kommersiell access i grossistledet eller saminvesteringserbudanden som kan finnas på marknaden samt behovet av att undvika en lång period av eventuell regelarbitrage. Övergångsbestämmelser om fastställs av den nationella regleringsmyndigheten bör ta hänsyn till omfattningen av och tidpunkten för tillsynen över redan befintliga avtal, när uppsägningsperioden börjar löpa.

↓ 2009/140/EG skäl 48

(160) För att ge marknadsaktörerna förutsägbara regleringsvillkor är det nödvändigt med en tidsfrist för marknadsgranskningar. Det är viktigt att marknadsanalyser utförs regelbundet och inom en rimlig och lämplig tidsram. ~~Tidsramen bör beakta om den aktuella marknaden tidigare varit föremål för en marknadsanalys som vederbörligen~~

~~anmälts~~ Om en nationell regleringsmyndighet underlåter att analysera en marknad inom tidsramen kan detta skada den inre marknaden, och normala överträdelseförfaranden kan med tiden komma att förlora sin önskade effekt. Alternativt bör den berörda nationella regleringsmyndigheten kunna begära bistånd från Berec för att avsluta marknadsanalysen. Detta bistånd kan ges genom en särskild arbetsgrupp bestående av företrädare för andra nationella regleringsmyndigheter..

↓ 2009/140/EG skäl 49 (anpassad)

- (161) På grund av den höga tekniska innovationsnivån och de synnerligen dynamiska marknaderna inom sektorn för elektronisk kommunikation finns det ett behov av att på ett snabbt, samordnat och harmoniserat sätt kunna anta regler på ~~gemenskapsnivå~~ ☒ unionsnivå ☒, eftersom erfarenheten har visat att skillnader bland de nationella regleringsmyndigheterna när det gäller att genomföra ~~EU:s~~ regelverket kan skapa ett hinder för den inre marknadens utveckling.

↓ ny

- (162) För att uppnå ökad stabilitet och förutsebarhet för regleringsåtgärderna bör den maximala tid som tillåts mellan marknadsanalyser förlängas från tre till fem år, förutsatt att marknadsförändringar under mellantiden inte innebär att en ny analys krävs. När det ska fastställas om en nationell regleringsmyndighet har fullgjort sin skyldighet att analysera marknader och anmält motsvarande åtgärdsförslag minst vart femte år är det endast en anmälan som innehåller en ny bedömning av marknadsdefinitionen och av betydande inflytande på marknaden som kommer att anses inleda en ny femårig marknadscykel. Enbart en anmälan av nya eller ändrade regleringsåtgärder som införs på grundval av en tidigare och oförändrad marknadsanalys kommer inte att anses uppfylla denna skyldighet.

↓ 2002/19/EG skäl 15

⇒ ny

- (163) För införandet av en specifik skyldighet för ett företag med betydande inflytande på marknaden krävs inte någon ytterligare marknadsanalys utan endast en motivering att skyldigheten i fråga är lämplig och rimlig mot bakgrund av det fastställda problemets art ⇒ på den berörda marknaden, och på den därmed förbundna slutkundsmarknaden ⇐.

↓ 2009/140/EG skäl 56

⇒ ny

- (164) Vid bedömningen av om de skyldigheter och villkor som är avsedda att införas är proportionella bör de nationella regleringsmyndigheterna beakta att konkurrensförhållandena kan skilja sig åt i olika områden i respektive medlemsstat ⇒ och då ta särskild hänsyn till resultaten av den geografiska undersökning som utförts i enlighet med detta direktiv ⇐.

↓ 2009/140/EG skäl 57 (anpassad)

- (165) När de nationella regleringsmyndigheterna ☒ överväger att införa ☒ inför korrigeringsåtgärder för att styra priserna ☒ och i så fall i vilken form ☒ bör de sträva efter att möjliggöra en rättvis avkastning för investeraren i ett visst nytt investeringsprojekt. Det kan i synnerhet finnas vissa risker i samband med investeringsprojekt som är förknippade med nya accessnät för vilka efterfrågan är osäker vid investeringstillfället.
-

↓ ny

- (166) Vid översyner av skyldigheter som införts för operatörer som fastställts ha betydande inflytande på marknaden under tidsramen för en marknadsanalys bör de nationella regleringsmyndigheterna kunna ta hänsyn till den påverkan som ny utveckling har på konkurrensvillkoren, t.ex. nyligen ingångna frivilliga överenskommelser mellan operatörer, såsom tillträdesavtal och saminvesteringsavtal, som ger den flexibilitet som är särskilt viktig i samband med längre regleringscykler. Samma logik bör gälla vid oförutsebar uppsägning av affärsavtal. Om sådan uppsägning sker på en avreglerad marknad kan en ny marknadsanalys behövas.
-

↓ 2002/19/EG skäl 16 (anpassad)

- (167) Insyn i villkor och krav för tillträde och samtrafik, inbegripet prissättning, bidrar till snabbare förhandlingar samtidigt som tvister kan undvikas och marknadsaktörerna får förtroende för att en tjänst inte tillhandahålls på diskriminerande villkor. Det är särskilt viktigt med öppenhet och insyn för att säkerställa samverkan när det gäller tekniska gränssnitt. Om en nationell regleringsmyndighet inför skyldigheter att offentliggöra uppgifter, får den även ange hur uppgifterna ska göras tillgängliga, ~~så att till exempel typen av offentliggörande (på papper och/eller elektroniskt) anges~~ samt huruvida uppgifterna är gratis eller inte med hänsyn till de berörda uppgifternas art och syfte.
-

↓ ny

- (168) Med tanke på de många olika nättopologier, accessprodukter och marknadsvillkor som har uppstått sedan 2002 kan syftena enligt bilaga II i direktiv 2002/19/EG, avseende tillträde till accessnät samt accessprodukter för leverantörer av digital television och radiotjänster, uppnås bättre och på ett mer flexibelt sätt genom att Berec utarbetar och regelbundet uppdaterar riktlinjer om minimikriterier för ett referenserbjudande. Bilaga II i direktiv 2002/19/EG bör därför utgå.
-

↓ 2002/19/EG skäl 17

- (169) Principen om icke-diskriminering säkerställer att företag med marknadsinflytande inte kan snedvrider konkurrensen, särskilt när det rör sig om vertikalt integrerade företag som tillhandahåller tjänster till företag som de konkurrerar med på marknader i efterföljande led.

↓ ny

(170) För att åtgärda och förebygga ej prisrelaterade diskriminerande beteenden är principen om lika insatsresurser (*equivalence of inputs, EoI*) i princip det säkraste sättet att uppnå ett effektivt skydd mot diskriminering. Å andra sidan är det troligt att tillhandahållandet av reglerade insatsresurser på EoI-basis leder till högre kostnader för efterlevnaden än andra former av icke-diskrimineringsskyldigheter. Dessa högre kostnader för efterlevnaden bör avvägas mot fördelarna i form av ökad konkurrens i efterföljande led och mot betydelsen av icke-diskrimineringsgarantier under omständigheter då en operatör med betydande inflytande på marknaden inte omfattas av direkt priskontroll. De nationella regleringsmyndigheterna kan i synnerhet ta ställning till om tillhandahållandet av insatsresurser i grossistledet via nya system på grundval av EoI sannolikt skulle skapa tillräckligt stora nettofördelar och därmed vara proportionellt med hänsyn till de jämförelsevis lägre marginalkostnaderna för att se till att nybyggda system uppfyller kravet på EoI. Samtidigt bör de nationella regleringsmyndigheterna också uppväga eventuella hämmande effekter på utbyggnaden av nya system jämfört mer gradvisa uppgraderingar, om det förstnämnda skulle vara förbundet med mer restriktiva regleringsskyldigheter. I medlemsstater med många småskaliga operatörer med betydande inflytande på marknaden kan det vara oproportionerligt att tillämpa EoI på var och en av dessa operatörer.

↓ 2002/19/EG skäl 18

(171) Med särredovisning blir det möjligt att synliggöra interna prisöverföringar, och de nationella regleringsmyndigheterna kan i förekommande fall kontrollera om skyldigheter avseende icke-diskriminering fullgörs. När det gäller detta område har kommissionen offentliggjort rekommendation ~~98/322/EG av den 8 april 1998 om samtrafik på en liberaliserad telemarknad (Del 2 – Särredovisning och kostnadsredovisning)~~⁶⁷ 2005/698/EG av den 19 september 2005 om särredovisnings- och kostnadsredovisningssystem enligt regelverket för elektronisk kommunikation.

↓ ny

(172) Tillgångar i anläggningsinfrastruktur som kan användas för ett elektroniskt kommunikationsnät har stor betydelse för en framgångsrik utbyggnad av nya nät med mycket hög kapacitet, med tanke på de höga kostnaderna för att dubblera dem och de betydande besparingar som kan göras om de kan återanvändas. Vid sidan av de bestämmelser om fysisk infrastruktur som fastställs i direktiv 2014/61/EU behövs därför en specifik korrigeringsåtgärd i de fall då sådana tillgångar ägs av en operatör som fastställts ha betydande inflytande på marknaden. När det finns tillgångar i anläggningsinfrastruktur som kan återanvändas har det stora positiva effekter om man kan uppnå effektivt tillträde till dem för utbyggnad av konkurrerande infrastruktur, och det bör därför säkerställas att tillträdet till sådana tillgångar kan användas som en självständig korrigeringsåtgärd för att förbättra dynamiken i konkurrensen och utbyggnaden på marknader i efterföljande led, vilket bör analyseras innan man gör en bedömning av behovet av andra potentiella korrigeringsåtgärder, och inte bara som en kompletterande åtgärd till andra produkter eller tjänster i grossistledet eller som en

⁶⁷ ~~EGT L 141, 13.5.1998, s. 6.~~

korrigeringsåtgärd som begränsas till företag som utnyttjar sådana produkter eller tjänster. De nationella regleringsmyndigheterna baserar sin värdering av befintliga återanvändningsbara tillgångar i anläggningsinfrastruktur på det regleringsmässiga redovisningsvärdet efter ackumulerade avskrivningar vid beräkningstidpunkten, och indexeras med ett lämpligt prisindex, t.ex. konsumentprisindex, och undantaget de tillgångar som är helt avskrivna, under en period av minst 40 år, men fortfarande i användning.

↓ 2009/140/EG skäl 55 (anpassad)

⇒ ny

- (173) När de nationella regleringsmyndigheterna inför skyldigheter för tillträdet till nya och förbättrade infrastrukturer bör de se till att tillträdesvillkoren avspeglar de omständigheter som ligger bakom investeringsbeslutet, med hänsyn till bland annat kostnaderna för idrifttagande, den förväntade utnyttjandeandelen för de nya produkterna och tjänsterna samt de förväntade prisnivåerna för slutkunderna. För att erbjuda säkerhet i planeringen för investerare bör de nationella regleringsmyndigheterna dessutom, i tillämpliga fall, kunna fastställa tillträdesvillkor som tillämpas konsekvent under lämpliga granskningsperioder. ⇒ I de fall då priskontroller anses lämpliga ⇐ ☒ kan ☒ sådana villkor ~~för~~ omfatta prissättningsarrangemang som utgår från volymer eller avtalslängder, under förutsättning att dessa arrangemang följer ~~gemenskapsrätten~~ ☒ unionsrätten ☒ och under förutsättning att de inte har någon diskriminerande effekt. De eventuella tillträdesvillkor som införs bör respektera behovet av att upprätthålla en effektiv konkurrens inom området för konsument- och företagstjänster.

↓ 2002/19/EG skäl 19

- (174) Ett föreskrivet tillträde till nätinфраstruktur kan motiveras som ett sätt att öka konkurrensen, men de nationella regleringsmyndigheterna måste hitta en jämvikt mellan en infrastrukturägares rätt att utnyttja sin infrastruktur för egen del och andra tjänsteleverantörers rätt att få tillträde till faciliteter som är väsentliga för att erbjuda konkurrerande tjänster.

↓ ny

- (175) I geografiska områden där två accessnät kan väntas på framåtblickande grund är det mer troligt att slutanvändarna kan gagnas av förbättrad nätkvalitet, tack vare infrastrukturbaserad konkurrens, än i områden där det bara finns ett nät. Nationella och lokala konkurrensförhållanden avgör sannolikt om konkurrensen är tillräcklig i fråga om andra parametrar, som pris och utbud. När minst en av nätoperatörerna erbjuder tillträde i grossistledet åt varje intresserat företag på rimliga affärsvillkor som tillåter hållbar konkurrens på slutkundsmarknaden behöver de nationella regleringsmyndigheterna förmodligen inte införa eller upprätthålla SMP-baserade tillträdesskyldigheter i grossistledet, utöver tillträde till civil infrastruktur, och därför kan man förlita sig på tillämpningen av allmänna konkurrensregler. Detta gäller i synnerhet om båda nätoperatörerna erbjuder tillträde i grossistledet på rimlig affärsmässig grund. I båda fallen kan det vara lämpligare att de nationella regleringsmyndigheterna förlitar sig på särskild övervakning i efterhand. När det på framåtblickande grund finns eller förväntas finnas tre operatörer av accessnät som på

ett hållbart sett kan konkurrera på samma slutkundsmarknader och grossistmarknader (dvs. som kan vara fallet på mobilmarknader och som kan förekomma inom vissa geografiska områden för fasta nät, särskilt när det finns effektivt tillträde till civil infrastruktur och/eller saminvesteringar så att tre eller fler operatörer har effektiv kontroll över de nödvändiga accessnättillgångarna för att tillgodose efterfrågan från slutkunder) är det mindre sannolikt att de nationella regleringsmyndigheterna fastställer att en operatör har betydande inflytande på marknaden, om de inte kan styrka kollektiv dominans eller om vart och ett av de berörda företagen har betydande marknadsinflytande på separata grossistmarknader, såsom kan vara fallet på marknaderna för terminering av röstsamtal. Det bör vara tillräckligt att tillämpa allmänna konkurrensregler på sådana marknader som kännetecknas av hållbar och effektiv infrastrukturbaserad konkurrens.

↓ 2002/19/EG skäl 19 (anpassad)
⇒ ny

- (176) ~~Ett föreskrivet tillträde till nätinфраstruktur kan motiveras som ett sätt att öka konkurrensen, men de nationella regleringsmyndigheterna måste hitta en jämvikt mellan en infrastrukturägares rätt att utnyttja sin infrastruktur för egen del och andra tjänsteleverantörers rätt att få tillträde till faciliteter som är väsentliga för att erbjuda konkurrerande tjänster.~~ Om operatörer åläggs skyldigheter att uppfylla rimliga ansökningar om tillträde till och användning av nätelement och tillhörande faciliteter bör sådana ansökningar endast avslås på grundval av objektiva kriterier t.ex. teknisk genomförbarhet eller nödvändigheten av att bevara nätintegriteten. Om tillträde vägras kan den part vars intressen har åsidosatts begära att fallet tas upp inom de tvistlösningsförfaranden som anges i artiklarna ~~20 27 och 21 28 i direktiv 2002/21/EG (randirektiv).~~ En operatör med skyldigheter till föreskrivet tillträde kan inte förpliktats tillhandahålla sådana typer av tillträde som ~~dennehan~~ inte har befogenhet att tillhandahålla. Nationella regleringsmyndigheters krav på föreskrivet tillträde som ökar konkurrensen på kort sikt, bör inte minska incitamenten för konkurrenter att investera i alternativa faciliteter som kan säkra ~~⇒ en mer hållbar ⇐ konkurrensen~~ ~~⊗~~ och/eller högre prestanda och slutanvändarfördelar ~~⊗~~ på lång sikt. ~~Kommissionen har behandlat dessa frågor i ett meddelande om tillämpning av konkurrensreglerna på tillträdesavtal inom telesektorn⁶⁸.~~ Nationella regleringsmyndigheter får i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ~~⊗~~ unionslagstiftningen ~~⊗~~ införa tekniska och operativa villkor för dem som tillhandahåller och/eller utnyttjar föreskrivet tillträde. Särskilt införandet av tekniska standarder bör överensstämma med ~~Europaparlamentets och rådets~~ direktiv ~~1535/2015/EU 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster⁶⁹.~~

↓ 2002/19/EG skäl 20 (anpassad)
⇒ ny

- (177) Det kan vara nödvändigt med priskontroll när analysen av en särskild marknad avslöjar att konkurrensen fungerar dåligt. ~~Regleringsåtgärderna kan antingen vara~~

⁶⁸ ~~EGT C 265, 22.8.1998, s. 2.~~

⁶⁹ ~~EUT L 241, 17.9.2015, s. 1-15.~~

~~relativt milda, som t.ex. skyldigheten i direktiv 97/33/EG om att kostnaden för val av nätoperatör skall vara rimlig, eller betydligt mer långtgående, som t.ex. skyldigheten till kostnadsorienterade avgifter som måste motiveras fullt ut i de fall då konkurrensen är otillräcklig för att förhindra att för höga priser tas ut.~~ I synnerhet operatörer med betydande inflytande på marknaden bör undvika att utöva prispress som gör att skillnaden mellan deras avgifter för slutkunderna och deras samtrafikavgifter $\boxtimes$ och/eller tillträdespriser $\boxtimes$ för konkurrenter som tillhandahåller liknande slutkundstjänster inte är adekvat för att säkerställa en hållbar konkurrens. När en nationell regleringsmyndighet beräknar kostnaderna för att införa en tjänst enligt detta direktiv är det lämpligt att medge en rimlig avkastning på det kapital som investerats, inklusive lämpliga arbetskrafts- och byggkostnader, varvid kapitalvärdet vid behov anpassas så att den aktuella värderingen av tillgångarna och en effektiv drift beaktas. Metoden för kostnadstäckning bör vara lämplig för förhållandena och hänsyn bör tas till behovet av att främja effektivitet, ~~och~~ $\Rightarrow$ och hållbar konkurrens $\Rightarrow$ och utbyggnad av nät med mycket hög kapacitet $\Leftarrow$ och $\boxtimes$ därigenom $\boxtimes$ maximera fördelarna för konsumenterna $\Rightarrow$ slutanvändarna $\Leftarrow$, $\Rightarrow$ och bör beakta behovet av förutsebara och stabila grossistpriser till gagn för alla operatörer som önskar bygga nya och förbättrade nät, i enlighet med kommissionens riktlinjer⁷⁰. $\Leftarrow$

↓ ny

- (178) På grund av osäkerheten om hur snabbt efterfrågan på nästa generations bredbandstjänster kommer att utvecklas är det, för att främja effektiv investering och innovation, viktigt att låta de operatörer som investerar i nya eller uppgraderade nät få en viss grad av prisflexibilitet. För att förhindra orimliga priser på marknader där det finns operatörer som fastställts ha betydande inflytande på marknaden, bör prisflexibiliteten kombineras med ytterligare åtgärder för att skydda konkurrensen och slutanvändarnas intressen, såsom strikta icke-diskrimineringsskyldigheter, åtgärder för att säkerställa teknisk och ekonomisk reproducerbarhet för produkter i efterföljande led, samt en påvisbar begränsning av priset i slutkundsledet till följd av infrastrukturkonkurrens eller ett prisankare som härrör från andra reglerade accessprodukter, eller båda. Dessa konkurrensskyddande åtgärder påverkar inte de nationella regleringsmyndigheternas möjlighet att identifiera andra omständigheter då det skulle vara lämpligt att inte införa reglerade tillträdespriser för vissa insatsresurser i grossistledet, t.ex. då hög priselasticitet för slutanvändarnas efterfrågan gör det olönsamt för operatören med betydande inflytande på marknaden att ta ut avgifter som ligger märkbart över den konkurrenskraftiga nivån..

↓ 2002/19/EG skäl 21

- (179) Om en nationell regleringsmyndighet inför skyldigheter om att tillämpa ett system för kostnadsredovisning till hjälp vid priskontroller, får myndigheten under förutsättning att den har nödvändig kvalificerad personal själv göra en årlig revision för att säkerställa överensstämmelse med systemet för kostnadsredovisning eller begära att revisionen utförs av ett annat kvalificerat organ som är oberoende av den berörde operatören.

⁷⁰ Kommissionens rekommendation 2013/466/EU av den 11 september 2013 om enhetliga krav på icke-diskriminering och kostnadsberäkningsmetoder för att främja konkurrensen och förbättra klimatet för bredbandsinvesteringar, EUT L 251, 21.9.2013, s. 13.

- (180) Taxesystemet i unionen för terminering av röstsamtal i grossistledet är baserat på CPNP-principen (*Calling Party Network Pays*). En analys av utbytbart i utbuds- och efterfrågeledet visar att det i dag och i överskådlig framtid fortfarande inte finns någon ersättningsprodukt på grossistnivå som kan begränsa fastställandet av termineringstaxor i ett givet nät. På grund av det dubbla tillträdet till termineringsmarknaderna är ett ytterligare potentiellt konkurrensproblem korssubventionering mellan operatörer. Dessa potentiella konkurrensproblem är gemensamma för termineringsmarknaderna när det gäller marknaderna för terminering av röstsamtal i både fasta och mobila nät. Mot bakgrund av termineringsoperatörernas möjlighet och incitament att sätta priserna högt över kostnaderna, betraktas kostnadsorientering som den lämpligaste åtgärden för att ta itu med detta problem på medellång sikt.
- (181) För att minska regleringsbördan för att åtgärda konkurrensproblem i samband med terminering av röstsamtal i grossistledet på ett samstämmigt sätt i hela unionen bör detta direktiv föreskriva en gemensam ansats som bör ligga till grund för fastställandet av priskontrollskyldigheter, som bör kompletteras med en bindande gemensam metod som fastställs av kommissionen och tekniska riktlinjer som utarbetas av Berec.
- (182) För att förenkla fastställandet och underlätta införandet, när så är lämpligt, bör avgifterna för terminering av röstsamtal på grossistnivå på fasta och mobila marknader i unionen fastställas genom en delegerad akt. Detta direktiv bör fastställa detaljerade kriterier och parametrar som ligger till grund för fastställandet av taxenivåerna för terminering av röstsamtal. Vid tillämpningen av dessa kriterier och parametrar bör kommissionen bl.a. beakta att endast de kostnader som tillkommer vid tillhandahållande av termineringstjänster för röstsamtal på grossistnivå bör täckas, att spektrumavgifterna är abonnentbaserade och inte trafikbaserade och därför bör undantas och att ytterligare spektrum huvudsakligen tilldelas för data och därför inte är relevant för den tillkommande samtalstermineringen, att det erkänns att det i mobilnät visserligen anses krävas en marknadsandel på minst 20 % för minsta effektiva volym, men att det i fasta nät är möjligt för mindre operatörer att uppnå samma effektivitet och producera till samma enhetskostnader som en effektiv operatör, oberoende av deras storlek. När de exakta maximala taxenivån fastställs bör kommissionen göra en lämplig viktning för att ta hänsyn till det totala antalet slutanvändare i varje medlemsstat, där detta krävs på grund av återstående kostnadsskillnader. När kommissionen fastställer denna taxenivå kommer Berecs och de nationella regleringsmyndigheternas erfarenheter av att konstruera lämpliga kostnadsmodeller att vara ovärderliga och bör beaktas.
- (183) Genom detta direktiv fastställs de maximala avgifterna för terminering av röstsamtal på grossistnivå i fasta och mobila nät medan den ursprungliga delegerade akten kommer att fastställa den exakta taxenivå som ska tillämpas av de nationella regleringsmyndigheterna. Den ursprungliga taxenivån kommer att uppdateras. Baserat på de rena LRIC-modeller som hittills har tillämpats av nationella regleringsmyndigheter och med tillämpning av ovannämnda kriterier varierar avgifterna för terminering av röstsamtal i dag mellan 0,4045 € per minut och 1,226 € per minut i mobilnät och mellan 0,0430 € per minut och 0,1400 € per minut i fasta nät i det mest lokala skiktet av samtrafiken (beräknat som ett vägt genomsnitt mellan avgifterna vid högtrafik och vid lågtrafik). De varierande avgifterna beror på olika

lokala förhållanden och redan befintliga relativa prisstrukturer samt de olika tidpunkterna för modellberäkningarna i olika medlemsstater. I fasta nät beror kostnadsnivån för de effektiva termineringstaxorna också på det nätverksskikt där termineringstaxan tillhandahålls.

- (184) På grund av den rådande osäkerheten om hur snabbt en efterfrågan kommer att utvecklas på bredbandstjänster med mycket hög kapacitet, samt när det gäller allmänna skaleffekter och densitet, erbjuder saminvesteringsavtal betydande fördelar i form av delade kostnader och risker och ger mer småskaliga operatörer möjlighet att investera på ekonomiskt rationella villkor och därmed främja hållbar, långsiktig konkurrens, även i områden där den infrastrukturbaserade konkurrensen kanske inte är effektiv. När en operatör med betydande inflytande på marknaden går ut med en öppen inbjudan till saminvestering på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor i nya nätelement som avsevärt bidrar till utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet, bör den nationella regleringsmyndigheten normalt avstå från att införa skyldigheter enligt detta direktiv när det gäller de nya nätelementen, vilket bör granskas vidare i efterföljande marknadsanalyser. Om vederbörlig hänsyn tas till de framtida konkurrensfrämjande effekterna av saminvestering på grossistnivå och slutkundsnivå kan de nationella regleringsmyndigheterna fortfarande anse att det är lämpligt att, i ljuset av den befintliga marknadsstrukturen och dynamiken som utvecklats inom ramen för reglerade tillträdesvillkor i grossistledet, och i avsaknad av ett kommersiellt erbjudande med den effekten, skydda rättigheterna för accessökande som inte deltar i en viss saminvestering genom att behålla befintliga accessprodukter eller – när befintliga nätelement med tid avvecklas – genom införandet av accessprodukter med funktioner som är jämförbara med dem som tidigare fanns tillgängliga på den befintliga infrastrukturen.

↓ 2009/140/EG skäl 61

- (185) Syftet med funktionell separation, som innebär att den vertikalt integrerade operatören ska upprätta operativt separata affärsenheter, är att säkerställa tillhandahållandet av fullt likvärdiga tillträdesprodukter för samtliga operatörer i senare led, inbegripet operatörens egna vertikalt integrerade avdelningar i senare led. Genom funktionell separation kan konkurrensen på flera relevanta marknader förbättras genom att incitamenten till diskriminering minskas väsentligt och det blir enklare att kontrollera och genomdriva fullgörandet av skyldigheterna avseende icke-diskriminering. I undantagsfall kan funktionell separation vara berättigad som en korrigeringsåtgärd, om det under längre tid inte har gått att uppnå effektiv icke-diskriminering på flera av de berörda marknaderna och det finns små eller inga utsikter till framtida infrastrukturbaserad konkurrens inom rimlig tid, efter det att en eller flera korrigeringsåtgärder vilka tidigare ansetts lämpliga vidtagits. Det är dock mycket viktigt att säkerställa att detta åläggande bevarar incitamenten för det berörda företaget att investera i sitt nät och att det inte medför några potentiella negativa effekter för konsumenterna. Innan funktionell separation åläggs, krävs det en samordnad analys av de olika relevanta marknader som är knutna till accessnätet, i enlighet med förfarandet för analys av marknaden i artikel 67 i ~~direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~. När de nationella regleringsmyndigheterna utför sin marknadsanalys och utformar detaljerna för denna korrigeringsåtgärd, bör de ta särskild hänsyn till de produkter som ska hanteras av de separata affärsenheterna, med beaktande av nätutvecklingen och de tekniska framsteg som gjorts, vilket kan påverka utbytbarenheten mellan fasta och

trådlösa tjänster. För att undvika snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden bör kommissionen i förväg godkänna förslag till funktionell separation.

↓ 2009/140/EG skäl 62

- (186) Genomförandet av funktionell separation bör inte förhindra lämpliga samordningsmekanismer mellan de olika separata affärsenheterna för att säkerställa att moderbolagets ekonomiska och förvaltningsmässiga kontrollrättigheter skyddas.

↓ 2009/140/EG skäl 64 (anpassad)

⇒ ny

- (187) När ett vertikalt integrerat företag väljer att dela upp sin verksamhet genom att överföra en betydande del av eller hela sitt lokala accessnät till en separat juridisk person med annat ägande eller genom att inrätta en separat affärsenhet för hantering av tillträdesprodukter, bör den nationella regleringsmyndigheten bedöma effekten av den avsedda transaktionen. ⇒ inklusive de tillträdesåtaganden som erbjuds av detta företag ⇐ för samtliga befintliga regleringsskyldigheter som införts för den vertikalt integrerade operatören för att säkerställa att den nya organisationen är förenlig med ☒ detta ☒ direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) och direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster). Den berörda nationella regleringsmyndigheten bör utföra en ny analys av de marknader där den avskilda enheten är verksam och införa, bibehålla, ändra eller återkalla skyldigheter i enlighet därmed. Den nationella regleringsmyndigheten bör i detta syfte kunna begära information från företaget.

↓ ny

- (188) Bindande åtaganden kan ge ökad förutsebarhet och insyn under förfarandet för frivillig åtskillnad av ett vertikalt integrerat företag som har fastställts ha betydande marknadsinflytande på en eller flera relevanta marknader, genom att fastställa förfarandet för genomförande av den planerade åtskillnaden, t.ex. genom att ge en färdplan med tydliga delmål för genomförandet och förutsebara konsekvenser om vissa delmål inte uppnås. De nationella regleringsmyndigheterna bör ta ställning till de åtaganden som gjorts utifrån ett framåtblickande hållbarhetsperspektiv, i synnerhet när de väljer den period då åtagandena ska vara bindande, och de bör ta hänsyn till hur intressenterna har värderat stabila och förutsebara marknadsvillkor under det offentliga samrådet.
- (189) Åtagandena kan avse utseendet av en övervakningsförvaltare, vars identitet och mandat bör godkännas av den nationella regleringsmyndigheten, och en skyldighet för operatörer som gjort åtaganden att tillhandahålla periodiska genomföranderapporter.
- (190) Nätägare som inte har någon verksamhet på slutkundsmarknaden och vars affärsmodell är begränsad till tillhandahållande av grossisttjänster till andra kan vara till nytta för skapandet av en blomstrande grossistmarknad, med positiva effekter på slutkundskonkurrensen i efterföljande led. Deras affärsmodell kan också vara attraktiv för potentiella finansiella investerare i mindre volatila infrastrukturtillgångar och med mer långsiktiga perspektiv på utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet. Förekomsten av en operatör som endast verkar i grossistledet leder dock inte nödvändigtvis till effektiv konkurrens på slutkundsmarknader, och operatörer som

endast verkar i grossistledet kan fastställas ha betydande inflytande på marknaden för en viss produkt eller geografisk marknad. De konkurrensrisker som uppstår genom beteendet hos operatörer med affärsmodeller som endast omfattar grossistledet kan dock vara mindre än för vertikalt integrerade operatörer, förutsatt att denna grossistmodell är genuin och det inte finns några incitament för diskriminering när det gäller leverantörer i efterföljande led. Regleringsinsatsen bör därför göras mindre inkräktande i proportion till detta. Samtidigt måste nationella regleringsmyndigheter kunna ingripa om konkurrensproblem har uppstått till men för slutanvändare.

- (191) För att främja migrering från de traditionella kopparnäten till nästa generations nät, som ligger i slutanvändarnas intresse, bör de nationella regleringsmyndigheterna kunna övervaka nätoperatörernas egna initiativ i detta hänseende och om nödvändigt fastställa ett lämpligt migreringsförfarande, t.ex. genom förhandsinformation, öppenhet och acceptabla jämförbara accessprodukter, när nätägarens avsikt och beredskap att stänga av kopparnätet är uppenbara. För att undvika att migreringen försenas på ett omotiverat sätt bör de nationella regleringsmyndigheterna ha befogenhet att dra tillbaka tillträdesskyldigheter som rör kopparnätet så fort ett lämpligt migreringsförfarande har fastställts.

↓ 2002/22/EG skäl 1 (anpassad)

- (192) Liberaliseringen av sektorn för telekommunikationer, den ökade konkurrensen och ett allt större urval av kommunikationstjänster går hand i hand med parallella åtgärder för att skapa ett harmoniserat regelverk som garanterar tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster. Begreppet samhällsomfattande tjänster bör utvecklas till att återspegla tekniska framsteg, marknadsutveckling och förändringar i användarnas efterfrågan. ~~I det regelverk som fastställdes inför den fullständiga liberaliseringen av telemarknaden 1998 inom gemenskapen bestämdes den minsta omfattningen för skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster samt regler för kostnadsberäkning och finansiering av dem.~~

↓ 2002/22/EG skäl 2 (anpassad)

- (193) Enligt artikel ~~153~~ 169 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska ~~gemenskapen~~ unionen bidra till konsumentskyddet.

↓ 2002/22/EG skäl 3 (anpassad)

~~Gemenskapen och medlemsstaterna har gjort åtaganden inom regelverket för telenät och teletjänster i samband med Världshandelsorganisationens överenskommelse om grundläggande telekommunikation. En stat som är medlem i Världshandelsorganisationen har rätt att bestämma vilket slags skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster den önskar bibehålla. Sådana skyldigheter kommer inte i sig att anses motverka konkurrens förutsatt att de administreras på ett öppet, icke-diskriminerande och konkurrensneutralt sätt och inte är mer betungande än nödvändigt för det slags samhällsomfattande tjänst som fastställts av medlemsstaten.~~

↓ 2002/22/EG skäl 51 (anpassad)

~~Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att fastställa en gemensam nivå för samhällsomfattande teletjänster för samtliga europeiska användare och att harmonisera villkoren för tillgång till och användning av allmänna telefonnät via fasta anslutningspunkter och motsvarande allmänt tillgängliga telefonitjänster samt att införa ett harmoniserat regelverk för elektroniska kommunikationstjänster, elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.~~

↓ 2002/22/EG skäl 5

~~På en konkurrensutsatt marknad bör vissa skyldigheter gälla för samtliga företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster i fasta anslutningspunkter, och andra skyldigheter bör endast gälla företag med ett betydande inflytande på marknaden eller företag som har utsetts till operatörer för samhällsomfattande tjänster.~~

↓ ny

(194) Samhällsomfattande tjänster är ett skyddsnät som säkerställer att en minimiuppsättning tjänster finns tillgängliga för alla slutanvändare till överkomligt pris, när det föreligger en risk för socialt utanförskap eftersom bristen på sådan tillgång hindrar medborgare från ett fullständigt deltagandet i det sociala och ekonomiska samhällslivet.

(195) Grundläggande internetanslutning via bredband är i princip tillgänglig i hela unionen och används allmänt för många olika typer av verksamheter. Den allmänna användningsgraden är dock lägre än tillgången eftersom det fortfarande finns personer som inte är uppkopplade av skäl som rör medvetenhet, kostnad, kompetens och val. Funktionell internetanslutning till överkomligt pris har blivit en mycket viktig fråga för samhället och ekonomin i stort. Det är basen för deltagandet i den digitala ekonomin och samhället genom nödvändiga internetjänster online.

↓ 2002/22/EG skäl 8 (anpassad)

⇒ ny

~~(196) Ett grundläggande krav för samhällsomfattande tjänster är att ☒ det säkerställs att alla slutanvändare har tillgång till funktionell internetanslutnings- och röstkommunikationstjänster till överkomligt pris, åtminstone ☒ anslutning till det allmänna telefonnätet i fasta anslutningspunkter till ett överkomligt pris skall tillhandahållas användarna på deras begäran.~~ ⇒ Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att säkerställa att tjänster som inte tillhandahålls vid en fast punkt utan till medborgare i rörelse är överkomliga, när de anser detta nödvändigt för att säkerställas deras fullständiga deltagande i det sociala och ekonomiska samhällslivet. ⇐ ~~Detta krav är begränsat till en enda anslutning till smalbandsnät, för vilket medlemsstaterna kan begränsa tillhandahållandet till slutanvändarens primära anslutningspunkt/bostad, och gäller inte det digitala flertjänstnätet (ISDN) som ger tillgång till två eller flera~~

~~anslutningar som kan användas samtidigt. Det bör inte föreligga någon begränsning när det gäller de tekniska medel med vilka anslutningen tillhandahålls – både trådlös och trådbunden teknik är tillåten – och inte heller när det gäller vilka ☒ vilken kategori av ☒ operatörer som ska tillhandahålla delar av eller samtliga skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Anslutningar till det allmänna telefonnätet i fasta anslutningspunkter bör ha kapacitet att stödja tal och dataöverföring med en hastighet som är tillräcklig för tillgång till on-line tjänster som dem som tillhandahålls via det allmänt tillgängliga Internet. Den hastighet för Internet-uppkopplingen som upplevs av en viss användare kan bero på flera faktorer, inbegripet det/de företag som tillhandahåller Internet-uppkopplingen och den särskilda tillämpning som anslutningen används för. Den överföringshastighet som kan garanteras med en enda smalbandsanslutning till det allmänna telefonnätet är beroende av kapaciteten hos abonnentens terminalutrustning och anslutningen. Det är därför inte lämpligt att föreskriva en viss data eller bit hastighet på gemenskapsnivå. De talfrekvensmodem som finns för närvarande erbjuder i allmänhet en överföringshastighet av 56 kbit/s och har automatisk anpassning av överföringshastigheten för att ta hänsyn till variabel linjekvalitet, vilket får till följd att den uppnådda överföringshastigheten kan understiga 56 kbit/s. Det krävs flexibilitet för att, å ena sidan, ge medlemsstaterna möjlighet att när det är nödvändigt vidta åtgärder för att säkerställa att anslutningarna klarar en sådan överföringshastighet och, å andra sidan, ge dem möjlighet att där det är relevant tillåta en överföringshastighet som understiger denna övre gräns på 56 kbit/s för att till exempel utnyttja kapaciteten hos trådlös teknik (inbegripet cellulära radionät) i syfte att tillhandahålla en högre andel av befolkningen samhällsomfattande tjänster. Detta kan vara av särskild betydelse i en del anslutningsländer, där det fortfarande finns relativt få traditionella telefonanslutningar hos hushållen. I särskilda fall då anslutningen till det allmänna nätet i en fast anslutningspunkt är klart otillräcklig för att klara tillfredsställande tillträde till Internet, bör medlemsstaterna kunna begära att anslutningen uppgraderas till den nivå som flertalet abonnenter har för att överföringshastigheten skall bli tillräckligt hög för tillträde till Internet. Om sådana särskilda åtgärder förorsakar konsumenterna nettokostnader kan denna nettoeffekt inbegripas i en eventuell nettokostnadsberäkning av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster.~~

↓ 2009/136/EG skäl 5

⇒ ny

- (197) ~~De dataanslutningar till det allmänna kommunikationsnätet som sker via fasta anslutningspunkter bör göra det möjligt att stödja dataöverföring med en hastighet som är tillräcklig för tillgång till on-line tjänster, som t.ex. dem som tillhandahålls via det allmänt tillgängliga Internet. Den hastighet för Internet-uppkopplingen som upplevs av en viss användare kan bero på flera faktorer, inbegripet det eller de företag som tillhandahåller Internet-uppkopplingen och den särskilda tillämpning som anslutningen används för. Den överföringshastighet som kan garanteras med en anslutning till det allmänna kommunikationsnätet är beroende av kapaciteten hos abonnentens terminalutrustning och anslutningen. Det är därför inte lämpligt att föreskriva en viss data eller bit hastighet på gemenskapsnivå.~~ ⇒ Den funktionella internetanslutningstjänsten till överkomligt pris bör vara tillräcklig för att klara tillgång till och användning av ett minimiantal grundläggande tjänster som återspeglar de tjänster som används av huvuddelen av slutanvändarna. Detta minimiantal tjänster bör ytterligare definieras av medlemsstaterna, för att möjliggöra en lämplig nivå av

social inkludering och delaktighet i det digitala samhället och ekonomin på deras territorium. ⇐ ~~Det krävs flexibilitet för att ge medlemsstaterna möjlighet att när det är nödvändigt vidta åtgärder för att säkerställa att en dataanslutning klarar en tillräcklig datahastighet som tillåter funktionellt tillträde till Internet, enligt den definition som getts av medlemsstaterna med vederbörligt beaktande av de särskilda förhållandena på de nationella marknaderna, till exempel den vanligast förekommande bandbredd som används av de flesta abonnenterna i medlemsstaterna samt den tekniska genomförbarheten, förutsatt att syftet med dessa åtgärder är att i möjligaste mån begränsa marknadssnedvridningar. Om dessa åtgärder leder till orättvisa kostnader för ett utsett företag, med vederbörligt beaktande av såväl utgifter och intäkter som de immateriella förmåner som är en följd av tillhandahållandet av de berörda tjänsterna, kan dessa kostnader tas med i en eventuell nettokostnadsberäkning av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Det kan också förekomma alternativ finansiering av underliggande nätinфраstruktur med användning av gemenskapsmedel eller nationella åtgärder i enlighet med gemenskapslagstiftningen.~~

↓ ny

- (198) Slut användare bör inte vara skyldiga att koppla upp sig till tjänster som de inte vill ha och det bör därför vara möjligt för de slut användare som omfattas att på begäran begränsa den överkomliga samhällsomfattande tjänsten till endast röstkommunikationstjänster.
-

↓ 2009/136/EG skäl 17

- (199) De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna övervaka utvecklingen och nivån på taxorna till slutkunder för tjänster som ingår i skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, ~~även när en medlemsstat ännu inte har utsett det företag som ska tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. I sådana fall~~ Övervakningen bör bör övervakningen göras på ett sådant sätt att den inte utgör en alltför stor administrativ börda vare sig för de nationella regleringsmyndigheterna eller för de företag som tillhandahåller sådana tjänster.
-

↓ 2002/22/EG skäl 10 (anpassad)
(anpassad)
⇒ ny

- (200) Ett överkomligt pris är ett pris som medlemsstaten fastställer på nationell nivå mot bakgrund av särskilda nationella förhållanden och kan innefatta ~~gemensamma taxor som är oberoende av geografisk belägenhet eller~~ särskilda taxalternativ ⇒ eller paket ⇐ för användare med låga inkomster ☒ eller användare med särskilda sociala behov, inklusive äldre, personer med funktionshinder och slut användare som bor på landsbygden eller i geografiskt isolerade områden. Dessa erbjudanden bör tillhandahållas med grundläggande funktioner, så att man undviker snedvridning av den inre marknadens funktion. ☒ . Ett överkomligt pris för den enskilde konsumenten ⇒ bör baseras på ⇐ ~~står i samband med dennes~~ ⇒ dessa användares rätt att teckna avtal med ett företag, tillgången till ett nummer, obruten uppkoppling till tjänsten och deras ⇐ möjlighet att överblicka och kontrollera sina utgifter.

↓ ny

- (201) Det bör inte längre vara möjligt att vägra slutanvändare tillgång till minimiuppsättningen konnektivitetstjänster. Rätten att teckna avtal med ett företag bör innebära att slutanvändare som riskerar att vägras, i synnerhet slutanvändare med låga inkomster eller särskilda sociala behov, har möjlighet att ingå avtal om tillhandahållande av funktionell internetanslutningstjänst och röstkommunikationstjänst till ett överkomligt pris vid åtminstone en fast punkt med varje företag som tillhandahåller sådana tjänster på den platsen. För att minimera de finansiella riskerna (t.ex. obetalda räkningar) bör företagen vara fria att tillhandahålla avtalet enligt förskottsbetalningsvillkor, på grundval av överkomliga individuella förbetalda enheter.
- (202) För att säkerställa att medborgarna kan nås med röstkommunikationstjänster bör medlemsstaterna säkerställa tillgången till ett telefonnummer för en rimlig period, även under perioder då röstkommunikationstjänsten inte används. Företag bör kunna införa mekanismer för att kontrollera slutanvändarnas fortsatta intresse för att behålla tillgången till numret.
-

↓ 2002/22/EG skäl 4 (anpassad)
(anpassad)

- (203) ~~Säkerställande av samhällsomfattande tjänster (dvs. tillhandahållande av ett fastställt minimiutbud av tjänster för samtliga slutanvändare till ett överkomligt pris) kan innebära att vissa slutanvändare tillhandahålls vissa tjänster till priser som avviker från de priser som blir följden av normala marknadsvillkor. Ersättning till företag som utses att tillhandahålla sådana tjänster under sådana förhållanden behöver dock inte leda till snedvridning av konkurrensen, förutsatt att de ☒ sådana ☒ företag som utses ersätts för den aktuella särskilda nettokostnaden och nettokostnaden täcks på ett konkurrensneutralt sätt.~~
-

↓ ny

- (204) För att bedöma behovet av rimliga åtgärder bör de nationella regleringsmyndigheterna ha möjlighet att övervaka utvecklingen och detaljerna kring erbjudanden om olika taxealternativ eller taxepaket för slutanvändare med låga inkomster eller särskilda sociala behov.
- (205) Om ytterligare åtgärder, utöver de grundläggande taxealternativ eller taxepaket som tillhandahålls av företag är otillräckliga för att garantera rimliga priser för slutanvändare med låga inkomster eller särskilda behov, kan direkt stöd som t.ex. kuponger till sådana slutanvändare vara ett lämpligt alternativ med beaktande av behovet att minimera snedvridningen av marknaden.
-

↓ 2009/136/EG skäl 9 (anpassad)
⇒ ny

- (206) Medlemsstaterna bör införa åtgärder för att främja upprättandet av en marknad för ☒ rimligt prissatta ☒ allmänt tillgängliga produkter och tjänster som är anpassade för slutanvändare med funktionshinder ☒, inbegripet utrustning som omfattar

hjälpmedelsteknik ~~☒~~. Detta kan ske bland annat genom att man hänvisar till europeiska standarder, ~~☒~~ eller ~~☒~~ inför krav på elektronisk tillgänglighet (e-tillgänglighet) ~~☒~~ i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv xxx/YYYY/EU om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar vad gäller tillgänglighetskrav för produkter och tjänster⁷¹ ~~☒~~ vid förfaranden för offentlig upphandling och anbudsinfordringar och genomför lagstiftning som skyddar funktionshindrade slutanvändares rättigheter. ⇒ Medlemsstaterna bör fastställa lämpliga åtgärder med hänsyn till nationella förhållanden, vilket ger medlemsstaterna flexibilitet att vidta specifika åtgärder till exempel om marknaden inte tillhandahåller överkomligt prissatta produkter och tjänster som är anpassade för slutanvändare med funktionshinder under normala ekonomiska förhållanden. ⇐

↓ ny

(207) För datakommunikation med en datahastighet som tillåter funktionellt tillträde till internet, är fasta förbindelser nästan allmänt tillgängliga och används av en majoritet av medborgarna runtom i unionen. Den grundläggande fasta bredbandstäckningen och tillgängligheten i unionen omfattade 97 % av hushållen år 2015, med en genomsnittlig utnyttjandegrad på 72 %, och tjänster som bygger på trådlös teknik har ännu större räckvidd. Det finns dock skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller tillgänglighet och överkomliga priser på fast bredband i tätorts- och landsbygdsområden.

(208) Marknaden har en ledande roll när det gäller att säkerställa tillgången till bredbandsinternet med ständigt växande kapacitet. I områden där marknaden inte klarar av att tillgodose behoven förefaller andra offentliga politiska instrument till stöd för tillgången till funktionell anslutning till internet i princip vara mer kostnadseffektiva och mindre marknadssnedvridande än skyldigheter avseende samhällsomfattande tjänster, exempelvis tillgång till finansiella instrument som är tillgängliga inom ramen för Efsi och FSE, användningen av offentliga medel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, täckningsskyldigheter förbundna med nyttjanderätter till radiospektrum till stöd för utbyggnad av bredbandsnät i glest befolkade områden och offentliga investeringar i överensstämmelse med unionens regler om statligt stöd.

↓ 2009/136/EG skäl 4

⇒ ny

(209) ~~Ett grundläggande krav för samhällsomfattande tjänster är att användarna kan begära att till ett överkomligt pris tillhandahållas anslutning till det allmänna kommunikationsnätet via en fast anslutningspunkt.~~ ⇒ Om det efter en vederbörlig bedömning med hänsyn tagen till resultaten av den geografiska kartläggning av nätutbyggnaden som den nationella regleringsmyndigheten har genomfört visar sig att varken marknaden eller mekanismerna för offentligt ingripande förväntas kunna förse slutanvändare i vissa områden med en anslutning som kan tillhandahålla funktionell internetanslutningstjänst som definierats av medlemsstaterna enligt artikel 79.2 och röstkommunikationstjänster vid en fast anslutningspunkt, bör medlemsstaten undantagsvis ha möjlighet att utse olika företag eller företagsgrupper som ska

⁷¹ EUT C [...], [...], s. [...].

tillhandahålla dessa tjänster i de olika berörda delarna av det nationella territoriet. ⇨ Detta krav gäller tillhandahållande av lokala, nationella och internationella telefonsamtal, telefax och datatjänster, vars tillhandahållande ⇨ Skyldigheter avseende samhällsomfattande tjänster till stöd för tillgången till funktionell internetanslutningstjänst ⇨ kan medlemsstaterna begränsa till att bara gälla slutanvändarens primära anslutningspunkt eller bostad. Det bör inte finnas några restriktioner när det gäller de tekniska medel med vilka anslutningen ⇨ funktionell internetanslutningstjänst och röstkommunikationstjänst vid en fast anslutningspunkt ⇨ tillhandahålls – både trådlös och annan teknik är tillåten – och inte heller när det gäller vilka operatörer som ska uppfylla alla eller några av kraven på att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster.

↓ 2009/136/EG skäl 16 (anpassad)

- (210) I enlighet med subsidiaritetsprincipen ankommer det på medlemsstaterna att på grundval av objektiva kriterier besluta vilka företag som utses till att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, när så är lämpligt med beaktande av företagens förmåga och villighet att godta samtliga eller en del av skyldigheterna avseende samhällsomfattande tjänster. Detta utesluter inte att medlemsstaterna i urvalsprocessen får ☒ kan ☒ inbegripa specifika villkor som motiveras av effektivitetsskäl, bland annat att gruppera geografiska områden eller komponenter eller utfärda minimiperioder under vilka företagen utses.

↓ ny

- (211) Kostnaderna för att säkerställa tillgången till en anslutning som kan erbjuda funktionell internetanslutningstjänst som anges i enlighet med artikel 79.2 och röstkommunikationstjänst via en fast anslutningspunkt till ett överkomligt pris inom ramen för skyldigheterna avseende samhällsomfattande tjänster bör beräknas, särskilt genom att bedöma den förväntade ekonomiska bördan för företag och användare inom sektorn för elektronisk kommunikation.
- (212) A priori gäller att krav för att säkerställa nationell geografisk täckning som ålagts i samband med urvalsförfarandet sannolikt utesluter eller avskräcker vissa företag från att ansöka om att utses till att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Att utse leverantörer av samhällsomfattande tjänster under en orimligt lång eller obestämmd tidsperiod kan också leda till att vissa företag utesluts på förhand.

↓ 2002/22/EG skäl 9

Bestämmelserna i detta direktiv utgör inget hinder för medlemsstaterna att utse olika företag som ska tillhandahålla nät och tjänstekomponenter för samhällsomfattande tjänster. Utsedda företag som tillhandahåller nätkomponenter kan åläggas att säkerställa sådan uppbyggnad och sådant underhåll som är nödvändigt och proportionellt för att tillgodose varje skälig begäran om anslutning i en fast anslutningspunkt till det allmänna telefonnätet och för tillträde till allmänt tillgängliga telefonitjänster i en fast anslutningspunkt.

↓ 2002/22/EG skäl 11 (anpassad)

~~Abbonentförteckningar och nummerupplysningstjänst utgör viktiga anslutningsverktyg för allmänt tillgängliga telefonitjänster och utgör en del av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Användare och konsumenter önskar fullständiga abonnentförteckningar och en nummerupplysningstjänst som omfattar samtliga företecknade telefonabbonenter och dessas telefonnummer (inbegripet fasta och mobila nummer) och vill att dessa upplysningar presenteras på ett opartiskt sätt. Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet⁷² säkerställer abonnenters integritet när det gäller införandet av deras personliga upplysningar i en allmän abonnentförteckning.~~

↓ 2002/22/EG skäl 12 (anpassad)

~~För medborgaren är det viktigt att det tillhandahålls tillräckligt många telefonautomater och att användarna kan ringa nationella larmnummer, och i synnerhet det gemensamma europeiska larmnumret (112), avgiftsfritt från vilken telefon som helst, inbegripet telefonautomater, utan att behöva använda sig av något betalningsmedel. Om medborgarna inte får tillräcklig information om larmnumret 112 berövas de den extra säkerhet som garanteras genom detta nummer på europeisk nivå, särskilt då de reser i andra medlemsstater.~~

↓ 2002/22/EG skäl 13

~~För användare med funktionshinder och användare med särskilda sociala behov bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att till överkomliga priser garantera tillgång till samtliga allmänt tillgängliga telefonitjänster i fasta nätanslutningspunkter. Särskilda åtgärder för användare med funktionshinder kan när så är lämpligt inbegripa tillgång till allmänna telefoner, att hörselskadade personer och personer med nedsatt talförmåga tillhandahålls allmänna texttelefoner eller liknande, att synskadade eller delvis seende personer tillhandahålls allmänna texttelefoner eller liknande, att synskadade eller delvis seende personer tillhandahålls tjänster som avgiftsfria nummerupplysningstjänster eller liknande åtgärder samt att synskadade eller delvis seende personer på begäran tillhandahålls specificerade teleräkningar i alternativt format. Särskilda åtgärder kan även behöva vidtas för att användare med funktionshinder och användare med särskilda sociala behov skall få tillgång till larmtjänster (112) och för att ge dem samma möjlighet som andra konsumenter att välja mellan olika operatörer och tjänsteleverantörer. Normer för tjänsternas kvalitet har utarbetats när det gäller en rad parametrar för att utvärdera kvaliteten på de tjänster som mottas av abonnenter och hur väl de utsedda företagen med skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster uppfyller dessa normer. Det finns ännu inte några normer för kvaliteten på de tjänster som avser användare med funktionshinder. Kvalitetsnormer och relevanta parametrar bör utarbetas för de tjänster som avser användare med funktionshinder och föreskrivs i artikel 11 i detta direktiv. Dessutom bör de nationella regleringsmyndigheterna kunna begära att uppgifter om tjänsternas kvalitet offentliggörs om och när sådana normer och parametrar utarbetats. Leverantörer av samhällsomfattande tjänster bör inte vidta åtgärder för att hindra användare från att fullt ut dra nytta av tjänster som erbjuds av olika operatörer eller tjänsteleverantörer i samband med att leverantörens egna tjänster erbjuds såsom en del av en samhällsomfattande tjänst.~~

⁷²

EGT L 24, 30.1.1998, s. 1.

~~Betydelsen av tillträde till och användning av det allmänna telefonnätet i fasta anslutningspunkter är sådant att det bör vara tillgängligt för var och en som efterfrågar dem på rimliga villkor. I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen är det medlemsstaterna som på grundval av objektiva kriterier skall besluta vilka företag som skall ha skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt detta direktiv när så är lämpligt med beaktande av företagets möjlighet och villighet att godta hela eller del av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Det är viktigt att samhällsomfattande tjänster utförs på effektivaste sätt för att användarna i allmänhet skall betala ett pris som motsvarar de faktiska kostnaderna. Det är även av betydelse att operatörer av samhällsomfattande tjänster upprätthåller såväl nätets integritet som kontinuitet i tillhandahållandet av tjänsterna och tjänsternas kvalitet. Den ökade konkurrensen och det större urvalet förbättrar möjligheterna för att andra företag än de som har ett betydande inflytande på marknaden kan tillhandahålla hela eller delar av skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Därför skulle skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster i vissa fall kunna tilldelas operatörer som har de mest kostnadseffektiva metoderna för tillhandahållande av anslutning och tjänster, inbegripet genom urvalsförfaranden som bygger på konkurrens eller jämförelse. Motsvarande skyldighet kan inbegripas i villkoren för auktorisation att tillhandahålla allmänt tillgängliga tjänster.~~

(213) När ett företag som utsetts att ~~tillhandahålla samhällsomfattande tjänster~~ ☒ säkerställa tillgången vid en fast anslutningspunkt till funktionell tillgång till internet eller röstkommunikationstjänster ☒ enligt artikel 81 ~~4~~ i ☒ detta ☒ direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster), väljer att avyttra en del av sina tillgångar, som mot bakgrund av företagets skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster kan anses väsentlig, eller samtliga sina tillgångar till det lokala accessnätet på det nationella territoriet till en separat juridisk enhet med annat slutligt ägande, bör den nationella regleringsmyndigheten bedöma effekten av affären i syfte att säkerställa kontinuiteten avseende skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster på hela eller delar av det nationella territoriet. I detta syfte bör det företag som av den nationella regleringsmyndigheten ålagts skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster på förhand underrätta denna myndighet om avyttringen. Den nationella regleringsmyndighetens bedömning bör inte påverka genomförandet av affären.

(214) För att skapa stabilitet och stödja en gradvis övergång bör medlemsstaterna kunna fortsätta att säkerställa tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster inom sitt territorium, utom i fråga om funktionell internetanslutningstjänst och röstkommunikationstjänst via en fast anslutningspunkt, som omfattas av tillämpningsområdet för deras skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster på grundval av direktiv 2002/22/EG när detta direktiv träder i kraft, förutsatt att tjänsterna eller jämförbara tjänster inte är tillgängliga på normala kommersiella villkor. Om det görs möjligt att fortsätta tillhandahålla offentliga telefonkiosker, abonnentförteckningar och nummerupplysningstjänster i enlighet med systemet med

samhällsomfattande tjänster så länge ett behov av dem ännu kan påvisas ger det medlemsstaterna den flexibilitet de behöver för att på ett lämpligt sätt beakta olika nationella förhållanden. Finansieringen av sådana tjänster bör dock ske med offentliga medel på samma sätt som för övriga skyldigheter avseende samhällsomfattande tjänster.

↓ 2002/22/EG skäl 15

⇒ ny

~~(215)~~ Medlemsstaterna bör övervaka ~~konsumenternas~~ ⇒ slutanvändarnas ⇐ situation med avseende på deras användning av ⇒ funktionell tillgång till internet och röstkommunikationstjänster ⇐ ~~allmänt tillgängliga telefonitjänster~~ särskilt när det gäller överkomliga priser. Överkomliga priser för ⇒ funktionell tillgång till internet och röstkommunikationstjänster ⇐ ~~telefonitjänster~~ står i samband med den information som användarna får om såväl kostnaden för telefonanvändningen som den relativa kostnaden för sådan användning i förhållande till övriga tjänster och användarnas möjligheter att kontrollera sina utgifter. Överkomliga priser innebär därför att ge konsumenterna inflytande genom de skyldigheter som åläggs företag ~~som utses till att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster~~. Dessa skyldigheter innefattar en särskild detaljeringsgrad för specificerade teleräkningar, möjligheten till selektiv spärrning av vissa samtal (såsom högkostnadssamtal till betalsamtalstjänster), möjlighet för konsumenten att kontrollera sina utgifter genom förhandsbetalning och möjlighet att kvitta på förhand erlagda anslutningsavgifter. Sådana åtgärder kan behöva ses över och ändras mot bakgrund av marknadsutvecklingen. ~~De nuvarande villkoren innehåller inte något krav på att operatörer med skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster underrättar abonnenten då en på förhand bestämd kostnadsbegränsning överskrids eller ett avvikande samtalsmönster kan iakttas. Vid en framtida översyn av de relevanta bestämmelserna bör man överväga om det föreligger behov av att av sådana skäl underrätta abonnenten.~~

↓ 2002/22/EG skäl 16 (anpassad)

⇒ ny

(216) Utom i fall av upprepad försenad betalning eller utebliven betalning av räkningar bör konsumenter ⇒ som har rätt till avgifter till överkomligt pris ⇐ skyddas från omedelbar avstängning från nätet på grund av att en räkning inte har betalats och de bör särskilt vid tvister om höga räkningar för betalsamtalstjänster ha fortsatt tillgång till grundläggande ~~telefoni~~ ⊗ röstkommunikationstjänster <⊗ tjänster i avvaktan på att tvisten avgörs. Medlemsstater får besluta om att sådan tillgång tillhandahålls endast om abonnenten fortsätter att betala avgifterna för en hyrd linje.

↓ 2002/22/EG skäl 17

~~Kvalitet och pris är avgörande på en konkurrensutsatt marknad och de nationella regleringsmyndigheterna bör kunna övervaka tjänsternas kvalitet hos företag som har utsetts ha skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. I fråga om kvaliteten på de tjänster som dessa företag erbjuder, bör de nationella regleringsmyndigheterna kunna vidta lämpliga åtgärder om sådana bedöms vara nödvändiga. De nationella regleringsmyndigheterna bör även kunna övervaka den kvalitet som uppnås på tjänster hos~~

~~andra företag som tillhandahåller allmänna telefonnät och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster i fasta nätanslutningspunkter till användare.~~

↓ ny

(217) Om tillhandahållandet av funktionell tillgång till internet och röstkommunikationstjänster eller tillhandahållandet av andra samhällsomfattande tjänster i enlighet med artikel 85 leder till en oskälig börda för ett företag, med vederbörlig hänsyn till såväl kostnader och intäkter som de immateriella förmåner som är en följd av tillhandahållandet av de berörda tjänsterna, kan denna oskäliga börda tas med i en eventuell beräkning av nettokostnaderna för skyldigheter avseende samhällsomfattande tjänster.

↓ 2002/22/EG skäl 18 (anpassad)

(218) Medlemsstaterna bör vid behov inrätta system för finansiering av nettokostnaden för skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster om det visar sig att skyldigheterna endast kan genomföras med förlust eller till en nettokostnad som går utöver normala kommersiella standarder. Det är viktigt att säkerställa att nettokostnaden för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster är korrekt beräknad och att eventuell finansiering innebär minsta möjliga snedvridning av marknaden och av företag samt är förenlig med artiklarna 87 ~~☒~~ 107 ~~☒~~ och 88 ~~☒~~ 108 ~~☒~~ i fördraget ~~☒~~ om Europeiska unionens funktionssätt ~~☒~~.

↓ 2002/22/EG skäl 19

(219) Vid beräkningar av nettokostnaden för samhällsomfattande tjänster bör vederbörlig hänsyn tas till såväl kostnader och intäkter som immateriella förmåner som härrör från tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster, men detta bör inte hindra det allmänna målet att säkerställa att kostnaderna återspeglas i prisstrukturen. Samtliga nettokostnader för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster bör beräknas med utgångspunkt i öppet redovisade förfaranden.

↓ 2002/22/EG skäl 20

(220) Hänsyn till immateriella förmåner innebär att en beräkning i reda pengar av de indirekta förmåner som ett företag åtnjuter genom att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster bör dras av från den direkta nettokostnaden för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster i syfte att fastställa den totala kostnaden.

↓ 2002/22/EG skäl 21

⇒ ny

~~(221)~~ I de fall då skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster blir oskäligt betungande för ett företag är det lämpligt att medlemsstaterna ges möjlighet att införa system för effektiv kostnadstäckning. ⇒ Nettokostnaderna för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster bör täckas med offentliga medel. Funktionell tillgång till internet medför fördelar inte endast för sektorn för elektronisk kommunikation utan också för den bredare digitala ekonomin och samhället som

helhet. Tillhandahållandet av en anslutning som stöder bredbandshastigheter till ett ökat antal slutanvändare gör det möjligt för dem att använda onlinetjänster och därmed aktivt delta i det digitala samhället. Säkerställandet av sådana anslutningar på grundval av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster tjänar allmänintresset minst lika mycket som intressena hos leverantörer av elektronisk kommunikation. Medlemsstaterna bör därför kompensera nettokostnaderna för sådana anslutningar till stöd för bredbandshastigheter som en del av finansieringen via offentliga medel, vilket bör uppfattas omfatta finansiering från allmänna statsbudgetar. ⇨ Täckning genom offentliga medel är en metod för täckning av nettokostnaderna för skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Det är även rimligt att de nettokostnader som fastställts täcks av samtliga användare på ett öppet redovisat sätt genom att avgifter tas ut från företagen. Medlemsstaterna bör kunna finansiera nettokostnaderna för olika delar av samhällsomfattande tjänster genom olika system och/eller finansiera nettokostnaderna för några eller alla delar med något av systemen eller en kombination av bägge. Om kostnadstäckning sker genom företagsavgifter, bör medlemsstaterna säkerställa att fördelningen mellan företagen sker på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier samt i enlighet med proportionalitetsprincipen. Denna princip hindrar inte medlemsstaterna från att göra undantag för nya aktörer som ännu inte har uppnått någon betydande närvaro på marknaden. Alla finansieringssystem bör säkerställa att marknadsaktörerna endast bidrar till att bekosta skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, och inte till annan verksamhet som inte står i direkt samband med tillhandahållandet av dessa tjänster. Systemen för täckning bör i samtliga fall följa gemenskapsrättsliga principer och, särskilt när det gäller systemen för fördelning, principerna om icke-diskriminering och proportionalitet. Alla finansieringssystem bör garantera att användare i en medlemsstat inte bidrar till kostnader för samhällsomfattande tjänster i en annan medlemsstat, till exempel vid samtal från en medlemsstat till en annan.

↓ 2002/22/EG skäl 22

Om medlemsstaterna beslutar att finansiera nettokostnaden för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster genom offentliga medel, bör detta uppfattas som att det innefattar finansiering genom offentliga medel inbegripet andra offentliga finansieringskällor såsom statliga lotterier.

↓ 2002/22/EG skäl 23

Nettokostnaden för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster får delas mellan samtliga eller vissa angivna klasser av företag. Medlemsstaterna bör säkerställa att fördelningssystemet följer principerna om öppenhet, minsta möjliga snedvridning av marknaden, icke-diskriminering och proportionalitet. Minsta möjliga snedvridning av marknaden innebär att bidrag bör krävas in på ett sätt som så långt det är möjligt minskar effekterna av den ekonomiska börda som läggs på slutanvändarna, exempelvis genom en så stor spridning av avgifterna som möjligt.

↓ 2002/22/EG skäl 24 (anpassad)
⇒ ny

(222) De nationella regleringsmyndigheterna bör försäkra sig om att de företag som erhåller finansiering av sina kostnader för de samhällsomfattande tjänsterna

☒ bör ☒ som motivering för sin begäran tillhandahålla ☒ de nationella regleringsmyndigheterna ☒ tillräckligt detaljerade uppgifter om de särskilda delar för vilka sådan finansiering krävs. Medlemsstaterna bör meddela kommissionen om sina system för kostnadsberäkning och finansiering av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster för prövning av huruvida de är förenliga med fördraget. ~~Det finns incitament för de utsedda operatörerna att höja de bedömda nettokostnaderna för skyldigheten att tillhandahålla de samhällsomfattande tjänsterna. Därför~~ Medlemsstaterna bör säkerställa effektiv öppenhet och kontroll av de belopp som debiteras för finansieringen av dessa tjänster. ⇒ Beräkningen av nettokostnaderna för tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster bör grunda sig på en objektiv och transparent metod för att säkerställa det mest kostnadseffektiva tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster och främja lika spelregler för marknadsaktörerna. Det kan bidra till ökad transparens om den metod som är avsedd att användas för att beräkna nettokostnaderna för enskilda beståndsdelar i tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster tillkännages på förhand. ⇐

↓ 2002/22/EG skäl 25

~~Kommunikationsmarknaderna fortsätter att utvecklas när det gäller de tjänster som används och de tekniska metoderna för att leverera dessa till användarna. Skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, som definierats på gemenskapsnivå, bör regelbundet ses över i syfte att man skall kunna föreslå ändringar eller nya definitioner av tillämpningsområdet. Vid en sådan översyn bör utvecklingen av sociala, kommersiella och tekniska villkor beaktas och alla ändringar av tillämpningsområdet bör vara föremål för en dubbel prövning av de tjänster som blir tillgängliga för en betydande majoritet av befolkningen, med en därav följande risk för social utslagning av dem som inte har råd med dessa tjänster. Vid alla ändringar av tillämpningsområdet för skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster bör man säkerställa att vissa tekniska val inte på ett konstgjort sätt främjas framför andra, att en oproportionerligt stor ekonomisk börda inte åläggs företag inom denna sektor (och därigenom äventyrar marknadsutveckling och marknadsinnovation) och att alla ekonomiska bördor inte oskäligt drabbar konsumenter med låga inkomster. Alla ändringar av tillämpningsområdet innebär automatiskt att samtliga nettokostnader kan finansieras genom de metoder som godkänns i detta direktiv. Medlemsstaterna får inte ålägga marknadsaktörerna avgifter för åtgärder som inte utgör en del av skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Enskilda medlemsstater kan dock införa särskilda bestämmelser (utanför tillämpningsområdet för skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster) och finansiera dem i enlighet med gemenskapslagstiftningen, men inte genom avgifter från marknadsaktörerna.~~

↓ 2002/22/EG skäl 26

~~Effektivare konkurrens för alla tillträdes- och tjänstemarknader kommer att ge användarna större valmöjligheter. Graden av effektiv konkurrens och valmöjligheter varierar inom gemenskapen och inom medlemsstaterna mellan geografiska områden och mellan tillträdes- och tjänstemarknader. Vissa användare kan vara helt beroende av det tillträde och de tjänster som tillhandahålls av ett företag med ett betydande inflytande på marknaden. I allmänhet är det av effektivitetsskäl och för att främja effektiv konkurrens viktigt att de tjänster som tillhandahålls av ett företag med betydande inflytande på marknaden återspeglar kostnaderna för dessa. De avgifter som tas ut av slutanvändarna bör både av effektivitetsskäl och sociala skäl återspegla såväl villkor för efterfrågan som för kostnader under förutsättning att detta inte~~

leder till snedvridning av konkurrensen. Det föreligger en risk för att ett företag med betydande inflytande på marknaden agerar på olika sätt för att förhindra inträde för nya aktörer eller för att snedvrida konkurrensen, till exempel genom att ta ut för höga priser, dumpa priserna, obligatoriskt gruppera tjänster för slutkunder eller ge vissa kunder otillbörliga förmåner. De nationella regleringsmyndigheterna bör därför ha befogenhet att som sista utväg och efter noggrant övervägande ålägga företag med ett betydande inflytande på marknaden att tillämpa bestämmelser om taxor för slutkund. Reglering av prisbegränsning, geografisk utjämning eller liknande medel samt icke reglerande åtgärder som allmänt tillgängliga jämförelser av taxor till slutkunder kan användas för att uppnå det dubbla målet att främja effektiv konkurrens samtidigt som man tillfredsställer allmänintresset, bland annat genom att behålla överkomliga priser för allmänt tillgängliga telefonitjänster för vissa konsumenter. Tillgång till korrekt information om kostnadsredovisning är nödvändig för att de nationella regleringsmyndigheterna skall kunna uppfylla sina skyldigheter på detta område, inbegripet införande av eventuella taxekontroller. Regleringsåtgärder av tjänster som riktar sig till slutkunder bör dock vidtas endast om de nationella regleringsmyndigheterna anser att relevanta prissättningsåtgärder eller åtgärder som gäller val eller förval av nätoperatör inte skulle uppfylla målet att säkerställa effektiv konkurrens och allmänintresset.

↓ 2002/22/EG skäl 27

Om en nationell regleringsmyndighet inför skyldigheter att genomföra kostnadsredovisningssystem som stöd för priskontroller, får myndigheten själv, under förutsättning att den har erforderligt kvalificerad personal, göra en årlig revision för att säkerställa att kostnadsredovisningssystemet efterlevs eller begära att revisionen utförs av ett annat kvalificerat organ som är oberoende av den berörde operatören.

↓ 2002/22/EG skäl 29

De nationella regleringsmyndigheterna får också, mot bakgrund av en analys av den relevanta marknaden, kräva att operatörer av mobilnät med betydande inflytande på marknaden för sina abonnenter möjliggör tillgång till tjänster som erbjuds av alla leverantörer av allmänt tillgängliga telefonitjänster som företaget bedriver samtrafik med genom val för enstaka samtal eller genom förval.

↓ ny

(223) I syfte att effektivt stödja den fria rörligheten för varor, tjänster och personer inom unionen, bör det vara möjligt att använda vissa nationella nummerresurser, särskilt vissa icke-geografiska nummer, extraterritoriellt, det vill säga utanför territoriet för den tilldelande medlemsstaten inom hela unionens territorium. Eftersom det finns en betydande risk för bedrägerier när det gäller interpersonell kommunikation, bör sådan extraterritoriell användning tillåtas för elektroniska kommunikationstjänster, med undantag för interpersonella kommunikationstjänster. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att relevant nationell lagstiftning, särskilt regler om konsumentskydd och andra regler som avser användningen av nummer, tillämpas oberoende av den medlemsstat där rättigheterna till användning av nummer har beviljats. Detta bör innebära att de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter i de medlemsstater där ett nummer används är behöriga att tillämpa sin nationella lagstiftning på det företag som har tilldelats numret. Dessutom bör de nationella regleringsmyndigheterna i dessa medlemsstater ha möjlighet att begära stöd från den

nationella regleringsmyndighet som har ansvaret för tilldelningen av numret för att bistå dem med att slå vakt om efterlevnaden av de regler som gäller i de medlemsstater där numret används. Dessa stödåtgärder bör omfatta avskräckande påföljder, som vid en allvarlig överträdelse särskilt omfattar återkallande av rätten till extraterritoriell användning för de nummer som tilldelats det berörda företaget. Kraven på extraterritoriell användning bör inte påverka medlemsstaternas befogenheter att blockera, från fall till fall, tillgången till nummer eller tjänster om det är motiverat på grund av bedrägeri eller missbruk. Den extraterritoriella användningen av nummer bör inte påverka unionens regler om tillhandahållande av roamingtjänster, bland annat de som gäller förhindrande av felaktig eller oegentlig användning av roamingtjänster som omfattas av prisreglering i återförsäljarledet och som omfattas av reglerade roamingavgifter i grossistledet. Medlemsstaterna bör fortsätta att ha möjlighet att träffa särskilda överenskommelser om extraterritoriell användning av nummerresurser med tredjeländer.

- (224) Medlemsstaterna bör främja over-the-air-tillhandahållande av nummerresurser för att underlätta byte av leverantörer av elektronisk kommunikation. Over-the-air-tillhandahållande av nummerresurser möjliggör omprogrammering av identifierare av telekommunikationsutrustning utan fysisk tillgång till de berörda enheterna. Denna omständighet är särskilt relevant för tjänster från maskin till maskin (M2M), dvs. tjänster som omfattar automatisk överföring av data och information mellan enheter eller programvarubaserade tillämpningar med liten eller ingen mänsklig medverkan. Leverantörer av sådana tjänster från maskin till maskin (M2M) kan kanske inte utnyttja möjligheten till fysiskt tillträde till sina enheter eftersom dessa används på avlägset belägna orter, eller till det stora antal enheter som utplaceras eller till deras användningsmönster. Mot bakgrund av den framväxande M2M-marknaden och ny teknik bör medlemsstaterna sträva efter att säkerställa teknisk neutralitet för att främja over-the-air-tillhandahållande.

↓ 2002/21/EG skäl 20 (anpassad)
⇒ ny

- ~~(225)~~ Tillgång till nummerresurser på grundval av objektiva, öppet redovisade och icke-diskriminerande kriterier är av avgörande betydelse för att företag ska kunna konkurrera inom sektorn för elektronisk kommunikation. ⇒ Medlemsstaterna bör ha möjlighet att bevilja nyttjanderätter för nummer till andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster med hänsyn till den ökande betydelsen av nummer för olika tjänster i samband med sakernas internet. ⇐ Alla delar av de nationella nummerplanerna bör förvaltas av nationella regleringsmyndigheter, inklusive punktkoder som används vid nätadressstilldelning. Där det finns ett behov av harmonisering av nummerresurserna i ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ för att stödja utvecklingen av alleuropeiska tjänster ⇒ eller gränsöverskridande tjänster, särskilt nya M2M-baserade tjänster som uppkopplade bilar, och om efterfrågan inte kan tillgodoses med befintliga nummerresurser ⇐ , ~~får~~ ☒ kan ☒ kommissionen vidta tekniska genomförandeåtgärder genom utövande av dess verkställande befogenheter ⇒ med bistånd från Berec ⇐ . ~~Där det är lämpligt för att säkerställa full global driftskompatibilitet mellan tjänster skall medlemsstaterna samordna sina nationella ståndpunkter, i enlighet med fördraget, inom de internationella organisationer och forum där nummerbesluten fattas. Bestämmelserna i detta direktiv fastställer inga nya~~

↓ 2002/20/EG skäl 19 (anpassad)

- (226) Kravet på att offentliggöra beslut om beviljande av nyttjanderätter ~~till frekvenser eller~~ ☒ för ☒ nummer kan uppfyllas genom att dessa beslut offentliggörs via en webbplats.
-

↓ 2009/136/EG skäl 43 (anpassad)

⇒ ny

- (227) Med tanke på de speciella aspekterna när det gäller att rapportera försvunna barn ~~och på hur begränsad denna tjänst för nuvarande är~~, bör medlemsstaterna ☒ hålla fast vid sitt åtagande ☒ ~~inte endast reservera ett nummer, utan även göra sitt yttersta för att se till att en sådan~~ ⇒ välfungerande ⇐ tjänst för att rapportera försvunna barn ~~utan dröjsmål faktiskt finns på deras territorier via numret 116000. För detta ändamål bör medlemsstaterna, om så är lämpligt, bland annat anordna upphandlingsförfaranden för att uppmuntra anbud från de parter som är intresserade av att tillhandahålla den tjänsten.~~
-

↓ 2009/136/EG skäl 46 (anpassad)

⇒ ny

- (228) En inre marknad innebär att slutanvändare har tillträde till samtliga nummer, inklusive de från de nationella nummerplanerna i andra medlemsstater och tillträde till tjänster, som använder icke-geografiska nummer ☒, inklusive gratisnummer och nummer till betalteletjänster, ☒ inom gemenskapen ☒ unionen ☒, ~~inklusive gratisnummer och nummer till betalteletjänster~~ ⇒ utom när den uppringda slutanvändaren av kommersiella skäl har valt att begränsa tillträdet från vissa geografiska områden ⇐. Slut användarna ska även ha tillträde till nummer från ~~det europeiska nummerutrymmet (ETNS)~~ ~~och~~ den allmänna internationella frisamtalstjänsten (UFIN). Gränsöverskridande tillträde till nummerresurser och tilläggstjänster bör inte hindras förutom i objektivt motiverade fall, som t.ex. när det är nödvändigt för att bekämpa bedrägeri eller missbruk exempelvis i samband med vissa betalteletjänster när numret anses ha ett endast nationellt syfte (t.ex. nationella koder), eller om det inte är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. ⇒ Olika taxor kan tillämpas för personer som ringer från utlandet till den berörda medlemsstaten och personer som ringer från en plats inom den medlemsstaten ⇐ Användare bör informeras i förväg och på ett tydligt sätt om det förekommer några avgifter för gratisnummer, som t.ex. internationella samtalstaxor för nummer tillgängliga genom vanliga internationella uppringningskoder.
-

↓ 2002/22/EG skäl 38

~~Tillgång för slutanvändare till alla nummerresurser i gemenskapen är en nödvändig förutsättning för den inre marknaden. Detta bör innebära gratisnummer, betalsamtal samt andra icke-geografiska nummer, utom där den uppringda abonnenten av kommersiella skäl har valt att begränsa tillgången för uppringande från vissa geografiska områden. Olika taxor~~

~~kan tillämpas för personer som ringer från utlandet till den berörda medlemsstaten och personer som ringer från en plats inom den medlemsstaten.~~

↓ ny

- (229) För att fullborda den inre marknaden för elektronisk kommunikation är det nödvändigt att undanröja hindren för slutanvändarnas tillgång till elektroniska kommunikationstjänster inom unionen. Leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten bör inte avslå eller begränsa tillträde eller diskriminera slutanvändare på grundval av deras nationalitet eller den medlemsstat där de har sin hemvist. Åtskillnad bör emellertid vara möjlig på grundval av objektiva motiverade skillnader i kostnader och risker, som kan gå utöver de åtgärder som föreskrivs i förordning nr 531/2012 när det gäller missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet.
- (230) Skillnader i genomförande av reglerna för skydd av slutanvändare har skapat stora hinder på den inre marknaden som påverkar både leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster och slutanvändare. Dessa hinder bör minskas genom tillämpning av samma bestämmelser som garanterar en hög gemensam skyddsnivå i hela unionen. En kalibrerad fullständig harmonisering av slutanvändarnas rättigheter som omfattas av detta direktiv bör leda till en betydligt större rättslig säkerhet både för slutanvändare och leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster, och bör avsevärt minska inträdeshinder och onödig börda när det gäller efterlevnad till följd av fragmenteringen av bestämmelserna. Fullständig harmonisering bidrar till att övervinna hinder för den inre marknaden till följd av sådana nationella slutanvändarbestämmelser som samtidigt skyddar nationella leverantörer mot konkurrens från andra medlemsstater. I syfte att uppnå en hög gemensam skyddsnivå bör flera slutanvändarbestämmelser rimligen kunna förstärkas i detta direktiv mot bakgrund av bästa praxis i medlemsstaterna. Fullständig harmonisering av deras rättigheter ökar slutanvändarnas förtroende för den inre marknaden eftersom de åtnjuter ett lika gott skydd vid användning av elektroniska kommunikationstjänster, inte bara i den egna medlemsstaten utan också när de bor, arbetar eller reser i andra medlemsstater. Medlemsstaterna bör bibehålla möjligheten att ha en högre nivå på skyddet av slutanvändarna om ett uttryckligt undantag föreskrivs i detta direktiv, samt att agera på områden som inte omfattas av detta direktiv.

↓ 2002/22/EG skäl 30 (anpassad)

- (231) Avtal är ett viktigt instrument för ☒ slutanvändare ☒ användare och konsumenter för att säkerställa ~~en lägsta nivå av~~ öppenhet i informationen och rättssäkerhet. De flesta tjänsteleverantörer i en konkurrensutsatt miljö kommer att ingå avtal med sina kunder av kommersiella skäl. Förutom bestämmelserna i detta direktiv är kraven i den gällande ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ om konsumentskydd i samband med avtal, särskilt ~~rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal⁷³ och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EC av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal⁷⁴~~

⁷³ ~~EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.~~

⁷⁴ ~~EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.~~

Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU om konsumenträttigheter⁷⁵ och rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, tillämpliga på konsumenttransaktioner avseende elektroniska ☒ kommunikationsnät ☒ nät och ☒ kommunikationstjänster ☒ tjänster. Framför allt bör konsumenterna åtnjuta en lägsta rättssäkerhetsnivå i sina avtalsförhållanden med direkta leverantörer av telefonitjänster genom att avtalsvillkoren, tjänstens kvalitet, villkoren för uppsägning av avtalet och tjänstens upphörande, kompensationsåtgärder och tvistlösning anges i avtalet. När andra tjänsteleverantörer än direkta leverantörer av telefonitjänster ingår avtal med en konsument bör samma slags upplysningar ingå även i sådana avtal. Åtgärder för att garantera öppenhet när det gäller priser, taxor och villkor kommer att öka konsumenternas möjligheter att optimera sina val och därmed att till fullo dra nytta av konkurrensen.

↓ 2009/136/EG skäl 21 (anpassad)
⇒ ny

- (232) Bestämmelserna om avtal ☒ i detta direktiv ☒ ⇒ bör gälla oavsett hur stort belopp som ska betalas av kunden. ☒ De ☒ bör inte gälla endast för konsumenter utan även för ~~andra slutanvändare, främst~~ mikroföretag och små ~~och medelstora~~ företag ☒ enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG, ☒ ~~som kan föredra ett avtal som är anpassat efter konsumenternas behov~~ ⇒ vars förhandlingsposition är jämförbar med konsumenternas förhandlingsposition och som därför bör omfattas av samma skyddsnivå ☒. ~~För att undvika onödiga administrativa bördor för leverantörerna och en komplicerad definition av små och medelstora företag~~ ☒ Bestämmelserna om avtal ☒ , även de som ingår i direktiv 2011/83/EU om konsumenträttigheter, ☒ bör ~~inte~~ tillämpas automatiskt på dessa ☒ företag ☒ ~~andra slutanvändare, utan endast om de begär detta~~ ⇒ såvida de inte föredrar att förhandla fram individualiserade avtalsvillkor med leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster ☒. ⇒ Till skillnad från mikroföretag och små företag har stora företag vanligtvis en starkare förhandlingsposition och är därför inte beroende av samma krav på information i samband med avtal som konsumenterna. Andra bestämmelser, t.ex. om nummerportabilitet, som är viktiga också för större företag bör fortsätta att gälla för alla slutanvändare. ☒ ~~Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att förbättra de små och medelstora företagens kännedom om denna möjlighet.~~

↓ ny

- (233) Särdragen hos sektorn för elektronisk kommunikation kräver, utöver övergripande avtalsregler, ett begränsat antal ytterligare bestämmelser för skydd av slutanvändare. Slut användarna bör bl.a. informeras om eventuella nivåer på de erbjudna tjänsternas kvalitet, om villkoren för reklam erbjudanden och uppsägning av avtal, om tillämpliga taxplaner och taxor för tjänster som omfattas av särskilda prisvillkor. Denna information är relevant för de flesta allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, men inte för nummeroberoende interpersonella

⁷⁵

Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

kommunikationstjänster. För att göra det möjligt för slutanvändarna att göra välgrundade val är det viktigt att den nödvändiga relevanta informationen ges innan avtalet ingås och på ett klart och begripligt språk. Av samma skäl bör leverantörerna presentera en sammanfattning av de viktigaste avtalsvillkoren. I syfte att underlätta jämförbarheten och minska kostnaderna för efterlevnad bör Berec utarbeta en mall för sådana avtalssammanfattningar.

- (234) Efter antagandet av förordning (EU) nr 2015/2120 har bestämmelserna i detta direktiv avseende information om villkor som begränsar tillgången till och/eller användningen av tjänster och tillämpningar och vad gäller trafikutformning blivit föråldrade och bör upphävas.

↓ 2009/136/EG skäl 24
⇒ ny

- (235) När det gäller terminalutrustning bör kundavtalet innehålla information om de begränsningar som leverantören kan ha lagt på kundens användning av sådan utrustning, till exempel i form av SIM-låst mobilutrustning, om sådana begränsningar inte är förbjudna i den nationella lagstiftningen, och om eventuella avgifter som ska betalas när avtalet löper ut, vare sig detta sker den överenskomna sista tillämpningsdagen eller tidigare, inklusive eventuella kostnader som tas ut för att behålla utrustningen. ⇒ Eventuella avgifter vid tidig uppsägning för terminalutrustning och andra kampanjfordelar bör beräknas på grundval av gängse avskrivningsmetoder respektive tidsproportionellt. ⇐

↓ 2009/136/EG skäl 25 (anpassad)
⇒ ny

- (236) ~~Kund~~ Avtalet bör, ~~också~~ utan att ~~☒~~ det påverkar den materiella ~~☒~~ införa någon skyldigheten för leverantören ⇒ som avser säkerhet enligt detta direktiv ⇐ ~~att vidta åtgärder som går utöver dem som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen~~, innehålla närmare uppgifter om vilka slags åtgärder som leverantören ~~eventuellt~~ kan vidta vid ~~☒~~ säkerhetsincidenter ~~☒~~ eller integritetsincidenter, hot eller utsatta lägen.

↓ 2009/136/EG skäl 32 (anpassad)
⇒ ny

- (237) Att ha tillgång till öppen, aktuell och jämförbar information om erbjudanden och tjänster är av avgörande betydelse för konsumenterna på konkurrensutsatta marknader med flera tjänsteleverantörer. Slut användare ~~och konsumenterna av elektroniska kommunikationstjänster~~ bör enkelt kunna jämföra priser för olika tjänster som erbjuds på marknaden på grundval av information som offentliggjorts i lättillgänglig form. För att dessa enkelt ska kunna jämföra priser ⇒ och tjänster ⇐ bör de nationella regleringsmyndigheterna få rätt att kräva företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller ⇒ andra elektroniska kommunikationstjänster ⇐ ~~tjänster~~ ⇒ än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster ⇐ på bättre insyn när det gäller information (inbegripet om taxor, ⇒ tjänsternas kvalitet, restriktioner som gäller användningen av terminalutrustning, ⇐ ~~konsumtionsmönster~~ och annan relevant statistik). ⇒ I alla dessa krav bör vederbörlig hänsyn tas till särdragen hos dessa nät eller tjänster. ⇐ ☒ De bör också ☒ ~~och~~ säkerställa att tredje part har rätt att kostnadsfritt använda offentligt tillgänglig information som offentliggörs av dessa

företag ⇨, i syfte att tillhandahålla jämförelseverktyg ⇩. De nationella regleringsmyndigheterna bör även kunna tillhandahålla prisguider, särskilt i de fall där marknaden inte har tillhandahållit sådana kostnadsfritt eller till ett rimligt pris. Företag bör inte ha rätt till någon ersättning vid denna användning av information som redan har offentliggjorts och därmed blivit offentlig. Dessutom bör slutanvändare och konsumenter informeras ordentligt om priset eller den typ av tjänst som erbjuds innan de köper en tjänst, särskilt om ett gratisnummer innebär några extra kostnader. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna kräva att sådan information generellt tillhandahålls och att den, för vissa typer av tjänster som fastställs av dessa regleringsmyndigheter, tillhandahålls omedelbart innan samtalet kopplas om annat inte föreskrivs i nationell lagstiftning. De nationella regleringsmyndigheterna bör, när de fastställer vilka samtalskategorier som kräver prisuppgifter före kopplingen, ta vederbörlig hänsyn till tjänstens art, de tillämpliga prisvillkoren och huruvida tjänsten tillhandahålls av en leverantör som inte är en leverantör av elektroniska kommunikationstjänster. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/31/EG (direktivet om elektronisk handel), bör företag också, om medlemsstaterna kräver detta, tillhandahålla abonnenterna information av allmänintresse som utarbetats av de berörda offentliga myndigheterna, bland annat om de vanligaste överträdelserna och de rättsliga följderna av dessa.

↓ ny

- (238) Slut användarna är ofta inte medvetna om kostnaderna för sitt konsumtionsbeteende eller har svårt att uppskatta arbetstiden eller datakonsumtion vid användning av elektroniska kommunikationstjänster. I syfte att öka transparensen och göra det möjligt för slut användare att bättre kontrollera sin kommunikationsbudget är det viktigt att ge dem tillgång till resurser som gör det möjligt för dem att följa sin förbrukning i god tid.
- (239) Oberoende jämförelseverktyg, t.ex. webbplatser, är ett effektivt sätt för slut användare att bedöma fördelarna med olika leverantörer av andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, och att få opartisk information, särskilt genom att jämföra priser, tariffer och kvalitetsparametrar på ett enda ställe. Sådana verktyg bör syfta till att tillhandahålla information som är både tydlig och koncis och heltäckande och omfattande. För att ge en representativ översikt och täcka en betydande del av marknaden bör de också syfta till att omfatta så många olika sorters erbjudanden som möjligt. Den information som ges om dessa verktyg bör vara tillförlitlig, objektiv och transparent. Slut användare bör informeras om tillgången till sådana verktyg. Medlemsstaterna bör säkerställa att slut användarna har fri tillgång till minst ett sådant verktyg inom sina respektive territorier.
- (240) Oberoende jämförelseverktyg bör vara operativt oberoende av leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. De kan användas av privata företag, eller av behöriga myndigheter eller på deras vägnar, men de bör användas i enlighet med specificerade kvalitetskriterier inbegripet kravet att de bör tillhandahålla uppgifter om deras ägare och korrekt och aktuell information, ange tidpunkten för den senaste uppdateringen, ange tydliga och objektiva kriterier som jämförelserna kommer att grundas på samt omfatta ett brett urval av erbjudanden av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster som täcker en betydande del av marknaden. Medlemsstaterna bör kunna bestämma hur ofta jämförelseverktyg måste granska och

uppdatera den information som de tillhandahåller slutanvändare, med hänsyn till hur ofta leverantörer av andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster vanligtvis uppdaterar sin information om taxor och kvalitet. Om det bara finns ett verktyg i en medlemsstat och det verktyget slutar att fungera eller inte längre uppfyller kvalitetskriterierna bör medlemsstaten säkerställa att slutanvändarna inom rimlig tid får tillgång till ett annat jämförelseverktyg på nationell nivå.

↓ 2009/136/EG skäl 26 (anpassad)

⇒ ny

- (241) För att hantera frågor av allmänintresse som rör användningen av ⇒ allmänt tillgängliga elektroniska ⇐ kommunikationstjänster, och uppmuntra till skydd av andra personers fri- och rättigheter, bör de ~~relevanta nationella~~ ⇒ behöriga ⇐ myndigheterna, med hjälp av leverantörerna, kunna utarbeta och sprida information av allmänintresse om användningen av dessa tjänster. Denna kan innehålla information av allmänintresse ⇒ om de vanligaste överträdelseerna och de rättsliga följderna av dessa, till exempel ⇐ om intrång i upphovsrätten, annan olaglig användning och spridning av skadligt innehåll, samt råd och sätt att skydda sig mot risker när det gäller den personliga säkerheten, som t.ex. kan orsakas av utlämnande av information om personen under särskilda omständigheter, integriteten och personuppgifter samt tillgången till lättanvänd och konfigurerbar programvara eller programvarualternativ som gör det möjligt att skydda barn eller utsatta personer. Informationen skulle kunna samordnas genom det samarbetsförfarande som fastställs i ~~artikel 33.3 i~~ ☒ detta ☒ direktiv ~~2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)~~. Sådan information av allmänintresse bör uppdateras vid behov och presenteras i lättbegripliga ~~tryckta och elektroniska~~ format, som fastställts av varje medlemsstat, och på nationella myndigheters webbplatser. Nationella regleringsmyndigheter bör kunna kräva att leverantörerna sprider denna standardiserade information till alla sina kunder på ett sätt som de nationella regleringsmyndigheterna anser lämpligt. ~~Denna information bör också ingå i avtalen när medlemsstaterna kräver detta.~~ Informationsspridningen bör dock inte leda till orimliga bördor för företagen. Medlemsstaterna bör begära att företagen sprider informationen med hjälp av de metoder som företagen använder för att kommunicera med ~~abbonenterna~~ ⇒ slutanvändarna ⇐ inom sin normala affärsverksamhet.

↓ 2009/136/EG skäl 31 (anpassad)

- (242) Om det saknas tillämpliga bestämmelser i ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ bör innehåll, tillämpningar och tjänster betraktas som lagliga eller skadliga i enlighet med nationell materiell rätt och processrätt. Det är medlemsstaterna och inte tillhandahållarna av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster som på vederbörligt sätt bör avgöra huruvida innehållet, tillämpningarna eller tjänsterna är antingen lagliga eller skadliga. ~~Ramdirektivet~~ ☒ Detta direktiv ☒ och ☒ direktivet om integritet och elektronisk kommunikation 2002/58/EC ☒ ~~särskilt direktivet~~ påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden

(direktivet om elektronisk handel)⁷⁶, som bland annat innehåller en bestämmelse om ”enbart vidarebefordran” för förmedlande tjänsteleverantörer, enligt definitionen i det direktivet.

↓ 2002/22/EG skäl 31 (anpassad)
⇒ ny

(243) ~~Slutanvändare bör ha tillgång till allmänt tillgänglig information om kommunikationstjänster. Medlemsstaterna bör kunna kontrollera kvaliteten på de tjänster som erbjuds på deras respektive territorium.~~ De nationella regleringsmyndigheterna bör ~~ha möjlighet att systematiskt~~ ☒ bemyndigas att övervaka kvaliteten på tjänsterna ☒ ☒ och ☒ att systematiskt samla in information om kvaliteten på tjänsterna ☒, inbegripet information som avser tillhandahållandet av tjänster till slutanvändare med funktionshinder. ☒ ☒ Denna information bör samlas in ☒ på grundval av kriterier som tillåter en jämförelse mellan tjänsteleverantörer och mellan medlemsstater. Företag som tillhandahåller ☒ elektroniska ☒ kommunikationstjänster i en konkurrensutsatt miljö kommer sannolikt av kommersiella skäl göra lämplig och uppdaterad information om sina tjänster allmänt tillgänglig. De nationella regleringsmyndigheterna bör ändå kunna kräva att sådan information offentliggörs om det kan påvisas att sådan information inte är faktiskt tillgänglig för allmänheten. ⇒ De nationella regleringsmyndigheterna bör också ange de mätmetoder som ska tillämpas av tjänsteleverantörerna för att förbättra de lämnade uppgifternas jämförbarhet. För att underlätta jämförelser inom unionen och för att minska efterlevnadskostnaderna bör Berec anta riktlinjer om relevanta parametrar för tjänstekvalitet, som de nationella regleringsmyndigheterna bör ta största hänsyn till. ⇐

↓ 2009/136/EG skäl 47 (anpassad)
⇒ ny

(244) För att utnyttja den konkurrenskraftiga miljön bör konsumenter kunna göra välinformerade val och byta leverantör när ☒ det ligger i deras bästa intresse ☒ ~~de vill~~. Det är mycket viktigt att säkerställa att konsumenterna ~~kan~~ ☒ har möjlighet ☒ att göra detta utan att hindras av juridiska, tekniska eller praktiska hinder, inklusive avtalsvillkor, förfaranden, avgifter etc. Detta ~~undantar dock inte möjligheten~~ ☒ hindrar dock inte ☒ ~~införa~~ ☒ företagen från att fastställa ☒ rimliga minimiperioder för avtal ⇒ på högst 24 månader ⇐ i konsumentkontrakt. ⇒ Medlemsstaterna bör dock ha möjlighet att fastställa en kortare varaktighet med hänsyn till nationella förhållanden, exempelvis konkurrensnivåer och nätinvesteringarnas stabilitet. Oberoende av avtalet om elektroniska kommunikationstjänster kan det hända att konsumenterna föredrar och drar nytta av en längre återbetalningsperiod för fysiska förbindelser. Sådana konsumentåtaganden kan vara en viktig faktor för att underlätta utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet fram till eller mycket nära slutanvändarnas lokaler, bland annat genom aggregering av efterfrågan för system som gör det möjligt för investerare att minska riskerna med ett första införande. Konsumenternas rätt att byta leverantör av elektroniska kommunikationstjänster, enligt vad som föreskrivs i detta direktiv, bör inte inskränkas av sådana återbetalningsperioder i avtal om fysiska förbindelser. ⇐

⁷⁶ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

~~Att kunna portera numret är centralt när det gäller att förenkla konsumenternas val och konkurrensen på marknaderna för elektroniska kommunikationstjänster och denna tjänst bör genomföras med minsta möjliga dröjsmål så att numret aktiveras inom en arbetsdag och så att användaren inte drabbas av att tjänsten ligger nere i mer än en arbetsdag. De behöriga nationella myndigheterna får föreskriva den globala processen för att portera nummer, med hänsyn till nationella bestämmelser om avtal och den tekniska utvecklingen. Erfarenheten i vissa medlemsstater har visat att det finns en risk för att det kan ske byten av leverantör utan konsumenternas samtycke. Denna fråga bör främst hanteras av de brottsbekämpande myndigheterna, men medlemsstaterna bör när det gäller portering av nummer kunna föreskriva de proportionerliga minimiåtgärder som är nödvändiga för att minimera riskerna och för att se till att konsumenterna åtnjuter skydd under hela porteringsförfarandet, bland annat genom att införa lämpliga påföljder, utan att göra processen mindre attraktiv för konsumenterna.~~

↓ ny

- (245) Konsumenterna bör ha möjlighet att säga upp avtalet utan kostnad även vid automatisk förlängning efter utgången av den inledande avtalsperioden.
- (246) Alla eventuella ändringar i de avtalsvillkor som ålagts av leverantörer av andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, till nackdel för slutanvändarna, t.ex. avseende avgifter, taxor, datavolymbegränsningar, datahastigheter, täckning eller behandling av personuppgifter, bör anses ge upphov till en rättighet för slutanvändarna att säga upp avtalet utan kostnader, även om de är kombinerade med vissa positiva förändringar.
- (247) Möjligheten att byta leverantör är en grundläggande förutsättning för effektiv konkurrens i en konkurrensutsatt miljö. Tillgången till öppen och exakt information i rätt tid om leverantörsbyten bör öka slutanvändarnas förtroende för sådana byten och göra dem mer villiga att aktivt medverka i konkurrensprocessen. Tjänsteleverantörer bör säkerställa kontinuitet i tjänsterna så att slutanvändarna kan byta leverantör utan att hindras av risken för ett avbrott i tjänsten.

↓ 2002/22/EG skäl 40 (anpassad)
⇒ ny

- (248) Nummerportabilitet är viktig för att underlätta konsumentens val och effektiv konkurrens ~~i en på konkurrensutsatta miljö på telekommunikationsområdet~~ ⇒ elektroniska kommunikationsmarknader. ~~⇒ så att~~ slutanvändare bör på begäran kunna behålla sina telefonnummer på det allmänna telefonnätet oberoende av vilken ~~vilket~~ organisation ~~☒~~ företag ~~☒~~ som tillhandahåller tjänsten. Nummerportabilitet mellan anslutningar till det allmänna telefonnätet vid fasta och icke fasta anslutningspunkter omfattas inte av detta direktiv. Medlemsstaterna får emellertid tillämpa bestämmelser om nummerportabilitet mellan nät som tillhandahåller tjänster via en fast anslutningspunkt och mobilnät.

↓ 2002/22/EG skäl 41

- (249) Betydelsen av nummerportabilitet ökar avsevärt när öppen information om taxor finns, både för slutanvändare som behåller sitt nummer och för slutanvändare som ringer upp dem som har behållit sitt nummer. De nationella regleringsmyndigheterna bör där så är

möjligt, underlätta lämplig öppenhet om taxor som en del i genomförandet av nummerportabilitet.

↓ 2002/22/EG skäl 42

- (250) När de nationella regleringsmyndigheterna säkerställer att man följer kostnadsorienteringsprincipen vid prissättningen för samtrafik i samband med tillhandahållande av nummerportabilitet, får de även beakta de priser som erbjuds på jämförbara marknader.

↓ 2009/136/EG skäl 47 (anpassad)
⇒ ny

- (251) ~~För att utnyttja den konkurrenskraftiga miljön bör konsumenter kunna göra välinformerade val och byta leverantör när de vill. Det är mycket viktigt att säkerställa att konsumenterna kan göra detta utan att hindras av juridiska, tekniska eller praktiska hinder, inklusive avtalsvillkor, förfaranden, avgifter etc. Detta undantar dock inte möjligheten att införa rimliga minimiperioder för avtal i konsumentkontrakt. Att kunna portera numret är centralt när det gäller att förenkla konsumenternas val och konkurrensen på marknaderna för elektroniska kommunikationstjänster och denna tjänst bör genomföras med minsta möjliga dröjsmål så att numret aktiveras inom en arbetsdag och så att användaren inte drabbas av att tjänsten ligger nere i mer än en arbetsdag. ☒ I syfte att underlätta en gemensam kontaktpunkt som möjliggör en smidig övergång för slutanvändare, bör bytesprocessen ledas av den mottagande leverantören av elektronisk kommunikation till allmänheten. ☒ De behöriga nationella~~ ⇒ regleringsmyndigheterna ⇐ ~~myndigheterna~~ får föreskriva den globala processen för att portera nummer, med hänsyn till nationella bestämmelser om avtal och den tekniska utvecklingen. Erfarenheten i vissa medlemsstater har visat att det finns en risk för att det kan ske byten av leverantör utan konsumenternas samtycke. Denna fråga bör främst hanteras av de brottsbekämpande myndigheterna, men medlemsstaterna bör när det gäller portering av nummer kunna föreskriva de proportionerliga minimiåtgärder som är nödvändiga för att minimera riskerna och för att se till att konsumenterna åtnjuter skydd under hela porteringsförfarandet, bland annat genom att införa lämpliga påföljder, utan att göra processen mindre attraktiv för konsumenterna.

↓ ny

- (252) Paket som består av andra tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, och andra tjänster som t.ex. linjära sändningstjänster, eller varor som t.ex. enheter, har blivit allt vanligare och är en viktig konkurrensfaktor. Även om de ofta medför fördelar för slutanvändarna kan de göra ett byte svårare eller dyrare och öka risken för ”inlåsning” i ett avtal. Om olika avtalsbestämmelser för uppsägning av avtal och leverantörsbyte gäller för de olika tjänsterna, och för avtalsmässiga åtaganden avseende förvärv av produkter som ingår i ett paket, är konsumenterna effektivt förhindrade att utöva sina rättigheter enligt detta direktiv att byta till konkurrenskraftiga erbjudanden för hela eller delar av paketet. Bestämmelserna i detta direktiv i fråga om avtal, transparens, löptider för avtal och uppsägning av avtal och leverantörsbyte bör därför tillämpas på alla delar av sådana paket, såvida inte andra regler för icke-elektroniska kommunikationsinslag i

paketet är mer förmånliga för konsumenterna. Andra avtalsrelaterade frågor, som de rättsmedel som är tillämpliga i fall av bristande överensstämmelse med avtalet, bör omfattas av de regler som är tillämpliga på respektive beståndsdel i paketet, exempelvis av reglerna för avtal om försäljning av varor eller tillhandahållande av digitalt innehåll. Av samma skäl bör konsumenterna inte vara låsta vid en leverantör genom en avtalsmässig faktisk förlängning av den ursprungliga avtalsperioden.

↓ 2009/136/EG skäl 23 (anpassad)
⇒ ny

- (253) Leverantörer av elektroniska ⇒ nummerbaserade interpersonella ⇒ kommunikationstjänster som tillåter uppringning ⇒ har en skyldighet att ge tillgång till larmtjänster via nödkommunikation. ⇒ I undantagsfall, dvs. på grund av bristande teknisk genomförbarhet, kanske de inte kan ge tillgång till larmtjänster eller information om varifrån samtalet kommer, eller ingetdera. I sådana fall bör de informera sina kunder ordentligt om detta i avtalet. ⇒ ~~bör säkerställa att deras kunder är tillräckligt informerade om huruvida de har tillträde eller inte till larmtjänster, samt om eventuella begränsningar av tjänsten (t.ex. begränsningar i tillhandahållandet av information om varifrån samtalet kommer eller dirigeringsavtal).~~ Sådana leverantörer bör ~~också~~ förse sina kunder med tydlig och klar information i det inledande avtalet och ⇒ uppdatera den ⇒ vid eventuella ändringar av ~~tillträdesbestämmelserna~~ ⇒ bestämmelserna om tillträde till larmtjänster ⇒ , t.ex. när det gäller ☒ fakturor ☒ faktureringen till kunderna. Denna information bör innehålla uppgifter om eventuella begränsningar av den geografiska täckningen, med utgångspunkt i de planerade tekniska driftsparametrarna för ⇒ kommunikationstjänsten ⇒ ~~tjänsten~~ och den tillgängliga infrastrukturen. Om tjänsten inte tillhandahålls över ~~ett en kopplat telenät~~ ⇒ anslutning som är avsedd att tillhandahålla en tjänst av en viss kvalitet ⇒ , bör informationen även innehålla uppgifter om i vilken utsträckning tillgången och informationen om varifrån samtalet kommer är tillförlitlig i jämförelse med en tjänst som tillhandahålls över ~~ett en~~ ☒ sådan ☒ ~~kopplat telenät~~ ⇒ anslutning ⇒ , med beaktande av den aktuella tekniken och de gällande kvalitetsstandarderna samt de parametrar för tjänsternas kvalitet som anges i ☒ detta ☒ direktiv ~~2002/22/EC (direktivet om samhällsomfattande tjänster).~~

↓ 2009/140/EG skäl 22 (anpassad)

- (254) I enlighet med målen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, bör i regelverket säkerställas att samtliga användare, inklusive slutanvändare med funktionshinder, äldre användare och användare med särskilda sociala behov, enkelt får tillträde till högkvalitativa och prismässigt överkomliga tjänster. I förklaring 22 som fogas till slutakten till Amsterdamfördraget anges att ~~gemenskapens~~ ☒ unionens ☒ institutioner ska beakta behoven hos personer med funktionshinder när åtgärder utarbetas enligt artikel ~~95 i fördraget~~ ☒ 114 i EUF-fördraget ☒ .

↓ ny

- (255) Slutanvändarna bör ha tillgång till larmtjänster via nödkommunikation avgiftsfritt och utan att behöva använda betalningsmedel, från varje enhet som möjliggör

nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster, inbegripet när de använder roamingtjänster i en medlemsstat. Nödkommunikation är kommunikationsmedel, som omfattar inte bara röstkommunikation utan också sms, meddelandehantering, video eller andra typer av kommunikation, som kan användas i en medlemsstat för tillträde till larmtjänster. Nödkommunikation kan utlösas på uppdrag av en person av det fordonsbaserade e-callsystemet enligt Europaparlamentets och rådet förordning 2015/758/EU⁷⁷.

- (256) Medlemsstaterna bör säkerställa att företag som tillhandahåller slutanvändare nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster tillhandahåller tillförlitligt och korrekt tillträde till larmtjänster, med hänsyn tagen till nationella specifikationer och kriterier. Om den nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänsten inte tillhandahålls via en förbindelse som är avsedd att tillhandahålla en viss tjänstekvalitet, kan det hända att tjänsteleverantören inte kan säkerställa att larmsamtal som går via deras tjänst överförs till den lämpligaste larmcentralen med samma tillförlitlighet. För sådana nätoberoende företag, dvs. företag som inte är integrerade med en leverantör av allmänna kommunikationsnät, är det kanske inte möjligt att tillhandahålla lokaliseringssuppgifter. Medlemsstaterna bör säkerställa att standarder som garanterar korrekt och tillförlitlig dirigering och koppling till larmtjänster införs så snart som möjligt för att ge nätoberoende leverantörer av nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster möjlighet att uppfylla de skyldigheter som gäller tillträde till larmtjänster och lokaliseringssuppgifter på en nivå som är jämförbar med vad som krävs av övriga leverantörer av sådana kommunikationstjänster.

↓ 2002/22/EG skäl 36 (anpassad)

~~Det är viktigt att användare kan ringa det gemensamma europeiska larmnumret 112 och alla övriga nationella larmnummer avgiftsfritt från alla telefoner, inbegripet telefonautomater, utan att behöva använda betalningsmedel. Medlemsstaterna bör redan ha vidtagit de nödvändiga organisatoriska förberedelser som bäst passar den nationella organisationen av larmsystemen för att säkerställa att samtal till detta nummer besvaras och behandlas på lämpligt sätt. Den information om varifrån samtalet kommer, som skall göras tillgänglig för larmtjänsterna i den mån det är tekniskt genomförbart, kommer att förbättra nivån för skydd av och säkerhet för användare av 112-tjänster och bistå larmtjänsterna i deras arbete, under förutsättning att förmedlingen av samtal och associerade data till larmtjänsterna säkerställs. Mottagandet och användningen av sådan information bör överensstämma med relevant gemenskapslagstiftning om behandling av personuppgifter. Utvecklingen av informationstekniken går ständigt framåt och kommer successivt att möjliggöra samtidig behandling av flera språk på nätet till en rimlig kostnad. Detta kommer i sin tur att leda till ökad säkerhet för europeiska medborgare som använder larmnumret 112.~~

↓ 2002/22/EG skäl 37 (anpassad)

~~Det är nödvändigt för europeiska medborgare och europeiska företag att de internationella telefonitjänsterna är lättillgängliga. Prefixet 00 har redan införts som standardiserat internationellt prefix inom gemenskapen. Särskilda ordningar om samtal mellan närliggande~~

⁷⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/758/EU om typgodkännandekrav för montering av eCall-system som bygger på 112-tjänsten i fordon och om ändring av direktiv 2007/46/EG (EUT L 123, 19.5.2015, s. 77)

~~orter belägna inom olika medlemsstater kan komma att antas eller förlängas. Internationella teleunionen (ITU) har, i enlighet med ITU:s rekommendation E.164, tilldelat det europeiska nummerutrymmet (ETNS) prefixet 3883. I syfte att säkerställa koppling av samtal till det europeiska nummerutrymmet bör företag som driver allmänna telefonnät säkerställa att samtal som rings upp med hjälp av 3883 direkt eller indirekt kopplas till sådana ETNS-nät som specificeras i tillämpliga ETSI-standarder (Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder). Sådana samtrafiksarrangemang bör regleras av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv)⁷⁸.~~

↓ 2009/136/EG skäl 41

- (257) Medlemsstaterna bör vidta särskilda åtgärder för att säkerställa att larmtjänster, inklusive larmnumret 112, är lika lättillgängliga för slutanvändare med funktionshinder, särskilt döva, hörselskadade, personer med talsvårigheter och dövblinda användare. Detta kan innebära tillhandahållandet av särskild terminalutrustning för hörselskadade användare, textrelätjänster, eller annan speciell utrustning.

↓ 2009/136/EG skäl 39 (anpassad)
⇒ ny

- (258) ~~Slutanvändare bör kunna ringa och ha tillträde till larmtjänster med vilken telefonitjänst som helst där det går att ringa via ett eller flera nummer i den nationella telefonnummerplanen. Medlemsstater som använder andra nationella larmnummer jämsides med 112 kan ålägga företag liknande skyldigheter i fråga om tillträde till de nationella larmnumren. Larmmyndigheter bör kunna hantera och ta emot samtal till larmnumret 112 minst lika effektivt och snabbt som samtal till nationella larmnummer. Det är viktigt att öka medvetenheten om 112 för att förbättra säkerhetsskyddet för medborgare som reser inom EU. Därför bör medborgare, vid resa inom någon medlemsstat, särskilt genom information i internationella bussterminaler, tågstationer, hamnar och flygplatser samt i telefonlistor, telefonkiosker, abonnent- och fakturainformation, informeras om att 112 kan användas som enda larmnummer inom hela gemenskapen ☒ unionen ☒. Ansvaret för detta ligger framför allt på medlemsstaterna, men kommissionen bör fortsätta att stödja och komplettera medlemsstaternas initiativ för att ytterligare öka kännedomen om 112 och med jämna mellanrum utvärdera allmänhetens kännedom om detta larmnummer. Skyldigheten att tillhandahålla information om varifrån samtalet kommer bör stärkas för att öka skyddet för medborgarna. I synnerhet bör företagen tillhandahålla larmtjänsterna information om varifrån samtalet kommer så snart samtalet når tjänsten oberoende av vilken teknik som har använts. För att göra det möjligt att följa den tekniska utvecklingen, inbegripet utvecklingen mot allt bättre information om varifrån samtalet kommer, bör kommissionen vara behörig att vidta tekniska genomförandeåtgärder som kan säkra en effektiv tillgång till 112-tjänster i hela gemenskapen, vilket skulle gagna EU:s medborgare. Dessa åtgärder bör inte påverka det sätt på vilket medlemsstaternas larmtjänster är organiserade.~~

78

Se s. 7 i detta nummer av EGT.

(259) Lokaliseringsuppgifter förbättrar skyddsnivån och säkerheten för slutanvändarna och hjälper larmtjänsten i dess arbete, under förutsättning att förmedlingen av nödkommunikationsdata och därtill hörande data till larmtjänsten garanteras genom det nationella systemet för larmcentraler. Mottagandet och användningen av lokaliseringssuppgifter bör överensstämma med relevant unionslagstiftning om behandling av personuppgifter. Företag som tillhandahåller nätbaserad lokalisering bör göra lokaliseringssuppgifter tillgängliga för larmtjänster så snart samtalet når den tjänsten, oberoende av vilken teknik som används. Lokaliseringsteknik som baserar sig på telefonapparater har dock visat sig vara betydligt mer exakt och kostnadseffektiv tack vare tillgången på uppgifter som tillhandahålls av Egnos och satellitnavigeringssystemet Galileo och andra globala satellitnavigeringssystem och wifi-data. Lokaliseringsuppgifter som fås från telefonapparater bör därför komplettera nätbaserade lokaliseringssuppgifter även om lokaliseringssuppgifter som fås från telefonapparater kanske blir tillgängliga först efter det att nödkommunikationen har inrättats. Medlemsstaterna bör säkerställa att larmcentralerna kan samla in och hantera de lokaliseringssuppgifter som finns tillgängliga. Fastställandet och överföringen av lokaliseringssuppgifter bör vara kostnadsfritt för både slutanvändaren och den myndighet som ansvarar för nödkommunikation, oavsett hur denna har inrättats, till exempel via telefonapparaten eller via nätverket, och oberoende av överföringssätt, till exempel via röstkommunikation, sms eller internetprotokollbaserat.

(260) För att kunna hålla jämna steg med den tekniska utvecklingen när det gäller exakt information om varifrån samtalet kommer, likvärdigt tillträde för slutanvändare med funktionshinder och dirigering av samtalet till den lämpligaste larmcentralen, bör kommissionen ges befogenhet att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa kompatibilitet, interoperabilitet, kvalitet och kontinuitet för nödkommunikation i unionen. Dessa åtgärder kan bestå av funktionella bestämmelser som anger den roll som spelas av olika parter i kommunikationskedjan, t.ex. leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster, operatörer av elektroniska kommunikationsnät och larmcentraler samt tekniska bestämmelser som anger de tekniska metoderna för att följa de funktionella bestämmelserna. Dessa åtgärder bör inte påverka det sätt på vilket medlemsstaternas larmtjänster är organiserade.

(261) För att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder kan utnyttja den konkurrens och det urval av tjänsteleverantörer som majoriteten av slutanvändare drar fördel av bör de behöriga nationella myndigheterna, när så är lämpligt och med hänsyn till de nationella förhållandena, specificera konsumentskydds krav ⇒ för slutanvändare med funktionshinder ⇐ som måste uppfyllas av företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. Dessa krav kan bland annat omfatta att företagen ska se till att slutanvändare med funktionshinder kan utnyttja deras tjänster på samma villkor, inbegripet priser, ~~och~~ tariffer ⇒ och kvalitet ⇐, som de som erbjuds deras övriga slutanvändare, och att ta ut likvärdiga priser för deras tjänster, oberoende av eventuella extra kostnader ☒ för dessa företag ☒ . Övriga krav kan hänföra sig till grossistarrangemangen mellan företag. ⇒ För att undvika att

tjänsteleverantörer åläggs en orimlig börda bör de nationella regleringsmyndigheterna kontrollera om syftena lika tillgång och valmöjligheter faktiskt kan uppnås utan sådana åtgärder. ⇐

↓ ny

- (262) Utöver de rimliga åtgärder för användare med funktionshinder som föreskrivs i detta direktiv, föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv xxx/YYYY/EU om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar vad gäller tillgänglighetskrav för produkter och tjänster flera obligatoriska krav för harmonisering av ett antal tillgänglighetskriterier för funktionshindrade användare av elektroniska kommunikationstjänster och tillhörande terminalutrustning. Motsvarande krav i detta direktiv som krävde att medlemsstaterna skulle främja tillgången på terminalutrustning för användare med funktionshinder har därför blivit föråldrat och bör upphävas.

↓ 2002/22/EG skäl 35 (anpassad)
⇒ ny

- (263) ☒ Effektiv konkurrens har utvecklats när det gäller ☒ ~~tillhandahållandet av nummerupplysningstjänster och abonnentförteckningar~~ ☒ bland annat enligt artikel 5 i kommissionens direktiv 2002/77/EG⁷⁹ ☒. ~~är redan öppet för konkurrens. Bestämmelserna i detta direktiv kompletterar bestämmelserna i direktiv 97/66/EG genom att abonnenterna ges rätten att få sina personuppgifter införda i en tryckt eller elektronisk abonnentförteckning~~ ☒ För att upprätthålla denna effektiva konkurrens ☒ bör ~~alla~~ tjänsteleverantörer som tilldelar sina ☒ slutanvändare ☒ ~~abbonenter~~ telefonnummer ~~är~~ ☒ fortsätta att vara ☒ skyldiga att tillhandahålla relevant information på ett skäligt, kostnadsorienterat och icke-diskriminerande sätt.

↓ ny

- (264) Slut användarna bör informeras om sin rätt att bestämma huruvida de vill ingå i en abonnentförteckning. Leverantörer av nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster bör respektera slut användarnas beslut när uppgifter görs tillgängliga för leverantörer av katalogtjänster. Artikel 12 i direktiv 2002/58/EG säkerställer slut användarnas rätt till integritet när det gäller införandet av deras personliga uppgifter i en allmän abonnentförteckning.

↓ 2002/22/EG skäl 32 (anpassad)

- (265) Slut användare bör kunna garanteras driftskompatibilitet för all utrustning som säljs inom ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ för mottagning av digital television. Medlemsstaterna bör kunna kräva en lägsta nivå av harmoniserade standarder när det gäller sådan utrustning. Sådana standarder kan komma att anpassas mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen.

⁷⁹

Kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 249, 17.9.2002, s. 21).

- (266) Konsumenterna bör ges möjlighet att uppnå största möjliga anslutning till digitala televisionsapparater. Driftskompatibilitet är ett begrepp som gradvis förändras på dynamiska marknader. Standardiseringsorganen bör göra sitt yttersta för att säkerställa att lämpliga standarder utvecklas i takt med den aktuella tekniken. Det är även viktigt att säkerställa att ⇒ digitala ⇐ televisionsapparater är utrustade med kontaktdon som kan överföra alla nödvändiga delar av den digitala signalen, inbegripet ljud- och videoströmmar, information om villkorad tillgång, tjänster, gränssnittet för tillämpningsprogram (API) och kopieringsskydd. Genom detta direktiv ☒ bör ☒ därför säkerställas att ~~funktionaliteten hos~~ ⇒ som har samband med och/eller genomförs i kopplingsanordningar ⇐ ~~hos det öppna gränssnittet för digitala televisionsapparater~~ inte begränsas av nätoperatörer, tjänsteleverantörer eller tillverkare av utrustning och även fortsättningsvis utvecklas i linje med den tekniska utvecklingen. En gemensam standard för återgivning och presentation av ~~digitala interaktiva~~ ⇒ anslutna ⇐ televisionstjänster bör införas genom en marknadsstyrd mekanism, eftersom det skulle vara till fördel för konsumenterna. För att främja denna utveckling får medlemsstaterna och kommissionen ta policyinitiativ som överensstämmer med fördraget.

- (267) ~~Nummerupplysningstjänster bör tillhandahållas, och tillhandahålls ofta, under konkurrensmässiga marknadsförhållanden, i enlighet med artikel 5 i kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster⁸⁰. Åtgärder i grossistledet genom vilka uppgifter om slutanvändare (både fasta abonnemang och mobiltelefoner) tas med i register bör vara förenliga med lämpliga säkerhetsåtgärder för skydd av personuppgifter ☒ enligt direktiv 95/46/EG som kommer att ersättas av förordning (EU) 2016/697⁸¹ den 25 maj 2018, och ☒ inbegripet artikel 12 i direktiv 2002/58/EC (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation). Tillhandahållandet av dessa uppgifter för tjänsteleverantörer bör vara kostnadsbaserat, samtidigt som medlemsstaterna ges möjlighet att inrätta en central mekanism för att tillhandahålla övergripande samlad information till nummerupplysningsleverantörer och ge nättillgång till rimliga och öppna villkor, för att säkerställa att slutanvändarna kan dra fullständig nytta av konkurrensen, ~~med slutmålet att göra det möjligt~~ ☒ vilket i stor utsträckning har gjort det möjligt ☒ att avlägsna återförsäljningsregleringen för dessa tjänster och tillhandahålla nummerupplysningstjänster på rimliga och öppna villkor.~~

⁸⁰ ~~EUT L 249, 17.9.2002, s. 21~~

⁸¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

↓ ny

(268) Efter avskaffandet av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande nummerupplysningstjänster och eftersom det finns en fungerande marknad för sådana tjänster, är rätten till tillgång till nummerupplysningstjänster inte längre nödvändig. De nationella regleringsmyndigheterna bör dock fortfarande kunna införa skyldigheter och villkor för företag som kontrollerar tillgången till slutanvändare för att upprätthålla tillträde och konkurrens på denna marknad.

↓ 2002/22/EG skäl 43 (anpassad)

⇒ ny

~~(269) Medlemsstaterna ålägger nu nät för distribution av radio- eller TV-sändningar till allmänheten visa skyldigheter om sändningsplikt ("must-carry"). Medlemsstaterna bör ha möjlighet att fastställa proportionella skyldigheter för företag som omfattas av deras jurisdiktion med hänsyn till berättigad allmän ordning men sådana skyldigheter bör dock endast införas om de är nödvändiga för att uppfylla de mål som avser allmänintresset som medlemsstaterna klart fastställt i enlighet med gemenskapslagstiftningen ☒ unionslagstiftningen ☒ och de bör vara proportionella, ☒ och ☒, öppet redovisade och ses över regelbundet. Sändningsplikt ("must-carry") ☒ får tillämpas på vissa angivna radio- och tv-sändningar och tilläggstjänster som tillhandahålls av en bestämd leverantör av medietjänster. ☒ Den sändningsplikt som kan åläggas av medlemsstaterna bör vara rimlig, det vill säga att den bör vara proportionell och öppet redovisad mot bakgrund av klart fastställda mål som avser allmänintresset. ⇒ Medlemsstaterna bör ge en objektiv motivering till den sändningsplikt som de föreskriver i sin nationella lagstiftning för att säkerställa att denna plikt är transparent, proportionell och tydligt definierad. Sändningsplikten bör utformas på ett sådant sätt att det ger tillräckliga incitament till effektiva investeringar i infrastruktur. Sändningsplikten bör ses över regelbundet minst vart femte år för att hålla den aktuell i förhållande till den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen och för att säkerställa att den fortsätter att vara proportionell i förhållande till de mål som ska nås. ⇐ and ☒ Sändningsplikten ☒ kan, där så är lämpligt, förenas med en bestämmelse om proportionell ersättning. Sådan sändningsplikt ("must-carry") kan omfatta överföring av tjänster som är särskilt utformade för att användare med funktionshinder skall kunna få lämplig tillgång till dem.~~

↓ 2002/22/EG skäl 44 (anpassad)

⇒ ny

(270) Nät som används för distribution av radio- eller tv-sändningar till allmänheten inbegriper kabelnät, ☒ IP-tv, ☒ samt nät för satellitsändningar och markbundna sändningar. De kan också inbegripa andra nät i den mån ett betydande antal slutanvändare huvudsakligen använder sådana nät för att ta emot radio- och tv-sändningar. ⇒ Sändningsplikt kan omfatta överföring av tjänster som är särskilt utformade för att användare med funktionshinder ska kunna få ändamålsenlig tillgång till dem. Tilläggstjänster omfattar följaktligen bl.a. tjänster som är avsedda att förbättra tillgängligheten för slutanvändare med funktionshinder, som t.ex. videotext, textning, syntolkning och teckenspråk. På grund av det ökande tillhandahållandet och

mottagandet av internetanslutna tv-tjänster och den fortsatta betydelsen av elektroniska programguider för användarens valfrihet kan överföringen av programrelaterade uppgifter som stöder dessa funktioner omfattas av sändningsplikt. ⇐

↓ 2002/22/EG skäl 39

- (271) ~~Tonval och n~~Nummerpresentation är i regel tillgängliga i moderna telefonväxlar och kan därför i allt större utsträckning tillhandahållas till låg kostnad eller utan kostnad. ~~Tonval utnyttjas i allt större utsträckning för användares samverkan med särskilda tjänster och faciliteter, inbegripet mervärdestjänster, och frånvaron av tonval kan hindra användare från att använda dessa tjänster.~~ Medlemsstaterna behöver inte införa skyldigheter om att tillhandahålla sådana tjänster när de redan finns tillgängliga. I direktiv ~~97/66/EG~~ 2002/58/EG slås vakt om användarnas privatliv när det gäller specificerade teleräkningar genom att ge dem möjlighet att skydda sitt privatliv när nummerpresentation genomförs. Utvecklingen av dessa tjänster på alleuropeisk grundval skulle gynna konsumenterna och främjas genom detta direktiv.

↓ 2002/19/EG skäl 22

- (272) Medlemsstaterna kommer genom offentliggörande av information att säkerställa att både befintliga och potentiella marknadsaktörer förstår sina rättigheter och skyldigheter och vet var de kan få närmare relevanta upplysningar. Ett offentliggörande av information i de nationella officiella tidningarna hjälper berörda parter i andra medlemsstater att hitta de relevanta upplysningarna.

↓ 2002/19/EG skäl 23

- (273) Kommissionen bör bevaka avgifter som bidrar till att avgöra priset för slutanvändarna och offentliggöra information om detta för att se till att den alleuropeiska marknaden för elektroniska kommunikationstjänster fungerar väl och effektivt.

↓ 2002/19/EG skäl 24

~~Utvecklingen av marknaden för elektroniska kommunikationstjänster, med tillhörande infrastruktur, skulle kunna få negativa effekter på miljön och landskapet. Därför bör medlemsstaterna övervaka denna process och vid behov vidta åtgärder för att minimera sådana effekter genom lämpliga överenskommelser och andra lösningar tillsammans med berörda myndigheter.~~

↓ 2002/19/EG skäl 25 (anpassad)

- (274) För att kunna avgöra om ~~gemenslagslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ tillämpas på ett korrekt sätt behöver kommissionen veta vilka företag som anges ha betydande inflytande på marknaden och vilka skyldigheter som de nationella regleringsmyndigheterna infört för marknadsaktörerna. Medlemsstaterna måste därför, utöver det nationella offentliggörandet, översända dessa uppgifter till kommissionen. När medlemsstaterna åläggs att översända uppgifter till kommissionen, kan detta ske elektroniskt under förutsättning att man enats om lämpliga förfaranden för autentisering.

- (275) För att beakta marknadsutvecklingen och den sociala och tekniska utvecklingen, för att hantera riskerna för nätens och tjänsternas säkerhet och för att säkerställa effektiv tillgång till larmtjänster via nödkommunikation bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa åtgärder för hantering av säkerhetsrisker, anpassa villkoren för tillgång till digitala tv- och radiotjänster, fastställa en enhetlig taxa för röstsamtalsterminering på grossistnivå på marknaderna för fasta och mobila nät, anta åtgärder som avser nödkommunikation i unionen, och anpassa bilagorna II, IV, V, VI, VIII, IX och X till detta direktiv. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (276) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta beslut för att komma till rätta med gränsöverskridande skadliga störningar mellan medlemsstater, att göra tillämpningen av standarder obligatorisk, eller stryka standarder och/eller specifikationer från den obligatoriska delen av förteckningen över standarder, att fatta beslut om huruvida rättigheter inom ett harmoniserat band får underkastas allmän auktorisation eller individuella nyttjanderätter, att specificera tillämpningsvillkoren för de kriterier, regler och villkor som avser harmoniserat radiospektrum, att precisera villkoren för tillämpning av de villkor som medlemsstaterna kan knyta till auktorisationer för användning av harmoniserat radiospektrum, att identifiera de band för vilka nyttjanderätter till radiofrekvenser kan överföras eller hyras ut mellan företag, att införa gemensamma tidsgränser inom vilka användningen av specifikt harmoniserat radiospektrum ska vara auktoriserad, att anta övergångsbestämmelser om giltighetstiden för nyttjanderätter till radiospektrum, att fastställa kriterier för att samordna genomförandet av vissa skyldigheter, att närmare ange tekniska egenskaper för utformning, utbyggnad och drift av trådlösa anslutningspunkter med kort räckvidd, att tillgodose efterfrågan på gränsöverskridande eller alleuropeiska nummer och att fastställa arten och omfattningen av de skyldigheter som säkerställer effektiv tillgång till larmtjänster eller genomgående konnektivitet mellan slutanvändare inom en eller flera medlemsstater eller inom hela Europeiska unionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.
- (277) ⇒ Slutligen bör kommissionen vid behov, efter att ha tagit största möjliga hänsyn till Berecs yttrande, kunna anta rekommendationer som gäller identifiering av relevanta produkt- och tjänstemarknader, anmälningar enligt förfarandet för konsolidering av den inre marknaden och en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i regelverket. ⇐

↓ 2002/21/EG skäl 39

(278) Bestämmelserna i detta direktiv bör ses över med jämna mellanrum, främst i syfte att avgöra behovet av modifieringar med hänsyn till den tekniska utvecklingen eller ändrade marknadsvillkor.

↓ 2002/21/EG skäl 42

(279) Vissa direktiv och beslut på detta område bör upphävas.

↓ 2002/21/EG skäl 43 (anpassad)

(280) Kommissionen bör övervaka övergången från nuvarande regelverk till det nya regelverket ~~och kan i synnerhet, vid lämpligt tillfälle, lägga fram ett förslag om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2887/2000 av den 18 december 2000 om tillträde till accessnät⁸².~~

↓ 2002/21/EG skäl 34

~~En enda kommitté bör ersätta kommittén för tillhandahållande av öppna nät (ONP-kommittén), som inrättades enligt artikel 9 i direktiv 90/387/EEG, och tillståndskommittén, som inrättades enligt artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/13/EG av den 10 april 1997 om gemensamma ramar för allmän auktorisation och individuella tillstånd på tele tjänstområdet⁸³.~~

↓ 2002/21/EG skäl 35

~~Nationella regleringsmyndigheter och nationella konkurrensmyndigheter bör förse varandra med den information som krävs för tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv och i särdirektiven, så att de får möjlighet att samarbeta fullt ut. När det gäller den information som utbyts bör den mottagande myndigheten säkerställa samma grad av sekretess som den myndighet som lämnar informationen.~~

↓ 2002/21/EG skäl 36

~~Kommissionen har meddelat sin avsikt att inrätta en europeisk regleringsgrupp för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, som skulle vara en lämplig mekanism för att främja samarbete och samordning mellan nationella regleringsmyndigheter i syfte att främja utvecklingen av den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, samt för att försöka få till stånd en konsekvent tillämpning i alla medlemsstater av de bestämmelser som fastställs i detta direktiv och i särdirektiven, särskilt på områden där nationell lagstiftning som genomför gemenskapslagstiftning tillerkänner nationella regleringsmyndigheter ett utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen av relevanta bestämmelser.~~

⁸² ~~EGT L 336, 30.12.2000, s. 4.~~

⁸³ ~~EGT L 117, 7.5.1997, s. 15.~~

↓ 2002/21/EG skäl 41 (anpassad)
⇒ ny

(281) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att åstadkomma ett harmoniserat ~~⇒ och förenklat ⇐~~ regelverk för elektroniska kommunikationstjänster, elektroniska kommunikationsnät, tillhörande faciliteter och tillhörande tjänster, ~~⇒ för villkoren för auktorisering av nät och tjänster, för spektrumanvändning och nummer, för reglering av tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och för skydd av slutanvändare ⇐~~ inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på ~~gemenskapsnivå~~ ~~☒~~ unionsnivå ~~☒~~, kan ~~gemenskapen~~ ~~☒~~ unionen ~~☒~~ vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

↓ 2002/20/EG skäl 1 (anpassad)

~~Resultatet av det offentliga samrådet om 1999 års översyn av regelverket för elektronisk kommunikation, såsom det återges i kommissionens meddelande av den 26 april 2000, och kommissionens slutsatser som rapporterats i dess meddelande om den femte och sjätte rapporten om genomförandet av EU:s lagstiftning på telekommunikationsområdet, visar att det i hela gemenskapen finns ett behov av mer harmoniserade och mindre betungande bestämmelser om tillträde till marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.~~

↓ 2002/20/EG skäl 2

~~Konvergenssen mellan olika elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och deras tekniska lösningar kräver att ett system för auktorisation införs som omfattar alla jämförbara nät och tjänster på ett enhetligt sätt, oberoende av vilka tekniska lösningar som används.~~

↓ 2002/20/EG skäl 14

~~Medlemsstaterna är varken skyldiga eller förhindrade att bevilja nyttjanderätter till nummer från den nationella nummerplanen eller rättigheter att installera faciliteter hos andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster.~~

↓ 2002/20/EG skäl 26

~~Om företag finner att deras ansökningar om rätt att installera faciliteter inte har behandlats i enlighet med principerna i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv), eller om sådana beslut dröjer orimligt länge, bör de ha rätt att överklaga beslut eller dröjsmål när det gäller sådana beslut i enlighet med det direktivet.~~

↓ 2002/20/EG skäl 27

~~Påföljderna för överträdelse av de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen bör vara proportionella. Endast i undantagsfall skulle det kunna vara rimligt att tillfälligt eller~~

~~slutgiltigt återkalla rätten att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster eller nyttjanderätterna till radiofrekvenser eller nummer, om ett företag inte uppfyller ett eller flera av villkoren för den allmänna auktorisationen. Detta påverkar inte tillämpningen av brådskande åtgärder som de berörda myndigheterna i medlemsstaterna kan behöva vidta vid allvarliga hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa eller mot andra företags ekonomiska eller operativa intressen. Detta direktiv bör heller inte påverka sådana skadeståndskrav mellan företag som skall bedömas enligt nationell lagstiftning.~~

↓ 2002/19/EG skäl 4 (anpassad)

~~I Europaparlamentets och rådets direktiv 95/47/EG av den 24 oktober 1995 om tillämpning av standarder för sändning av televisionssignaler⁸⁴ förordades varken något särskilt överföringssystem för digital television eller några tjänstekrav, vilket gjorde det möjligt för marknadsaktörerna att ta initiativet och utveckla lämpliga system. Genom gruppen för sändning av digital video (Digital Video Broadcasting Group) har aktörerna på den europeiska marknaden utvecklat en serie överföringssystem för television som antagits av sändningsföretag i hela världen. Dessa överföringssystem har standardiserats av Europeiska institutet för telestandarder (ETSI) och rekommenderas nu av Internationella teleunionen (ITU). När det gäller digital television i breddbildaformat är 16:9 det referensformat för televisionstjänster och televisionsprogram i breddbildaformat som nu har etablerats på medlemsstaternas marknader efter rådets beslut 93/424/EEG av den 22 juli 1993 om en handlingsplan för införande av avancerade televisionstjänster i Europa⁸⁵.~~

↓ 2002/19/EG skäl 26 (anpassad)

~~Mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen bör en översyn av genomförandet av detta direktiv göras inom tre år efter dess tillämpningsdag för att avgöra om målen uppnås.~~

↓ 2002/19/EG skäl 27 (anpassad)

~~De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁸⁶.~~

↓ 2002/19/EG skäl 28 (anpassad)

~~Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att upprätta ett harmoniserat regelverk som reglerar tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.~~

⁸⁴ EGT L 281, 23.11.1995, s. 51.

⁸⁵ EGT L 196, 5.8.1993, s. 48.

⁸⁶ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

↓ 2002/22/EG skäl 7 (anpassad)

~~Medlemsstaterna bör även i fortsättningen säkerställa att de tjänster som anges i kapitel II görs tillgängliga med angiven kvalitet för samtliga slutanvändare inom deras territorium, oberoende av geografisk belägenhet, och att de, mot bakgrund av särskilda nationella förhållanden, tillhandahålls till ett överkomligt pris. Medlemsstaterna får, när det gäller skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och, mot bakgrund av nationella förhållanden, vidta särskilda åtgärder för konsumenter på landsbygden eller i geografiskt isolerade områden för att garantera deras tillgång till de tjänster som anges i kapitel II och överkomliga priser på dessa tjänster, och de får också under samma förhållanden garantera denna tillgång, särskilt för äldre, personer med funktionshinder samt personer med särskilda sociala behov. Sådana åtgärder kan också inbegripa sådana som är direkt riktade mot konsumenter som har särskilda sociala behov genom stöd till vissa angivna konsumenter, till exempel genom särskilda åtgärder som vidtas efter individuell prövning av ansökningar, såsom avbetalning av skulder.~~

↓ 2002/22/EG skäl 45 (anpassad)

~~Tjänster igenom vilka innehåll såsom saluföring av ett utbud av ljud eller tv-sändningsinnehåll tillhandahålls omfattas inte av det gemensamma regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Leverantörer av sådana tjänster bör inte åläggas skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster med avseende på denna verksamhet. Detta direktiv påverkar inte åtgärder som vidtas på nationell nivå och i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen med avseende på sådana tjänster.~~

↓ 2002/22/EG skäl 46 (anpassad)

~~I de fall en medlemsstat vill säkerställa att andra specifika tjänster tillhandahålls inom hela dess nationella territorium bör sådana skyldigheter genomföras på ett kostnadseffektivt sätt utanför tillämpningsområdet för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Följaktligen får medlemsstaterna vidta ytterligare åtgärder (exempelvis att underlätta utvecklingen av infrastruktur eller tjänster under omständigheter där marknaden inte uppfyller slutanvändarnas eller konsumenternas behov på ett tillfredsställande sätt) i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen. Som ett svar på kommissionens initiativ eEurope anmodade Europeiska rådet i Lissabon den 23-24 mars 2000 medlemsstaterna att säkerställa att samtliga skolor har anslutning till Internet och till multimedieresurser.~~

↓ 2002/22/EG skäl 52 (anpassad)

~~De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁸⁷.~~

⁸⁷ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

↓ ny

(282) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁸⁸ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande.

↓

- (283) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.
- (284) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och de datum för tillämpningen av direktiven som anges i bilaga XI, del B.

↓ 2009/140/EG (anpassad)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I. RAM (ALLMÄNNA REGLER FÖR ORGANISATIONEN AV SEKTORN)

AVDELNING II: TILLÄMPNINGSOMRÅDE, SYFTE & MÅL, DEFINITIONER

KAPITEL I

⊗ FÖREMÅL ⊗ ~~TILLÄMPNINGSOMRÅDE~~, SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

~~Tillämpningsområde~~ ⊗ **Föremål** ⊗ **och syfte**

↓ 2009/140/EG artikel 1.1 a
(anpassad)
⇒ ny

1. Genom detta direktiv inrättas ett harmoniserat ramverk för elektroniska kommunikationstjänster, elektroniska kommunikationsnät, tillhörande faciliteter, tillhörande tjänster och vissa aspekter av terminalutrustning ~~för att underlätta tillträde för användare med funktionshinder~~. I detta direktiv fastställs uppgifter för nationella regleringsmyndigheter ⇒ och för andra behöriga myndigheter ⇐ och inrättas en rad förfaranden för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av regelverket inom hela ~~gemenskapen~~ ⊗ unionen ⊗.

⁸⁸ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

↓ 2002/20/EG

~~Artikel 1~~

~~Mål och tillämpningsområde~~

~~12. Syftet med detta direktiv är att å ena sidan att genomföra en inre marknad för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster genom harmonisering och förenkling av de bestämmelser och villkor som gäller för auktorisation av sådana nät och tjänster, så att dessa lättare kan tillhandahållas inom gemenskapen.~~

~~2. Detta direktiv skall gälla auktorisation för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.~~

↓ 2002/19/EG (anpassad)
⇒ ny

~~Artikel 1~~

~~Tillämpningsområde och syfte~~

~~1. Inom den ram som fastställs i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) harmoniseras genom detta direktiv det sätt på vilket medlemsstaterna reglerar tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter. Syftet är att i enlighet med den inre marknadens principer upprätta ett regelverk för förhållandet mellan leverantörer av nät och tjänster, vilket ska leda till att uppbyggnad och utnyttjande av nät med mycket hög kapacitet, hållbar konkurrens och samverkan mellan elektroniska kommunikationstjänster samt gynna konsumenterna slutanvändare.~~

~~2. I detta direktiv fastställs rättigheter och skyldigheter för operatörer och för företag som önskar samtrafik och/eller tillträde till deras nät eller tillhörande faciliteter. Vidare uppställs mål för de nationella regleringsmyndigheterna när det gäller tillträde och samtrafik samt fastställs förfaranden för att säkerställa att de skyldigheter som införs av nationella regleringsmyndigheter ses över och, när så är lämpligt, upphävs då de uppställda målen har uppnåtts. Med tillträde avses i detta direktiv inte tillträde för slutanvändare.~~

↓ 2009/136/EG artikel 1.1
(anpassad)
⇒ ny

~~Artikel 1~~

~~Syfte och tillämpningsområde~~

~~1. Inom ramen för direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) avser detta direktiv tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster till slutanvändare. Målet är att genom effektiv konkurrens och valmöjligheter säkerställa att det i hela gemenskapen unionen finns tillgång till av allmänt tillgängliga tjänster av god kvalitet och till ett överkomligt pris, och att hantera situationer där slutanvändares, inbegripet användare med funktionshinder, behov inte tillgodoses på ett tillfredsställande sätt av marknaden och att fastställa de nödvändiga~~

rättigheterna för slutanvändare ☐ . I direktivet ingår också bestämmelser avseende vissa aspekter av terminalutrustning vilka avser att underlätta tillträde för slutanvändare med funktionshinder.

2. I detta direktiv fastställs slutanvändares rättigheter och motsvarande skyldigheter för företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. När det gäller att säkerställa tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster på öppna och konkurrensutsatta marknader definieras i detta direktiv ett minimiutbud av tjänster av väl definierad kvalitet som är tillgängliga för samtliga slutanvändare till ett överkomligt pris med hänsyn till de speciella nationella förhållandena och utan att konkurrensen snedvrids. I detta direktiv fastställs även skyldigheter avseende tillhandahållande av vissa obligatoriska tjänster.

↓ 2002/21/EG (anpassad)

23. Detta direktiv och särdirektiven påverkar inte

= de skyldigheter som anges i nationell lagstiftning i överensstämmelse med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ , eller direkt i ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ , med avseende på sådana tjänster som tillhandahålls med hjälp av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. ₂

3. ~~Detta direktiv och särdirektiven påverkar inte~~ = de åtgärder som i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ vidtagits på ~~gemenskapsnivå~~ ☒ unionsnivå ☒ eller nationell nivå för att arbeta för mål som avser allmänintresset, särskilt när det gäller reglering av innehåll och audiovisuell politik. ₂

4. ~~Detta direktiv och särdirektiven påverkar inte tillämpningen av~~ = bestämmelserna i direktiv 2014/53/EU ~~1999/5/EG~~.

↓ 544/2009 artikel 2 (anpassad)

5. ~~Detta direktiv och särdirektiven skall inte påverka tillämpningen av särskilda åtgärder som antas för reglering av internationell roaming i allmänna mobila kommunikationsnät inom gemenskapen~~ ☒ – förordning (EU) nr 531/2012 och förordning (EU) 2015/2120 ☒.

↓ 2009/136/EG (anpassad)

3. I detta direktiv varken föreskrivs eller förbjuds villkor som införs av leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och som begränsar användarnas tillgång till och/eller användning av tillämpningar och tjänster, om dessa villkor är tillåtna enligt nationell lagstiftning och stämmer överens med gemenskapsrätten; däremot införs en skyldighet att lämna information om sådana villkor. Nationella åtgärder rörande slutanvändares tillgång till eller användning av tjänster och applikationer via elektroniska kommunikationsnät ska vara förenliga med fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, även i fråga om personlig integritet och rättssäkerhet, så som dessa definieras i artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

4. Bestämmelserna i detta direktiv med avseende på slutanvändarnas rättigheter ska tillämpas utan att det påverkar ~~gemenskapens~~ ☒ unionens ☒ regler om konsumentskydd, särskilt direktiv 93/13/EEG, ~~97/7/EG~~ och ☒ 2011/83/EU, ☒ samt nationella regler i överensstämmelse med ~~gemenskapsrätten~~ ☒ unionsrätten ☒.

↓ 2002/21/EG

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

↓ 2009/140/EG artikel 1.2 a
⇒ ny

1a) *elektroniskt kommunikationsnät*: system för överföring, ⇒ oberoende av om det bygger på en permanent infrastruktur eller centraliserad administrativ kapacitet eller inte, ⇐ och i tillämpliga fall utrustning för koppling eller dirigerings samt andra resurser, inbegripet nätkomponenter som inte är aktiva, som medger överföring av signaler via tråd, via radio, på optisk väg eller via andra elektromagnetiska överföringsmedier, däribland satellitnät, fasta nät (kretskopplade och paketkopplade, inbegripet Internet) och markbundna mobilnät, elnätssystem i den utsträckning dessa används för signalöverföring, rundradionät samt kabel-tv-nät, oberoende av vilken typ av information som överförs.

↓ ny

2) *nät med mycket hög kapacitet*: ett elektroniskt kommunikationsnät som antingen helt består av optofiberelement åtminstone fram till utgreningsstället på betjäningsplatsen eller som under normala högrafikförhållanden kan erbjuda liknande nätprestanda i fråga om tillgänglig ned- och upplänksbandbredd, återhämtningsförmåga, felrelaterade parametrar samt latenstid och dess variationer. Nätprestandan kan anses vara liknande oberoende av om slutanvändarens upplevelse varierar eller ej på grund av de olika inneboende egenskaperna hos respektive medium genom vilket nätet slutligen förbinds med nätanslutningspunkten.

↓ 2009/140/EG artikel 1.2 b
(anpassad)

3b) *gränsöverskridande marknader*: marknader som fastställs i enlighet med artikel ~~15.463~~ och som omfattar ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ eller en betydande del därav och är belägna i mer än en medlemsstat.

↓ 2002/21/EG (anpassad)
⇒ ny

e4) *elektronisk kommunikationstjänst*: en tjänst som vanligen tillhandahålls mot ersättning ☒ via elektroniska kommunikationsnät ☒ och som ⇒ omfattar "internetanslutningstjänst" enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU)

2015/2120 och/eller ”interpersonell kommunikationstjänst” och/eller tjänster som helt eller huvudsakligen utgörs av överföring av signaler i elektroniska kommunikationsnät, däribland teletjänster och såsom överföringstjänster i nät som används för tillhandahållande av maskin till maskin-tjänster och för rundradio, men inte tjänster i form av tillhandahållande av innehåll som överförs med hjälp av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster eller utövande av redaktionellt ansvar över detta innehåll. Den omfattar inte de av informationssamhällets tjänster enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 98/34/EG som inte helt eller huvudsakligen utgörs av överföring av signaler i elektroniska kommunikationsnät.

↓ ny

5) *interpersonell kommunikationstjänst*: en tjänst som vanligen tillhandahålls mot ersättning och som möjliggör direkt interpersonellt och interaktivt informationsutbyte via elektroniska kommunikationsnät mellan ett ändligt antal personer, varvid de personer som inleder eller deltar i kommunikationen bestämmer vem eller vilka som ska vara mottagare av denna; den inbegriper inte tjänster som möjliggör interpersonell och interaktiv kommunikation enbart som en extrafunktion av mindre betydelse som är direkt kopplad till en annan tjänst.

6) *nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst*: en interpersonell kommunikationstjänst som förbinds med det allmänna telefonnätet, antingen med hjälp av tilldelade nummerresurser, dvs. ett eller flera nummer i nationella eller internationella nummerplaner, eller genom att möjliggöra kommunikation med ett eller flera nummer i nationella eller internationella nummerplaner.

7) *nummberoende interpersonell kommunikationstjänst*: en interpersonell kommunikationstjänst som inte förbinds med det allmänna telefonnätet, varken med hjälp av tilldelade nummerresurser, dvs. ett eller flera nummer i nationella eller internationella nummerplaner, eller genom att möjliggöra kommunikation med ett eller flera nummer i nationella eller internationella nummerplaner.

↓ 2009/140/EG artikel 1.2 c

48) *allmänt kommunikationsnät*: elektroniskt kommunikationsnät som helt eller huvudsakligen används för att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster som är tillgängliga för allmänheten och som stöder informationsöverföring mellan nätanslutningspunkter.

↓ 2009/140/EG artikel 1.2 d

⇒ ny

49) *nätanslutningspunkt*: den fysiska punkt vid vilken en abonnent ⇒ en slutanvändare ⇐ ansluts till ett allmänt kommunikationsnät; för nät där man använder sig av koppling och dirigeringsbetecknas nätanslutningspunkten med hjälp av en särskild nätadress, som kan vara knuten till ett abonnentnummer eller abonnentnamn ⇒ en slutanvändares nummer eller namn ⇐.

↓ 2009/140/EG artikel 1.2 e

~~e~~10) *tillhörande faciliteter*: tillhörande tjänster, fysisk infrastruktur och andra faciliteter eller komponenter i samband med ett elektroniskt kommunikationsnät och/eller en elektronisk kommunikationstjänst som möjliggör och/eller stöder tillhandahållande av tjänster via det nätet och/eller den tjänsten eller kan göra detta, och omfattar bland annat byggnader eller tillträde till byggnader, kablar, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, ledningar, rör, master, inspektionsbrunnar och kopplingskåp.

↓ 2009/140/EG artikel 1.2 f
⇒ ny

~~ea~~11) *tillhörande tjänster*: de tjänster som hör till ett elektroniskt kommunikationsnät och/eller en elektronisk kommunikationstjänst som möjliggör och/eller stöder tillhandahållande av tjänster ⇒ , eget tillhandahållande eller automatiserat tillhandahållande ⇐ via det nätet och/eller den tjänsten eller har möjlighet att göra det och bland annat inbegriper nummeromvandling och system med motsvarande funktion, system för villkorad tillgång och elektroniska programguider, ⇒ röstkommando, möjlighet att använda flera språk eller översättning mellan språk ⇐ samt andra tjänster, såsom identitet, lokalisering och närvarotjänster.

↓ 2002/21/EG
⇒ ny

~~f~~12) *system för villkorad tillgång*: tekniska åtgärder, ⇒ autentiseringssystem ⇐ och/eller arrangemang som medger tillträde till en skyddad radio- eller televisionssändningstjänst i tolkningsbar form endast efter abonnemang eller annan form av på förhand utfärdat enskilt tillstånd.

~~g) nationell regleringsmyndighet~~: ett eller flera organ som av en medlemsstat har fått i uppdrag att utföra någon av de regleringsuppgifter som fastställs i detta direktiv och i särdirektiven.

~~h~~13) *användare*: en fysisk eller juridisk person som använder eller efterfrågar en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst.

~~n~~14) *slutanvändare*: en användare som inte tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.

~~i~~15) *konsument*: varje fysisk person som använder eller efterfrågar en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst för ändamål som ligger utanför dennes affärs- ⇒ , hantverks- ⇐ eller yrkesverksamhet.

~~j) samhällsomfattande tjänster~~: det minimiutbud av tjänster, definierade i direktiv 2002/22/EG (direktiv om samhällsomfattande tjänster), av viss angiven kvalitet vilka är tillgängliga för alla användare oavsett var de befinner sig och till ett överkomligt pris med hänsyn till de speciella nationella förhållandena.

~~k) abonnent~~: varje fysisk eller juridisk person som har ingått avtal med en leverantör av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster om tillhandahållande av sådana tjänster.

↓ 2009/140/EG artikel 1.2 g

~~1) sär~~direktiv: direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet), direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet), direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation)⁸⁹.

↓ 2002/21/EG

~~m~~16) *tillhandahållande av ett elektroniskt kommunikationsnät*: etablering, drift, kontroll eller tillgängliggörande av ett sådant nät.

~~e~~17) *förbättrad digital televisionsutrustning*: digitalboxar som är avsedda att anslutas till televisionsapparater eller integrerade digitala televisionsapparater och som kan ta emot digitala interaktiva televisionstjänster.

~~p~~18) *gränssnitt för tillämpningsprogram (API)*: gränssnitt mellan tillämpningsprogram, som tillhandahålls av sändningsföretag eller tjänsteleverantörer, samt resurser i den förbättrade digitala televisionsutrustningen för digitala televisions- och radiotjänster.

↓ 2009/140/EG artikel 1.2 h
(anpassad)

⇒ ny

~~e~~19) *spektrumallokering*: fastställande av ett visst frekvensband för användning av en eller flera typer av radiokommunikationstjänster, där det är lämpligt, på bestämda villkor.

~~§~~20) *skadlig störning*: en störning som äventyrar en radionavigeringstjänst eller annan säkerhetstjänst eller som i övrigt allvarligt försämrar, hindrar eller upprepade gånger stör en radiokommunikationstjänst som tillhandahålls i enlighet med tillämplig internationell lagstiftning, ~~gemenskaps~~ ☒ unionslagstiftning ☒ eller nationell lagstiftning.

~~s~~21) *samtal*: en förbindelse som upprättas genom en allmänt tillgänglig ~~elektronisk~~ ⇒ interpersonell ⇐ kommunikationstjänst som möjliggör tvåvägs röstkommunikation.

↓ ny

22) *säkerhet*: med säkerhet hos nät och tjänster avses elektroniska kommunikationsnäts och kommunikationstjänsters förmåga att vid en viss tillförlitlighetsnivå motstå alla åtgärder som undergräver tillgängligheten, riktigheten, integriteten eller konfidentialiteten hos lagrade eller överförda eller behandlade uppgifter eller hos de besläktade tjänster som erbjuds genom eller är tillgängliga via dessa nät eller tjänster.

⁸⁹ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

↓ 2009/140/EG artikel 3.1 (anpassad)

~~2. Följande definition ska även gälla:~~

23) *allmän auktorisation*: en rättslig ram som upprättats av en medlemsstat för att säkerställa rättigheter för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster och genom vilken det fastställs sektorsspecifika skyldigheter som kan gälla för alla eller vissa typer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i enlighet med det här direktivet.

↓ ny

24) *trådlös accesspunkt med liten räckvidd*: en liten trådlös nätanslutningsutrustning med låg effekt och liten räckvidd, som använder licensbelagt radiospektrum eller licensfritt radiospektrum eller en kombination av dessa, som kan ingå i ett allmänt markbundet mobilkommunikationsnät och som kan vara utrustad med en eller flera antenner med låg visuell inverkan, som gör det möjligt för användare att få trådlöst tillträde till elektroniska kommunikationsnät oberoende av den underliggande nättopologin för både mobila och fasta nät.

25) *trådlöst lokalt nät* (Radio Local Area Network – RLAN): trådlöst tillträdessystem med låg effekt och liten räckvidd, med låg risk för störningar av andra sådana system som utnyttjas av andra användare i omedelbar närhet av systemet, och vilket på icke-exklusiv grund använder radiospektrum för vilket villkoren för tillgång och effektiv användning för detta ändamål är harmoniserade på unionsnivå.

26) *delad användning av radiospektrum*: två eller flera användare får tillträde för användning av samma radiofrekvenser inom ramen för en fastställd delningsplan, godkänd av en nationell regleringsmyndighet på grundval av allmän auktorisation, individuella nyttjanderätter eller en kombination därav, inbegripet regleringsstrategier såsom licensbelagt delat tillträde som syftar till att underlätta delad användning av ett frekvensband, enligt en bindande överenskommelse mellan alla inblandade parter, i enlighet med delningsregler som ingår i deras nyttjanderätter för att garantera förutsebara och tillförlitliga delningsplaner för alla användare, och utan att det påverkar tillämpningen av konkurrenslagstiftning.

27) *harmoniserat radiospektrum*: radiospektrum för vilket harmoniserade villkor för tillgång och effektiv användning har fastställts genom en teknisk genomförandeåtgärd i linje med artikel 4 i beslut nr 676/2002/EG (radiospektrumbeslut).

↓ 2009/140/EG artikel 2.1 a ⇒ ny

28) *tillträde*: när faciliteter och/eller tjänster görs tillgängliga för ett annat företag på fastställda villkor, med eller utan ensamrätt, i syfte att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster, bland annat när de används för att leverera informationssamhällets tjänster eller sändningsinnehåll. Bland annat omfattas följande: tillträde till nätelement samt tillhörande faciliteter, vilket kan inbegripa fast eller icke-fast anslutning av utrustning (detta inbegriper i synnerhet tillträde till

accessnätet och till faciliteter och tjänster som är nödvändiga för att tillhandahålla tjänster över accessnätet), tillträde till fysisk infrastruktur, inbegripet byggnader, ledningar och master, tillträde till relevanta programvarusystem, inbegripet driftstödssystem, tillgång till informationssystem eller databaser för förbeställning, anskaffning, beställning, framställningar om underhåll och reparation samt fakturering; tillträde till nummeromvandling eller system som erbjuder likvärdiga funktioner; tillträde till fasta nät och mobilnät, ⇒ inbegripet programvaruemulerade nät, ⇐ i synnerhet för roaming; tillträde till system med villkorad tillgång för digitala televisionstjänster och tillträde till virtuella nättjänster.

↓ 2002/19/EG

29) *samtrafik*: den fysiska och logiska sammankopplingen av allmänna kommunikationsnät som används av samma eller ett annat företag för att göra det möjligt för ett företags användare att kommunicera med samma eller ett annat företags användare eller få tillgång till tjänster som erbjuds av ett annat företag. Tjänsterna kan tillhandahållas av de berörda parterna eller andra parter som har tillträde till nätet. Samtrafik är en särskild typ av tillträde som genomförs mellan operatörer av allmänna nät.

30) *operatör*: ett företag som tillhandahåller eller som har auktorisation för att tillhandahålla ett allmänt kommunikationsnät eller tillhörande facilitet.

~~d) televisionstjänster i breddbildaformat: en televisionstjänst som helt eller delvis består av program som produceras och redigeras för att visas i breddbildaformat i full höjd. Formatet 16:9 är referensformat för televisionstjänster i breddbildaformat.~~

↓ 2009/140/EG artikel 2.1 b
(anpassad)

31) *accessnät*: den fysiska ~~☒~~ väg som används av signaler för elektronisk kommunikation och ~~☒ förbindelse~~ som förbinder nätanslutningspunkten med en korskoppling eller likvärdig facilitet i det fasta allmänna elektroniska kommunikationsnätet.

↓ 2002/22/EG artikel 2

~~a) telefonautomat: en telefon som är tillgänglig för allmänheten och vars användning kan betalas med mynt och/eller kredit/betalkort och/eller telefonkort, inklusive kort vars användning kräver nummerkoder.~~

↓ 2009/136/EG artikel 1.2 b
(anpassad)
⇒ ny

32) ~~allmänt tillgänglig telefonitjänst~~ ⇒ *röstkommunikation*: ⇐ en tjänst som är allmänt tillgänglig för uppringning och mottagning, direkt eller indirekt, av nationella eller nationella och internationella samtal via ett eller flera nummer inom en nationell eller internationell nummerplan.

~~433)~~ *geografiskt nummer*: ett nummer i den nationella nummerplanen där en del av dess sifferstruktur har geografisk betydelse och används för dirigerings av samtal till den fysiska nätanslutningspunkten).

↓ 2009/136/EG artikel 1.2 d
(anpassad)

~~434)~~ *icke-geografiskt nummer*: ett nummer från en nationell nummerplan som inte är ett geografiskt nummer, ~~omfattande bland annat~~ ☒ exempelvis ☒ mobiltelefonnummer, frisantalsnummer och betalsamtalsnummer.

↓ ny

35) *larmcentral* (Public Safety Answering Point – PSAP): en fysisk plats där nödkommunikation först tas emot under en offentlig myndighets ansvar eller där en privat organisation som är erkänd av medlemsstaten har ansvaret.

36) *den lämpligaste larmcentralen*: en larmcentral som i förväg utsetts av ansvariga myndigheter som den larmcentral som ska ta hand om nödkommunikation från ett visst område eller för nödkommunikation av en viss typ.

37) *nödkommunikation*: kommunikation med hjälp av interpersonella kommunikationstjänster mellan en slutanvändare och larmcentralen med syftet att begära och ta emot nödhjälp från larmtjänster.

38) *larmtjänst*: ett organ som med medlemsstatens erkännande tillhandahåller omedelbar och snabb assistans i situationer där det i synnerhet finns ett direkt hot mot liv och lem, enskildas hälsa eller folkhälsan eller allmän säkerhet, enskild eller offentlig egendom eller miljön, i enlighet med nationell lagstiftning.

↓ 2002/21/EG (anpassad)
⇒ ny

KAPITEL II

MÅL

Artikel ~~83~~

☒ Allmänna ☒ mål ~~och regleringsprinciper~~

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna ☒ och andra behöriga myndigheter ☐, i samband med att de fullgör de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv ~~och i särdirektiven~~, vidtar alla rimliga åtgärder ☒ som är nödvändiga och proportionella ☒ för att uppnå de mål som framgår av ~~punkterna 2, 3 och 4. Åtgärderna skall stå i proportion till dessa mål.~~ ☒ Medlemsstaterna och Berec ska också bidra till att dessa mål uppnås ☐.

↓ 2009/140/EG artikel 1.8 a

~~Medlemsstaterna ska, om inget annat anges i artikel 9 om radiofrekvenser, i största möjliga utsträckning beakta det önskvärda i att regleringen görs teknikneutral och säkerställa att de~~

~~nationella regleringsmyndigheterna även gör detta när de fullgör de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv och i särdirektiven, i synnerhet de uppgifter som syftar till att säkerställa en effektiv konkurrens.~~

↓ 2002/21/EG
⇒ ny

De nationella regleringsmyndigheterna ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ får inom sitt behörighetsområde bidra till att säkerställa genomförandet av sådan politik som syftar till att främja kulturell och språklig mångfald och mediemångfald.

~~2. De nationella regleringsmyndigheterna skall främja konkurrens vid tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt tillhörande faciliteter och tjänster och därvid bland annat~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.8 b

~~a) säkerställa att användarna, inbegripet användare med funktionshinder, äldre användare och användare med särskilda sociala behov, får maximalt utbyte när det gäller urval, pris och kvalitet,~~

~~b) säkerställa att det inte uppstår någon snedvridning eller begränsning av konkurrensen inom sektorn för elektronisk kommunikation, bland annat i samband med överföring av innehåll,~~

↓ 2002/21/EG

~~d) främja en effektiv användning och säkerställa en ändamålsenlig förvaltning av radiofrekvenser och nummerresurser.~~

↓ ny

2. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter samt Berec ska

a) främja tillträde till, och utnyttjande av, datakonnektivitet med mycket hög kapacitet, både fast och mobil, för alla medborgare och företag i unionen,

b) främja konkurrens i tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter, inbegripet effektiv infrastrukturbaserad konkurrens, och i tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster och tillhörande tjänster,

c) bidra till utvecklingen av den inre marknaden genom att avlägsna återstående hinder för, och främja konvergens i villkoren för, investering i och tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät, tillhörande faciliteter och tjänster och elektroniska kommunikationstjänster i hela unionen, genom att utveckla gemensamma regler och förutsebara regleringsstrategier, genom att understödja effektiv, ändamålsenlig och samordnad användning av spektrum, öppen innovation, upprättandet och utvecklingen av transeuropeiska nät, tillgång till och driftskompatibilitet hos Europatäckande tjänster, och genomgående konnektivitet,

d) främja unionsmedborgarnas intressen, däribland på lång sikt, genom att säkerställa allmän tillgång till och allmänt utnyttjande av konnektivitet med mycket hög kapacitet, både fast och mobil, och av interpersonella kommunikationstjänster,

genom att möjliggöra maximalt utbyte när det gäller urval, pris och kvalitet på grundval av effektiv konkurrens, genom att upprätthålla säkerheten i nät och tjänster, genom att säkerställa en hög och gemensam skyddsnivå för slutanvändare med hjälp av erforderliga sektorsspecifika regler och genom att tillgodose behoven, exempelvis av överkomliga priser, hos särskilda samhällsgrupper, i synnerhet användare med funktionshinder, äldre användare och användare med särskilda sociala behov.

↓ 2002/21/EG

~~3. De nationella regleringsmyndigheterna skall bidra till utvecklingen av den inre marknaden bland annat genom att~~

~~a) avlägsna kvarvarande hinder för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät, tillhörande faciliteter och elektroniska kommunikationstjänster på det europeiska planet,~~

~~b) främja inrättande och utveckling av transeuropeiska nät och samverkan mellan alleuropeiska tjänster och uppkoppling mellan slutanvändare,~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.8 e

~~d) samarbeta med varandra, med kommissionen och med Bered för att säkerställa att en enhetlig regleringspraxis utarbetas och att detta direktiv och särdirektiven tillämpas på ett konsekvent sätt.~~

↓ 2002/21/EG

~~4. De nationella regleringsmyndigheterna skall främja de intressen som medborgarna i Europeiska unionen har, genom att bland annat~~

~~a) säkerställa att alla medborgare får tillgång till samhällsomfattande tjänster enligt direktiv 2002/22/EG (direktiv om samhällsomfattande tjänster),~~

~~b) säkerställa ett gott skydd för konsumenter i deras förhållande till leverantörer, i synnerhet genom att säkerställa att det finns enkla och kostnadsmässigt rimliga tvistlösningsförfaranden som utförs av ett organ som är fristående från de berörda parterna,~~

~~c) bidra till att säkerställa ett gott skydd av personuppgifter och av privatlivet,~~

~~d) främja tillhandahållandet av tydlig information, särskilt genom att kräva öppen redovisning av avgifter och villkor för användning av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster,~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.8 f

~~e) tillgodose behoven hos särskilda samhällsgrupper, i synnerhet hos användare med funktionshinder, äldre användare och användare med särskilda sociala behov,~~

↓ 2002/21/EG

~~f) säkerställa att de allmänna kommunikationsnätens integritet och säkerhet upprätthålls,~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.8 g

~~g) främja slutanvändares förmåga att skaffa sig tillgång till och distribuera information eller använda tillämpningar och tjänster efter eget val,~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.8 h
(anpassad)
⇒ ny

35. De nationella regleringsmyndigheterna ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ ska för att nå de politiska mål som avses i punkterna 2, 3 och 4 ☒ vilka anges i denna punkt ☒, tillämpa objektiva, öppna, icke-diskriminerande och proportionella regleringsprinciper bland annat genom att

a) främja förutsägbarhet i lagstiftningen genom att säkerställa en konsekvent regleringsstrategi under avpassade granskningsperioder; ⇒ och genom samarbete med varandra, med Berec och med kommissionen, ⇐;

b) säkerställa att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inte behandlas olika under lika omständigheter,

~~e) skydda konkurrensen till förmån för konsumenterna och när så är möjligt främja infrastrukturbaserad konkurrens,~~

↓ ny

c) tillämpa EU-lagstiftning på ett teknikneutralt sätt, i den mån som detta är förenligt med uppnåendet av målen i punkt 1,

↓ 2009/140/EG artikel 1.8 h
(anpassad)
⇒ ny

d) främja effektiva investeringar och innovation som avser ny och förbättrad infrastruktur men även se till att varje tillträdesskyldighet på lämpligt sätt beaktar den risk som investeringsföretagen ådrar sig, samt tillåta olika samarbetsarrangemang mellan investerare och parter som söker tillträde i syfte att diversifiera investeringsrisken, samtidigt som det ska säkerställas att konkurrensen på marknaden och principen om icke-diskriminering bevaras,

e) ta vederbörlig hänsyn till de varierande ⇒ infrastrukturförhållanden, ⇐ konkurrensvillkor och konsumentförhållanden som råder i olika geografiska områden inom en medlemsstat,

f) införa skyldigheter beträffande förhandsreglering endast ~~da det inte finns någon~~ ⇒ i den omfattning som är nödvändig för att säkra ⇐ effektiv och hållbar konkurrens ☒ på den berörda slutkundsmarknaden ☒ och lindra eller häva dessa så snart det villkoret har uppfyllts.

Artikel ~~8a~~4

Strategisk planering och samordning av radiospektrumpolitiken

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra och kommissionen när det gäller strategisk planering, samordning och harmonisering av användningen av radiofrekvenser i ~~Europeiska gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ . Medlemsstaterna ska därför bland annat beakta faktorer i EU:s strategier som ekonomi, säkerhet, hälsa, allmänintresset, ⇒ allmän säkerhet och försvaret ⇐ , yttrandefrihet, kultur, vetenskap och sociala och tekniska aspekter samt radiospektrumanvändares olika intressen i syfte att optimera användningen av radiospektrum och för att undvika skadliga störningar.

2. Genom att samarbeta med varandra och med kommissionen, ska medlemsstaterna verka för en samordning av strategierna för radiospektrumpolitiken i Europeiska unionen och, vid behov, harmoniserade villkor för tillgänglighet och effektiv användning av radiospektrum som är nödvändiga för upprättandet av och funktionen hos den inre marknaden för elektronisk kommunikation.

3. Medlemsstaterna ska samarbeta via gruppen för radiospektrumpolitik, inrättad genom kommissionens beslut 2002/622/EG, med varandra och med kommissionen, och med Europaparlamentet och rådet på deras begäran, för att understödja den strategiska planeringen och samordningen av strategierna för radiospektrumpolitiken i unionen.

~~34.~~ Kommissionen, som i största möjliga utsträckning ska beakta yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik (RSPG) som inrättades genom kommissionens beslut 2002/622/EG av den 26 juli 2002 om upprättande av en grupp för radiospektrumpolitik⁹⁰, får för Europaparlamentet och rådet lägga fram lagförslag om inrättande av fleråriga program för radiospektrumpolitiken. I dessa program ska de politiska riktlinjerna och målen för den strategiska planeringen och harmoniseringen av radiospektrumanvändningen fastställas i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv och i särdirektiven.

~~4. Kommissionen ska, när så är nödvändigt för att säkerställa en effektiv samordning av Europeiska gemenskapens intressen inom internationella organisationer med ansvar för radiospektrumfrågor, i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från RSPG och får föreslå Europaparlamentet och rådet gemensamma allmänna politiska mål.~~

⁹⁰ ~~EGT L 198, 27.7.2002, s. 49.~~

⊗ AVDELNING II: INSTITUTIONELL STRUKTUR OCH STYRELSEFORMER ⊗

KAPITEL II

NATIONELLA REGLERINGSMYNDIGHETER ⊗ OCH ANDRA BEHÖRIGA MYNDIGHETER ⊗

Artikel 35

Nationella regleringsmyndigheter ⊗ och andra behöriga myndigheter ⊗

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla uppgifter som ~~åvilar de nationella regleringsmyndigheterna enligt~~ ⇒ fastställs i ⇐ detta direktiv ~~och enligt särdirektiven~~ fullgörs av ~~ett en~~ behörigt ~~organ~~ ⊗ myndighet ⊗.

↓ ny

Den nationella regleringsmyndigheten ska ansvara för åtminstone följande uppgifter:

- Genomföra förhandsreglering av marknaden, däribland införande av tillträdes- och samtrafikskyldigheter.
- Genomföra den geografiska kartläggning som nämns i artikel 22.
- Säkerställa lösning av tvister mellan företag och mellan företag och konsumenter.
- Fatta beslut om marknadsutformnings-, konkurrens- och regleringsaspekter i nationella processer för beviljande, ändring eller förlängning av nyttjanderätter till radiospektrum, i enlighet med detta direktiv.
- Bevilja allmän auktorisation.
- Säkerställa konsumentskydd och slutanvändarnas rättigheter inom sektorn för elektronisk kommunikation.
- Fastställa mekanismer för finansieringsordningen samt bedöma den oskäligen bördan och beräkna nettokostnaden för tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster.
- Hantera frågor som rör öppen internetanslutning.
- Bevilja nummerresurser och förvalta nummerplaner.
- Säkerställa nummerportabilitet.
- Utföra alla andra uppgifter som detta direktiv reserverar för nationella regleringsmyndigheter.

Medlemsstaterna får tilldela nationella regleringsmyndigheter andra uppgifter som föreskrivs i detta direktiv.

2. Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter i samma medlemsstat eller i olika medlemsstater ska ha rätt att ingå samarbetsöverenskommelser med varandra för att främja tillsynssamarbete.

↓ 2002/21/EG (anpassad)
⇒ ny

43. Medlemsstaterna ska säkerställa att de uppgifter som ska utföras av de nationella regleringsmyndigheterna ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ offentliggörs i lätt åtkomlig form, i synnerhet när sådana uppgifter ges till fler än ett organ. Medlemsstaterna ska i förekommande fall säkerställa samråd och samarbete mellan sådana myndigheter, och mellan sådana myndigheter och de nationella myndigheter som har ansvaret för tillämpningen av konkurrenslagstiftningen och de nationella myndigheter som har ansvaret för tillämpningen av konsumentlagstiftningen, i frågor som är av gemensamt intresse. Om mer än en myndighet har behörighet i sådana ärenden, ska medlemsstaterna säkerställa att varje myndighets respektive uppgifter offentliggörs i lätt åtkomlig form.

64. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla alla nationella regleringsmyndigheter ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ som tilldelas uppgifter enligt detta direktiv ~~och~~ ~~särskilt~~ ~~och~~ samt deras respektive ansvarsområden, ☒ liksom alla ändringar av dessa ☒.

Artikel 6

Nationella regleringsmyndigheters ☒ och andra behöriga myndigheters oberoende ☒

21. Medlemsstaterna ska garantera sina respektive nationella regleringsmyndigheters ⇒ och andra behöriga myndigheters ⇐ oberoende genom att säkerställa att de är rättsligt åtskilda från och verksamhetsmässigt oberoende av alla organisationer som tillhandahåller nät, utrustning eller tjänster för elektronisk kommunikation. Medlemsstater som behåller äganderätten till eller kontrollen över företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster ska säkerställa att en faktisk organisatorisk åtskillnad görs mellan regleringsverksamheten och sådan verksamhet som har samband med ägande eller kontroll.

↓ 2009/140/EG artikel 1.3 a
(anpassad)
⇒ ny

32. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ utövar sina befogenheter på ett sätt som är opartiskt, öppet redovisat och punktligt. Medlemsstaterna ska säkerställa att ~~de nationella regleringsmyndigheterna~~ ☒ de ☒ har tillräckliga finansiella och personella resurser för att kunna utföra de uppgifter de tilldelats.

↓ ny

Artikel 7

Utnämning och avsättning av medlemmar i nationella regleringsmyndigheter

1. Chefen för den nationella regleringsmyndigheten, eller i förekommande fall medlemmarna i det kollegiala organ som fyller den funktionen inom en nationell regleringsmyndighet eller deras ersättare, ska utses för en mandatperiod på minst fyra år bland personer med auktoritet och yrkeserfarenhet, på grundval av meriter, kompetens, kunskap och erfarenhet och efter ett öppet urvalsförfarande. De får inte tjänstgöra under mer än två mandatperioder, oberoende av

om mandatperioderna infaller i följd eller inte. Medlemsstaterna ska säkerställa kontinuiteten i beslutsfattandet genom att föreskriva ett lämpligt roterande schema för medlemmarna i det kollegiala organet eller den högsta ledningen, exempelvis genom att utse de första medlemmarna i det kollegiala organet för olika perioder så att deras mandat, samt deras efterträdarens mandat, inte löper ut vid samma tidpunkt.

↓ 2009/140/EG artikel 1.3 b
(anpassad)
⇒ ny

~~23a.~~ Medlemsstaterna ska säkerställa att chefen för den nationella regleringsmyndigheten, eller i förekommande fall medlemmar i det kollegiala organ som fyller denna funktion inom den nationella regleringsmyndigheten ~~enligt första stycket~~ eller ~~deras dennes~~ ersättare ska kunna avsättas ☒ under mandatperioden ☒ enbart om ~~de denne~~ inte längre uppfyller villkoren ~~för att utföra sina uppgifter vilka har fastställts i förväg i nationell lagstiftning~~ ⇒ i denna artikel. ⇐

3. Beslutet att avsätta den berörda nationella regleringsmyndighetens chef, eller i förekommande fall medlemmar i det kollegiala organ som fyller denna funktion inom regleringsmyndigheten, ska offentliggöras vid tidpunkten för uppsägningen. Den avsatta chefen för den nationella regleringsmyndigheten, eller i förekommande fall de avsatta medlemmarna i det kollegiala organ som fyller denna funktion inom den nationella regleringsmyndigheten, ska erhålla en motivering och ha rätt att begära att denna offentliggörs om så inte annars skulle ske, i vilket fall den ska offentliggöras. ⇒ Medlemsstaterna ska säkerställa att detta beslut kan prövas av en domstol, både i fråga om faktiska omständigheter och i fråga om rättsliga omständigheter. ⇐

Artikel 8

☒ Politiskt oberoende och ansvarsskyldighet för de nationella regleringsmyndigheterna ☒

~~3a1.~~ Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i ~~punkterna 4 och 5~~ ☒ artikel 10 ☒ ska ~~de~~ nationella regleringsmyndigheter ~~som har ansvaret för förhandsreglering av marknaden eller för lösning av tvister mellan företag i enlighet med artiklarna 20 eller 21 i detta direktiv~~ agera oberoende ⇒ och objektivt ⇐, och ~~ska~~ inte begära eller ta emot instruktioner från något annat organ i samband med utövandet av ~~dess~~ uppgifter som tilldelats dem enligt den nationella lagstiftning som genomför ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒. Detta ska inte förhindra översyn i enlighet med nationell konstitutionell rätt. Endast överklagandeinstanser som inrättats i enlighet med artikel ~~431~~ ska ha befogenheter att upphäva eller undanröja de nationella regleringsmyndigheternas beslut.

↓ ny

2. Nationella regleringsmyndigheter ska rapportera årligen bland annat om situationen på marknaden för elektronisk kommunikation, om de beslut som de utfärdar, om sina personalresurser och ekonomiska resurser och fördelningen av dessa samt om framtida planer. Deras rapporter ska offentliggöras.

↓ 2009/140/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel 9

⊗ Nationella regleringsmyndigheters regleringskapacitet ⊗

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna ~~enligt första stycket~~ har separata årliga budgetar ⇒ med självständigt ansvar för genomförandet av den anslagna budgeten ⇐. Budgetarna ska offentliggöras.

↓ ny

2. Utan att det påverkar skyldigheten att säkerställa att nationella regleringsmyndigheter har tillräckliga ekonomiska resurser och personalresurser för att kunna utföra de uppgifter de tilldelats, ska finansiell autonomi inte förhindra tillsyn eller kontroll i enlighet med nationell konstitutionell rätt. All kontroll av de nationella regleringsmyndigheternas budget ska utövas på ett öppet sätt samt offentliggöras.

↓ 2009/140/EG (anpassad)

3. Medlemsstaterna ska även se till att de nationella regleringsmyndigheterna har tillräckliga ekonomiska resurser och tillräcklig personal för att aktivt kunna delta i och stödja organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec)⁹¹.

Artikel 10

⊗ Nationella regleringsmyndigheters deltagande i Berec ⊗

~~3a~~1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de mål som uppställts för Berec om att främja större samordning och enhetlighet i lagstiftningen aktivt stöds av respektive nationell regleringsmyndighet.

~~3e~~2. När medlemsstaterna fattar sina egna beslut om sina nationella marknader ska de säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna i största möjliga utsträckning beaktar yttranden och gemensamma ståndpunkter som Berec antar.

↓ 2002/21/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel 11

⊗ Samarbete med nationella myndigheter ⊗

~~5~~1. De nationella regleringsmyndigheterna ⇒ , andra behöriga myndigheter enligt detta direktiv ⇐ och de nationella konkurrensmyndigheterna ska förse varandra med den information som krävs för tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv ~~och i~~

⁹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och byrån.

~~särskilda direktiven~~. När det gäller den information som utbyts ska den mottagande myndigheten säkerställa samma grad av sekretess som den myndighet som lämnar informationen.

↓ 2002/20/EG

~~Artikel 1~~

~~Mål och tillämpningsområde~~

~~1. Syftet med detta direktiv är att genomföra en inre marknad för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster genom harmonisering och förenkling av de bestämmelser och villkor som gäller för auktorisation av sådana nät och tjänster, så att dessa lättare kan tillhandahållas inom gemenskapen.~~

~~2. Detta direktiv skall gälla auktorisation för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.~~

↓ 2002/20/EG (anpassad)

⇒ ny

KAPITEL II

ALLMÄN AUKTORISATION

AVSNITT 1 ALLMÄN DEL

~~Artikel 3~~ 12

Allmän auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster

1. Medlemsstaterna ska säkerställa friheten att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i enlighet med de villkor som anges i detta direktiv. För detta ändamål får medlemsstaterna hindra ett företag från att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, endast om detta är nödvändigt ~~för att skydda intressen som rör allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa~~ av de skäl som anges i artikel ~~46~~ 52 .1 i fördraget. ⇒ Varje sådan begränsning av friheten att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ska vara vederbörligen motiverad och ska anmälas till kommissionen. ⇒

2. Tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller tillhandahållande av ⇒ andra ⇒ elektroniska kommunikationstjänster ⇒ än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster ⇒ får, utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda skyldigheter som anges i artikel ~~6~~ 13.2 eller nyttjanderätten enligt artikelarna ~~54~~ 6 och 88, endast underkastas allmän auktorisation.

3. ⇒ Om en medlemsstat bedömer att ett anmälningskrav är motiverat får den medlemsstaten endast begära att företag ska ⇒ ~~Det får krävas att det berörda företaget skall~~ göra en anmälan; ⇒ till Berec, ⇒ men ⇒ den får ⇒ inte ⇒ kräva att de ⇒ ~~att de~~ ska ha erhållit ett uttryckligt beslut eller någon annan administrativ handling från den nationella regleringsmyndigheten; ⇒ eller från någon annan myndighet ⇒ innan de börjar utöva de rättigheter som följer av auktorisationen. Företaget får inleda sin verksamhet direkt efter ingiven anmälan ⇒ till Berec ⇒ , om sådan krävs, under förutsättning att bestämmelserna om

nyttjanderätt ☒ enligt detta direktiv ☒ i artiklarna 5, 6 och 7 är uppfyllda. ⇒ Berc ska på elektronisk väg och utan dröjsmål översända varje anmälan till den nationella regleringsmyndigheten i alla medlemsstater som berörs av bestämmelsen om elektroniska kommunikationsnät eller bestämmelsen om elektroniska kommunikationstjänster. ⇐

⇒ Information i enlighet med denna punkt om befintliga anmälningar som redan gjorts till den nationella regleringsmyndigheten på datumet för införlivande av detta direktiv ska överlämnas till Berc senast den [datum för införlivande]. ⇐

↓ 2009/140/EG artikel 3.2

~~Företag som tillhandahåller gränsöverskridande elektroniska kommunikationstjänster till företag som är belägna i flera medlemsstater ska inte vara skyldiga att lämna in mer än en anmälan per berörd medlemsstat.~~

↓ 2002/20/EG (anpassad)

⇒ ny

~~3.4.~~ Den anmälan som avses i punkt 2 ☒ 3 ☒ får inte innefatta mer än att en juridisk eller fysisk person underrättar ~~den nationella regleringsmyndigheten~~ ⇒ Berc ⇐ om att personen har för avsikt att börja tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster och lämnar in det minimum av information som ⇒ Berc och ⇐ den nationella regleringsmyndigheten behöver för att kunna föra ett register eller en förteckning över leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Informationen ska inskränka sig till

~~sådana uppgifter som är nödvändiga för att identifiera leverantören, t.ex. organisationsnummer, och leverantörens kontaktpersoner, adress och en kortfattad beskrivning av nätet eller tjänsten samt den planerade tidpunkten för inledande av verksamheten.~~

↓ ny

- (1) leverantörens namn,
- (2) leverantörens rättsliga status, form och registreringsnummer samt var leverantören är registrerad i ett handelsregister eller liknande offentligt register i EU,
- (3) geografisk adress för leverantörens huvudsakliga verksamhetsställe i EU och, i förekommande fall, alla underordnade filialer inom en medlemsstat,
- (4) en kontaktperson och kontaktuppgifter,
- (5) en kortfattad beskrivning av de nät eller tjänster som ska tillhandahållas,
- (6) de berörda medlemsstaterna, och
- (7) ett beräknat startdatum för verksamheten.

Medlemsstaterna får inte införa några ytterligare eller separata anmälningskrav.

↓ 2002/20/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~6~~13

Villkor som är fogade till den allmänna auktorisationen och till nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser~~ ⊗ radiospektrum ⊗ och nummer samt särskilda skyldigheter

↓ 2009/140/EG artikel 3.4 a
(anpassad)
⇒ ny

1. Den allmänna auktorisationen för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster samt nyttjanderätter till ⇒ radiospektrum ⇐ ~~radiofrekvenser~~ och nummer får endast omfattas av de villkor som är upptagna i bilagan ~~I~~ ⊗ I ⊗. Sådana villkor ska vara icke-diskriminerande, proportionella och öppet redovisade och ska i fråga om nyttjanderätter till ⇒ radiospektrum ⇐ ~~radiofrekvenser~~ vara förenliga med artiklarna 945 och 51 i ~~direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~, ⇒ och i fråga om nyttjanderätter till nummer ska de vara förenliga med artikel 88. ⇐

↓ 2002/20/EG (anpassad)
→₁ 2009/140/EG artikel 3.4 b

2. Särskilda skyldigheter som kan åläggas leverantörer som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, enligt artiklarna 13, 36, ~~546.1~~ och ~~548.2~~, ~~samt artiklarna 6 and 8 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektiv)~~ och → 1 artikel 17 i ~~direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)~~ ⇐ eller företag som i enlighet med ~~nämnda~~ ⊗ detta ⊗ direktiv utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster ska i rättsligt avseende vara åtskilda från de rättigheter och skyldigheter som följer av den allmänna auktorisationen. I syfte att ge företagen insyn ska den allmänna auktorisationen hänvisa till de kriterier och förfaranden som gäller när sådana särskilda skyldigheter införs för enskilda företag.

3. Den allmänna auktorisationen får bara innehålla sådana villkor som är specifika inom det området och som anges i delarna A, B och C i bilagan ~~I~~ ⊗ I, och den får inte innehålla någon upprepning av villkor som gäller för företagen enligt annan nationell lagstiftning.

4. Medlemsstaterna får inte upprepa de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen när de beviljar nyttjanderätter till radiofrekvenser eller nummer.

↓ 2002/20/EG
⇒ ny

Artikel ~~9~~14

Intyg som kan underlätta utövandet av rätten att installera faciliteter och rättigheter till samtrafik

~~En nationell regleringsmyndighet~~ ⇒ Berec ⇐ ska på begäran av ett företag inom en vecka utfärda en standardiserad handling där det bekräftas, i förekommande fall, att företaget har

lämnat in en anmälan enligt artikel ~~312~~ 2 och anges under vilka omständigheter alla företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i enlighet med allmän auktorisation har rätt att ansöka om rätt att installera faciliteter, förhandla om samtrafik och/eller få tillträde eller samtrafik, så att företaget lättare kan utöva dessa rättigheter exempelvis på andra myndighetsnivåer eller i förhållande till andra företag. Sådana intyg kan också i förekommande fall utfärdas automatiskt efter anmälan enligt artikel ~~312~~ 2.

AVSNITT 2 ALLMÄN AUKTORISATION – RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER

↓ 2002/20/EG (anpassad)

Artikel ~~415~~

Minimiförteckning över rättigheter som följer av den allmänna auktorisationen

1. Företag som har erhållit sådan auktorisation som avses i artikel ~~312~~ har rätt att

- a) tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster,
- b) få sina ansökningar om den rätt att installera faciliteter som behövs bedömda i enlighet med artikel ~~44~~ 43 i ☒ detta ☒ direktiv ~~2002/21/EG (ramdirektiv)~~.

↓ ny

- c) använda radiospektrum för elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät i enlighet med artiklarna 13, 46 och 54,
- d) få sina ansökningar om erforderliga nyttjanderätter till nummer bedömda i enlighet med artikel 88.

↓ 2002/20/EG (anpassad)

2. När sådana företag tillhandahåller allmänheten elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster ska den allmänna auktorisationen också ge dem rätt att

- (a) förhandla om samtrafik med och, i förekommande fall, få tillträde till eller samtrafik med andra leverantörer av allmänt tillgängliga kommunikationsnät och kommunikationstjänster som omfattas av en allmän auktorisation i ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ enligt villkoren i och i enlighet med ☒ detta ☒ direktiv ~~2002/19/EG (tillträdesdirektiv)~~,
- (b) få möjlighet att bli utsedda att tillhandahålla olika delar av de samhällsomfattande tjänsterna och/eller täcka olika delar av det nationella territoriet i enlighet med ~~Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster)~~⁹² ☒ artikel 81 eller 82. ☒

⁹²

Se s. 51 i detta nummer av EGT.

Artikel ~~12~~16

Administrativa avgifter

1. De administrativa avgifter som tas ut av företag som tillhandahåller ett nät eller en tjänst i enlighet med allmän auktorisation eller som har beviljats nyttjanderätt ska

a) sammanlagt täcka enbart de administrativa kostnader som uppkommer för förvaltning, kontroll och genomförande av systemet med den allmänna auktorisationen, samt för nyttjanderätter och för de särskilda skyldigheter som avses i artikel ~~6~~13.2, som får inbegripa kostnader för internationellt samarbete, harmonisering och standardisering, marknadsanalys, övervakning av efterlevnaden och annan kontroll av marknaden samt lagstiftningsarbete som inbegriper utarbetande och genomförande av sekundärrätt och förvaltningsbeslut, t.ex. beslut om tillträde och samtrafik, och

b) åläggas de enskilda företagen på ett objektivet, öppet redovisat och proportionellt sätt så att de administrativa tilläggskostnaderna och de därmed sammanhängande avgifterna minimeras. ⇒ Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa administrativa avgifter för företag vars omsättning är lägre än ett visst tröskelvärde eller vars verksamhet inte uppnår en minsta marknadsandel eller har en mycket begränsad territoriell räckvidd. ⇐

2. När nationella regleringsmyndigheter ⇒ eller andra behöriga myndigheter ⇐ tar ut administrativa avgifter ska de årligen offentliggöra en översikt över sina administrativa kostnader och den sammanlagda summan av uppburna avgifter. Mot bakgrund av skillnaden mellan summan av avgifterna och de administrativa kostnaderna ska lämpliga justeringar göras.

Artikel ~~13~~17

Särredovisning och ekonomisk rapportering

1. Medlemsstaterna ska kräva att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, och som har särskilda eller exklusiva rättigheter att tillhandahålla tjänster inom andra sektorer i samma medlemsstat eller i någon annan medlemsstat, ska

(a) särredovisa de verksamheter som har samband med tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, i den utsträckning som det skulle ha krävts om verksamheterna i fråga hade bedrivits av juridiskt fristående bolag, så att alla kostnader och intäkter kan detaljredovisas, tillsammans med beräkningsunderlag och specifikationer över de tillämpade tilldelningsmetoder som har att göra med deras verksamheter i samband med tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, inklusive en

specificerad uppdelning av kostnader för anläggningstillgångar och organisation, eller,

(b) organisatoriskt särskilja de verksamheter som har samband med tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster.

En medlemsstat får välja att inte tillämpa kraven i led a på de företag vars årsomsättning inom verksamheter som har samband med elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i medlemsstaten är lägre än 50 miljoner euro.

2. Om företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster inte omfattas av kraven i företagslagstiftningen och inte uppfyller kriterierna för små och medelstora företag enligt bestämmelserna om redovisning i ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ ska deras ekonomiska rapporter utarbetas och underställas granskning av en fristående revisor samt offentliggöras. Granskningen ska utföras i enlighet med tillämpliga ~~gemenskapsbestämmelser~~ ☒ unionsbestämmelser ☒ och nationella bestämmelser.

Detta krav ska gälla också för den särredovisning som föreskrivs i punkt 1 a.

AVSNITT 3 ÄNDRING OCH ÅTERKALLANDE

↓ 2009/140/EG artikel 3.8
⇒ ny

Artikel ~~14~~18

Ändring av rättigheter och skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättigheter, villkor och förfaranden avseende allmänna auktorisationer och nyttjanderätter ☒ till radiospektrum eller till nummer ☒ eller rättigheter att installera faciliteter endast ändras i sakligt motiverade fall och på ett proportionellt sätt, i tillämpliga fall med beaktande av de särskilda villkor som är tillämpliga på överföring av rättigheter att utnyttja ~~radiofrekvenser~~ ☒ radiospektrum och nummer ☒.

2. Utom i de fall då ändringarna är obetydliga och har överenskommits med innehavaren av rättigheterna eller den allmänna auktorisationen, ☒ och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35, ☒ ska anmälan om avsikten att företa sådana ändringar göras på lämpligt sätt och berörda parter, inbegripet användare och konsument, ska få en tillräcklig tidsfrist om minst fyra veckor, utom i undantagsfall, för att kunna lämna sina synpunkter på de föreslagna ändringarna.

↓ ny

Alla ändringar ska offentliggöras med angivande av skälen för respektive ändring.

↓ 2009/140/EG artikel 3.8
(anpassad)
⇒ ny

Artikel 19

⊗ Begränsning eller återkallande av rättigheter ⊗

21. Medlemsstaterna ska inte begränsa eller återkalla rättigheter att installera faciliteter eller rättigheter att utnyttja ~~radiofrekvenser~~ ⊗ radiospektrum ⊗ ⇒ eller nummer ⇐ före utgången av den tidsperiod för vilken de tilldelats utom när detta är berättigat ⊗ enligt punkt 2 ⊗ och sker i enlighet med bilagan ⊗ I ⊗ och relevanta nationella bestämmelser om kompensation för återkallande av rättigheter.

↓ ny

2. I linje med behovet av att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig användning av radiospektrum eller genomförandet av harmoniserade villkor som antagits enligt beslut nr 676/2002/EG får medlemsstaterna tillåta återkallande av nyttjanderätter, även sådana med minst 25 års giltighetstid, på grundval av förfaranden som fastställs i förväg, i enlighet med principerna om proportionalitet och icke-diskriminering.

3. En ändring i användningen av radiospektrum till följd av tillämpningen av punkterna 4 och 5 i artikel 45 ska inte i sig själv motivera återkallandet av en nyttjanderätt till radiospektrum.

4. Varje avsikt att begränsa eller återkalla tillstånd eller individuella nyttjanderätter till radiospektrum eller nummer ska vara föremål för ett offentligt samråd i enlighet med artikel 23.

↓ 2002/21/EG artikel 5 (anpassad)

KAPITEL III

TILLHANDAHÅLLANDE AV INFORMATION, UNDERSÖKNINGAR OCH SAMRÅDSMEKANISM

Artikel 520

~~Tillhandahållande av information~~ ⊗ Begäran om information från företag ⊗

↓ 2009/140/EG artikel 1.5
(anpassad)
⇒ ny

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, ⇒ tillhörande faciliteter eller tillhörande tjänster ⇐ tillhandahåller all den information, även ekonomisk information, som är nödvändig för att de nationella regleringsmyndigheterna, ⇒ andra behöriga myndigheter och Berec ⇐ ska kunna säkerställa att bestämmelserna i eller de beslut som fattas i enlighet med detta direktiv ~~och särdirektiven~~ följs. De nationella regleringsmyndigheterna ska särskilt ha

befogenheter att kräva att företagen lämnar in information om framtida utvecklingar i nät och tjänster som kan påverka de grossisttjänster som de tillhandahåller konkurrenter. ⇒ De får också kräva information om elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter vilken är uppdelad på lokal nivå och är tillräckligt detaljerad för att den nationella regleringsmyndigheten ska kunna genomföra den geografiska kartläggningen och identifiera områden med digital utestängning i enlighet med artikel 22. I enlighet med artikel 29 får nationella regleringsmyndigheter fastställa påföljder för företag som avsiktligt tillhandahåller vilseledande, felaktig eller ofullständig information. ⇐

Företag med betydande marknadsinflytande på grossistmarknader kan också anmodas att lämna in redovisningsuppgifter om de slutkundsmarknader som är förbundna med de aktuella grossistmarknaderna.

↓ ny

Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter får begära information från de centrala informationspunkter som inrättas i enlighet med direktiv 2014/61/EU om åtgärder för att minska kostnaderna för höghastighetsnät för elektronisk kommunikation.

↓ 2009/140/EG artikel 1.5

⇒ ny

Företagen ska på begäran tillhandahålla sådan information snabbt och enligt den tidsram och med den detaljeringsgrad som ~~den nationella regleringsmyndigheten~~ kräver. Den information som ~~den nationella regleringsmyndigheten~~ begärs ska stå i proportion till genomförandet av uppgiften. Den ~~nationella regleringsmyndigheten~~ ⇒ behöriga myndigheten ⇐ ska motivera sin begäran om information och ska behandla informationen i enlighet med punkt 3.

↓ 2002/21/EG (anpassad)

⇒ ny

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna ☒ och andra behöriga myndigheter ☒ på motiverad begäran tillhandahåller kommissionen den information som är nödvändig för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt fördraget. Den information som kommissionen begär ska vara anpassad till vad som behövs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter. Om den information som ges hänför sig till information som tidigare lämnats av företagen på begäran av ~~den nationella regleringsmyndigheten~~, ska de företagen informeras om detta. I den mån det behövs och om inte den myndighet som tillhandahåller informationen inkommit med en uttrycklig och motiverad begäran om motsatsen får kommissionen göra den information som lämnas tillgänglig för en annan sådan myndighet i en annan medlemsstat.

Om inte annat följer av kraven i punkt 3, ska medlemsstaterna säkerställa att den information som överlämnas till en ~~nationell regleringsmyndighet~~ kan göras tillgänglig för en annan sådan myndighet i samma eller i en annan medlemsstat ⇒ och för Berec ⇐ efter en motiverad ansökan, när det är nödvändigt för att endera myndigheten ⇒, eller Berec ⇐, ska kunna fullgöra sitt ansvar enligt ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒.

3. Om informationen av en nationell regleringsmyndighet ☒ eller en annan behörig myndighet ☒ betraktas som konfidentiell i enlighet med ~~gemenskapslagstiftning~~ ☒ unionslagstiftning ☒ och nationell lagstiftning om affärshemligheter ⇒ eller skyddet av personuppgifter ⇐, ska kommissionen ⇒, Berec ⇐ och de berörda ~~reglerings~~ myndigheterna

säkerställa denna sekretess. ⇒ I enlighet med principen om lojalt samarbete får nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter inte vägra att överlämna den begärda informationen till kommissionen, till Berec eller till en annan myndighet med hänvisning till konfidentialitet eller behovet av att samråda med de parter som tillhandahållit informationen. När kommissionen, Berec eller en behörig myndighet åtar sig att respektera konfidentialiteten i fråga om information som identifierats som konfidentiell av den myndighet som innehar den, ska den sistnämnda myndigheten på begäran överlämna informationen för det angivna syftet utan att behöva samråda ytterligare med de parter som tillhandahållit informationen. ⇐

4. Medlemsstaterna ska, i överensstämmelse med nationella bestämmelser om allmänhetens tillgång till information och i enlighet med ~~gemenskapslagstiftning~~ ☒ unionslagstiftning ☒ och nationell lagstiftning om affärshemligheter ⇒ och skydd av personuppgifter ⇐, säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ offentliggör sådan information som kan bidra till en öppen och konkurrensutsatt marknad.

5. De nationella regleringsmyndigheterna ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ ska offentliggöra de villkor som gäller för allmänhetens tillgång till den information som avses i punkt 4, inklusive förfaranden för att erhålla sådan tillgång.

↓ 2002/20/EG
⇒ ny

Artikel ~~11~~21

Uppgifter som krävs för den allmänna auktorisationen, nyttjanderätterna och de särskilda skyldigheterna

1. Utöver sådana uppgifts- och rapporteringsskyldigheter som följer av annan nationell lagstiftning än för den allmänna auktorisationen får den nationella regleringsmyndigheten ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ endast kräva att företagen tillhandahåller sådana uppgifter som krävs för den allmänna auktorisationen, nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheterna som avses i artikel ~~6~~13.2 och som står i proportion till syftet och är sakligt motiverade för

↓ 2009/140/EG artikel 3.7 a
(anpassad)

a) systematisk kontroll eller kontroll i enskilda fall, av att villkoren 1 ~~och 2~~ i del A, villkoren 2 och 6 i del ~~B~~ ☒ D ☒ samt villkoren 2 och 7 i del ~~C~~ ☒ E ☒ i bilagan ☒ I ☒ , samt de skyldigheter som avses i artikel ~~13~~6.2, är uppfyllda,

↓ 2002/20/EG (anpassad)
⇒ ny

b) kontroll i varje enskilt fall av att villkoren i bilagan ~~A~~ I är uppfyllda när det mottagits klagomål eller när den ~~nationella regleringsmyndigheten~~ ⇒ behöriga myndigheten ⇐ av andra skäl misstänker att något villkor inte uppfylls eller när den ~~nationella regleringsmyndigheten~~ ⇒ behöriga myndigheten ⇐ på eget initiativ gör en utredning,

c) förfaranden för eller bedömning av framställningar om beviljande av nyttjanderätter,

- d) offentliggörande av jämförande kvalitets- och prisöversikter över tjänsterna till gagn för konsumenterna,
- e) klart definierade statistiska syften,
- f) de marknadsanalyser som avses i ☒ detta ☒ direktiv ~~2002/19/EG (tillträdesdirektiv) och direktiv 2002/22/EG (direktiv om samhällsomfattande tjänster)~~,

↓ 2009/140/EG artikel 3.7 b
⇒ ny

- g) skyddande av en effektiv användning och säkerställande av en ändamålsenlig förvaltning av ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum och av nummerresurser ⇐ ,
- h) utvärdering av sådan framtida utveckling av nät och tjänster som kan påverka de grossisttjänster som gjorts tillgängliga för konkurrenter ⇒ , den konnektivitet som är tillgänglig för slutanvändare eller identifieringen av områden med digital utestängning ⇐ .

↓ 2009/140/EG artikel 3.7 c

De uppgifter som avses i leden a, b, d, e, f, g och h i det första stycket får inte begäras in före ett marknadstillträde eller som villkor för detta.

↓ ny

2. I fråga om nyttjanderätter till radiospektrum ska sådana uppgifter särskilt vara kopplade till effektiv och ändamålsenlig användning av radiospektrum samt till efterlevnad av skyldigheter avseende täckning och tjänstekvalitet vilka är knutna till nyttjanderätterna till radiospektrum samt kontroll av denna efterlevnad.

↓ 2002/20/EG
⇒ ny

23. Om en nationell regleringsmyndighet ⇒ eller en annan behörig myndighet ⇐ kräver att ett företag ska tillhandahålla sådana uppgifter som anges i punkt 1 ska den upplysa företaget om det särskilda ändamål för vilket informationen ska användas.

↓ ny

4. Nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter får inte upprepa en begäran om information som redan framförts av Berec i enlighet med artikel 30 i förordning [xxxx/xxxx/EG (Berec-förordningen)]⁹³.

Artikel 22

Geografiska kartläggningar av nätuppbyggnad

⁹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr xxxx/xxxx av den [] om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) (EUT L. []).

1. Nationella regleringsmyndigheter ska genomföra en geografisk kartläggning av räckvidden för elektroniska kommunikationsnät som kan erbjuda bredband ("bredbandsnät") inom tre år från [sista datum för införlivande av direktivet] och ska uppdatera den minst vart tredje år.

Denna geografiska kartläggning ska bestå av

- a) en undersökning av den aktuella geografiska räckvidden hos bredbandsnät inom deras territorium, särskilt för att utföra de uppgifter som krävs enligt artiklarna 62 och 65 samt artikel 81, samt för att införa skyldigheter i enlighet med artikel 66 och för de kartläggningar som krävs för tillämpningen av reglerna om statligt stöd, och
- b) en treårsprognos avseende räckvidden hos bredbandsnät inom deras territorium, på grundval av den information som samlats in i enlighet med led a, om sådan information är tillgänglig och relevant.

Denna prognos ska avspegla de ekonomiska utsikterna inom sektorn för elektroniska kommunikationsnät samt operatörernas investeringsplaner vid den tidpunkt då uppgifterna samlas in, så att det blir möjligt att identifiera tillgänglig konnektivitet i olika områden. Denna prognos ska inbegripa information om all uppbyggnad som företag eller offentliga myndigheter planerar, särskilt för att inkludera nät med mycket hög kapacitet och betydande uppgraderingar eller utökningar av befintliga bredbandsnät så att de uppnår minst den prestanda som finns i nästa generations accessnät. För detta ändamål ska nationella regleringsmyndigheter begära att företag ska tillhandahålla relevant information om planerade uppbyggnader av sådana nät.

Den information som samlas in vid kartläggningen ska ligga på en lämplig nivå vad gäller lokala detaljuppgifter och ska inbegripa tillräcklig information om tjänstekvalitet och tillhörande parametrar.

2. Nationella regleringsmyndigheter får identifiera ett "område med digital utestängning" som motsvarar ett område med tydliga territoriella gränser för vilket det fastställts, på grundval av den information som samlats in enligt punkt 1, att inget företag och ingen offentlig myndighet under den aktuella prognosperioden har byggt eller planerar att bygga ett nät med mycket hög kapacitet eller har gjort betydande uppgraderingar eller utbyggnader av sitt nät så att det klarar nedladdningshastigheter på minst 100 Mbit/s, eller planerar att göra detta. Nationella regleringsmyndigheter ska offentliggöra uppgifter om vilka områden som identifieras som områden med digital utestängning.

3. Inom ett område som identifierats som ett område med digital utestängning får nationella regleringsmyndigheter utfärda en inbjudan, öppen för alla företag, där företagen uppmanas att tillkännage sin avsikt att bygga upp ett nät med mycket hög kapacitet under den aktuella prognosperioden. Den nationella regleringsmyndigheten ska specificera vilka uppgifter som ska ingå i sådana avsiktsförklaringar, för att säkerställa en detaljnivå som åtminstone är jämförbar med den som beaktas i den prognos som avses i punkt 1 b. Den ska också informera alla företag som uttrycker sitt intresse om huruvida det identifierade området med digital utestängning täcks eller sannolikt kommer att täckas av ett NGA-nät som erbjuder nedladdningshastigheter under 100 Mbit/s på grundval av den information som samlats in enligt punkt 1 b.

4. När nationella regleringsmyndigheter vidtar åtgärder enligt punkt 3 ska de göra detta i enlighet med ett effektivt, objektiva, öppet och icke-diskriminerande förfarande, varvid inget företag ska vara uteslutet på förhand. Underlåtenhet att lämna information enligt punkt 1 b eller att svara på inbjudan att inkomma med intresseanmälan enligt punkt 3 kan betraktas som vilseledande information enligt artiklarna 20 eller 21.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att lokala, regionala och nationella myndigheter – med ansvar för fördelning av offentliga medel för uppbyggnad av elektroniska kommunikationsnät, för utformning av nationella bredbandsplaner, för fastställande av täckningsskyldigheter knutna till nyttjanderätterna till radiospektrum och för kontroll av tillgången till tjänster som omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster inom deras territorier – beaktar resultaten av de kartläggningar och det fastställande av områden med digital utestängning som genomförs i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, och att nationella regleringsmyndigheter tillhandahåller sådana resultat under förutsättning att den mottagande myndigheten säkerställer samma grad av konfidentialitet och skydd av affärshemligheter som den myndighet som lämnar informationen. Dessa resultat ska också göras tillgängliga för Berec och kommissionen på deras begäran och på samma villkor.

6. Nationella regleringsmyndigheter får göra informationsverktyg tillgängliga för slutanvändare för att hjälpa dem att fastställa tillgången på konnektivitet inom olika områden, med en detaljnivå som är lämplig för att stödja slutanvändarnas val i fråga om konnektivitetstjänster, i linje med nationella regleringsmyndigheters skyldigheter i fråga om skydd av konfidentiell information och affärshemligheter.

7. För att bidra till en enhetlig tillämpning av geografiska kartläggningar och prognoser ska Berec senast den [datum], efter samråd med berörda aktörer och i nära samarbete med kommissionen, utfärda riktlinjer för att bistå nationella regleringsmyndigheter med det enhetliga fullgörandet av deras skyldigheter enligt denna artikel.

↓ 2009/140/EG artikel 1.6
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~62~~3

Mekanismer för samråd och insyn

När de nationella regleringsmyndigheterna ☒ eller andra behöriga myndigheter ☒ avser att vidta åtgärder i enlighet med detta direktiv ~~eller särdirektiven~~ eller om de avser att införa restriktioner i enlighet med artiklarna ~~9.34~~5.4 och ~~9.44~~5.5, som har betydande inverkan på den relevanta marknaden ska medlemsstaterna, förutom i de fall som omfattas av artiklarna ~~732.9, 2026~~ eller ~~21~~ 27, se till att de nationella regleringsmyndigheterna ☒ eller de andra behöriga myndigheterna ☒ ger de berörda parterna möjlighet att yttra sig om det förslaget till åtgärd med en skälig tidsfrist ⇒, med beaktande av frågans komplexitet och i alla händelser inte kortare än 30 dagar, utom under exceptionella omständigheter ⇐.

De nationella regleringsmyndigheterna ☒ och andra behöriga myndigheter ☒ ska offentliggöra sina nationella samrådsförfaranden.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det inrättas ett gemensamt informationsställe där det kan erhållas information om alla pågående samrådsförfaranden.

~~De nationella regleringsmyndigheterna ska göra r~~Resultatet av samrådsförfarandena ska göras allmänt tillgängliga, utom när det rör sig om sekretessbelagd information enligt bestämmelser om affärshemligheter i ~~gemenskapsrätten~~ ☒ unionsrätten ☒ och nationell rätt.

↓ 2002/22/EG

Artikel ~~33~~24

Samråd med berörda parter

↓ 2009/136/EG artikel 1.23 a

1. Medlemsstaterna ska, i den mån det är lämpligt, se till att de nationella regleringsmyndigheterna tar hänsyn till synpunkter från slutanvändare och konsumenter (inbegripet särskilt konsumenter med funktionshinder), tillverkare och företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster i frågor som rör alla slutanvändar- och konsumenträttigheter avseende allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, i synnerhet då dessa har en betydande inverkan på marknaden.

Medlemsstaterna ska särskilt se till att nationella regleringsmyndigheter inrättar ett samrådssystem som garanterar att vederbörlig hänsyn tas till konsumentintressen i elektroniska kommunikationer i deras beslut i frågor som gäller alla slutanvändares och konsumenters rättigheter avseende allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.

↓ 2002/22/EG

2. De berörda parterna får, då så är lämpligt och med vägledning från de nationella regleringsmyndigheterna, utarbeta mekanismer som inbegriper konsumenter, användargrupper och tjänsteleverantörer, i syfte att förbättra tjänsternas allmänna kvalitet, bland annat genom att utarbeta och kontrollera uppförandekoder och genomförandenormer.

↓ 2009/136/EG artikel 1.23 b
(anpassad)

3. Utan att det påverkar nationella bestämmelser som är i överensstämmelse med ~~gemenskapslagstiftning~~ ☒ unionslagstiftning ☒ som främjar kultur- och mediepolitiska mål, såsom kulturell och språklig mångfald och mediernas mångfald, får nationella regleringsmyndigheter och andra berörda myndigheter främja samarbete mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster och de sektorer som har intresse av att främja ett lagenligt innehåll i de elektroniska kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna. Detta samarbete kan även omfatta samordning av den information av allmänt intresse som ska göras tillgänglig i enlighet med artiklarna 96.3 och 95.1.

↓ 2002/22/EG

Artikel ~~34~~25

Reglering av tvister utanför domstol

↓ 2009/136/EG artikel 1.24
(anpassad)
⇒ ny

1. Medlemsstaterna ska se till att ☒ konsumenter har tillgång till ☒ förfaranden utanför domstol som är insynsvänliga, icke-diskriminerande, enkla ☒, snabba, rättvisa ☒ och förenade med låga kostnader ~~kan tas i anspråk för reglering utanför domstol av ☒ sina ☒ olösta tvister mellan konsumenter och ☒ med ☒ företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller ☒~~ ⇒ andra allmänt tillgängliga elektroniska ☐ kommunikationstjänster ⇒ än nummerberoende interpersonella kommunikationstjänster, ☐ som detta direktiv ger upphov till, när det gäller avtalsvillkor och/eller fullgörande av avtal i fråga om leverans av sådana ☐ nät och/eller ☐ tjänster. Medlemsstaterna ska ~~besluta om åtgärder för att säkerställa att ☒~~ göra det möjligt för den nationella regleringsmyndigheten att agera som tvistlösningsorgan. ☐ ~~Sådana förfaranden ☒ ska uppfylla kvalitetskraven i kapitel II i direktiv 2013/11/EU. ☐ möjliggör en rättvis och snabb tvistlösning och får, om så är nödvändigt, införa ett system för återbetalning och/eller ersättning. Förfarandena ska möjliggöra opartisk tvistlösning och får inte fränta konsumenten det rättsskydd som erbjuds i nationell lagstiftning. Medlemsstaterna får utöka ☐ bevilja tillträde till sådana förfaranden ☐ dessa skyldigheter till att även gälla tvister som berör ☒ för ☒ andra slutanvändare ⇒, i synnerhet mikroföretag och små företag. ☐~~

↓ 2002/22/EG (anpassad)
⇒ ny

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras lagstiftning inte utgör hinder för att klagomålsinstanser inrättas och on-linetjänster tillhandahålls på en sådan lämplig geografisk nivå som underlättar tillgången till tvistlösning för konsumenter och ☒ andra ☐ slutanvändare. ⇒ För tvister som inbegriper konsumenter och som ingår i tillämpningsområdet för förordning (EU) 524/2013 ska bestämmelserna i den förordningen gälla, under förutsättning att det berörda tvistlösningsorganet har anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 20 i direktiv 2013/11/EU. ☐

3. ☒ Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2013/11/EU, ☐ ~~Om~~ sådana tvister avser parter i olika medlemsstater, ska medlemsstaterna samordna sitt arbete för att åstadkomma en lösning av tvisten.

4. Denna artikel innebär inte att nationella rättsliga förfaranden åsidosätts.

↓ 2002/21/EG

Artikel ~~2026~~

Lösning av tvister mellan företag

↓ 2009/140/EG artikel 1.22
(anpassad)
⇒ ny

1. Om en tvist uppstår i samband med nuvarande skyldigheter som införts enligt detta direktiv ~~eller särdirektiven~~, mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller

kommunikationstjänster i en medlemsstat, eller mellan sådana företag och andra företag i den medlemsstat som drar nytta av skyldigheter i fråga om tillträde och/eller samtrafik $\Rightarrow$ eller mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat och leverantörer av tillhörande faciliteter $\Leftarrow$ enligt detta direktiv eller särdirektiven, ska den berörda nationella regleringsmyndigheten på begäran av någon av parterna, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2, så snart som möjligt, dock senast inom fyra månader, utom i undantagsfall, fatta ett bindande beslut för att lösa tvisten. Medlemsstaten i fråga ska kräva att alla parter samarbetar fullt ut med den nationella regleringsmyndigheten.

↓ 2002/21/EG (anpassad)

2. Medlemsstaterna får ge de nationella regleringsmyndigheterna rätt att vägra lösa tvisten genom ett bindande beslut när andra mekanismer, t.ex. medling, finns att tillgå och är bättre ägnade att leda till att tvisten löses inom rimlig tid i enlighet med bestämmelserna i artikel 38. Den nationella regleringsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta parterna om detta. Om tvisten inte har lösts inom fyra månader och talan inte har väckts inför domstol av den part som begär prövning, ska den nationella regleringsmyndigheten på begäran av någon av parterna utfärda ett bindande beslut för att lösa tvisten inom en så kort tidsfrist som möjligt, dock senast inom fyra månader.

3. Den nationella regleringsmyndigheten ska vid lösande av tvisten fatta beslut som syftar till att uppnå målen i artikel 38. Alla eventuella skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten ålägger ett företag vid lösningen av en tvist ska stämma överens med bestämmelserna i det här direktivet eller särdirektiven.

4. Den nationella regleringsmyndighetens beslut ska offentliggöras, varvid eventuella affärshemligheter därvid ska respekteras. De berörda parterna ska ges en fullständig redogörelse för de skäl som beslutet grundar sig på.

5. Det förfarande som anges i punkterna 1, 3 och 4 ska inte hindra någon av parterna från att väcka talan vid en domstol.

↓ 2009/140/EG artikel 1.23
(anpassad)
 $\Rightarrow$ ny

Artikel ~~21~~27

Lösning av gränsöverskridande tvister

1. Bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4 ska tillämpas när en gränsöverskridande tvist inom det område som omfattas av detta direktiv eller särdirektiven uppkommer mellan parter $\boxtimes$ företag $\boxtimes$ i olika medlemsstater och om tvisten faller inom de nationella regleringsmyndigheternas behörighet i minst två medlemsstater. $\Rightarrow$ Bestämmelserna ska inte tillämpas på tvister som rör samordning av radiospektrum som omfattas av artikel 28. $\Leftarrow$

2. Varje part får hänskjuta tvisten till ~~de~~ $\boxtimes$ den eller de $\boxtimes$ berörda nationella regleringsmyndigheterna. $\boxtimes$ Den eller $\boxtimes$ De behöriga nationella regleringsmyndigheterna ska samordna sina insatser och ha rätt att samråda med $\Rightarrow$ anmäla tvisten till $\Leftarrow$ Berec för att lösa tvisten på ett konsekvent sätt, i enlighet med de mål som anges i artikel 83.

~~Varje nationell regleringsmyndighet som är behörig i en sådan tvist kan begära att Berec antar ett yttrande om vilken åtgärd som i enlighet med bestämmelserna i ramedirektivet och/eller särdirektiven ska vidtas för att lösa tvisten.~~

↓ ny

3. Berec ska utfärda ett yttrande om att den eller de berörda nationella regleringsmyndigheterna antingen ska vidta särskilda åtgärder för att lösa tvisten eller avstå från åtgärder, så snart som möjligt och i alla händelser inom fyra månader, utom under exceptionella omständigheter.

↓ 2009/140/EG artikel 1.23

~~När en sådan begäran har lämnats in till Berec ska varje nationell regleringsmyndighet som har behörighet i någon del av tvisten invänta Berecs yttrande innan den vidtar åtgärder för att lösa tvisten, utan att detta påverkar de nationella regleringsmyndigheternas möjlighet att vid behov vidta brådskande åtgärder.~~

↓ ny

4. Den eller de berörda nationella regleringsmyndigheterna ska invänta Berecs yttrande innan de vidtar någon åtgärd för att lösa tvisten. Under exceptionella omständigheter, om det finns ett trängande behov av att trygga konkurrensen eller skydda slutanvändares intressen, får vilken som helst av de behöriga nationella regleringsmyndigheterna, antingen på parternas begäran eller på eget initiativ, anta interimistiska åtgärder.

↓ 2009/140/EG artikel 1.23
(anpassad)
⇒ ny

~~Alla eventuella skyldigheter som de nationella regleringsmyndigheterna ålägger ett företag vid tvistlösning ska vara förenliga med detta direktiv och särdirektiven.~~

5. Alla eventuella skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten ålägger ett företag ☒ som en del av lösningen av ☒ ~~när den löser en tvist~~ ska ~~stämna överens med ☒~~ vara förenliga med ☒ ~~bestämmelserna i detta direktiv, eller särdirektiven och~~ i största möjliga utsträckning beakta det yttrande som Berec antagit ⇒ och antas inom en månad efter det att yttrandet utfärdats ⇐ .

↓ 2009/140/EG artikel 1.23
ändrad genom rättelse, EUT L 241,
10.9.2013, s. 8

~~3. Medlemsstaterna får ge de behöriga nationella regleringsmyndigheterna rätt att gemensamt välja att inte lösa en tvist när andra mekanismer, t.ex. medling, finns att tillgå och är bättre lämpade att leda till att tvisten löses inom rimlig tid i enlighet med bestämmelserna i artikel 8.~~

~~De ska utan dröjsmål underrätta parterna om detta. Om tvisten inte har lösts inom fyra månader och talan inte har väckts inför domstol av den part som begär prövning, ska de nationella regleringsmyndigheterna på begäran av någon av parterna samordna sina insatser för att lösa tvisten i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 och därvid i största möjliga utsträckning beakta varje yttrande som Bered antagit.~~

46. Det förfarande som anges i punkt 2 ska inte hindra någon av parterna från att väcka talan vid en domstol.

Artikel 28

Samordning av radiospektrum mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter ska säkerställa att användningen av radiospektrum på deras territorium är organiserad på ett sådant sätt att ingen annan medlemsstat hindras, särskilt på grund av gränsöverskridande skadlig störning mellan medlemsstater, från att på sitt territorium tillåta användning av harmoniserat radiospektrum i enlighet med unionslagstiftningen.

De ska vidta alla åtgärder som krävs för detta ändamål, utan att det påverkar deras skyldigheter enligt internationell rätt och relevanta internationella avtal, exempelvis ITU:s radioreglemente.

2. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra, via gruppen för radiospektrumpolitik, i den gränsöverskridande samordningen av användningen av radiospektrum för att

- (a) säkerställa förenlighet med punkt 1,
- (b) lösa eventuella problem eller tvister i samband med gränsöverskridande samordning eller gränsöverskridande skadlig störning.

3. Varje berörd medlemsstat samt kommissionen får begära att gruppen för radiospektrumpolitik använder sin förmedling och, där det är lämpligt, föreslår en samordnad lösning i ett yttrande, i syfte att hjälpa medlemsstaterna att uppfylla kraven i punkterna 1 och 2.

4. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ får kommissionen, med största möjliga beaktande av yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik, anta genomförandeåtgärder för att komma till rätta med gränsöverskridande skadliga störningar mellan två eller flera medlemsstater som hindrar dem från att använda det harmoniserade radiospektrumet på sina territorier. Dessa genomförandeåtgärder ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 110.4.

AVDELNING III: GENOMFÖRANDE

↓ 2009/140/EG artikel 1.24
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~21a~~29

Påföljder

Medlemsstaterna ska bestämma vilka påföljder ⇒ , böter och viten, där det är nödvändigt, ⇐ som är tillämpliga för överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv ⇒ eller av något relevant rättsligt bindande beslut som fattats av den nationella regleringsmyndigheten eller någon annan behörig myndighet ⇐ ~~och särdirektiven~~ och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. ⇒ Inom gränserna för nationell konstitutionell rätt ska nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter ha befogenhet att införa sådana påföljder. ⇐ Påföljderna ska vara lämpliga, effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast den ~~25 maj 2011~~ ☒ [datum för införlivande] ☒ och utan dröjsmål underrätta den om alla senare ändringar som påverkar dem.

↓ 2002/20/EG artikel 10

Artikel ~~10~~30

Uppfyllande av villkoren för den allmänna auktorisationen eller för nyttjanderätter och av särskilda skyldigheter

↓ 2009/140/EG artikel 3.6 a
(anpassad)
⇒ ny

1. ⇒ Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter ⇐ ~~De nationella regleringsmyndigheterna ska i enlighet med artikel 11~~ övervakar och kontrollerar att företagen uppfyller de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätterna ⇒ till radiospektrum och till nummer, ⇐ ~~och de~~ särskilda skyldigheter som anges i artikel ~~613.2~~ ⇒ och skyldigheten att använda radiospektrum effektivt och ändamålsenligt i enlighet med artiklarna 4, 45 och 47 punkterna 1 och 2. ⇐

De nationella regleringsmyndigheterna ⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐ ska ha befogenhet att kräva att de företag ~~som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster~~ som omfattas av den allmänna auktorisationen eller som har nyttjanderätter till ⇒ radiospektrum ⇐ ~~radiofrekvenser~~ eller nummer, tillhandahåller alla de uppgifter som anges i artikel ~~1121~~ och som krävs för att kontrollera att företaget uppfyller de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel ~~613.2~~ ☒ eller artikel 47.1 och 47.2 ☒.

2. Om en nationell ~~regleringsmyndighet~~ ⇒ behörig ⇐ myndighet finner att ett företag inte uppfyller ett eller flera av villkoren för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätterna

eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel ~~61~~3.2, ska den underrätta företaget om detta och ge företaget möjlighet att inom en rimlig tidsperiod inkomma med synpunkter.

3. Den berörda myndigheten ska ha befogenhet att kräva att den överträdelse som avses i punkt 2 upphör, antingen omedelbart eller inom en rimlig tidsperiod, och ska vidta lämpliga och proportionella åtgärder för att säkerställa att villkoren uppfylls.

Medlemsstaterna ska i detta syfte ge de berörda myndigheterna befogenheter att

a) vid behov införa avskräckande ekonomiska sanktioner, som får inbegripa återkommande retroaktiva sanktioner, och

b) föreskriva att tillhandahållandet av en tjänst eller en uppsättning tjänster som skulle medföra en avsevärd snedvridning av konkurrensen ska upphöra eller senareläggas tills de tillträdesskyldigheter fullgörs som införts efter en marknadsanalys i enlighet med artikel ~~16~~ 65 i ~~direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~.

Företaget ska genast informeras om åtgärderna och motiven för dessa, och det ska fastställas en rimlig tidsfrist för företaget för att efterleva åtgärden.

↓ 2009/140/EG artikel 3.6 b
(anpassad)
⇒ ny

4. Utan hinder av ~~bestämmelserna i~~ punkterna 2 och 3 ska medlemsstaterna ge den berörda myndigheten befogenheter att vid behov införa ekonomiska sanktioner mot företag om de underlåter att lämna information i enlighet med de skyldigheter som införs enligt artikel ~~11~~21.1 a eller b i ~~detta direktiv~~ och artikel ~~9~~ 67 i ~~direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet)~~ inom en rimlig tidsfrist som ska fastställas av den nationella ~~regleringsmyndigheten~~ ⇒ behöriga myndigheten ⇐.

↓ 2009/140/EG artikel 3.6 c
(anpassad)

5. Om villkoren för den allmänna auktorisationen, nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel ~~61~~3.2 ☒ eller artikel 47.1 eller 47.2 ☒ allvarligt eller upprepat åsidosätts, och om åtgärder enligt punkt 3 i den här artikeln i syfte att säkerställa efterlevnad inte gett resultat, ☒ ska medlemsstaterna säkerställa att ☒ ~~får~~ den nationella regleringsmyndigheten ☒ och andra behöriga myndigheter ☒ ~~får~~ hindra ett företag från att fortsätta att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster eller tillfälligt upphäva eller återkalla nyttjanderätterna. ☒ Medlemsstaterna ska ge den relevanta myndigheten befogenhet att införa ☒ ~~S~~sanktioner och påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande. ☒ Sådana sanktioner och påföljder ☒ får tillämpas för en period som motsvarar överträdelsens varaktighet, även om överträdelsen i efterhand har korrigerats.

↓ 2009/140/EG artikel 3.6 d
(anpassad)

6. Om den berörda myndigheten har bevis för att uppfyllandet av villkoren för den allmänna auktorisationen, nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel ~~61~~3.2 ☒ eller artikel 47.1 och 47.2 ☒ brister och det utgör ett direkt och allvarligt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa, eller kommer att orsaka allvarliga ekonomiska eller

operativa problem för andra leverantörer eller användare av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller andra användare av radiospektrumet, får den trots bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 5 i den här artikeln vidta brådskande provisoriska åtgärder för att åtgärda problemet innan den fattar ett slutligt beslut. Det berörda företaget ska därefter ges en rimlig möjlighet att lämna synpunkter och föreslå åtgärder. I förekommande fall får den berörda myndigheten bekräfta de provisoriska åtgärderna, vilka ska vara giltiga under högst tre månader men under omständigheter då efterlevnadsåtgärderna ännu inte har avslutats får utsträckas till att gälla under ytterligare en period om högst tre månader.

↓ 2002/20/EG (anpassad)

7. Företag ska ha rätt att överklaga de åtgärder som vidtas enligt denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 431 i ~~☒~~ detta ~~☒~~ direktiv ~~2002/21/EG (ramdirektiv)~~.

↓ 2002/21/EG

Artikel ~~431~~

Rätt att överklaga

↓ 2009/140/EG artikel 1.4 a
⇒ ny

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det på nationell nivå finns fungerande system enligt vilka varje användare eller företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster, som berörs av ett beslut av en ~~nationell regleringsmyndighet~~, ⇒ behörig myndighet, ⇐ har rätt att överklaga beslutet till en besvärsinstans som är ⇒ helt ⇐ oberoende av de inblandade parterna ⇒ och gentemot eventuell extern inblandning eller eventuella politiska påtryckningar som kan äventyra dess oberoende bedömning av frågor som förelagts den ⇐. Denna instans, som kan vara en domstol, ska ha den kompetens som är nödvändig för att den effektivt ska kunna utföra sina uppgifter. Medlemsstaterna ska säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till ärendet i sak och att det finns ett effektivt förfarande för överklagande.

I väntan på utgången av överklagandet ska den ⇒ behöriga myndighetens ⇐ ~~nationella regleringsmyndighetens~~ beslut fortsätta att gälla, såvida inte interimistiska åtgärder beviljas i enlighet med nationell lagstiftning.

↓ 2002/21/EG

2. Om den instans som avses i punkt 1 inte har domstolskaraktär, ska den alltid lämna en skriftlig motivering till sitt beslut. I sådana fall ska dess beslut dessutom kunna prövas av en sådan domstol i en medlemsstat som avses i artikel 234 i fördraget.

↓ 2009/140/EG artikel 1.4 b
⇒ ny

3. Medlemsstaterna ska samla information om det allmänna innehållet i överklaganden, antalet ansökningar om överklagande, överklagandeförfarandenas längd och antalet beslut om att bevilja interimistiska åtgärder. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen och

Berec denna information ⇨ , samt besluten eller domarna, ⇩ på motiverad begäran från någon av dem.

AVDELNING IV: FÖRFARANDET FÖR DEN INRE MARKNADEN

↓ 2009/140/EG artikel 1.6
(anpassad)

Artikel ~~73~~2

Stärkande av den inre marknaden för elektroniska kommunikationer

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska när de utför sina uppgifter enligt detta direktiv ~~och särdirektiven~~ ta så stor hänsyn som möjligt till de mål som fastställs i artikel ~~8~~ 3, inbegripet i den mån de berör hur den inre marknaden fungerar.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska bidra till utvecklandet av den inre marknaden genom att samarbeta med varandra och med kommissionen och Berec på ett helt öppet sätt i syfte att säkerställa konsekvent tillämpning i alla medlemsstaterna av bestämmelserna i detta direktiv ~~och i särdirektiven~~. I detta syfte ska de särskilt samarbeta med kommissionen och Berec för att fastställa vilka typer av instrument och korrigeringsåtgärder som är bäst lämpade för att åtgärda särskilda situationer på marknaden.

3. Såvida inget annat anges i rekommendationer eller riktlinjer som antagits i enlighet med artikel ~~7~~ 34 ska en nationell regleringsmyndighet efter det att det samrådsförfarande som avses i artikel ~~6~~ 23 har avslutats, då den avser att vidta en åtgärd som

a) omfattas av artiklarna ☒ 59, 62, 65 eller 66 ☒ ~~15 eller 16~~ i detta direktiv ~~eller artiklarna 5 eller 8 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet)~~, och

b) skulle påverka handeln mellan medlemsstaterna,

göra förslaget till åtgärd tillgängligt för kommissionen, Berec och de nationella regleringsmyndigheterna i andra medlemsstater vid samma tidpunkt, med den motivering som åtgärden grundar sig på, i enlighet med artikel ~~52~~ 3, och informera kommissionen, Berec och andra nationella regleringsmyndigheter om detta. De nationella regleringsmyndigheterna, Berec och kommissionen får yttra sig till den berörda nationella regleringsmyndigheten inom högst en månad. En månadsperioden kan inte förlängas.

4. När en planerad åtgärd som avses i punkt 3 syftar till

a) att definiera en berörd marknad som skiljer sig från dem som definierats i rekommendationen i enlighet med artikel ~~15~~ 62.1, eller

b) att avgöra huruvida ett företag, enskilt eller tillsammans med andra, ska anses ha ett betydande marknadsinflytande, i enlighet med artikel ~~16~~ 65.3 eller ~~16~~ 65.4,

och skulle påverka handeln mellan medlemsstater och kommissionen har meddelat den nationella regleringsmyndigheten att den anser att den föreslagna åtgärden skulle utgöra ett hinder för den inre marknaden eller hyser allvarliga tvivel om att den är förenlig med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ , särskilt med de mål som avses i artikel ~~8~~ 3, ska den föreslagna åtgärden inte antas förrän efter ytterligare två månader. Denna period kan inte förlängas. Kommissionen ska i sådana fall meddela sina förbehåll till övriga nationella regleringsmyndigheter.

5. Under den tvåmånadersperiod som avses i punkt 4 får kommissionen

- a) fatta beslut om att den berörda nationella regleringsmyndigheten ska dra tillbaka förslaget, och/eller
- b) fatta beslut om att återkalla sina förbehåll avseende ett förslag till åtgärd som avses i punkt 4.

Kommissionen ska i största möjliga utsträckning beakta Berecs yttrande innan den fattar ett beslut eller utfärdar ett yttrande. Beslutet ska åtföljas av en detaljerad och objektiv analys av varför kommissionen inte anser att den föreslagna åtgärden bör antas tillsammans med specifika förslag till ändringar av den.

6. När kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med punkt 5 vilket kräver att den nationella regleringsmyndigheten ska återkalla ett förslag till åtgärd ska den nationella regleringsmyndigheten ändra eller återkalla förslaget till åtgärd inom sex månader från datumet för kommissionens beslut. Om förslaget till åtgärd ändras ska den nationella regleringsmyndigheten genomföra ett offentligt samråd i enlighet med de förfaranden som avses i artikel ~~623~~ och på nytt anmäla det ändrade förslaget till åtgärd till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i punkt 3.

7. Den berörda nationella regleringsmyndigheten ska i största möjliga utsträckning beakta yttrandena från övriga nationella regleringsmyndigheter, Berc och kommissionen och får, utom i de fall som omfattas av punkterna 4 och 5 a, anta det förslag till åtgärd som följer av detta och ska, om den gör detta, meddela det till kommissionen.

8. Den nationella regleringsmyndigheten ska meddela kommissionen och Berc alla antagna slutliga åtgärder som omfattas av ~~artikel 7~~ ☒ punkt ☒ 3 a och b ☒ i denna artikel ☒.

9. Under exceptionella omständigheter, när en nationell regleringsmyndighet anser att den måste handla skyndsamt för att säkerställa konkurrensen och skydda användarnas intressen, får den omedelbart vidta proportionella och tillfälliga åtgärder såsom ett undantag från förfarandet i punkterna 3 och 4. Regleringsmyndigheten ska utan dröjsmål, med en fullständig motivering, underrätta kommissionen, övriga nationella regleringsmyndigheter och Berc om dessa åtgärder. Om den nationella regleringsmyndigheten beslutar att göra sådana åtgärder permanenta eller att förlänga deras tillämpningsperiod ska detta beslut omfattas av bestämmelserna i punkterna 3 och 4.

↓ 2009/140/EG artikel 1.7 (anpassad)

Artikel ~~7a~~33

Förfarande för konsekvent tillämpning av korrigeringsåtgärder

1. Om en planerad åtgärd som omfattas av artikel ~~732.3~~ syftar till att införa, ändra eller återkalla en operatörs skyldighet i enlighet med artikel ~~46~~ 65 i förening med artiklarna ~~5~~ 59 och ~~967-13~~ 74 i ~~direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet)~~ och artikel 17 i ~~direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)~~ får kommissionen, inom den tidsfrist på en månad som fastställs i artikel ~~732.3~~ i ~~det här direktivet~~, meddela den berörda nationella regleringsmyndigheten och Berc varför den anser att den föreslagna åtgärden skulle utgöra ett hinder för den inre marknaden eller varför den hyser allvarliga tvivel om att den föreslagna åtgärden är förenlig med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒. I sådana fall ska antagandet av den föreslagna åtgärden senareläggas med ytterligare tre månader från och med kommissionens meddelande.

Om kommissionen inte utfärdar något meddelande kan den berörda nationella regleringsmyndigheten, med största möjliga beaktande av kommissionens, Berecs eller andra nationella regleringsmyndigheters kommentarer, anta förslaget till åtgärd.

2. Under den tidsfrist på tre månader som avses i punkt 1 ska kommissionen, Berec och den berörda nationella regleringsmyndigheten ha ett nära samarbete för att identifiera den effektivaste och lämpligaste åtgärden mot bakgrund av de mål som fastställs i artikel 83 med beaktande av marknadsaktörernas yttranden och behovet av att säkerställa spridningen av en enhetlig regleringspraxis.

3. Inom sex veckor från början av den tidsfrist på tre månader som avses i punkt 1 ska Berec med en majoritet av samtliga medlemmar avge ett yttrande om det meddelande från kommissionen som avses i punkt 1 för att ange om den anser att den föreslagna åtgärden bör ändras eller dras tillbaka och, i lämpliga fall, lägga fram specifika förslag om detta. Detta yttrande ska motiveras och offentliggöras.

4. Om Berec i sitt yttrande delar kommissionens allvarliga tvivel ska Berec och den berörda nationella regleringsmyndigheten ha ett nära samarbete för att identifiera den effektivaste och lämpligaste åtgärden. Före utgången av den tidsfrist på tre månader som avses i punkt 1 får den nationella regleringsmyndigheten

a) ändra eller dra tillbaka förslaget till åtgärd, med största möjliga beaktande av det meddelande från kommissionen som avses i punkt 1 och Berecs yttrande och råd, eller

b) behålla den föreslagna åtgärden.

5. ~~Om Berec inte delar kommissionens allvarliga tvivel eller inte avger ett yttrande, eller om den berörda nationella regleringsmyndigheten ändrar eller bibehåller den föreslagna åtgärden i enlighet med punkt 4, får~~ Kommissionen ~~får~~ inom en månad efter utgången av den tidsfrist på tre månader som avses i punkt 1 och med största möjliga beaktande av Berecs eventuella yttrande

a) utfärda en rekommendation om att den nationella regleringsmyndigheten ska ändra eller dra tillbaka den föreslagna åtgärden, samt lägga fram särskilda förslag i detta syfte och ange vilka skäl som ligger till grund för denna rekommendation, särskilt i de fall då Berec inte delar kommissionens allvarliga tvivel, eller

b) fatta beslut om att återkalla sina förbehåll, i enlighet med punkt 1,

↓ ny

c) fatta beslut om att den berörda nationella regleringsmyndigheten ska dra tillbaka den föreslagna åtgärden, om Berec delar kommissionens allvarliga tvivel. Beslutet ska åtföljas av en detaljerad och objektiv analys av varför kommissionen inte anser att den föreslagna åtgärden bör antas tillsammans med specifika förslag till ändringar av den. I så fall ska det förfarande som avses i artikel 32.6 gälla i tillämpliga delar.

↓ 2009/140/EG artikel 1.7
(anpassad)

6. Inom en månad efter det att kommissionen avgett sitt yttrande i enlighet med punkt 5 a eller återkallat sina förbehåll i enlighet med punkt 5 b ☒ i denna artikel ☒ ska den berörda nationella regleringsmyndigheten meddela kommissionen och Berec om den antagna slutliga åtgärden.

Denna tidsfrist får förlängas så att den nationella regleringsmyndigheten kan företa ett offentligt samråd i enlighet med artikel ~~62~~3.

7. Den nationella regleringsmyndigheten ska, om den beslutar att inte ändra eller dra tillbaka den föreslagna åtgärden på grundval av den rekommendation som utfärdats enligt punkt 5 a, ge en motiverad förklaring.

8. Den nationella regleringsmyndigheten får när som helst under förfarandets gång dra tillbaka den föreslagna åtgärden.

Artikel ~~7b~~34

Genomförandebestämmelser

~~1.~~ Efter ett offentligt samråd och samråd med de nationella regleringsmyndigheterna får kommissionen med största möjliga beaktande av yttrandet från Berec anta rekommendationer och/eller riktlinjer i anslutning till artikel ~~73~~32 i vilka man fastställer form, innehåll och detaljnivå för de anmälningar som krävs i enlighet med artikel ~~73~~32.3, under vilka omständigheter anmälan inte behöver göras samt beräkning av tidsfrister.

~~2. Åtgärderna i punkt 1 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som anges i artikel 22.2.~~

↓ ny

KAPITEL II

KONSEKVENT SPEKTRUMTILLDELNING

Artikel 35

Processen för sakkunnigbedömning

1. När det gäller förvaltningen av radiospektrum ska nationella regleringsmyndigheter anförtros befogenhet att åtminstone vidta följande åtgärder:

- (a) I fråga om individuella nyttjanderätter till radiospektrum: urvalsförfarandet enligt artikel 54.
- (b) Kriterierna avseende sökandens behörighet, i tillämpliga fall, enligt artikel 48.4.
- (c) Parametrarna för ekonomisk värdering av spektrum, exempelvis acceptpriset, enligt artikel 42.
- (d) Nyttjanderätternas giltighetstid och villkoren för förlängning i linje med artiklarna 49 och artikel 50.
- (e) Alla åtgärder för att främja konkurrensen enligt artikel 52, när detta är nödvändigt.
- (f) Villkoren avseende tilldelning, överlåtelse, inbegripet handel med och uthyrning av nyttjanderätter till radiospektrum enligt artikel 51, delning av spektrum eller trådlös infrastruktur enligt artikel 59.3 eller ackumulering av nyttjanderätter enligt artikel 52.2 c och e.

- (g) Parametrarna för täckningsvillkor i enlighet med medlemsstaternas övergripande policy mål i detta avseende enligt artikel 47.

När den nationella regleringsmyndigheten antar dessa åtgärder ska den beakta relevanta nationella policy mål som fastställts av medlemsstaterna samt andra relevanta nationella åtgärder när det gäller förvaltningen av radiospektrum i enlighet med unionsrätten, och den ska basera sin åtgärd på en grundlig och objektiv bedömning av konkurrenssituationen samt den tekniska och ekonomiska situationen på marknaden.

2. När en nationell regleringsmyndighet avser att vidta en åtgärd som omfattas av tillämpningsområdet för punkt 1 a–g ska den göra utkastet till åtgärd tillgängligt, tillsammans med den motivering som ligger till grund för åtgärden, för Berec, kommissionen och nationella regleringsmyndigheter i andra medlemsstater vid samma tidpunkt.

3. Inom en månad, eller en längre period om den nationella regleringsmyndigheten går med på att förlänga tidsfristen, ska Berec ska utfärda ett motiverat yttrande om utkastet till åtgärd, vilket ska innehålla en analys av huruvida åtgärden i fråga skulle vara den lämpligaste för att

- (a) främja utvecklingen av den inre marknaden samt konkurrensen och maximera fördelarna för konsumenterna, och totalt sett uppfylla de mål och principer som anges i artiklarna 3 och 45.2,
- (b) säkerställa effektiv och ändamålsenlig användning av radiospektrum, och
- (c) säkerställa stabila och förutsebara investeringsvillkor för befintliga och potentiella radiospektrumanvändare i samband med uppbyggnad av nät för tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster som är beroende av radiospektrum.

I det motiverade yttrandet ska det anges om utkastet till åtgärd bör ändras eller dras tillbaka. Om det är lämpligt ska Berec tillhandahålla särskilda rekommendationer för detta ändamål. Nationella regleringsmyndigheter och kommissionen får också lämna kommentarer om utkastet till beslut till den berörda nationella regleringsmyndigheten.

4. Berec och nationella regleringsmyndigheter ska särskilt beakta följande när de fullgör sina uppgifter enligt denna artikel:

- (a) De mål och principer som anges i detta direktiv, samt alla kommissionens genomförandebeslut som antas i enlighet med detta direktiv samt besluten 676/2002/EG och 243/2012/EG.
- (b) Eventuella särskilda nationella mål som fastställts av medlemsstaten och som är förenliga med unionslagstiftningen.
- (c) Behovet av att undvika att konkurrensen snedvrids när sådana åtgärder antas.
- (d) Resultaten av den senaste geografiska kartläggningen av nät i enlighet med artikel 22.
- (e) Behovet av att säkerställa samstämmighet med nyligen genomförda och pågående tilldelningsförfaranden i andra medlemsstater samt eventuella effekter på handeln mellan medlemsstaterna.
- (f) Eventuella relevanta yttranden från gruppen för radiospektrumpolitik.

5. Den berörda nationella regleringsmyndigheten ska i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från Berec och kommentarerna från kommissionen och andra nationella regleringsmyndigheter innan den fattar sitt slutliga beslut. Den ska överlämna det slutliga beslut som antas till Berec och kommissionen.

Den nationella regleringsmyndigheten ska ge en motiverad förklaring om den beslutar att inte ändra eller dra tillbaka utkastet till åtgärd på grundval av det motiverade yttrande som utfärdats enligt punkt 2 i denna artikel.

Den berörda nationella regleringsmyndigheten får när som helst under förfarandets gång dra tillbaka sitt utkast till åtgärd.

6. Nationella regleringsmyndigheter får begära stöd från Berec när de utarbetar sitt utkast till åtgärd enligt denna artikel.

7. Berec, kommissionen och den berörda nationella regleringsmyndigheten ska ha ett nära samarbete för att identifiera den lämpligaste och effektivaste lösningen mot bakgrund av de regleringsmål och regleringsprinciper som fastställs i detta direktiv, samtidigt som de tar vederbörlig hänsyn till synpunkter från marknadsaktörer och behovet av att säkerställa att en enhetlig regleringspraxis utarbetas.

8. Det slutliga beslut som antas av den nationella regleringsmyndigheten ska offentliggöras.

↓ 2002/20/EG (anpassad)

Artikel ~~36~~

Harmoniserad tilldelning av radiofrekvenser

Om användningen av radiofrekvenser har harmoniserats, villkor och förfaranden för tillträde har överenskommit och de företag som ska tilldelas radiofrekvenser har utsetts i enlighet med internationella avtal och ~~gemenskapsbestämmelser~~ ☒ unionsbestämmelser ☒, ska medlemsstaterna bevilja nyttjanderätt till sådana radiofrekvenser i enlighet med dessa bestämmelser. Under förutsättning att alla nationella villkor i samband med nyttjanderätten till de berörda radiofrekvenserna har uppfyllts vid ett gemensamt urvalsförfarande, får medlemsstaterna inte införa några ytterligare villkor, ytterligare kriterier eller förfaranden som skulle begränsa, ändra eller fördröja ett korrekt genomförande av den gemensamma tilldelningen av sådana radiofrekvenser.

↓ ny

Artikel 37

Gemensamt auktorisationsförfarande för att bevilja individuella nyttjanderätter till radiospektrum

1. Två eller flera medlemsstater får samarbeta med varandra och med kommissionen och Berec för att fullgöra sina skyldigheter enligt artiklarna 13, 46 och 54, genom att gemensamt fastställa de gemensamma aspekterna av ett auktorisationsförfarande och också gemensamt genomföra urvalsförfarandet för att bevilja individuella nyttjanderätter till radiospektrum, i tillämpliga fall i linje med en gemensam tidtabell som fastställts i enlighet med artikel 53. Det gemensamma auktorisationsförfarandet ska uppfylla följande kriterier:

- (a) De individuella nationella auktorisationsförfarandena ska inledas och genomföras av de behöriga myndigheterna enligt en gemensamt fastställd tidsplan.

- (b) Det ska där det är lämpligt föreskriva gemensamma villkor och förfaranden för urvalet och beviljandet av individuella rättigheter för de berörda medlemsstaterna.
- (c) Det ska där det är lämpligt föreskriva gemensamma eller jämförbara villkor som ska vara knutna till de individuella nyttjanderätterna för de berörda medlemsstaterna, bland annat genom att tillåta att användare tilldelas liknande radiospektrumblock.
- (d) Det ska vara öppet för andra medlemsstater hela tiden fram till dess att auktorisationsförfarandet har genomförts.

2. Om de åtgärder som vidtas för de ändamål som avses i punkt 1 omfattas av tillämpningsområdet för artikel 35.1, ska de berörda nationella regleringsmyndigheterna samtidigt följa förfarandet i den artikeln.

KAPITEL III

HARMONISERINGSFÖRFARANDEN

↓ 2009/140/EG artikel 1.21
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~19~~38

Harmoniseringsförfaranden

1. När kommissionen konstaterar att skillnader i de nationella regleringsmyndigheternas ~~⇒ eller andra behöriga myndigheters ⇐~~ genomförande av de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv ~~och i särdirektiven~~ kan skapa hinder för den inre marknaden får kommissionen, utan att detta påverkar tillämpningen av ~~artikel 38~~ artiklarna ~~37, 45, 46.3, 47.3 och 53~~ ~~⇒ i detta direktiv och artiklarna 6 och 8 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet)~~, utfärda en rekommendation eller ett beslut om harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i det här direktivet ~~och i särdirektiven~~ för att de mål som anges i artikel ~~38~~ ska uppnås; när detta görs ska kommissionen i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från Berec

2. ~~När kommissionen utfärdar en rekommendation i enlighet med punkt 1 ska detta göras i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2.~~

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna ~~⇒ och andra behöriga myndigheter ⇐~~ tar största möjliga hänsyn till ~~dess~~ rekommendationer ~~⇒~~ enligt punkt 1 ~~⇐~~ när de utför sina uppgifter. Om en nationell regleringsmyndighet ~~⇒ eller en annan behörig myndighet ⇐~~ väljer att inte följa en rekommendation ska den meddela kommissionen detta och motivera sin ståndpunkt.

3. Besluten som antas i enlighet med punkt 1 får omfatta bara en harmoniserad eller samordnad strategi för att hantera följande frågor:

- (a) Fall där nationella regleringsmyndigheter på ett inkonsekvent sätt genomfört allmänna regleringsstrategier vid reglering av marknader för elektronisk kommunikation som skett med tillämpning av artiklarna ~~15~~ ~~62~~ och ~~16~~ ~~65~~, om detta skapar hinder för den inre marknaden. Sådana beslut får inte avse

särskilda anmälningar som ingetts av de nationella regleringsmyndigheterna i enlighet med artikel ~~7a~~33.

I sådana fall ska kommissionen utarbeta ett förslag till beslut

- tidigast minst två år efter att kommissionen antagit en rekommendation där samma ärende behandlas, och
- med största möjliga beaktande av ett yttrande från Berec i frågan om huruvida ett sådant beslut ska antas, ett yttrande som Berec ska lämna in senast tre månader efter kommissionens begäran.

- (b) Frågor om nummer, inklusive nummerserier, möjlighet att flytta nummer och referenser, översättningssystem för nummer och adresser samt tillträde till 112-larmtjänster.

4. Det beslut som avses i punkt 1, ~~som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det~~, ska antas i enlighet med ~~det föreskrivande förfarandet med kontroll~~ ⇒ granskningsförfarandet ⇐ i artikel ~~22.3~~110.4.

5. Berec får på eget initiativ bistå kommissionen med råd kom huruvida en åtgärd bör antas enligt punkt 1.

↓ 2002/21/EG → ₁ 2009/140/EG artikel 1.19 a

Artikel ~~17~~39

Standardisering

1. Kommissionen ska ~~i enlighet med förfarandet i artikel 22.2~~, upprätta en förteckning över →₁ icke obligatoriska standarder ← och/eller specifikationer som ska fungera som ett stöd för främjandet av ett harmoniserat tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät, elektroniska kommunikationstjänster och tillhörande faciliteter och tjänster, samt offentliggöra den i *Europeiska unionens gemenskapernas officiella tidning*. Vid behov får kommissionen, ~~i enlighet med förfarandet i artikel 22.2 och~~ efter samråd med den kommitté som inrättas genom direktiv 2015/1535/EU ~~98/34/EG~~, begära att standarder ska utarbetas av de europeiska standardiseringsorganen (Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska kommittén för standardisering inom elområdet (Cenelec) och Europeiska institutet för elstandarder (ETSI)).

2. Medlemsstaterna ska främja användningen av sådana standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1 för tillhandahållande av tjänster, tekniska gränssnitt och/eller nätfunktioner, i den utsträckning som är absolut nödvändig för att garantera tjänsternas kompatibilitet och öka användarnas valfrihet.

Innan standarder och/eller specifikationer i enlighet med punkt 1 har offentliggjorts ska medlemsstaterna främja tillämpning av standarder och/eller specifikationer som har antagits av de europeiska standardiseringsorganen.

↓ 2009/140/EG artikel 1.19 b

Om sådana standarder och/eller specifikationer saknas ska medlemsstaterna främja tillämpningen av internationella standarder eller rekommendationer som har antagits av Internationella teleunionen (ITU), Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT), Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) och Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC).

↓ 2002/21/EG

Om det finns internationella standarder, ska medlemsstaterna uppmana de europeiska standardiseringsorganen att använda dessa, eller tillämpliga delar av dessa, som grundval för de standarder som de utarbetar, utom i de fall då sådana internationella standarder eller tillämpliga delar av dem inte är ändamålsenliga.

3. Om de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1 inte har tillämpats på tillfredsställande sätt, så att driftskompatibilitet mellan tjänsterna inte kan garanteras i en eller flera medlemsstater, kan tillämpningen av dessa standarder och/eller specifikationer göras obligatorisk i enlighet med punkt 4, i den utsträckning som är absolut nödvändig för att garantera sådan driftskompatibilitet och öka användarnas valfrihet.

↓ 2009/140/EG artikel 1.19 c

4. Om kommissionen avser att göra tillämpningen av vissa standarder och/eller specifikationer obligatorisk, ska den offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* och begära in yttranden från alla berörda parter. Kommissionen ska vidta lämpliga genomförandeåtgärder och göra tillämpningen av de standarder som är av betydelse i sammanhanget obligatorisk genom att ange dem som obligatoriska standarder i den förteckning över standarder och/eller specifikationer som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Om kommissionen anser att de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1 inte längre bidrar till tillhandahållandet av harmoniserade elektroniska kommunikationstjänster, att de inte längre tillgodoser konsumenternas behov eller att de hindrar den tekniska utvecklingen, ska kommissionen ~~i enlighet med det rådgivande förfarandet i artikel 22.2,~~ stryka dem från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1.

↓ 2002/21/EG

→₁ 2009/140/EG artikel 1.19 d

6. Om kommissionen anser att de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 4 inte längre bidrar till tillhandahållandet av harmoniserade elektroniska kommunikationstjänster, att de inte längre tillgodoser konsumenternas behov eller att de hindrar den tekniska utvecklingen, ska kommissionen →₁ vidta lämpliga genomförandeåtgärder och stryka dessa standarder och/eller specifikationer från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1 ←.

↓ 2009/140/EG artikel 1.19 e
(anpassad)
⇒ ny

~~6a7.~~ De genomförandeåtgärder som avses i punkterna 4 och 6 ~~och som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det~~ ska antas i enlighet med det ~~föreskrivande förfarande med kontroll~~ ⇒ granskningsförfarande ⇐ som avses i artikel ~~110.422.3~~.

↓ 2002/21/EG

~~78.~~ Denna artikel ska inte tillämpas på de väsentliga krav, specifikationer för gränssnitt eller harmoniserade standarder som bestämmelserna i direktiv ~~2014/53/EU~~ ~~1999/5/EG~~ ska tillämpas på.

↓ 2002/21/EG (anpassad)

Artikel 18

Samverkan mellan digitala interaktiva televisionstjänster

~~1. För att främja ett fritt informationsflöde, mediemångfald och kulturell mångfald skall medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i artikel 17.2 uppmuntra~~

~~— a) leverantörer av digitala interaktiva televisionstjänster, som tillhandahålls allmänheten i gemenskapen från digitala interaktiva televisionsplattformar oavsett sändningsteknik, att använda ett öppet gränssnitt för tillämpningsprogram (API);~~

~~— b) leverantörer av all förbättrad digital televisionsutrustning som används för mottagning av digitala interaktiva televisionstjänster från digitala interaktiva televisionsplattformar att använda ett öppet gränssnitt för tillämpningsprogram (API) i enlighet med minimikraven i relevanta standarder eller specifikationer;~~

~~— c) leverantörer av digitala televisionstjänster och utrustning att samarbeta i tillhandahållandet av interaktiva televisionstjänster för slutanvändare med funktionshinder.~~

~~2. Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1 b i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektiv), uppmuntra innehavare av öppet gränssnitt för tillämpningsprogram (API) att på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor, mot rimlig ersättning, tillhandahålla all sådan information som krävs för att leverantörer av digitala interaktiva televisionstjänster skall kunna erbjuda alla tjänster som stöds av det öppna gränssnittet för tillämpningsprogram (API) i fullt fungerande form.~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.15
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~13a~~40

Säkerhet och integritet ☒ för nät och tjänster ☒

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster vidtar lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att på ett tillfredsställande sätt skydda säkerheten för sina nät eller tjänster. Dessa åtgärder ska utnyttja den senaste tekniken och säkerställa en lämplig säkerhetsnivå för den beräknade risken. I synnerhet ska åtgärder vidtas för att förhindra eller minimera säkerhetsincidenters påverkan på användare och sammanlänkade ⇒ på andra ⇒ nät ⇒ och tjänster ⇒.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa integriteten för sina nät för att kunna säkerställa kontinuerlig leverans av tillhandahållna tjänster över de aktuella näten.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster ⇒ utan onödigt dröjsmål ⇒ meddelar den behöriga nationella regleringsmyndigheten om överträdelser av säkerheten eller integriteten som i betydande omfattning påverkade driften av nät och tjänster.

För att fastställa hur allvarlig inverkan en säkerhetsincident har ska särskilt följande parametrar beaktas:

- (a) Antalet användare som påverkas av överträdelsen.
- (b) Överträdelsens varaktighet.
- (c) Det geografiska omfånget av det område som berörs av överträdelsen.
- (d) Den utsträckning i vilken tjänstens funktion störs.
- (e) Inverkan på ekonomisk och samhällelig verksamhet.

Den berörda nationella regleringsmyndigheten ⇒ behöriga myndigheten ⇒ ska vid behov informera de nationella regleringsmyndigheterna ⇒ behöriga myndigheterna ⇒ i övriga medlemsstater och Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa). Den berörda nationella regleringsmyndigheten ⇒ behöriga myndigheten ⇒ kan informera allmänheten eller kräva att företagen gör det, om den slår fast att ett avslöjande av överträdelsen ligger i allmänhetens intresse.

En gång om året ska den berörda nationella regleringsmyndigheten ⇒ behöriga myndigheten ⇒ lämna in en sammanfattande rapport till kommissionen och Enisa om de anmälningar som kommit in och de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna punkt.

~~4. Kommissionen får vidta lämpliga tekniska genomförandeåtgärder för att harmonisera åtgärderna som avses i punkterna 1, 2 och 3, inklusive åtgärder som definierar omständigheter, format och förfaranden i samband med anmälningskrav, och ska därvid i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från Enisa. Dessa tekniska~~

~~genomförandeåtgärder ska grunda sig på europeiska och internationella standarder i så stor utsträckning som möjligt och ska inte hindra medlemsstaterna från att anta ytterligare krav i syfte att nå de mål som anges i punkterna 1 och 2.~~

~~Dessa genomförandeåtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.~~

↓ ny

4. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation.

5. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109 för att specificera de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2, inklusive åtgärder som definierar omständigheter, format och förfaranden i samband med anmälningskrav. De delegerade akterna ska grunda sig på europeiska och internationella standarder i så stor utsträckning som möjligt och ska inte hindra medlemsstaterna från att anta ytterligare krav i syfte att nå de mål som anges i punkterna 1 och 2.

↓ 2009/140/EG artikel 1.15
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~13b~~ 41

Tillämpning och genomförande

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga ~~nationella reglerings~~myndigheterna har befogenheter att utfärda bindande instruktioner, däribland sådana som rör ⇒ de åtgärder som krävs för att korrigera överträdelsen och ⇐ tidsfrister för genomförande, till företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster för att genomföra artikel ~~13a~~ 40.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga ~~nationella reglerings~~myndigheterna har befogenheter att kräva av företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att de

a) tillhandahåller den information som behövs för att kunna bedöma säkerheten och/eller integriteten i deras tjänster och nät, inbegripet dokumenterade säkerhetsprinciper, och

b) underkastar sig en säkerhetsgranskning som utförs av ett kvalificerat oberoende organ eller en behörig ~~nationell~~ myndighet och göra resultatet av granskningen tillgängligt för den ⇒ behöriga ⇐ ~~nationella reglerings~~myndigheten. Kostnaderna för säkerhetsgranskningen ska bestridas av företaget.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de ⇒ behöriga ⇐ ~~nationella reglerings~~myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter för att undersöka fall av bristande efterlevnad och hur detta påverkar nätens ☒ och tjänsternas ☒ säkerhet ~~och integritet~~.

↓ ny

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, för tillämpningen av artikel 40, har befogenhet att få assistans av enheter för hantering av it-säkerhetsincidenter (CSIRT-enheter) i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2016/1148/EU när det gäller frågor som ingår i CSIRT-enheternas uppgifter enligt bilaga I punkt 2 i det direktivet.

5. De behöriga myndigheterna ska, när det är lämpligt och i enlighet med nationell lagstiftning, samråda och samarbeta med de relevanta brottsbekämpande myndigheterna, de behöriga myndigheterna enligt artikel 8.1 i direktiv (EU) 2016/1148 och de nationella dataskyddsmyndigheterna.

↓ 2009/140/EG artikel 1.15

~~4. Dessa bestämmelser ska inte påverka tillämpningen av artikel 3 i detta direktiv.~~

↓ 2002/20/EG

Artikel 13

~~Avgifter för nyttjanderätter och rättigheter att installera faciliteter~~

~~Medlemsstaterna får låta den berörda myndigheten införa avgifter för nyttjanderätter till radiofrekvenser eller nummer eller för rättigheter att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom, varvid avgifterna skall beakta behovet av en optimal användning av dessa resurser. Medlemsstaterna skall säkerställa att avgifterna är sakligt motiverade, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella till det avsedda syftet, och att de tar hänsyn till de mål som avses i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv).~~

↓ 2002/20/EG (anpassad)

⇒ ny

⊠ DEL II. NÄT ⊠

⊠ AVDELNING I: MARKNAD SINTRÄDE OCH UPPBYGGNAD ⊠

Artikel 13 42

Avgifter för nyttjanderätter ⊠ till radiospektrum ⊠ och rättigheter att installera faciliteter

Medlemsstaterna får låta den ~~berörda~~ ⊠ behöriga ⊠ myndigheten införa avgifter för nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐ ~~eller nummer~~ eller för rättigheter att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom, ⇒ vilka används för tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster eller kommunikationsnät och tillhörande faciliteter, ⇐ varvid avgifterna ska ~~beakta behovet av~~ säkerställa en optimal användning av dessa resurser. Medlemsstaterna ska säkerställa att avgifterna är sakligt motiverade, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella till det avsedda syftet, och att de tar hänsyn till de mål som avses i artiklarna 3, 4 och 45.2 ~~8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv)~~ ⊠, samt att de ⊠

↓ ny

- (a) är tjänste- och teknikneutrala, med begränsningar endast i linje med artikel 45.4 och 45.5, samtidigt som en effektiv och ändamålsenlig spektrumanvändning främjas och den sociala och ekonomiska nyttan av spektrum maximeras,
- (b) beaktar behovet av att främja utvecklingen av innovativa tjänster, och
- (c) beaktar eventuella alternativa användningar av resurser.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med punkt 1 säkerställa att acceptpriser, fastställda som minimiavgifter för nyttjanderätter till radiospektrum, avspeglar de merkostnader som uppkommer till följd av villkor som är knutna till dessa nyttjanderätter med sikte på att uppnå målen i artiklarna 3, 4 och 45.2, exempelvis täckningsskyldigheter som ligger utanför normala kommersiella standarder 1.

3. Medlemsstaterna ska tillämpa betalningsvillkor som är kopplade till den faktiska tillgången på radiospektrumet i fråga och som inte medför en otillbörlig börda med avseende på ytterligare investeringar i nät och tillhörande faciliteter som är nödvändiga för en effektiv användning av radiospektrumet och tillhandahållande av besläktade tjänster.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter, när de inför avgifter, tar hänsyn till andra avgifter eller administrativa avgifter som är knutna till den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätter som fastställts i enlighet med detta direktiv, så att det inte skapas en otillbörlig finansiell börda för företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och för att skapa incitament till optimal användning av de tilldelade resurserna.

5. Införandet av avgifter enligt denna artikel ska uppfylla kraven i artikel 23 och, i förekommande fall, artiklarna 35, 48.6 och 54.

↓ 2002/21/EG (anpassad)

KAPITEL I

⊠ TILLTRÄDE TILL MARK ⊠

↓ 2002/21/EG

Artikel ~~11~~43

Ledningsrätter

1. När en behörig myndighet överväger

- en ansökan om beviljande av rättigheter att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom för ett företag som godkänts för tillhandahållande av allmänna kommunikationsnät, eller

- en ansökan om beviljande av rättigheter att installera faciliteter på, över eller under offentlig egendom för ett företag som godkänts för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät som inte är allmänt tillgängliga,

ska medlemsstaterna säkerställa att myndigheten

↓ 2009/140/EG artikel 1.13(a)

- fattar beslut på grundval av enkla, ändamålsenliga, öppet redovisade och allmänt tillgängliga förfaranden som tillämpas utan diskriminering och utan dröjsmål, och i alla händelser fatta sitt beslut inom sex månader efter ansökan, utom vid expropriation, och

↓ 2002/21/EG

- följer principerna om öppenhet och icke-diskriminering när den knyter villkor till sådana rättigheter.

Dessa förfaranden kan variera beroende på om sökanden tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller inte.

↓ 2009/140/EG artikel 1.13 b
⇒ ny

2. I fall där offentliga eller lokala myndigheter har äganderätt till eller kontroll över företag som driver allmänna elektroniska kommunikationsnät och/eller tillhandahåller allmänt tillgängliga kommunikationstjänster ska medlemsstaterna säkerställa att det råder en ändamålsenlig organisatorisk åtskillnad mellan den verksamhet som har ansvar för beviljande av de rättigheter som avses i punkt 1 och de verksamheter som har samband med ägande eller kontroll.

↓ 2002/21/EG

~~3. Medlemsstaterna skall säkerställa att det finns effektiva mekanismer för att ge företagen möjlighet att överklaga beslut om beviljande av rättigheter att installera faciliteter till ett organ som är oberoende av de berörda parterna.~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.14

Artikel 12

~~Samlokalisering och gemensamt utnyttjande av nätdelar och tillhörande faciliteter för leverantörer av elektroniska kommunikationsnät~~

~~1. Om ett företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät enligt nationell lagstiftning har rätt att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom, eller om det får utnyttja ett förfarande för att expropriera eller använda egendom, ska de nationella regleringsmyndigheterna, samtidigt som man fullt ut beaktar proportionalitetsprincipen, kunna ålägga ett gemensamt utnyttjande av sådana faciliteter eller sådan egendom däribland byggnader eller tillträde till byggnader, kablar, master, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, ledningar, rör, inspektionsbrunnar och kopplingskåp.~~

~~2. Medlemsstaterna får kräva att innehavarna av sådana rättigheter som avses i punkt 1 gemensamt utnyttjar faciliteter eller egendom (inbegripet fysisk samlokalisering) eller vidtar åtgärder för att underlätta samordningen av offentliga arbeten för att skydda miljö, folkhälsa eller allmän säkerhet eller för att uppnå mål för fysisk planering endast efter skälig tid av offentligt samråd under vilket alla berörda parter ska ges tillfälle att yttra sig. Sådana föreskrifter om gemensamt utnyttjande eller samordning får innehålla regler för fördelning av kostnaderna för det gemensamma utnyttjandet av faciliteterna eller egendomen.~~

~~3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella myndigheterna, efter en skälig tid av offentligt samråd under vilket samtliga berörda parter ges tillfälle att yttra sig, också har befogenhet att införa skyldigheter angående gemensamt utnyttjande av kablar inuti byggnader, eller fram till det första utlopps- eller förgreningsstället om detta är beläget utanför byggnaden, för innehavarna av de nyttjanderätter som avses i punkt 1 och/eller för ägaren till kablarna, om detta är motiverat på grund av att duplicering av sådan infrastruktur skulle bli olönsamt eller fysiskt ogenomförbart. Sådana föreskrifter om gemensamt utnyttjande eller samordning får innehålla regler för kostnadsdelning för det gemensamma utnyttjandet av faciliteterna eller egendomen och i lämpliga fall anpassas till risken.~~

~~4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga nationella myndigheterna kan kräva att företag tillhandahåller nödvändig information, om de behöriga myndigheterna begär detta, för att dessa myndigheter tillsammans med de nationella regleringsmyndigheterna ska kunna utarbeta en detaljerad förteckning över typ, tillgänglighet och geografisk belägenhet vad avser de faciliteter som avses i punkt 1 och göra denna förteckning tillgänglig för berörda parter.~~

↓ ny

Artikel 44

Samlokalisering och gemensamt utnyttjande av nätkomponenter och tillhörande faciliteter för leverantörer av elektroniska kommunikationsnät

1. När en operatör har utövat rättigheten enligt nationell lagstiftning att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom, eller utnyttjat ett förfarande för expropriering eller användning av egendom, ska behöriga myndigheter kunna föreskriva samlokalisering och gemensamt utnyttjande av de nätkomponenter och tillhörande faciliteter som installerats, för att skydda miljön, folkhälsan och den allmänna säkerheten eller för att uppnå mål för fysisk planering. Samlokalisering eller gemensamt utnyttjande av installerade nätdelar och faciliteter, och gemensamt utnyttjande av egendom, får föreskrivas endast efter en skälig tid av offentligt samråd under vilket alla berörda parter ska ges tillfälle att framföra sina synpunkter och endast inom de särskilda områden där sådant gemensamt utnyttjande anses vara nödvändigt för att målen i denna artikel ska kunna uppnås. Behöriga myndigheter ska kunna föreskriva gemensamt utnyttjande av sådana faciliteter eller sådan egendom, inbegripet mark, byggnader, ingångar till byggnader, fastighetsnät, master, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, ledningar, rör, inspektionsbrunnar, kopplingsskåp eller föreskriva åtgärder som underlättar samordning av offentliga arbeten. När det är nödvändigt ska nationella regleringsmyndigheter tillhandahålla regler för fördelning av kostnaderna för gemensamt utnyttjande av faciliteter eller egendom och för samordning av bygg- och anläggningsarbeten.

↓ 2009/140/EG artikel 1.14
(anpassad)
⇒ ny

52. De åtgärder som vidtas av en ⇒ behörig ⇐ nationell regleringsmyndighet i enlighet med denna artikel ska vara objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella. I tillämpliga fall ska åtgärderna genomföras i samarbete med ☒ de ☒ lokala ⇒ nationella regleringsmyndigheterna ⇐ myndigheter.

KAPITEL II

TILLTRÄDE TILL RADIOSPEKTRUM

AVSNITT 1 AUKTORISATIONER

↓ 2009/140/EG artikel 1.10
(anpassad)
⇒ ny

Artikel 945

Förvaltning av ☒ radiospektrum ☒ radiofrekvenserna för elektroniska kommunikationstjänster

1. Med hänsyn till att radiofrekvenser ⇒ radiospektrum ⇐ är en kollektiv nyttighet av stort socialt, kulturellt och ekonomiskt värde ska medlemsstaterna säkerställa en effektiv förvaltning av radiofrekvenserna ⇒ radiospektrum ⇐ för elektroniska kommunikationstjänster ⇒ och kommunikationsnät ⇐ inom sitt territorium i enlighet med artiklarna 83 och 48a. De ska säkerställa att ⇒ radiospektrumallokering ⇐ spektrumallokering för elektroniska kommunikationstjänster ⇒ och kommunikationsnät ⇐ och utfärdande av allmän auktorisation eller individuella nyttjanderätter till sådana radiofrekvenser ⇒ radiospektrum ⇐ som utförs av behöriga nationella myndigheter grundas på objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella kriterier.

Vid tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna respektera relevanta internationella avtal, inbegripet Internationella telekommunikationsunionens (ITU) radioreglemente, ⇒ och andra avtal som antagits inom ramen för ITU ⇐, och får ta hänsyn till allmänintresset.

2. Medlemsstaterna ska verka för en harmonisering av användningen av radiofrekvenser ⇒ radiospektrum ⇐ inom gemenskapen ☒ unionen ☒, i linje med behovet av en ändamålsenlig och effektiv användning och för att uppnå konsumentfördelar som stordriftsfördelar och samverkansförmåga mellan tjänster ☒ och nät ☒. Medlemsstaterna ska i detta sammanhang agera i enlighet med artikel 8a 4 i detta direktiv och beslut nr 676/2002/EG (radiospektrumbeslutet) ⇒ genom att bland annat ⇐

- (a) säkerställa täckning av sitt nationella territorium och av befolkningen med hög kvalitet och hastighet, både inomhus och utomhus, inbegripet längs viktiga transportvägar, inbegripet det transeuropeiska transportnätet,
- (b) säkerställa att områden med liknande egenskaper, särskilt i fråga om nätuppbbyggnad eller befolkningstäthet, omfattas av likvärdiga täckningsvillkor,
- (c) underlätta en snabb utveckling i unionen av nya trådlösa kommunikationstekniker och tillämpningar, inbegripet, där det är lämpligt, i en sektorsövergripande strategi,
- (d) säkerställa att gränsöverskridande eller nationella skadliga störningar förhindras i enlighet med artiklarna 28 respektive 46, och vidta lämpliga förebyggande och avhjälpanande åtgärder i detta syfte,
- (e) främja delad användning av radiospektrum mellan liknande och/eller olika spektrumanvändningar genom lämpliga fastställda delningsregler och delningsvillkor, inbegripet skydd för befintliga nyttjanderätter, i enlighet med unionsrätten,
- (f) tillämpa det mest lämpliga och minst betungande auktorisationssystemet i enlighet med artikel 46 på ett sätt som maximerar flexibiliteten, delningen och effektiviteten vid användning av radiospektrum,
- (g) säkerställa att regler för beviljande, överlåtelse, förlängning, ändring och återkallande av nyttjanderätter till radiospektrum definieras och tillämpas på ett tydligt och öppet sätt i syfte att garantera rättslig säkerhet, konsekvens och förutsebarhet,
- (h) säkerställa konsekvens och förutsebarhet inom hela unionen i fråga om hur användningen av radiospektrum godkänns för att skydda folkhälsan mot skadliga elektromagnetiska fält.

När kommissionen antar tekniska harmoniseringsåtgärder i enlighet med beslut nr 676/2002/EG får den, med största möjliga beaktande av yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik, anta en genomförandeåtgärd som anger huruvida, i enlighet med artikel 46 i detta direktiv, rättigheterna i det harmoniserade bandet ska omfattas av allmän auktorisation eller individuella nyttjanderätter. Dessa genomförandeåtgärder ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 110.4.

Om kommissionen överväger att agera för att föreskriva åtgärder i enlighet med artikel 39, får den samråda med gruppen för radiospektrumpolitik när det gäller konsekvenserna av alla sådana standarder eller specifikationer för samordningen av, harmoniseringen av och tillgången på radiospektrum. Kommissionen ska i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik i alla senare steg.

3. I händelse av nationell eller regional bristande efterfrågan på marknaden avseende användning av ett harmoniserat band, och med förbehåll för den harmoniseringsåtgärd som antas enligt beslut nr 676/2002/EG, får medlemsstaterna tillåta en alternativ användning av hela eller delar av detta band, inbegripet den befintliga användningen, i enlighet med punkterna 4 och 5, under förutsättning att

- (a) konstaterandet av bristande efterfrågan på marknaden avseende användning av det harmoniserade bandet bygger på ett offentligt samråd i linje med artikel 23,

- (b) sådan alternativ användning inte förebygger eller hindrar tillgången till eller användningen av det harmoniserade bandet i andra medlemsstater, and
- (c) den berörda medlemsstaten tar vederbörlig hänsyn till den långsiktiga tillgången till eller användningen av det harmoniserade bandet i unionen och till stordriftsfördelarna vad gäller utrustning till följd av användningen av det harmoniserade radiospektrumet i unionen.

Den alternativa användningen ska endast tillåtas i undantagsfall. Den ska vara föremål för en översyn vart tredje år, eller på begäran av en potentiell användare riktad till den behöriga myndigheten för användningen av bandet i enlighet med harmoniseringsåtgärden. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om det beslut som fattats samt om resultatet av eventuella översyner, och ska samtidigt översända sin motivering.

↓ 2009/140/EG artikel 1.10
(anpassad)
⇒ ny

34. Om inte annat föreskrivs i andra stycket ska medlemsstaterna säkerställa att alla former av teknik som används för elektroniska kommunikationstjänster ⇒ eller kommunikationsnät ⇐ kan användas i ~~de radiofrekvensband~~ ⇒ det radiospektrum ⇐ som förklarats tillgängligt~~a~~ för elektroniska kommunikationstjänster i sin nationella plan för frekvensallokering i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ .

Medlemsstaterna får dock fastställa proportionella och icke-diskriminerande begränsningar för de former av teknik för radionät eller trådlös tillgång som används för elektroniska kommunikationstjänster när det är nödvändigt för att

- a) undvika skadliga störningar,
- b) skydda folkhälsan mot elektromagnetiska fält ☒ , med största möjliga beaktande av rådets rekommendation 1999/519/EG⁹⁴, ☒
- c) säkerställa tjänsternas tekniska kvalitet,
- d) säkerställa ett maximalt gemensamt utnyttjande av ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrumresurser, i enlighet med unionslagstiftningen, ⇐
- e) garantera en effektiv ⇒ radio ⇐ spektrumanvändning, eller
- f) säkerställa ett mål av allmänt intresse i enlighet med punkt 54.

45. Om inte annat föreskrivs i andra stycket ska medlemsstaterna säkerställa att alla typer av elektroniska kommunikationstjänster kan tillhandahållas i det ~~radiofrekvensband~~ ⇒ radiospektrum ⇐ som förklarats tillgängligt~~a~~ för elektroniska kommunikationstjänster i deras nationella plan för frekvensallokering i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ . Medlemsstater kan dock fastställa proportionella och icke diskriminerande begränsningar för de typer av elektroniska kommunikationstjänster som ska tillhandahållas, inbegripet, när det är nödvändigt, för att uppfylla en bestämmelse enligt ITU:s radioreglemente.

⁹⁴ Rådets rekommendation 1999/519/EG av den 12 juli 1999 om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0 Hz–300 GHz) (EGT L 1999, 30.7.1999, s. 59).

De åtgärder som kräver att en elektronisk kommunikationstjänst ska tillhandahållas inom ett specifikt band som är tillgängligt för elektroniska kommunikationstjänster ska vara motiverade för att säkerställa att ett mål av allmänt intresse, vilket definierats av medlemsstaterna, uppfylls i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ , som bl.a.

- a) säkerhet för människors liv,
- b) främjande av social, regional eller geografisk sammanhållning,
- c) undvikande av ineffektivt utnyttjande av ~~radiofrekvenser~~ ⇨ radiospektrum ⇨ , eller
- d) främjande av kulturell och språklig mångfald och mediemångfald, exempelvis genom tillhandahållande av radio- och televisionstjänster.

En åtgärd som förbjuder att någon annan elektronisk kommunikationstjänst tillhandahålls inom ett specifikt band får endast införas där detta är motiverat för att säkerställa tjänster för säkerhet för människors liv. Medlemsstaterna får i undantagsfall också utvidga en sådan åtgärd i syfte att uppfylla andra mål av allmänt intresse som definierats av medlemsstaterna i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ .

~~65.~~ Medlemsstaterna ska regelbundet se över behovet av de begränsningar som anges i punkterna ~~34~~ och ~~45~~ och ska offentliggöra dessa resultat.

↓ ny

7. Begränsningar som fastställts före den 25 maj 2011 ska uppfylla kraven i punkterna 4 och 5 senast den dag då detta direktiv börjar tillämpas.

↓ 2009/140/EG artikel 1.10

~~6. Punkterna 3 och 4 ska gälla för spektrumallokering för elektroniska kommunikationstjänster, utfärdande av allmän auktorisation och beviljande av individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser efter den 25 maj 2011.~~

~~Spektrumallokeringar, allmän auktorisation och individuella nyttjanderätter som gällde den 25 maj 2011 ska omfattas av artikel 9a.~~

~~7. Utan att det påverkar bestämmelserna i särdirektiven får medlemsstaterna med beaktande av relevanta nationella förhållanden fastställa bestämmelser i syfte att hindra hamstring av spektrum, särskilt genom att ange strikta tidsfrister för rättighetshavarens faktiska utnyttjande av nyttjanderätterna och genom att tillämpa sanktioner, inbegripet böter eller återkallande av nyttjanderätterna i händelse av att tidsfristerna inte respekteras. Dessa bestämmelser ska fastställas och tillämpas på ett proportionellt och icke-diskriminerande sätt, vilket är öppet för insyn.~~

↓ 2009/140/EG artikel 3.3
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~5~~ 46

~~Nyttjanderätter till radiofrekvenser och nummer~~ ☒ **Auktorisation av användning av radiospektrum** ☒

1. Medlemsstaterna ska underlätta nyttjandet av ⇒ radiospektrum, inbegripet delad användning, ⇐ radiofrekvenser som faller under allmän auktorisation ⇒ och begränsa beviljandet av individuella nyttjanderätter till radiospektrum till situationer där sådana rättigheter är nödvändiga för att maximera den effektiva användningen mot bakgrund av efterfrågan och med beaktande av de kriterier som anges i det andra stycket ⇐ . ⇒ I alla andra fall ska de fastställa villkoren för användningen av radiospektrum i en allmän auktorisation.
⇐

⇒ I detta syfte ska medlemsstaterna fatta beslut om det lämpligaste systemet för godkännande av användning av radiospektrum, med beaktande av ⇐ ~~Vid behov får medlemsstaterna bevilja individuella nyttjanderätter i syfte att~~

↓ ny

- (a) de särskilda egenskaperna hos det berörda radiospektrumet,

↓ 2009/140/EG artikel 3.3
⇒ ny

- (b) ⇒ behovet av att tillhandahålla skydd mot ⇐ undvika skadlig störning,

↓ ny

- (c) kraven på en tillförlitlig delningsplan, där det är lämpligt,

↓ 2009/140/EG artikel 3.3
(anpassad)
⇒ ny

- (d) ⇒ lämplig nivå på mottagarens återhämtningsförmåga för att ⇐ säkerställa ⇒ kommunikationens eller ⇐ tjänsternas tekniska kvalitet,
~~garantera en effektiv spektrumanvändning, eller~~

- (e) ~~uppfylla andra~~ mål av allmänt intresse som medlemsstaterna fastställt i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ .

↓ ny

Vid tillämpning av en allmän auktorisation eller individuella nyttjanderätter med beaktande av åtgärder som antagits enligt beslut 676/2002/EG om det berörda radiospektrumbandet har harmoniserats, ska medlemsstaterna sträva efter att minimera problem med skadlig störning,

inbegripet i fall med delad användning av radiospektrum på grundval av en kombination av allmän auktorisation och individuella nyttjanderätter. Därvid ska de beakta behovet av att

- behålla incitament till inkorporering av mottagarteknik med god återhämtningsförmåga i enheter,
- förebygga hinder som orsakas av alternativa användare,
- i största möjliga utsträckning undvika tillämpning av principen avseende ”störningsfritt och oskyddat” på system med allmän auktorisation, och
- där den principen fortfarande är tillämplig: skydda mot störning utanför bandgränserna.

2. När ett beslut fattas i enlighet med punkt 1 i syfte att underlätta delad användning av radiospektrum, ska de behöriga myndigheterna säkerställa att reglerna och villkoren för delad användning av radiospektrum är tydligt fastställda och konkret specificerade i auktorisationsakterna.

3. Kommissionen får, med största möjliga beaktande av yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik, anta genomförandebestämmelser om tillämpningsvillkoren för de kriterier, regler och villkor som avses i punkterna 1 och 2 med avseende på harmoniserat radiospektrum. Den ska anta dessa bestämmelser i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 110.4.

Artikel 47

Villkor förbundna med allmän auktorisation och med nyttjanderätter till radiospektrum

1. Behöriga myndigheter ska knyta villkor till individuella rättigheter och allmän auktorisation för användning av radiospektrum i enlighet med artikel 13.1 på ett sådant sätt att man säkerställer att de som utnyttjar allmän auktorisation, innehavarna av individuella nyttjanderätter, eller varje tredje part till vilken en individuell rättighet eller en del därav har sålts eller hyrts ut, använder radiospektrum på det mest effektiva och ändamålsenliga sättet. De ska tydligt ange alla sådana villkor, inbegripet den användningsgrad som krävs och möjligheten att sälja och hyra ut med hänsyn till denna skyldighet för att säkerställa genomförandet av dessa villkor i linje med artikel 30. Villkor som är knutna till förlängningar av nyttjanderätter till radiospektrum får inte leda till otillbörliga fördelar för befintliga innehavare av dessa rättigheter.

När den behöriga myndigheten bestämmer vilken mängd och typ av radiospektrum som ska tilldelas ska den, för att maximera effektiviteten i radiospektrumanvändningen, särskilt beakta

- a. möjligheten att kombinera kompletterande band i ett enda tilldelningsförfarande, och
- b. relevansen av radiospektrumblocks storlek eller av möjligheten att kombinera sådana block med hänsyn till de möjliga användningarna därav, med särskilt beaktande av behoven hos nya kommunikationssystem som är under utveckling.

Behöriga myndigheter ska i rätt tid samråda med och informera berörda parter om de villkor som är knutna till individuella nyttjanderätter och allmänna auktorisationer innan de införs. De ska på förhand fastställa kriterierna för bedömning av uppfyllandet av dessa villkor samt på ett öppet sätt informera berörda parter om dessa kriterier.

2. Behöriga myndigheter får, när de knyter villkor till individuella nyttjanderätter till radiospektrum, tillåta gemensamt utnyttjande av passiv eller aktiv infrastruktur, eller av

radiospektrum, samt kommersiella avtal om roamingtjänstillträde, eller gemensam uppbyggnad av infrastruktur för tillhandahållande av tjänster eller nät som är beroende av radiospektrumanvändning, särskilt i syfte att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig användning av radiospektrum eller förbättra täckning. Villkor som är knutna till nyttjanderätter får inte förhindra delning av radiospektrum. Företags tillämpning av villkor som är knutna till denna punkt ska fortfa ra att omfattas av konkurrensrätten.

3. Kommissionen får anta genomförandebestämmelser för att specificera villkoren för tillämpning av de villkor som medlemsstaterna kan knyta till auktorisationer för användning av harmoniserat radiospektrum i enlighet med punkterna 1 och 2, med undantag för avgifter enligt artikel 42.

I fråga om täckningskravet enligt del D i bilaga I ska alla genomförandebestämmelser vara begränsade till att specificera kriterier som den behöriga myndigheten ska använda för att definiera och mäta täckningsskyldigheter, med beaktande av likheter vad gäller regionala geografiska egenskaper, befolkningstäthet, ekonomisk utveckling eller nätutveckling för särskilda typer av elektronisk kommunikation och utveckling av efterfrågan. Genomförandebestämmelser ska inte omfatta fastställandet av särskilda täckningsskyldigheter.

Dessa genomförandebestämmelser ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 110.4, med största möjliga beaktande av eventuella yttranden från gruppen för radiospektrumpolitik.

↓ 2009/140/EG artikel 3.3
(anpassad)
⇒ ny

⊠ AVSNITT 2 NYTTJANDERÄTTER ⊠

Artikel 48

⊠ Beviljande av individuella nyttjanderätter till radiospektrum ⊠

21. Om individuella rättigheter måste beviljas för nyttjandet av ~~radiofrekvenser och nummer~~ ⇒ radiospektrum ⇐ ska medlemsstaterna på begäran bevilja företag sådana rättigheter för tillhandahållandet av nät eller tjänster enligt den allmänna auktorisation som avses i artikel ~~312~~, om detta inte strider mot bestämmelserna i artikel ~~613~~, artikel ~~754~~ och artikel ~~1121.1 c i det här direktivet~~ eller andra bestämmelser som ska säkerställa att dessa resurser används på ett effektivt sätt i enlighet med ⊠ detta ⊠ direktiv ~~2002/21/EG (ramdirektivet)~~.

2. Utan att det påverkar de särskilda kriterier och förfaranden som medlemsstaterna antagit för att bevilja nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐ för leverantörer av innehåll i radio- och tv-sändningar för att verka för de mål som avser allmänintressena i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~, ⊠ unionslagstiftningen, ⊠ ska nyttjanderätterna till ~~radiofrekvenser och nummer~~ ⇒ radiospektrum ⇐ beviljas genom öppna, objektiva, icke-diskriminerande och proportionella förfaranden med god insyn och, i fråga om radiofrekvenser, i enlighet med bestämmelserna i artikel ~~945 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~.

3. Ett undantag från kravet på öppna förfaranden kan tillämpas om det krävs att man beviljar leverantörerna av innehållstjänster för radio- eller tv-sändning individuella nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐ för att uppnå ett mål av allmänt intresse som

medlemsstaterna fastställt i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~
☒ unionslagstiftningen ☒.

↓ ny

4. Behöriga myndigheter ska behandla ansökningar om individuella nyttjanderätter till radiospektrum inom ramen för urvalsförfaranden enligt objektiva, öppna, proportionella och icke-diskriminerande urvalskriterier som har fastställts i förväg och som avspeglar de villkor som ska knytas till sådana rättigheter. De ska ha möjlighet att begära in all nödvändig information från sökande för att på grundval av dessa kriterier bedöma sökandenas förmåga att uppfylla villkoren. Om myndigheten på grundval av bedömningen kommer fram till att en sökande inte har den förmåga som krävs, ska den fatta ett vederbörligen motiverat beslut om detta.

↓ 2009/140/EG artikel 3.3
(anpassad)
⇒ ny

5. Medlemsstaterna ska vid beviljandet av nyttjanderätten ange om denna kan överlåtas ⇒ eller hyras ut ⇐ av rättsinnehavaren och på vilka villkor detta kan ske. I fråga om ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐ ska sådana bestämmelser vara förenliga med artiklarna 945 och 9b 51 i detta direktiv ~~2002/21/EG (ramdirektivet)~~.

~~Om en medlemsstat beviljar nyttjanderätter för en viss tid ska giltighetstiden vara skälig för den ifrågavarande tjänsten med tanke på det eftersträfvade målet, och behovet av en tillräckligt lång avskrivningsperiod för investeringarna ska i detta sammanhang beaktas.~~

~~När individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser beviljas för tio år eller längre och sådana rättigheter inte får överlåtas eller hyras ut mellan företagen enligt artikel 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska den behöriga nationella myndigheten se till att kriterierna för att bevilja individuella nyttjanderätter fortsätter att gälla och respekteras under den tid tillståndet gäller, särskilt vid motiverad begäran från rättsinnehavaren. Om dessa kriterier inte längre är tillämpliga ska den individuella nyttjanderätten ändras till en allmän auktorisation för användningen av radiofrekvenser, förutsatt att detta meddelats i förväg och efter en rimlig tidsfrist, eller kunna överföras eller hyras ut mellan företag i enlighet med artikel 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).~~

~~36. Beslut om beviljande av nyttjanderätt ska fattas, meddelas och offentliggöras så snart som möjligt, för nummer som har tilldelats för särskilda ändamål i den nationella nummerplanen inom tre veckor och för ⇒ radiospektrum ⇐ radiofrekvenser ⇒ som förklarats tillgängligt för ⇐ som har tilldelats för att användas av elektroniska kommunikationstjänster i den ☒ deras ☒ nationella frekvensplanen inom sex veckor, efter det att fullständig ansökan mottagits av den nationella regleringsmyndigheten. Denna senare tidsgräns får inte hindra tillämpningen av internationella avtal om användning av radiofrekvenser ⇒ radiospektrum ⇐ eller positioner i omloppsbanor.~~

↓ 2009/140/EG artikel 3.3
(anpassad)
⇒ ny

Artikel 49

⊗ Rätters giltighetstid ⊗

Om en medlemsstat ⇒ godkänner användning av radiospektrum genom individuella ⇐ beviljar nyttjanderätter för en viss tid ⇒ ska den säkerställa att godkännandet beviljas för en period som är ⇐ ska giltighetstiden vara skälig för den ifrågavarande tjänsten med tanke på det eftersträvade målet, och behovet av ⇒ att säkerställa ändamålsenlig och effektiv användning och att främja effektiva investeringar, däribland ⇐ ⊗ genom att medge ⊗ en tillräckligt lång avskrivningsperiod för investeringarna ska i detta sammanhang beaktas.

↓ ny

2. Om en medlemsstat beviljar nyttjanderätter till harmoniserat radiospektrum för en begränsad tidsperiod ska dessa nyttjanderätter vara giltiga för en period av minst 25 år, utom i de fall då det rör sig om tillfälliga rättigheter, tillfällig förlängning av rättigheters giltighetstid enligt punkt 3 och rättigheter för sekundär användning i harmoniserade band.

3. Medlemsstaterna får förlänga nyttjanderätters giltighetstid för en kort tidsperiod för att säkerställa att rättigheter löper ut samtidigt i ett eller flera band.

Artikel 50

Förlängning av rättigheter

1. Behöriga myndigheter ska fatta ett beslut om förlängning av individuella nyttjanderätter till harmoniserat radiospektrum minst 3 år innan dessa rättigheter löper ut. De ska beakta en sådan förlängning antingen på eget initiativ eller på begäran av rättighetsinnehavaren, i det senare fallet tidigast 5 år innan de berörda rättigheterna löper ut. Detta ska inte påverka förlängningsklausuler som är tillämpliga på befintliga rättigheter.

2. Behöriga myndigheter ska beakta följande faktorer när de fattar ett beslut enligt punkt 1:

a) Uppfyllande av målen i artiklarna 3, 45.2 och 48.2 samt allmänpolitiska mål inom ramen för nationell lagstiftning eller unionslagstiftning.

b) Genomförande av en åtgärd som antas i enlighet med artikel 4 i beslut nr 676/2002/EG.

c) Översyn av tillämpningen av de villkor som är knutna till den berörda rättigheten.

d) Behovet av att främja, eller undvika all snedvridning av, konkurrensen i linje med artikel 52.

e) Effektivisering av användningen av radiospektrum mot bakgrund av teknikens eller marknadens utveckling.

f) Behovet av att undvika allvarliga störningar i tillhandahållandet av tjänster.

3. Behöriga myndigheter ska, när de överväger en eventuell förlängning av individuella nyttjanderätter till radiospektrum för vilket antalet nyttjanderätter är begränsat, genomföra ett öppet, transparent och icke-diskriminerande förfarande för att granska kriterierna i punkt 2, och de ska i synnerhet

a) ge alla berörda parter, inbegripet användare och konsumenter, tillfälle att framföra sina synpunkter via ett offentligt samråd i enlighet med artikel 23, och

b) tydligt ange skälen för en sådan eventuell förlängning.

Om det som ett resultat av samrådet enligt första stycket finns tecken på efterfrågan på marknaden från andra företag än de som innehar nyttjanderätter till spektrum i det berörda bandet, ska den behöriga myndigheten bevilja rättigheterna enligt artikel 54.

4. Ett beslut att bevilja en förlängning av rättigheter ska åtföljas av en översyn av de avgifter som är förbundna därmed. I förekommande fall får de behöriga myndigheterna justera avgifterna för nyttjanderätterna i enlighet med de principer som anges i artikel 42.1 och 42.2.

↓ 2009/140/EG artikel 1.11
(anpassad)

~~Artikel 9a~~

~~Översyn av begränsningar av befintliga rättigheter~~

~~1. Medlemsstaterna får, under en femårsperiod med början den 25 maj 2011, tillåta innehavare av nyttjanderätter till radiofrekvenser som beviljades före det datumet och som gäller under minst en femårsperiod räknat från det datumet att lämna in en ansökan till den behöriga nationella myndigheten om förnyad bedömning av begränsningarna i deras nyttjanderätter i enlighet med artiklarna 9.3 och 9.4.~~

~~Innan den behöriga nationella regleringsmyndigheten fattar sitt beslut ska den meddela innehavaren av rättigheten om den förnyade bedömningen av begränsningarna, som visar den nya omfattningen av nyttjanderätten efter den förnyade bedömningen och ge denne rimligt med tid för att kunna återkalla sin ansökan.~~

~~Om rättighetsinnehavaren återkallar sin ansökan ska nyttjanderätten kvarstå oförändrad till dess den förfaller eller fram till slutet av femårsperioden, beroende på vilket datum som inträffar först.~~

~~2. Efter den femårsperiod som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att artiklarna 9.3 och 9.4 tillämpas på alla kvarstående allmänna auktorisationer/individuella nyttjanderätter och spektrumallokeringar för elektroniska kommunikationstjänster som gällde den 25 maj 2011.~~

~~3. När medlemsstaterna tillämpar denna artikel ska de vidta lämpliga åtgärder för att främja sund konkurrens.~~

~~4. Åtgärder som antas för tillämpningen av denna artikel utgör inte beviljande av nya nyttjanderätter och omfattas därför inte av de relevanta bestämmelserna i artikel 5.2 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet).~~

↓ 2002/20/EG (anpassad)

~~Artikel 17~~

~~Befintliga auktorisationer~~

↓ 2009/140/EG artikel 3.10
(anpassad)

~~1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9a i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska medlemsstaterna anpassa de allmänna auktorisationer och enskilda nyttjanderätter som gäller~~

~~den 31 december 2009, till artiklarna 5, 6 och 7 och bilagan i detta direktiv senast den 19 december 2011.~~

~~2. Om tillämpningen av punkt 1 innebär en inskränkning av de rättigheter eller en utvidgning av de skyldigheter som gäller enligt redan befintliga allmänna auktorisationer och enskilda nyttjanderätter, får medlemsstaterna förlänga giltighetstiden för dessa auktorisationer och rättigheter till senast den 30 september 2012, under förutsättning att andra företags rättigheter enligt gemenskapslagstiftningen inte påverkas av detta. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana förlängningar och motivera dem.~~

↓ 2002/20/EG (anpassad)

~~3. Om den berörda medlemsstaten kan visa att avskaffandet av ett villkor för auktorisation avseende tillträde till elektroniska kommunikationsnät som var i kraft före den tidpunkt som avses i punkt 1 ger upphov till alltför stora problem för företag som har kunnat åtnjuta föreskrivet tillträde till ett annat nät, och om det är omöjligt för dessa företag att förhandla fram nya avtal på rimliga kommersiella villkor före den tidpunkt som avses i punkt 1, får medlemsstaterna begära en tillfällig förlängning av det/de aktuella villkoret/villkoren. En sådan begäran skall lämnas in senast den tillämpningsdag som avses i artikel 18.1 andra stycket, med angivande av villkor och tidsperiod för den tillfälliga förlängning som begärs.~~

~~Medlemsstaten skall underrätta kommissionen om skälen för en begäran om förlängning. Kommissionen skall beakta en sådan begäran, med hänsyn till den särskilda situationen i den medlemsstaten och det/de företag som berörs, samt behovet av att säkerställa konsekventa regler på gemenskapsnivå. Kommissionen skall fatta beslut om att bevilja eller avslå begäran, och i det förra fallet om omfattningen och tiden för den beviljade förlängningen. Kommissionen skall meddela den berörda medlemsstaten sitt beslut inom sex månader efter mottagandet av ansökan om förlängning. Sådana beslut skall offentliggöras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.11
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~9b~~51

Överlåtelse eller hyra av individuella nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser~~

⊗ radiospektrum ⊗

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag får överlåta eller hyra ut individuella nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐ inom de band där denna möjlighet erbjuds i genomförandeåtgärderna som antagits i enlighet med punkt ~~3~~ 4 ⇒ eller genom någon annan unionsåtgärd, exempelvis det program för radiospektrumpolitik som antas i enlighet med artikel 4.4, ⇐ till andra företag, i enlighet med de villkor som är knutna till nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐ och i enlighet med nationella förfaranden.

Inom övriga band får medlemsstaterna även tillåta företag att överlåta eller hyra ut individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser till andra företag i enlighet med nationella förfaranden.

⊗ Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska ⊗ ~~De~~ villkor som är knutna till individuella nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐ ~~ska~~ fortsätta att tillämpas

efter överföringen eller uthyrningen såvida inte den behöriga ~~nationella~~ myndigheten har angivit något annat.

Medlemsstaterna får också besluta att bestämmelserna i denna punkt inte ska tillämpas om företags individuella nyttjanderätt till radiofrekvenser ursprungligen erhöles gratis.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett företags avsikt att överlåta nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐ och den faktiska överföringen av dessa anmäls i enlighet med nationella förfaranden till den ⇒ nationella regleringsmyndigheten och till den ⇐ behöriga ~~nationella~~ myndighet som har ansvaret för tilldelningen av individuella nyttjanderätter ⇒, om det är en annan myndighet, ⇐ och att de offentliggörs. I de fall användningen av ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiospektrum ⇐ har harmoniserats genom tillämpning av beslut nr 676/2002/EG (radiospektrumbeslutet) eller andra ~~gemenskapsåtgärder~~ ☒ unionsåtgärder ☒ ska all sådan överföring ske enligt sådan harmoniserad användning.

↓ ny

3. Medlemsstaterna ska tillåta överlåtelse eller uthyrning av nyttjanderätter till radiospektrum om de villkor som ursprungligen var knutna till nyttjanderätterna bibehålls. Utan att det påverkar behovet av att säkerställa att det inte förekommer någon snedvridning av konkurrensen, i synnerhet i enlighet med artikel 52 i detta direktiv, ska medlemsstaterna

a) se till att handel och uthyrning omfattas av det i möjligaste mån minst betungande förfarandet,

b) efter anmälan av uthyraren inte vägra att tillåta uthyrning av nyttjanderätter till radiospektrum om uthyraren åtar sig att förbli ansvarig för att uppfylla de villkor som ursprungligen var knutna till nyttjanderätterna,

c) efter en begäran från parterna godkänna överlåtelsen av nyttjanderätter till radiospektrum, förutom om den nya innehavaren inte är i stånd att uppfylla de ursprungliga villkoren för nyttjanderätten.

Leden a–c ska inte påverka medlemsstaternas behörighet när det gäller att upprätthålla efterlevnaden av de villkor som är knutna till nyttjanderätterna vid vilken tidpunkt som helst både avseende uthyraren och den som hyr, i enlighet med deras nationella lagstiftning.

Behöriga myndigheter ska underlätta överlåtelse eller uthyrning av nyttjanderätter till radiospektrum genom att i rätt tid beakta varje begäran om att anpassa de villkor som är knutna till rättigheten och genom att säkerställa att rättigheterna eller det därtill knutna radiospektrumet i så stor utsträckning som möjligt kan partitioneras eller delas upp.

Med hänsyn till eventuell överlåtelse eller uthyrning av nyttjanderätter till radiospektrum ska behöriga myndigheter göra alla uppgifter om omsättningsbara individuella rättigheter allmänt tillgängliga i ett standardiserat elektroniskt format när rättigheterna skapas och behålla dessa uppgifter så länge rättigheterna finns kvar.

↓ 2009/140/EG (anpassad)

⇒ ny

43. Kommissionen får anta lämpliga genomförandeåtgärder för att identifiera de band för vilka nyttjanderätter till radiofrekvenser kan överföras eller hyras ut mellan företag. Dessa åtgärder ska inte täcka frekvenser som används för utsändningar.

Dessa tekniska genomförandeåtgärder, ~~som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det~~, ska antas i enlighet med det ⇒ granskningsförfarande ⇐ ~~föreskrivande förfarande med kontroll~~ som avses i artikel 110.4 ~~22.3~~.

↓ ny

Artikel 52

Konkurrens

1. Nationella regleringsmyndigheter ska främja effektiv konkurrens och undvika snedvridningar av konkurrensen på den inre marknaden när de fattar beslut om beviljande, ändring eller förlängning av nyttjanderätter till radiospektrum för elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät i enlighet med det här direktivet.

2. När medlemsstater beviljar, ändrar eller förlänger nyttjanderätter till radiospektrum får deras nationella regleringsmyndigheter vidta lämpliga åtgärder såsom att

- a) begränsa den mängd radiospektrum för vilken nyttjanderätter beviljas något företag, eller knyta villkor till sådana nyttjanderätter, såsom tillhandahållande av tillträde i grossistledet, nationell eller regional roaming, i vissa band eller i vissa grupper av band med liknande egenskaper,
- b) reservera, om det är lämpligt med hänsyn till en exceptionell situation på den nationella marknaden, en viss del av ett frekvensband eller en grupp av band för tilldelning till nya aktörer,
- c) vägra att bevilja nya nyttjanderätter till radiospektrum eller att tillåta ny radiospektrumanvändning i vissa band, eller knyta villkor till beviljandet av nya nyttjanderätter till radiospektrum eller till auktorisation för ny spektrumanvändning, för att undvika snedvridning av konkurrensen till följd av någon tilldelning, överlåtelse eller ackumulering av nyttjanderätter,
- d) förbjuda eller ställa villkor för överlåtelser av nyttjanderätter till radiospektrum som inte omfattas av kontroll av företagskoncentrationer på nationell nivå eller unionsnivå, om sådana överlåtelser sannolikt skulle leda till betydande skada för konkurrensen,
- e) ändra befintliga rättigheter i enlighet med detta direktiv om det är nödvändigt för att i efterhand korrigera en snedvridning av konkurrensen till följd av någon överlåtelse eller ackumulering av nyttjanderätter till radiospektrum.

Nationella regleringsmyndigheter ska, med beaktande av marknadsförhållanden och tillgängliga riktmärken, grunda sitt beslut på en objektiv och framåtblickande bedömning av marknads konkurrensvillkor och av huruvida sådana åtgärder är nödvändiga för att upprätthålla eller uppnå effektiv konkurrens och av de sannolika effekterna av sådana åtgärder på marknadsoperatörers befintliga och framtida investeringar särskilt för nätuppbbyggnad.

3. Vid tillämpning av punkt 2 ska nationella regleringsmyndigheter agera i enlighet med de förfaranden som anges i artiklarna 18, 19, 23 och 35 i detta direktiv.

AVSNITT 3 FÖRFARANDEN

Artikel 53

Samordnat val av tidpunkt för tilldelningar

För att samordna användningen av harmoniserat radiospektrum i unionen och med vederbörligt beaktande av de olika nationella marknadssituationerna får kommissionen, genom en genomförandebestämmelse,

- a) införa en eller, i förekommande fall, flera gemensamma tidsgränser inom vilka användningen av specifikt harmoniserat radiospektrum ska vara auktoriserad,
- b) när det är nödvändigt för att säkerställa en effektiv samordning, anta övergångsbestämmelser om rättigheters giltighetstid enligt artikel 49, exempelvis en förlängning eller förkortning av giltighetstiden, i syfte att anpassa befintliga rättigheter eller auktorisationer till sådana harmoniserade datum.

Dessa genomförandebestämmelser ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 110.4, med största möjliga beaktande av yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik.

↓ 2002/20/EG (anpassad)

Artikel 54

⊗ Förfarande för att begränsa det antal nyttjanderätter som ska beviljas till radiospektrum ⊗

↓ 2009/140/EG artikel 3.5(a)
(anpassad)
⇒ ny

1. ⊗ Utan att det påverkar tillämpningen av någon genomförandeakt som antagits enligt artikel 53, ⊗ om en medlemsstat ⇒ anser att en nyttjanderätt till radiospektrum inte kan beviljas enligt artikel 46 ⇐ ⊗ och om den ⊗ överväger huruvida den ska begränsa det antal nyttjanderätter som ska beviljas till ⇒ radiospektrum ⇐ ~~radiofrekvenser eller huruvida den ska förlänga befintliga rättigheters giltighet på annat sätt än i enlighet med de villkor som anges i dessa rättigheter~~, ska den bland annat

↓ 2002/20/EG (anpassad)
⇒ ny

- a) ⇒ tydligt ange skälen för begränsningen av nyttjanderätterna, i synnerhet ⇐ ⊗ genom att ⊗ fästa vederbörlig vikt vid behovet av att ge användarna så stort utbyte som möjligt och underlätta utvecklingen av konkurrens ⇒ , och ompröva begränsningen med regelbundna intervall eller på motiverad begäran av berörda företag ⇐ ,
- b) ge alla berörda parter, inbegripet användare och konsumenter, tillfälle att lägga fram synpunkter på alla begränsningar ⊗ genom ett offentligt samråd ⊗ i enlighet med artikel 236 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) ⇒ . När det gäller harmoniserat radiospektrum ska detta offentliga samråd inledas inom sex månader från antagandet

av genomförandeåtgärden enligt beslut nr 676/2002/EG såvida inte tekniska orsaker däri innebär att det krävs en längre tidsfrist ⇐ .

↓ ny

2. När en medlemsstat anser att antalet nyttjanderätter måste begränsas ska den tydligt ange och motivera de eftersträlvade målen med urvalsförfarandet, och om möjligt kvantifiera dem, varvid vederbörlig vikt ska fästas vid behovet av att uppfylla nationella mål och mål för den inre marknaden. De mål som medlemsstaten får fastställa i syfte att utforma det aktuella urvalsförfarandet ska vara begränsade till ett eller flera av följande:

a) Främja täckning.

b) Erforderlig tjänstekvalitet.

c) Främja konkurrens.

d) Främja innovation och affärsutveckling.

e) Säkerställa att avgifter främjar optimal användning av radiospektrum i enlighet med artikel 42.

Den nationella regleringsmyndigheten ska tydligt fastställa urvalsförfarandet och motivera valet av detta, inbegripet eventuella preliminära faser som föregår tillträdet till urvalsförfarandet. Den ska också tydligt ange resultatet av eventuella tillhörande bedömningar av konkurrenssituationen samt den tekniska och ekonomiska situationen på marknaden och ange skäl för eventuella användningar och val av åtgärder enligt artikel 35.

↓ 2009/140/EG artikel 3.5 a
(anpassad)
⇒ ny

3. ~~e)~~ ☒ Medlemsstaterna ska ☒ offentliggöra alla beslut ⇐ om urvalsförfarandet och relaterade komponenter, ⇐ ~~om att begränsa beviljandet av nyttjanderätter eller om att förlänga nyttjanderätter~~ och ☒ de ska tydligt ☒ ange skälen för detta, ⇐ och hur de har tagit hänsyn till den åtgärd som antagits av den nationella regleringsmyndigheten i enlighet med artikel 35. De ska också offentliggöra de villkor som kommer att knytas till nyttjanderätterna. ⇐

↓ 2002/20/EG (anpassad)
⇒ ny

4. ~~d)~~ Efter att ha fastställt förfarandet ☒ ska medlemsstaten ☒ inbjuda till ansökningar om nyttjanderätter, ~~och~~

~~e) se över begränsningarna med rimliga intervall eller på skälig begäran av berörda företag.~~

5. Om en medlemsstat konstaterar att ytterligare nyttjanderätter till ⇐ radiospektrum ⇐ radiofrekvenser ⇐ eller en kombination av olika typer av rättigheter ⇐ kan beviljas, ⇐ med beaktande av avancerade metoder för skydd mot skadlig störning, ⇐ ska den offentliggöra detta och ⇐ inleda förfarandet för beviljande av ⇐ ~~inbjuda till ansökningar om~~ sådana rättigheter.

↓ 2009/140/EG artikel 3.5 b
(anpassad)
⇒ ny

~~63.~~ Om beviljandet av nyttjanderätter till ⇒ radiospektrum ⇐ ~~radiofrekvenser~~ måste begränsas ska medlemsstaterna bevilja sådana rättigheter på grundval av objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella urvalskriterier ⇒ och ett förfarande som fastställts av deras nationella regleringsmyndigheter enligt artikel 35 ⇐. För urvalskriterierna ska vederbörlig vikt fästas vid huruvida målen i ~~artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~ och kraven i artiklarna 3, 4, 28 och 459 i ~~samma direktiv har uppnåtts.~~

↓ ny

7. Kommissionen får anta genomförandebestämmelser i vilka det fastställs kriterier för att samordna medlemsstaters fullgörande av skyldigheterna enligt punkterna 1–3. Genomförandebestämmelserna ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 110.4, med största möjliga beaktande av yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik.

↓ 2002/20/EG
→₁ 2009/140/EG artikel 3.5 c
⇒ ny

~~84.~~ Om konkurrensförfaranden eller jämförande urvalsförfaranden ska användas får medlemsstaterna förlänga den period på högst sex veckor som anges i artikel ~~48.6~~ ~~53~~ med så lång tid som behövs, dock högst med åtta månader, för att garantera rättvisa, rimliga, öppna och tydliga förfaranden för alla berörda parter ⇒ , med förbehåll för eventuella särskilda tidtabeller som upprättas i enlighet med artikel 53 ⇐ .

Dessa tidsfrister ska inte påverka tillämpningen av bestämmelser i tillämpliga internationella överenskommelser om användning av ⇒ radiospektrum ⇐ ~~radiofrekvenser~~ och satellitsamordning.

~~95.~~ Denna artikel ska inte påverka överlåtelse av nyttjanderätter till ⇒ radiospektrum ⇐ ~~radiofrekvenser~~ enligt →₁ artikel ~~519b~~ ⇐ i detta direktiv ~~2002/21/EG (ramdirektiv).~~

↓ ny

KAPITEL III

UPPBYGGNAD OCH ANVÄNDNING AV UTRUSTNING FÖR TRÅDLÖSA NÄT

Artikel 55

Tillträde till trådlösa lokala nät

1. Behöriga myndigheter ska tillåta tillhandahållande av tillträde via trådlösa lokala nät till ett allmänt kommunikationsnät samt användning av det harmoniserade radiospektrumet för detta tillhandahållande, med förbehåll endast för tillämpliga villkor för allmän auktorisation.

Om tillhandahållandet inte är av kommersiell karaktär eller om det är en sidotjänst till en annan kommersiell verksamhet eller offentliga tjänster som inte är beroende av överföring av signaler via sådana nät, ska ett företag, en offentlig myndighet eller en slutanvändare som tillhandahåller sådant tillträde inte omfattas av någon allmän auktorisation för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster enligt artikel 12, av skyldigheter avseende slutanvändares rättigheter enligt avdelning III del III i detta direktiv eller av skyldigheter att förbinda sina nät i enlighet med artikel 59.1.

2. Behöriga myndigheter får inte hindra leverantörer av allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster från att ge allmänheten tillträde till sina nät, via trådlösa lokala nät, som kan vara belägna i en slutanvändares lokaler, under förutsättning att tillämpliga villkor för allmän auktorisation uppfylls samt att användaren lämnar sitt förhandsgodkännande.

3. Särskilt i linje med artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120⁹⁵ ska behöriga myndigheter säkerställa att leverantörer av allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster inte ensidigt begränsar

a) slutanvändares rätt att efter eget val ansluta sig till trådlösa lokala nät som tillhandahålls av tredje part,

b) slutanvändares rätt att ömsesidigt eller mer allmänt tillåta att andra slutanvändare får tillträde till sådana leverantörers nät via trådlösa lokala nät, även på grundval av tredje parts initiativ som förenar olika slutanvändares trådlösa lokala nät och gör dem allmänt tillgängliga.

I detta syfte ska leverantörer av allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster tillgängliggöra och aktivt erbjuda, på ett tydligt och öppet sätt, produkter eller särskilda erbjudanden som gör det möjligt för slutanvändare att ge tredje part tillträde via ett trådlöst lokalt nät.

4. Behöriga myndigheter får inte begränsa slutanvändares rätt att ömsesidigt eller mer allmänt tillåta att andra slutanvändare får tillträde till deras trådlösa lokala nät, även på grundval av tredje parts initiativ som förenar olika slutanvändares trådlösa lokala nät och gör dem allmänt tillgängliga.

5. Behöriga myndigheter får inte begränsa tillhandahållandet av tillträde för allmänheten till trådlösa lokala nät

a) av offentliga myndigheter, i eller i omedelbar närhet av lokaler där sådana myndigheter är inhysta, när tillhandahållandet är en sidotjänst till de offentliga tjänster som tillhandahålls i lokalerna,

b) genom initiativ från icke-statliga organisationer eller offentliga myndigheter för att förena och ömsesidigt eller mer allmänt göra olika slutanvändares trådlösa lokala nät

⁹⁵Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och förordning (EU) nr 531/2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1).

tillgängliga, i tillämpliga fall inklusive trådlösa lokala nät till vilka allmänt tillträde tillhandahålls i enlighet med led a.

Artikel 56

Uppbyggnad och drift av trådlösa accesspunkter med liten räckvidd

1. Behöriga myndigheter ska tillåta uppbyggnad, anslutning och drift av icke störande trådlösa accesspunkter med liten räckvidd inom ramen för systemet med allmän auktorisation och får inte i onödan begränsa denna uppbyggnad, anslutning eller drift genom enskilda stadsplaneringstillstånd eller på något annat sätt, om denna användning är förenlig med de genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med punkt 2. De trådlösa accesspunkterna med liten räckvidd ska inte omfattas av några avgifter utöver de administrativa avgifter som kan knytas till den allmänna auktorisationen i enlighet med artikel 16.

Denna punkt påverkar inte auktorisationssystemet för det radiospektrum som används för att driva trådlösa accesspunkter med liten räckvidd.

2. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av systemet med allmän auktorisation för uppbyggnad, anslutning och drift av trådlösa accesspunkter med liten räckvidd, får kommissionen genom en genomförandeakt specificera tekniska egenskaper för utformning, uppbyggnad och drift av trådlösa accesspunkter med liten räckvidd, vilka minst ska uppfylla kraven i direktiv 2013/35/EU⁹⁶ och ta hänsyn till de tröskelvärden som anges i rådets rekommendation 1999/519/EG⁹⁷. Kommissionen ska ange sådana tekniska specifikationer med hänvisning till de trådlösa accesspunkternas maximala storlek, effekt och elektromagnetiska egenskaper samt visuella intryck. Överensstämmelse med de specificerade egenskaperna ska säkerställa att trådlösa accesspunkter med liten räckvidd är diskreta när de används i olika lokala sammanhang.

De tekniska egenskaper som specificeras för att uppbyggnaden, anslutningen och driften av trådlösa accesspunkter med liten räckvidd ska omfattas av punkt 1 ska inte påverka tillämpningen av de väsentliga kraven i direktiv 2014/53/EU⁹⁸.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 110.4.

⁹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/35/EU av den 26 juni 2013 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (elektromagnetiska fält) i arbetet (20:e särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) och om upphävande av direktiv 2004/40/EG (EUT L 179, 29.6.2013, s. 1).

⁹⁷ Rådets rekommendation 1999/519/EG av den 12 juli 1999 om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0 Hz–300 GHz) (EGT L 199, 30.7.1999, s. 59).

⁹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62).

☒ AVDELNING II: TILLTRÄDE ☒

KAPITEL ~~I~~ II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER ☒ , TILLTRÄDESPRINCIPER ☒

Artikel ~~35~~ 37

Allmän ram för tillträde och samtrafik

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det inte förekommer några restriktioner som hindrar företag i samma medlemsstat eller i olika medlemsstater från att förhandla med varandra om avtal rörande tekniska och kommersiella arrangemang för tillträde och/eller samtrafik, i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ . Ett företag som önskar tillträde eller samtrafik behöver inte ha auktorisation för att bedriva verksamhet i den medlemsstat där företaget önskar tillträde eller samtrafik, om företaget inte tillhandahåller några tjänster och inte är nätoperatör i den medlemsstaten.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel ~~106~~ 31 i ~~Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster)~~⁹⁹ får medlemsstaterna inte upprätthålla rättsliga eller administrativa åtgärder som innebär att operatörer, när de beviljar tillträde eller samtrafik, åläggs att erbjuda olika företag olika villkor för likvärdiga tjänster och/eller införa skyldigheter som inte är kopplade till de tjänster avseende tillträde eller samtrafik som faktiskt tillhandahålls utan att det påverkar de villkor som fastställs i bilagan ~~I~~ I till ☒ detta ☒ direktiv ~~2002/20/EG (auktorisationsdirektiv)~~.

Artikel ~~45~~ 48

Rättigheter och skyldigheter för företag

1. Operatörer av allmänna kommunikationsnät ska ha rätt och, när så begärs av andra auktoriserade företag i enlighet med artikel ~~4~~ 15 i ☒ detta ☒ direktiv ~~2002/20/EG (auktorisationsdirektivet)~~, skyldighet att förhandla med varandra om samtrafik i syfte att tillhandahålla allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, så att tillhandahållandet av och samverkansförmåga mellan tjänster kan säkerställas inom hela ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ . Operatörerna ska erbjuda andra företag tillträde och samtrafik på villkor som överensstämmer med de skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten inför i enlighet med artiklarna 59, 60 och 66 ~~5-8~~.

⁹⁹ Se s. 51 i detta nummer av EGT.

↓ 2002/19/EG (anpassad)

~~2. Allmänna elektroniska kommunikationsnät som inrättats för distribution av digitala televisionstjänster skall kunna distribuera televisionstjänster och program i bredbildsformat. Nätoperatörer som tar emot och vidarebefordrar televisionstjänster eller program i bredbildsformat skall bibehålla detta bredbildsformat.~~

23. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel ~~11~~ 21 i ~~☒~~ detta ~~☒~~ direktiv ~~2002/20/EG (auktorisationsdirektiv)~~ ska medlemsstaterna kräva att företag som får del av upplysningar från ett annat företag före, under eller efter förhandlingarna om tillträde eller samtrafik endast använder dessa upplysningar för det syfte för vilket de tillhandahålls och hela tiden respekterar den sekretess som gäller för upplysningar som överförs eller lagras. De erhållna upplysningarna får inte lämnas vidare till andra, t.ex. andra avdelningar, dotterbolag eller samarbetspartner, som skulle kunna få konkurrensfördelar genom dem.

KAPITEL II

TILLTRÄDE OCH SAMTRAFIK

Artikel ~~55~~ 59

Nationella regleringsmyndigheters befogenheter och ansvarsområden när det gäller tillträde och samtrafik

↓ 2009/140/EG artikel 2.3 a
⇒ ny

1. Nationella regleringsmyndigheter ska i enlighet med de mål som anges i artikel ~~3~~ ~~8~~ i ~~direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~ främja och i förekommande fall säkerställa tillfredsställande tillträde och samtrafik samt samverkansförmåga mellan tjänster, i enlighet med bestämmelserna i det här direktivet, och därvid utöva sina skyldigheter på ett sätt som främjar effektivitet, hållbar konkurrens, ⇒ uppbyggnad av nät med mycket hög kapacitet ⇐, effektiva investeringar samt innovation och största möjliga nytta för slutanvändarna. ⇒ De ska tillhandahålla vägledning och offentliggöra de förfaranden som är tillämpliga för beviljande av tillträde och samtrafik för att säkerställa att små och medelstora företag och operatörer med en begränsad geografisk räckvidd kan dra nytta av de skyldigheter som införs. ⇐

↓ 2002/19/EG (anpassad)
⇒ ny

I synnerhet ska följande gälla, utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som kan vidtas i enlighet med artikel ~~8~~ 66 när det gäller företag med betydande inflytande på marknaden:

- a) De nationella regleringsmyndigheterna ska, i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa att slutanvändarna kan nå varandra, kunna införa skyldigheter för ~~☒~~ sådana ~~☒~~ företag ⇒ som omfattas av allmän auktorisation och ⇐ som kontrollerar tillträde till slutanvändarna, bland annat när detta är motiverat skyldigheten att bedriva samtrafik mellan deras nät om detta inte redan sker.

↓ 2009/140/EG artikel 2.3 a
ändrad genom rättelse, EUT L 241,
10.9.2013, s. 8 (anpassad)
⇒ ny

~~a~~b) De nationella regleringsmyndigheterna ska, när det är motiverat och i den utsträckning som är nödvändig, kunna införa skyldigheter för ☒ sådana ☒ företag ⇒ som omfattas av allmän auktorisation och ⇐ som kontrollerar tillträde till slutanvändarna i syfte att göra deras tjänster interoperabla.

↓ ny

c) De nationella regleringsmyndigheterna ska, när det är motiverat, kunna införa skyldigheter för leverantörer av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för att göra deras tjänster driftskompatibla, närmare bestämt när tillträde till larmtjänster eller genomgående konnektivitet mellan slutanvändare äventyras på grund av bristande driftskompatibilitet mellan interpersonella kommunikationstjänster.

↓ 2002/19/EG

~~d~~e) De nationella regleringsmyndigheterna ska, i den utsträckning som är nödvändig för att garantera slutanvändarnas tillgång till digitala radio- och televisionssändningstjänster som angetts av medlemsstaten, kunna införa skyldigheter för operatörer att tillhandahålla tillträde till sådana andra faciliteter som avses i del II i bilaga II på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor.

↓ ny

De skyldigheter som avses i andra stycket led c får införas endast

i) i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa driftskompatibilitet hos interpersonella kommunikationstjänster och får inbegripa skyldigheter som rör användningen och genomförandet av standarder eller specifikationer som förtecknas i artikel 39.1 eller av eventuella andra relevanta europeiska eller internationella standarder, och

ii) om kommissionen, på grundval av en rapport som den har begärt från Berec, har konstaterat att det finns ett avsevärt hot mot ett effektivt tillträde till larmtjänster eller mot genomgående konnektivitet mellan slutanvändare inom en eller flera medlemsstater eller i hela Europeiska unionen och har antagit genomförandebestämmelser som specificerar karaktären hos och tillämpningsområdet för eventuella skyldigheter som får införas, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 110.4.

↓ ny

2. Nationella regleringsmyndigheter ska införa krav, efter rimlig begäran om att bevilja tillträde till ledningar och kablar inuti byggnader eller fram till det första koncentrations- eller utgreningsstället om detta är beläget utanför byggnaden, för ägarna till sådana ledningar och

kablar eller för företag som har rätt att använda sådana ledningar och kablar, om det är motiverat på grund av att reproducering av sådana nätkomponenter skulle vara ekonomiskt ineffektiv eller fysiskt ogenomförbar. De tillträdesvillkor som införs får inbegripa särskilda regler för tillträde, öppenhet och icke-diskriminering och för fördelning av kostnaderna för tillträde, vilka i förekommande fall ska justeras för att ta hänsyn till riskfaktorer.

Nationella regleringsmyndigheter får för dessa ägare eller företag utvidga införandet av sådana tillträdesskyldigheter, på rättvisa och rimliga villkor, utöver det första koncentrations- eller utgreningsstället till ett koncentrationsställe så nära slutanvändare som möjligt, i den utsträckning som är strikt nödvändig för att komma till rätta med oöverstigliga ekonomiska eller fysiska barriärer mot reproducering i områden med lägre befolkningstäthet.

Nationella regleringsmyndigheter får inte införa skyldigheter i enlighet med andra stycket om

a) en genomförbar och liknande alternativ metod för tillträde till slutanvändare görs tillgänglig för alla företag, förutsatt att tillträdet erbjuds på rättvisa och rimliga villkor till ett nät med mycket hög kapacitet av ett företag som uppfyller kriterierna i artikel 77 punkterna a och b, och,

b) när det gäller nyligen utplacerade nätkomponenter, särskilt i mindre lokala projekt, beviljandet av det tillträdet skulle äventyra den ekonomiska eller finansiella livsdugligheten för utnyttjandet av komponenterna.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella regleringsmyndigheter har befogenhet att ålägga företag som tillhandahåller eller har tillstånd att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät skyldigheter avseende gemensamt utnyttjande av passiv eller aktiv infrastruktur, skyldigheter att ingå lokaliserade avtal om roamingtjänstillträde, eller gemensam uppbyggnad av infrastruktur som är direkt nödvändig för det lokala tillhandahållandet av tjänster som är beroende av spektrumanvändning, i enlighet med unionsrätten, när det är motiverat på grund av att

a) reproducering av sådan infrastruktur skulle vara ekonomiskt ineffektiv eller fysiskt olönsam eller fysiskt ogenomförbar, och

b) konnektiviteten i det området, inbegripet längs dess viktigaste transportvägar, skulle ha allvarliga brister, eller på grund av att lokalbefolkningen skulle drabbas av allvarliga begränsningar vad gäller utbud eller tjänstekvalitet, eller båda.

Nationella regleringsmyndigheter ska beakta

a) behovet av att maximera konnektiviteten i hela unionen och i särskilda territoriella områden,

b) effektiv användning av radiospektrum,

c) den tekniska genomförbarheten i fråga om gemensamt utnyttjande och därmed förbundna villkor,

d) situationen i fråga om infrastrukturbaserad respektive tjänstebaserad konkurrens,

e) möjligheten att avsevärt öka utbudet och höja tjänstekvaliteten för slutanvändare,

f) teknisk innovation,

g) det allt överskuggande behovet av att understödja världens incitament att bygga upp infrastrukturen i första hand.

Sådana skyldigheter avseende gemensamt utnyttjande, tillträde eller samordning ska omfattas av avtal som ingås på grundval av rättvisa och rimliga villkor. Vid tvistlösning får nationella regleringsmyndigheter bland annat bestämma att de som gynnas av delnings- eller

tillträdesskyldigheten ska åläggas en skyldighet att dela sitt spektrum med infrastrukturvärden i det aktuella området.

↓ 2009/140/EG artikel 2.3 b
(anpassad)
⇒ ny

42. Skyldigheter och villkor som införs i enlighet med punkt 1 ⇒ , 2 och 3 ⇐ ska vara objektiva, öppet redovisade, proportionella och icke-diskriminerande, ☒ och de ska ☒ ~~och~~ tillämpas i enlighet med förfarandena i artiklarna 236, 732 och 7a33 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ⇒ . Nationella regleringsmyndigheter ska bedöma resultaten av sådana skyldigheter och villkor inom fem år från antagandet av den tidigare åtgärd som antagits avseende samma operatörer och huruvida det skulle vara lämpligt att återkalla eller ändra dem mot bakgrund av ändrade förhållanden. Nationella regleringsmyndigheter ska informera om resultatet av sin bedömning i enlighet med samma förfaranden ⇐ .

↓ 2009/140/EG artikel 2.3 d
(anpassad)

53. När det gäller tillträde och samtrafik som avses i punkt 1, ska medlemsstaterna säkerställa att den nationella regleringsmyndigheten har befogenhet att ingripa på eget initiativ, när detta är motiverat för att säkerställa de politiska mål som anges i artikel 3 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), i enlighet med bestämmelserna i det här direktivet och förfarandena i artiklarna 236 och 327, 2620 och 21 27 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

↓ ny

6. I syfte att bidra till nationella regleringsmyndigheters konsekventa fastställande av nätanslutningspunkters lokalisering ska Berec, senast den [ikraftträdande plus 18 månader], efter att ha samrått med berörda aktörer och i nära samarbete med kommissionen, anta riktlinjer om gemensamma strategier för identifiering av nätanslutningspunkten i olika nättopologier. Nationella regleringsmyndigheter ska i största möjliga utsträckning beakta dessa riktlinjer när de fastställer nätanslutningspunkters lokalisering.

↓ 2002/19/EG (anpassad)

Artikel 660

System med villkorad tillgång och andra faciliteter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de villkor som fastställs i del I i bilaga II tillämpas när det gäller villkorad tillgång till digitala radio- och televisionssändningar till tittare och lyssnare inom ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ , oavsett överföringssätt.

↓ 2009/140/EG artikel 2.4
(anpassad)
⇒ ny

2. Mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen ☒ ska ☒ ~~för~~ kommissionen ☒ ha befogenhet att ☒ anta ~~genomförandeåtgärder~~ ⇒ delegerade akter i

enlighet med artikel 109[⌄] för att ändra bilaga II. ~~Dessa åtgärder, som avser att ändra i de väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3.~~

↓ 2002/19/EG

3. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna tillåta sina nationella regleringsmyndigheter, att så snart som möjligt efter det att detta direktiv har trätt i kraft och regelbundet därefter, se över de villkor som tillämpas enligt denna artikel genom att utföra en marknadsanalys enligt artikel ~~65~~¹⁶ första stycket i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) för att bedöma om de villkor som tillämpas ska bibehållas, ändras eller upphävas.

Om den nationella regleringsmyndigheten efter marknadsanalysen finner att en eller flera operatörer inte har ett betydande inflytande på marknaden i fråga om den relevanta marknaden får den ändra eller upphäva villkoren för dessa operatörer i enlighet med förfarandena i artiklarna ~~6~~²³ och ~~32~~⁷ i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) endast i den utsträckning som:

- a) slutanvändarnas tillgång till radio- och televisionssändningar samt kanaler och tjänster, som anges i enlighet med artikel ~~106~~³¹ i direktiv 2002/22/EG (direktiv om samhällsomfattande tjänster), inte påverkas negativt av sådana ändringar eller upphävanden,
- b) utsikterna till effektiv konkurrens på marknaderna för
 - i) digitala televisions- och radiosändningstjänster till slutkund och
 - ii) system för villkorad tillgång och andra tillhörande faciliteter

inte påverkas negativt av sådana ändringar eller upphävanden.

De parter som påverkas av sådana ändringar eller upphävanden av villkor ska ges en lämplig tidsfrist.

4. De villkor som tillämpas i enlighet med denna artikel ska inte påverka medlemsstaternas möjlighet att införa skyldigheter när det gäller utformningen av elektroniska programguider och liknande listnings- och navigeringsfaciliteter.

KAPITEL III

MARKNADSANALYS OCH BETYDANDE INFLYTANDE PÅ MARKNADEN

↓ 2002/21/EG (anpassad)

Artikel ~~14~~⁶⁵

Undertakings with significant market power

1. I de fall där nationella regleringsmyndigheter i enlighet med kraven i ~~☒~~[☒] detta ~~☒~~[☒] ~~särskilda direktiven~~ ska avgöra huruvida operatörer har ett betydande inflytande på marknaden i enlighet med förfarandet i artikel ~~14~~⁶⁵, ska punkterna 2 och 3 i den här artikeln tillämpas.

2. Ett företag ska anses ha ett betydande inflytande på marknaden om det, antingen enskilt eller tillsammans med andra, har en ställning som är likvärdig med dominans, dvs. en ställning av sådan ekonomisk styrka att det i betydande omfattning kan uppträda oberoende av sina konkurrenter, sina kunder och i sista hand av konsumenterna.

De nationella regleringsmyndigheterna ska särskilt, när de bedömer om två eller flera företag tillsammans har en dominerande ställning på en marknad, handla i enlighet med ~~gemenslagsstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ och ta största möjliga hänsyn till ”Riktlinjer för marknadsanalys och bedömning av ett företags betydande inflytande på marknaden”, som ska offentliggöras av kommissionen i enlighet med artikel ~~1562~~. ~~De kriterier som skall tillämpas vid en sådan bedömning anges i bilaga II.~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.16

~~3. Om ett företag har ett betydande marknadsinflytande på en viss marknad (den första marknaden) kan det också anses ha ett betydande marknadsinflytande på en närliggande marknad (den andra marknaden) när sambanden mellan de två marknaderna är sådana att marknadsinflytandet på den första marknaden kan överföras till den andra marknaden, varigenom företagets marknadsinflytande stärks. Följaktligen får korrigeringsåtgärder som syftar till att förhindra ett sådan överförande vidtas på den andra marknaden i enlighet med artiklarna 9, 10, 11 och 13 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet), och om dessa visar sig otillräckliga får korrigeringsåtgärder enligt artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) vidtas.~~

↓ 2002/21/EG artikel 15

Artikel ~~1562~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.17 a

Förfarande för angivande och definition av marknader

↓ 2009/140/EG artikel 1.17 b
(anpassad)

1. Efter offentligt samråd, inbegripet med de nationella regleringsmyndigheterna, och med största möjliga beaktande av Berecs yttrande ska kommissionen ~~i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2~~ anta en rekommendation om relevanta produkt- och tjänstemarknader (rekommendationen). I rekommendationen ska det anges vilka produkt- och tjänstemarknader inom sektorn för elektronisk kommunikation som har sådana särdrag att det kan vara motiverat att införa regleringsskyldigheter enligt ☒ detta ☒ ~~sär~~ direktiven, utan att det påverkar marknader som i vissa fall kan komma att avgränsas med stöd av konkurrenslagstiftningen. Kommissionen ska avgränsa marknaderna i enlighet med konkurrenslagstiftningens principer.

↓ ny

Kommissionen ska inbegripa produkt- och tjänstemarknader i rekommendationen om den, efter att ha observerat övergripande trender i unionen, konstaterar att samtliga kriterier i artikel 65.1 är uppfyllda.

↓ 2002/21/EG (anpassad)

Kommissionen ska regelbundet se över rekommendationen.

2. Kommissionen ska senast vid den tidpunkt då detta direktiv träder i kraft offentliggöra riktlinjer för marknadsanalys och bedömning av ett företags betydande inflytande på marknaden (nedan kallade *riktlinjerna* ☒ *för betydande inflytande på marknaden* ☒), vilka ska överensstämma med principerna i konkurrenslagstiftningen.

↓ 2009/140/EG artikel 1.17 c
(anpassad)
⇒ ny

3. De nationella regleringsmyndigheterna ska i största möjliga utsträckning beakta rekommendationen och riktlinjerna ☒ för betydande inflytande på marknaden ☒ vid definitionen av de med hänsyn till nationella förhållanden relevanta marknaderna, särskilt geografiska marknader inom sitt territorium, i överensstämmelse med konkurrenslagstiftningens principer. De nationella regleringsmyndigheterna ska ⇒ beakta resultaten av den geografiska kartläggning som genomförts i enlighet med artikel 22.1. De ska ⇐ följa förfarandena i artiklarna ~~62~~3 och ~~73~~2 innan de definierar marknader som skiljer sig från dem som fastställs i rekommendationen.

↓ ny

Artikel 63

Förfarande för angivande av gränsöverskridande marknader

1. Efter att ha samrått med berörda parter och i nära samarbete med kommissionen får Berec anta ett beslut om angivande av gränsöverskridande marknader i enlighet med konkurrenslagstiftningens principer och med största möjliga beaktande av rekommendationen och de riktlinjer för betydande inflytande på marknaden som antagits i enlighet med artikel 62. Berec ska genomföra en analys av en potentiell gränsöverskridande marknad om kommissionen eller minst två berörda nationella regleringsmyndigheter överlämnar en motiverad begäran med styrkande handlingar.

↓ 2009/140/EG artikel 1.18 b
(anpassad)
⇒ ny

~~52.~~ För de gränsöverskridande marknader som ska fastställas ~~i det beslut som avses i artikel 15.4~~ ⇒ i enlighet med punkt 1 ⇐ ska de berörda nationella regleringsmyndigheterna gemensamt genomföra marknadsanalysen med största möjliga beaktande av riktlinjerna ☒ för betydande inflytande på marknaden ☒ samt gemensamt besluta om huruvida de

regleringsskyldigheter som anges i ~~punkt 2 i den här artikeln~~ artikel 65.4 ska införas, behållas, ändras eller upphävas ⇒ De berörda nationella regleringsmyndigheterna ska gemensamt underrätta kommissionen om sina utkast till åtgärder avseende marknadsanalysen och eventuella regleringsskyldigheter enligt artiklarna 32 och 33. ⇐

↴ ny

Två eller flera nationella regleringsmyndigheter får också gemensamt anmäla sina utkast till åtgärder avseende marknadsanalysen och eventuella regleringsskyldigheter i frånvaro av gränsöverskridande marknader, när de anser att marknadsförhållandena inom deras respektive jurisdiktioner är tillräckligt homogena.

Artikel 64

Förfarande för identifiering av gränsöverskridande efterfrågan

1. Berec ska genomföra en analys av gränsöverskridande efterfrågan från slutanvändare avseende produkter och tjänster som tillhandahålls inom unionen på en eller flera av de marknader som förtecknas i rekommendationen, om Berec från kommissionen eller från minst två av de berörda nationella regleringsmyndigheterna mottar en motiverad begäran med styrkande handlingar i vilken det anges att det finns ett allvarligt efterfrågeproblem som måste lösas. Berec får också genomföra en sådan analys om Berec från marknadsaktörer mottar en motiverad begäran med tillräckliga styrkande handlingar och anser att det finns ett allvarligt efterfrågeproblem som måste lösas. Berecs analys påverkar inte eventuella slutsatser om gränsöverskridande marknader i enlighet med artikel 63.1 eller nationella regleringsmyndigheters slutsatser om nationella eller subnationella geografiska marknader i enlighet med artikel 62.3.

Analysen av gränsöverskridande efterfrågan från slutanvändare får inbegripa produkter och tjänster som tillhandahålls på produkt- eller tjänstemarknader som har definierats på olika sätt av en eller flera nationella regleringsmyndigheter med beaktande av nationella förhållanden, förutsatt att dessa produkter och tjänster är utbytbara mot de produkter och tjänster som tillhandahålls på en av de marknader som anges i rekommendationen.

Om Berec anser att gränsöverskridande efterfrågan från slutanvändare föreligger, är betydande och inte i tillräcklig utsträckning tillgodoses genom utbud som tillhandahålls på kommersiell eller reglerad grund ska Berec, efter samråd med berörda aktörer och i nära samarbete med kommissionen, utfärda riktlinjer om gemensamma strategier avseende hur de nationella regleringsmyndigheterna kan tillgodose den konstaterade gränsöverskridande efterfrågan, inbegripet, i förekommande fall, när de inför korrigeringsåtgärder i enlighet med artikel 66. De nationella regleringsmyndigheterna ska ta största möjliga hänsyn till dessa riktlinjer när de utför sina regleringsuppgifter inom sin jurisdiktion.

2. På grundval av de riktlinjer från Berec som avses i punkt 1 får kommissionen anta ett beslut enligt artikel 38 för att harmonisera de tekniska specifikationerna av tillträdesprodukter i grossistledet som kan tillgodose sådan konstaterad gränsöverskridande efterfrågan, när de införs av nationella regleringsmyndigheter för operatörer som anses ha betydande inflytande på marknader där sådana tillträdesprodukter tillhandahålls, så som marknaderna har definierats med hänsyn till nationella förhållanden. Artikel 38.3 a andra stycket första strecksatsen ska inte tillämpas i ett sådant fall.

↓ 2002/21/EG

Artikel ~~16~~ 65

Förfarande för marknadsanalys

↓ 2009/140/EG artikel 1.18 a
(anpassad)
⇒ ny

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska

~~med beaktande av de marknader som anges i rekommendationen analysera de relevanta marknaderna och därvid i största möjliga utsträckning beakta riktlinjerna~~ ⇒ avgöra om en relevant marknad som definierats i enlighet med artikel 62.3 är sådan att den kan motivera införandet av de regleringsskyldigheter som anges i detta direktiv ⇐ . Medlemsstaterna ska säkerställa att ~~denna~~ ⇐ en ⇐ analys, när så är lämpligt, genomförs i samarbete med de nationella konkurrensmyndigheterna. ⇒ Nationella regleringsmyndigheter ska i största möjliga utsträckning beakta riktlinjerna för betydande inflytande på marknaden och ska följa de förfaranden som avses i artiklarna 23 och 32 när de genomför sådana analyser. ⇐

↓ ny

En marknad kan vara sådan att den motiverar införandet av regleringsskyldigheter som anges i detta direktiv om följande tre kriterier uppfylls kumulativt:

- a) Det finns stora och varaktiga strukturella, rättsliga eller regleringsbaserade hinder för marknadstillträde.
- b) Det finns en marknadsstruktur som inte tenderar att utvecklas i riktning mot effektiv konkurrens inom den tillämpliga tidsramen, med hänsyn till situationen i fråga om infrastrukturbaserad konkurrens och andra konkurrensskäl bakom hindret för marknadstillträde.
- c) Enbart konkurrensrätt kan inte i tillräcklig grad avhjälpa de aktuella misslyckandena på marknaden.

När en nationell regleringsmyndighet genomför en analys av en marknad som är upptagen i rekommendationen ska den anse att leden a, b och c i andra stycket har uppfyllts, såvida inte den nationella regleringsmyndigheten konstaterar att ett eller flera av dessa kriterier inte är uppfyllda under de specifika nationella omständigheterna.

↓ 2009/140/EG artikel 1.18 a

~~2. I de fall då det enligt punkterna 3 och 4 i denna artikel, artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) eller artikel 8 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) krävs att den nationella regleringsmyndigheten ska avgöra huruvida skyldigheter för företag ska införas, bibehållas, ändras eller upphävas, ska den nationella regleringsmyndigheten på grundval av sin marknadsanalys enligt punkt 1 i den här artikeln avgöra huruvida det råder effektiv konkurrens på en relevant marknad.~~

↓ ny

2. Om en nationell regleringsmyndighet genomför den analys som krävs enligt punkt 1 ska den beakta utvecklingen ur ett framåtblickande perspektiv i frånvaro av reglering som införts på grundval av denna artikel på den berörda marknaden, och med beaktande av

a) förekomsten av marknadsutveckling som kan öka sannolikheten för att den relevanta marknaden ska tendera att utvecklas i riktning mot effektiv konkurrens, exempelvis sådana kommersiella saminvesteringar- eller tillträdesavtal mellan operatörer som på ett hållbart sätt gynnar konkurrensdynamiken,

b) all relevant konkurrensbegränsning, även på slutkundsnivå, oberoende av om källorna till sådana begränsningar anses vara elektroniska kommunikationsnät, elektroniska kommunikationstjänster eller andra typer av tjänster eller tillämpningar som är jämförbara ur slutanvändarens perspektiv, och oberoende av om sådana begränsningar är en del av den relevanta marknaden,

c) andra typer av reglering eller åtgärder som införts och som påverkar den relevanta marknaden eller de besläktade slutkundsmarknaderna under hela den relevanta perioden, inbegripet, men utan begränsning, skyldigheter som införts i enlighet med artiklarna 44, 58 och 59, och

d) reglering som införts på andra relevanta marknader på grundval av denna artikel.

↓ 2002/21/EG (anpassad)

⇒ ny

3. I de fall då en nationell regleringsmyndighet kommer fram till slutsatsen att ⇒ en relevant marknad eventuellt inte är sådan att den motiverar införandet av regleringsskyldigheter i enlighet med förfarandet i punkterna 1 och 2, eller om villkoren i punkt 4 i denna artikel inte är uppfyllda ⇐ ~~det råder effektiv konkurrens på marknaden~~, ska den inte införa eller bibehålla någon av de specifika regleringsskyldigheter som avses i punkt 2 ⇐ i enlighet med artikel 66 ⇐ . I de fall då ⇐ det redan finns ⇐ sektorspecifika regleringsskyldigheter ⇐ som införts i enlighet med artikel 66 ⇐ ~~redan existerar~~, ska den upphäva sådana skyldigheter som ålagts företag inom den relevanta marknaden. ~~En skälig uppsägningstid skall iakttas gentemot de parter som berörs av ett sådant upphävande av skyldigheter.~~

↓ ny

Nationella regleringsmyndigheter ska säkerställa att parter som berörs av ett sådant upphävande av skyldigheter erbjuds en lämplig uppsägningstid som fastställs genom en avvägning mellan behovet av att säkerställa en hållbar övergång för dem som gynnas av dessa skyldigheter och slutanvändare, slutanvändarnas valmöjligheter och en reglering som inte sträcker sig utöver vad som är nödvändigt. Vid fastställandet av en sådan uppsägningstid får nationella regleringsmyndigheter fastställa särskilda villkor och tidsfrister med hänsyn till befintliga tillträdesavtal.

↓ 2009/140/EG artikel 1.18 b
(anpassad)
⇒ ny

4. Om en nationell regleringsmyndighet fastslår att ⇒ införandet av regleringsskyldigheter i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel är motiverat ⇐ ~~det inte råder effektiv konkurrens~~ på en relevant marknad, ska den identifiera ☒ alla ☒ företag som enskilt eller tillsammans med andra har ett betydande marknadsinflytande på den ☒ relevanta ☒ marknaden i enlighet med artikel ~~14 61. och 61.~~ Den nationella regleringsmyndigheten ska ålägga dessa företag ~~de~~ lämpliga specifika regleringsskyldigheter ~~som avses i punkt 2 i den här artikeln~~ ☒ i enlighet med artikel 66 ☒ eller bibehålla eller ändra sådana skyldigheter om de redan existerar ⇒ om den anser att det på en eller flera slutkundsmarknader inte skulle råda effektiv konkurrens i frånvaron av sådana skyldigheter ⇐ .

~~56.~~ Åtgärder som vidtas i enlighet med punkterna 3 och 4 ska omfattas av förfarandena i artiklarna ~~623~~ och ~~732~~. De nationella regleringsmyndigheterna ska göra en analys av de relevanta marknaderna och anmäla motsvarande förslag till åtgärd i enlighet med artikel ~~327~~

- a) inom ~~tre~~ ⇒ fem ⇐ år från antagandet av en tidigare åtgärd ⇒ om den nationella regleringsmyndigheten har definierat den relevanta marknaden och fastställt vilka företag som har betydande inflytande på marknaden ⇐ ~~som avser den marknaden.~~ Undantagsvis kan ~~emellertid denna tids~~ ☒ femårs ☒ period förlängas med upp till ytterligare ~~tre~~ ⇒ ett ⇐ år om den nationella regleringsmyndigheten har delgett kommissionen ett motiverat förslag till förlängning ⇒ senast fyra månader före utgången av femårsperioden, ⇐ och kommissionen inte har gjort några invändningar senast en månad före förlängningens början,
- b) inom två år från antagandet av en reviderad rekommendation om relevanta marknader, för marknader som inte tidigare anmälts till kommissionen, eller
- c) inom ~~två~~ ⇒ tre ⇐ år efter anslutningen, för medlemsstater som nyligen anslutit sig till Europeiska unionen.

↓ 2009/140/EG artikel 1.18 c
(anpassad)
⇒ ny

~~76.~~ Om en nationell regleringsmyndighet ~~inom den tidsfrist som fastställs i punkt 6~~ ⇒ anser att den eventuellt inte kommer att kunna slutföra eller ⇐ inte har slutfört den analys av en relevant marknad som anges i rekommendationen inom den tidsfrist som fastställs i punkt 6 ska Berec på begäran bistå den berörda nationella regleringsmyndigheten med att slutföra analysen av den specifika marknaden och de särskilda skyldigheter som ska införas. Med detta bistånd ska den berörda nationella regleringsmyndigheten inom sex månader ☒ före utgången av den tidsfrist som anges i punkt 5 ☒ underrätta kommissionen om förslaget till åtgärd i enlighet med artikel ~~732~~.

↓ 2002/19/EG artikel 8
(anpassad)
→₁ 2009/140/EG artikel 2.6 a
→₂ 2009/140/EG artikel 2.6 b
⇒ ny

KAPITEL IV

⊗ KORRIGERINGSÅTGÄRDER AVSEENDE TILLTRÄDE SAMT BETYDANDE INFLYTANDE PÅ MARKNADEN ⊗

Artikel ~~866~~

Införande, ändring eller upphävande av skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har befogenhet att införa de skyldigheter som anges i →₁ artiklarna ~~967–1378~~ ←.

2. Om en operatör efter en marknadsanalys som utförts i enlighet med artikel ~~16~~ 65 i detta direktiv ~~2002/21/EG (ramdirektiv)~~ anges ha ett betydande inflytande på en viss marknad, ska de nationella regleringsmyndigheterna ⇒ kunna ⇐ införa ⇒ vilken som helst av ⇐ de skyldigheter som anges i artiklarna ~~967–7513~~ och 77 i det här direktivet, om detta är lämpligt.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av

- bestämmelserna i →₂ artiklarna ~~595.1~~ och ~~6~~ 60 ←,
- bestämmelserna i artiklarna ~~12~~ 44 och ~~1317~~ i detta direktiv ~~2002/21/EG (ramdirektiv)~~, villkor 7 i del ~~B~~ D i bilagan I till direktiv ~~2002/20/EG (auktorisationsdirektiv)~~, som tillämpas enligt artikel ~~613.1~~ i det ⊗ detta ⊗ direktivet, artiklarna ~~27, 28~~ 91 och ~~30~~ 99 i detta direktiv ~~2002/22/EG (direktiv om samhällsomfattande tjänster)~~ och de relevanta bestämmelserna i →₂ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation)¹⁰⁰ ← som innehåller skyldigheter för andra företag än sådana som anges ha ett betydande inflytande på marknaden, eller
- behovet av att fullfölja internationella åtaganden,

får de nationella regleringsmyndigheterna inte införa de skyldigheter som anges i artiklarna ~~967–1375~~ ⊗ och 77 ⊗ för operatörer som inte anges i enlighet med punkt 2.

↓ 2009/140/EG artikel 2.6 b
(anpassad)
⇒ ny

Under exceptionella omständigheter ska en nationell regleringsmyndighet, när den avser att för operatörer med ett betydande marknadsinflytande införa andra skyldigheter avseende tillträde eller samtrafik än vad som anges i artiklarna ~~967–1375~~ ⊗ och 77 ⊗ i detta direktiv,

¹⁰⁰ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

lägga fram en begäran om detta till kommissionen. Kommissionen ska i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec). Kommissionen ska i överensstämmelse med ~~⇒ det förfarande som avses i~~ artikel ~~14.2~~ ~~⇒~~ 110.3 ~~⇒~~ fatta ett beslut som tillåter eller förhindrar den nationella regleringsmyndigheten att vidta sådana åtgärder.

↓ 2002/19/EG (anpassad)

⇒ ny

4. Skyldigheter i enlighet med denna artikel ska grundas på det fastställda problemets art, ~~⇒ i synnerhet på slutkundsnivå och där det är lämpligt med beaktande av identifieringen av gränsöverskridande efterfrågan enligt artikel 64. De ska~~ ~~⇒~~ vara proportionella ~~⇒~~, med beaktande av kostnaderna och fördelarna ~~⇒~~ och motiverade mot bakgrund av målen i artikel ~~83 i~~ ~~⇒~~ detta ~~⇒~~ direktiv ~~2002/21/EG (ramdirektiv).~~ Sådana skyldigheter ska endast införas efter samråd i enlighet med artiklarna ~~6 23 och 732 i det direktivet.~~

5. När det gäller punkt 3 första stycket tredje strecksatsen ska de nationella regleringsmyndigheterna till kommissionen anmäla beslut om att införa, ändra eller upphäva skyldigheter för marknadsaktörer, i enlighet med förfarandet i artikel ~~732 i~~ ~~direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv).~~

↓ ny

6. Nationella regleringsmyndigheter ska beakta följderna av ny utveckling på marknaden, exempelvis med hänsyn till affärsavtal, inbegripet saminvesteringsavtal, som har ingåtts eller på ett oförutsebart sätt åsidosatts eller sagts upp varvid konkurrensdynamiken har påverkats. Om denna utveckling inte är tillräckligt betydelsefull för att bestämma att det finns ett behov av att företa en ny marknadsanalys i enlighet med artikel 65, ska den nationella regleringsmyndigheten bedöma om det är nödvändigt att se över de skyldigheter som ålagts operatörer som anses ha ett betydande marknadsinflytande i syfte att säkerställa att sådana skyldigheter alltfjämt uppfyller villkoren i punkt 4. Sådana ändringar ska endast införas efter samråd i enlighet med artiklarna 23 och 32.

↓ 2002/19/EG

Artikel ~~967~~

Skyldigheter avseende insyn

↓ 2009/140/EG artikel 2.7 a
(anpassad)

1. Nationella regleringsmyndigheter får i enlighet med artikel ~~866~~ införa skyldigheter avseende insyn när det gäller samtrafik och/eller tillträde, vilket innebär att operatörer måste offentliggöra specificerade uppgifter, t.ex. uppgifter om redovisning, tekniska specifikationer, nätegenskaper, villkor för tillhandahållande och användning, inklusive villkor som begränsar tillträde till och/eller användning av tjänster och applikationer om sådana villkor tillåts av medlemsstaterna i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ~~⇒~~ unionslagstiftningen ~~⇒~~, samt prissättning.

↓ 2002/19/EG

2. I synnerhet när en operatör omfattas av skyldigheter avseende icke-diskriminering får de nationella regleringsmyndigheterna ålägga operatören att offentliggöra ett referenserbjudande som ska vara tillräckligt specificerat för att säkerställa att företagen inte åläggs att betala för faciliteter som inte är nödvändiga för den begärda tjänsten med en beskrivning av de berörda erbjudanden som redovisas uppdelade på olika komponenter i enlighet med marknadens behov, samt därmed förbundna villkor, inbegripet prissättning. Den nationella regleringsmyndigheten ska bland annat kunna införa ändringar i referenserbjudanden för att verkställa skyldigheter som införs enligt detta direktiv.

3. De nationella regleringsmyndigheterna får specificera exakt vilka uppgifter som ska tillhandahållas, hur detaljerade de ska vara samt på vilket sätt de ska offentliggöras.

↓ 2009/140/EG artikel 2.7 b
(anpassad)
⇒ ny

4. ⇒ Senast den [1 år efter antagandet av detta direktiv], i syfte att bidra till en enhetlig tillämpning av öppenhetsskyldigheter, ska Berec, efter att ha samrått med berörda parter och i nära samarbete med kommissionen, utfärda riktlinjer om minimikriterierna för ett referenserbjudande och därefter se över dem när det är nödvändigt för att anpassa dem till teknisk utveckling och marknadsutveckling. Vid tillhandahållandet av sådana minimikriterier ska Berec dels sträva efter att uppfylla målen i artikel 3, dels ta hänsyn till behoven hos dem som gynnas av tillträdesskyldigheterna och hos slutanvändare som är verksamma i mer än en medlemsstat samt till alla riktlinjer från Berec i vilka gränsöverskridande efterfrågan identifieras i enlighet med artikel 64 och till alla besläktade kommissionsbeslut. ⇐

Utan hinder av vad som sägs i punkt 3 ska de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att ett referenserbjudande ~~som åtminstone innehåller de delar som anges i bilaga II~~ offentliggörs ⇒ med största möjliga beaktande av Berecs riktlinjer om minimikriterierna för ett referenserbjudande ⇐ när en operatör har skyldigheter enligt artikel ~~42~~ 70 eller 71 ⇐ avseende tillträde till nätinфраstruktur utanför distributionsnäten.

↓ 2009/140/EG artikel 2.7 c

~~5. Kommissionen kan anta nödvändiga ändringar av bilaga II för att anpassa den till den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen. Åtgärderna, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3. När kommissionen genomför bestämmelserna i denna punkt kan den biträdas av Berec.~~

↓ 2002/19/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~40~~68

Skyldigheter avseende icke-diskriminering

1. En nationell regleringsmyndighet får i enlighet med artikel ~~66~~8 införa skyldigheter avseende icke-diskriminering när det gäller samtrafik och/eller tillträde.

2. Skyldigheter avseende icke-diskriminering ska särskilt säkerställa att operatören under likvärdiga omständigheter tillämpar likvärdiga villkor på andra företag som tillhandahåller likvärdiga tjänster, samt att de tjänster och den information som operatören erbjuder andra, tillhandahålls på samma villkor och med samma kvalitet som gäller för dess egna tjänster eller för dess dotterbolags eller samarbetspartners tjänster. ⇒ I synnerhet i fall då operatören bygger upp nya system får nationella regleringsmyndigheter för den operatören införa skyldigheter att leverera tillträdesprodukter och tillträdestjänster till alla företag, inbegripet det egna företaget, enligt samma tidsfrister och på samma villkor, bland annat när det gäller pris- och servicenivåer, samt med hjälp av likadana system och förfaranden, i syfte att säkerställa likvärdigt tillträde. ⇐

Artikel ~~44~~69

Skyldigheter avseende särredovisning

1. En nationell regleringsmyndighet får i enlighet med artikel ~~86~~6 införa skyldigheter avseende särredovisning när det gäller specificerad verksamhet med anknytning till samtrafik och/eller tillträde.

En nationell regleringsmyndighet får i synnerhet ålägga ett vertikalt integrerat företag att tillämpa en öppen prissättning för andra operatörer och för intern överföring, bland annat för att säkerställa efterlevnad om det finns en skyldighet avseende icke-diskriminering enligt artikel ~~68~~40 eller, vid behov, för att förhindra oskälig korssubventionering. De nationella regleringsmyndigheterna får ange vilket format och vilken redovisningsmetod som ska användas.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel ~~20 5 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv)~~ ska de nationella regleringsmyndigheterna för att underlätta kontrollen av att skyldigheterna avseende insyn och icke-diskriminering efterlevs ha befogenhet att kräva att företaget på begäran tillhandahåller sin redovisning, inbegripet uppgifter om intäkter från tredje part. De nationella regleringsmyndigheterna får offentliggöra sådana uppgifter, om de bidrar till en öppen och konkurrensutsatt marknad, med beaktande av nationell lagstiftning och ~~gemenskapslagstiftning~~ ☒ unionslagstiftning ☒ om affärshemligheter.

↓ ny

Artikel 70

Tillträde till anläggningsinfrastruktur

1. En nationell regleringsmyndighet får i enlighet med artikel 66 införa skyldigheter för operatörer att uppfylla rimliga krav på tillträde till och användning av anläggningsinfrastruktur, inbegripet, utan begränsning, byggnader eller ingångar till byggnader, kablar i byggnader inklusive fastighetsnät, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, stolpar, master, ledningar, rör, tillsynsbrunnar, inspektionsbrunnar och kopplingsskåp, i situationer där marknadsanalysen visar att nekat tillträde, eller tillträde som ges på orimliga villkor med liknande verkan, skulle hindra uppkomsten av en hållbar konkurrensutsatt marknad på slutkundens nivå eller och att det inte skulle ligga i slutanvändarnas intresse.

2. Nationella regleringsmyndigheter får införa skyldigheter för en operatör att tillhandahålla tillträde i enlighet med denna artikel, oberoende av om de tillgångar som påverkas av

skyldigheten är en del av den relevanta marknaden enligt marknadsanalysen, förutsatt att skyldigheten är nödvändig för att uppnå, och står i proportion till, målen i artikel 3.

↓ 2002/19/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~42~~71

Skyldigheter avseende tillträde till och användning av specifika nätfaciliteter

1. ☒ Endast om ☒ ~~En~~ nationell regleringsmyndighet ⇒ drar slutsatsen att de skyldigheter som införts i enlighet med artikel 70 inte i sig skulle leda till att de mål som anges i artikel 3 uppfylls, ⇨ får ⇒ den ⇨ i enlighet med artikel ~~86~~66 införa skyldigheter för operatörer att uppfylla rimliga krav på tillträde till och användning av specifika nätdelar och tillhörande faciliteter, ~~bl.a.~~ i situationer då den nationella regleringsmyndigheten anser att ett nekat tillträde eller orimliga villkor med liknande verkan skulle hindra uppkomsten av en hållbar konkurrensutsatt marknad på slutkundens nivå ☒ och ☒ ~~eller~~ att det inte skulle ligga i slutanvändarnas intresse.

Operatörer kan bland annat åläggas

↓ 2009/140/EG artikel 2.8 a
ändrad genom rättelse, EUT L 241,
10.9.2013, s. 8 (anpassad)
⇒ ny

a) att ge tredje part tillträde till specificerade nätdelar och/eller nätfaciliteter, ⇒ om lämpligt ⇨ inklusive tillträde till nätdelar som ☒ antingen ☒ inte är aktiva ⇒ eller är fysiska ⇨ och/eller ⇒ aktivt eller virtuellt ⇨ separat tillträde till accessnätet, ~~bland annat för att möjliggöra val och/eller förval av nätoperatörer och/eller erbjudanden om återförsäljning av abonnemang,~~

↓ 2002/19/EG

b) att förhandla med god vilja med företag som begär tillträde,

c) att inte upphäva ett redan beviljat tillträde till faciliteter,

~~d) att erbjuda specificerade tjänster för andra operatörer och som tredje part kan återförsälja,~~

de) att bevilja öppet tillträde till tekniska gränssnitt, protokoll och annan nyckelteknik som är nödvändig för samverkan mellan tjänster eller virtuella nättjänster,

↓ 2009/140/EG artikel 2.8 b

e) att erbjuda samlokalisering eller andra möjligheter till gemensamt utnyttjande av tillhörande faciliteter,

↓ 2002/19/EG

⇒ ny

~~f_e)~~ att erbjuda specificerade tjänster som krävs för att säkerställa samverkan mellan tjänster ända fram till slutanvändarna, t.ex. faciliteter för ~~⇒ programvaruemulerade nät~~ ⇐ ~~intelligenta nättjänster~~ eller roaming på mobilnät,

~~g_h)~~ att erbjuda tillträde till driftstödssystem eller liknande programsystem som krävs för att garantera sund konkurrens när det gäller tillhandahållande av tjänster,

~~h_i)~~ att förbinda nät eller nätfaciliteter,

↓ 2009/140/EG artikel 2.8 c

~~i_i)~~ att erbjuda tillträde till tillhörande tjänster, såsom identitets-, lokaliserings- och närvarotjänster.

↓ 2002/19/EG

De nationella regleringsmyndigheterna får förena dessa skyldigheter med villkor som gäller rättvis behandling, rimlighet och läglighet.

↓ 2009/140/EG artikel 2.8 d

(anpassad)

⇒ ny

2. När de nationella regleringsmyndigheterna överväger ~~⇒ lämpligheten i att införa någon av~~ ⇐ ~~de~~ ⇒ möjliga specifika ⇐ skyldigheter som avses i punkt 1 och i synnerhet när de bedömer ☒ , i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen, ☒ ☒ om och ☒ hur sådana skyldigheter ☒ bör ☒ kan införas i proportion till de mål som anges i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) , ⇒ ska de analysera huruvida andra former av tillträde till resurser i grossistledet, antingen på samma marknad eller på en besläktad grossistmarknad, redan skulle vara tillräckliga för att avhjälpa det identifierade problemet på slutkundsnivå. Bedömningen ska inbegripa befintliga eller potentiella kommersiella tillträdeserbjudanden, reglerat tillträde enligt artikel 59, eller befintligt eller planerat reglerat tillträde till andra resurser i grossistledet enligt denna artikel. ⇐ De ska ~~de~~ särskilt beakta följande faktorer:

a) Den tekniska och ekonomiska bärkraften för användning och installation av konkurrerande faciliteter i ljuset av marknadsutvecklingen, med beaktande av arten och typen av samtrafik och/eller tillträde, bland annat bärkraften för andra tillträdesalternativ i tidigare led, såsom tillträde till ledningar.

↓ ny

b) Hur den förväntade tekniska utvecklingen kommer att påverka nätens utformning och förvaltning.

↓ 2002/19/EG

~~cb)~~ Möjligheten att erbjuda det föreslagna tillträdet med tanke på den tillgängliga kapaciteten.

↓ 2009/140/EG artikel 2.8 e
⇒ ny

~~de)~~ Nyinvesteringen för ägaren till faciliteten, med beaktande av varje offentlig investering och de risker som investeringen medför ⇒ med särskilt beaktande av investeringar i och risknivåer förknippade med nät med mycket hög kapacitet ⇐ .

~~ed)~~ Behovet av att värna om konkurrensen på lång sikt, med särskild uppmärksamhet på ekonomiskt effektiv infrastrukturbaserad konkurrens ⇒ och på hållbar konkurrens baserad på saminvestering i nät ⇐ .

↓ 2002/19/EG

~~fe)~~ Alla berörda immateriella rättigheter, när så är lämpligt.

g) Tillhandahållande av alleuropeiska tjänster.

↓ 2009/140/EG artikel 2.8 f

3. När det införs skyldigheter för en operatör att tillhandahålla tillträde i enlighet med bestämmelserna i denna artikel, får de nationella regleringsmyndigheterna vid behov införa tekniska eller operativa villkor för dem som tillhandahåller och/eller utnyttjar föreskrivet tillträde för att säkerställa normal nätdrift. Skyldigheter att följa särskilda tekniska standarder eller specifikationer ska följa de standarder och specifikationer som fastställts i enlighet med artikel ~~39~~ ~~17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~.

↓ 2002/19/EG

Artikel ~~13~~ 72

Skyldigheter i samband med priskontroll och kostnadsredovisning

↓ 2009/140/EG artikel 2.9
(anpassad)
⇒ ny

1. En nationell regleringsmyndighet får i enlighet med artikel ~~66~~ införa skyldigheter som rör kostnadstäckning och priskontroller, inbegripet skyldighet att tillämpa kostnadsorienterad prissättning och kostnadsredovisningssystem, för vissa specifika typer av samtrafik och/eller tillträde, om en marknadsanalys visar att en brist på effektiv konkurrens innebär att den berörda operatören kan ta ut överpriser eller använda prispress på ett sätt som missgynnar slutanvändarna.

⇒ Nationella regleringsmyndigheter ska, när de avgör om priskontrollskyldigheter skulle vara lämpliga, ta hänsyn till slutanvändares långsiktiga intressen som har att göra med

uppbyggnaden och utnyttjandet av nästa generations nät, och i synnerhet nät med mycket hög kapacitet. ⇨ För att uppmuntra operatörerna till investeringar, bland annat i nästa generations nät, ska de nationella regleringsmyndigheterna ⇨ i synnerhet ⇨ ta hänsyn till den investering som gjorts av operatören. ⇨ Om de nationella regleringsmyndigheterna anser att priskontroller är lämpliga ska de ⇨ ~~och~~ medge ☒ operatören ☒ ~~denna~~ en rimlig avkastning av den adekvata kapitalinvesteringen, med beaktande av eventuella risker som är specifika för ett visst nytt nätinvesteringsprojekt.

⇩ ny

Nationella regleringsmyndigheter får inte införa eller bibehålla skyldigheter enligt denna artikel om de konstaterar att det finns en påvisbar återhållande effekt på priset i slutkundsledet och att alla skyldigheter som införts i enlighet med artiklarna 67–71, inbegripet i synnerhet eventuella ekonomiska replikerbarhetstest som införts enligt artikel 68, säkerställer ett effektivt och icke-diskriminerande tillträde.

När nationella regleringsmyndigheter bedömer att det är lämpligt att införa priskontroller för tillträde till befintliga nätkomponenter ska de också ta hänsyn till fördelarna med förutsebara och stabila grossistpriser när det gäller att säkerställa ett effektivt marknadsinträde och tillräckliga incitament för alla operatörer att bygga upp nya och förbättrade nät.

↓ 2002/19/EG
⇨ ny

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att varje system för kostnadstäckning eller för prissättning som föreskrivs bidrar till att främja ⇨ uppbyggnaden av nya och förbättrade nät ⇨ , effektivitet och hållbar konkurrens samt ger största möjliga ⇨ hållbara ⇨ nytta åt konsumenterna. I detta avseende får de nationella regleringsmyndigheterna även ta hänsyn till priserna på jämförbara konkurrensutsatta marknader.

3. Om en operatör ålagts att kostnadsorientera sin prissättning, ska bevisbördan för att avgifterna härleds ur kostnaderna, inklusive en rimlig avkastning på investerat kapital, åligga den berörda operatören. För att beräkna kostnaden för att tillhandahålla tjänster på ett effektivt sätt får de nationella regleringsmyndigheterna använda andra metoder för kostnadsredovisning än de som företaget använder. De nationella regleringsmyndigheterna får ålägga en operatör att fullt ut motivera sina priser och, när så är lämpligt, kräva att priserna justeras.

4. Om det krävs att ett kostnadsredovisningssystem införs för att möjliggöra kontroll av prissättningen, ska de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att en beskrivning av kostnadsredovisningssystemet görs tillgänglig för allmänheten av vilken åtminstone kostnadernas huvudkategorier och reglerna för kostnadsfördelningen framgår. Ett kvalificerat oberoende organ ska kontrollera att kostnadsredovisningssystemet efterlevs. En redogörelse för efterlevnaden ska offentliggöras årligen.

⇩ ny

Artikel 73

Termineringstaxor

1. Om en nationell regleringsmyndighet inför skyldigheter som rör kostnadstäckning och priskontroller för operatörer som anges ha betydande marknadsinflytande på en grossistmarknad för samtalsterminering ska den fastställa högsta symmetriska termineringstaxor baserat på de kostnader som en effektiv operatör haft. Utvärderingen av effektiva kostnader ska baseras på värdet av nukostnader. Kostnadsmetoden för att beräkna effektiva kostnader ska grundas på en ”nedifrån och upp”-metod utifrån långsiktiga trafikrelaterade marginalkostnader för tillhandahållandet av en termineringstjänst för röstsamtal på grossistnivå till tredje parter.

Närmare uppgifter om kostnadsmetoden ska fastställas genom ett beslut av kommissionen, som antas i enlighet med artikel 38.

2. Senast den [datum] ska kommissionen, efter samråd med Berec, anta delegerade akter i enlighet med artikel 109 med avseende på en enda högsta termineringstaxor som ska införas av nationella regleringsmyndigheter för företag som anses ha betydande inflytande på marknaderna för röstsamtalsterminering i fasta och mobila nät.

När kommissionen antar de delegerade akterna ska den följa de principer som fastställs i första stycket i punkt 1 och ska uppfylla de kriterier och parametrar som anges i bilaga III.

4. Vid tillämpningen av punkt 2 ska kommissionen säkerställa att den enhetliga taxan för röstsamtalsterminering i mobilnät inte får överstiga 1,23 eurocent per minut och den enhetliga taxan för samtalsterminering i fasta nät inte får överskrida 0,14 eurocent per minut. Kommissionen ska ta hänsyn till det viktade genomsnittet av de högsta termineringstaxorna i fasta och mobila nät som fastställts i enlighet med principerna i punkt 1 första stycket som tillämpas i hela unionen när den fastställer en enda högsta termineringstaxor första gången.

5. När kommissionen antar delegerade akter enligt punkt 2 ska kommissionen ta hänsyn till det totala antalet slutanvändare i varje medlemsstat, för att säkerställa en korrekt viktning av de högsta termineringstaxorna samt nationella omständigheter som resulterar i betydande skillnader mellan medlemsstaterna vid fastställandet av de högsta termineringstaxorna i unionen.

6. Kommissionen får begära att Berec utvecklar en ekonomisk modell för att bistå kommissionen vid fastställandet av de högsta termineringstaxorna i unionen. Kommissionen ska beakta den marknadsinformation som tillhandahålls av Berec, de nationella regleringsmyndigheterna eller, direkt, genom företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

7. Kommissionen ska se över de delegerade akter som antas i enlighet med denna artikel vart femte år.

Artikel 74

Reglering av nya nätdelar

1. En nationell regleringsmyndighet får inte införa skyldigheter vad gäller nya nätdelar som omfattas av den relevanta marknad på vilken den avser att införa eller behålla skyldigheter enligt artiklarna 66 och 67–72 och som den operatör som anges ha betydande inflytande på den relevanta marknaden har byggt ut eller planerar att bygga ut, om följande kumulativa villkor är uppfyllda:

- a) Utbyggnaden av de nya nätdelarna är öppen för saminvesteringsanbud enligt ett transparent förfarande och på villkor som främjar hållbar konkurrens på lång sikt,

däribland skäliga, rimliga och icke-diskriminerande villkor för eventuella saminvesterare, flexibilitet i fråga om värdet på och tidpunkten för varje saminvesterares åtagande, möjlighet att öka ett sådant åtagande i framtiden, och ömsesidiga rättigheter beviljade av saminvesterarna efter utbyggnaden av den saminvesterade infrastrukturen.

b) Utbyggnaden av de nya nätdelarna bidrar avsevärt till utbyggnaden av ett nät med mycket hög kapacitet.

c) De som ansöker om tillträde men inte deltar i saminvesteringen kan erhålla samma kvalitet, hastighet, villkor och nå samma slutanvändare ???som fanns//oklart vad "as was" syftar på???? före utplaceringen, antingen genom kommersiella avtal som bygger på rättvisa och rimliga villkor eller med hjälp av reglerat tillträde som upprätthålls eller anpassas av den nationella regleringsmyndigheten.

Vid bedömningen av de saminvesteringsanbud och saminvesteringsprocesser som avses i led a i första stycket ska de nationella regleringsmyndigheterna se till att de anbuden och processerna överensstämmer med kriterierna i bilaga IV.

↓ 2009/140/EG artikel 2.10
→₁ 2009/140/EG artikel 2.10
ändrad genom rättelse, EUT L 241,
10.9.2013, s. 8

Artikel ~~13~~₇₅

Funktionell separation

1. Om den nationella regleringsmyndigheten konstaterar att effektiv konkurrens inte har kunnat uppnås genom de tillämpliga skyldigheter som åläggs enligt artiklarna ~~67–72~~ ~~9–13~~ och att betydande och kvarstående konkurrensproblem och/eller marknadsmisslyckanden har fastställts avseende grossistleveranser av vissa tillträdesproduktmarknader får den som en undantagsåtgärd, i enlighet med bestämmelserna i artikel ~~86~~₆₆.3 andra stycket, ålägga vertikalt integrerade företag en skyldighet att placera verksamhet som har anknytning till grossistleveranser av relevanta tillträdesprodukter i en oberoende operativ affärsenhet.

Denna affärsenhet ska leverera tillträdesprodukter och tillträdestjänster till alla företag, inklusive andra affärsenheter inom moderbolaget, enligt samma tidsfrister och på samma villkor, bland annat när det gäller pris- och servicenivåer, samt med hjälp av likadana system och förfaranden.

2. När en nationell regleringsmyndighet har för avsikt att införa en skyldighet till funktionell separation ska den lämna ett förslag till kommissionen, vilket omfattar

a) bevis som motiverar den nationella regleringsmyndighetens konstaterande enligt punkt 1,

b) en motiverad bedömning av att det saknas eller finns små utsikter till effektiv och hållbar infrastrukturbaserad konkurrens inom rimlig tid,

c) an en analys av den förväntade verkan på den nationella regleringsmyndigheten, på företaget, särskilt på personalen i det separerade företaget och på sektorn för elektronisk kommunikation som helhet, på incitamenten att investera i sektorn som helhet, särskilt med beaktande av behovet att säkerställa social och territoriell

sammanhållning, ➔₁ samt på andra intressenter, i synnerhet den förväntade effekten på konkurrensen, och alla potentiella effekter för konsumenterna till följd av detta ➔₂,

d) en analys av de skäl som motiverar att denna skyldighet skulle vara det effektivaste sättet att verkställa lösningar i syfte att ta itu med de konkurrensproblem/marknadsmisslyckanden som kunnat fastställas.

3. Förslaget till åtgärd ska omfatta

a) en exakt beskrivning av separeringens art och nivå, särskilt en specifikation av den separata affärsenhetens rättsliga status,

b) identifiering av den separata affärsenhetens tillgångar och de produkter eller tjänster som ska levereras av denna enhet,

c) ledningsarrangemang för att säkerställa personalens oberoende i den separata affärsenheten och motsvarande incitamentsstruktur,

d) regler för att säkerställa att skyldigheterna fullgörs,

e) regler för att säkerställa öppna operativa förfaranden, i synnerhet gentemot andra intressenter,

f) ett övervakningsprogram för att säkerställa efterlevnad, inklusive en årlig rapport.

4. Enligt kommissionens beslut om förslaget till åtgärd i enlighet med artikel ~~866~~.3 ska den nationella regleringsmyndigheten utföra en samordnad analys av de olika marknaderna med anknytning till accessnätet i enlighet med förfarandet i artikel ~~65~~ ~~16~~ i ~~direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~. Utifrån sin bedömning ska den nationella regleringsmyndigheten införa, bibehålla, ändra eller återkalla skyldigheter i enlighet med artiklarna ~~236~~ och ~~327~~ i ~~detta direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~.

5. Ett företag som ålagts funktionell separation kan omfattas av någon av de skyldigheter som fastställs i artiklarna ~~67–72~~ ~~9–13~~ på en specifik marknad, där det anses ha ett betydande marknadsinflytande i enlighet med artikel ~~65~~ ~~16~~ i ~~direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~, eller andra skyldigheter som godkänts av kommissionen i enlighet med artikel ~~866~~.3.

Artikel ~~136~~76

Frivillig separering av ett vertikalt integrerat företag

1. Företag som ansetts ha ett betydande marknadsinflytande på en eller flera relevanta marknader i enlighet med artikel ~~65~~ ~~16~~ i ~~detta direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~ ska meddela den nationella regleringsmyndigheten i förväg och i god tid för att göra det möjligt för den nationella regleringsmyndigheten att bedöma konsekvenserna av den avsedda transaktionen, när de tänker överföra en betydande del av eller samtliga tillgångar i det lokala accessnätet till en separat juridisk person under ett annat ägarskap eller inrätta en separat affärsenhet för att erbjuda samtliga tjänsteleverantörer, inklusive sina egna, fullt likvärdiga tillträdesprodukter.

Företagen ska också underrätta den nationella regleringsmyndigheten om eventuella ändringar av denna avsikt samt om slutresultatet av separeringsprocessen.

↓ ny

Företag kan också erbjuda åtaganden beträffande tillträdesvillkor som ska tillämpas på deras nätverk under genomförandeperioden och efter det att den föreslagna formen av separering har genomförts, i syfte att säkerställa ett effektivt och icke-diskriminerande tillträde för tredje part. Erbjudandet om åtaganden ska innehålla tillräckligt detaljerade uppgifter, bland annat i fråga om tidtabellen för genomförande och varaktighet, så att den nationella regleringsmyndigheten ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med punkt 2 i denna artikel. Sådana åtaganden kan förlängas utöver den maximiperiod för marknadsöversyner som fastställs i artikel 65.6.

↓ 2009/140/EG artikel 2.10
(anpassad)
⇒ ny

2. Den nationella regleringsmyndigheten ska bedöma effekten av den avsedda transaktionen, ⇒ i förekommande fall tillsammans med de föreslagna åtagandena, ⇐ på befintliga regleringsskyldigheter enligt ☒ detta ☒ direktiv ~~2002/21/EG (ramdirektivet)~~.

För detta ändamål ska den nationella regleringsmyndigheten genomföra en ~~samordnad~~ analys av accessnätets olika marknader i enlighet med förfarandet i artikel 65 ~~16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~.

↓ ny

Den nationella regleringsmyndigheten ska ta hänsyn till alla de åtaganden som erbjudits av företaget, med beaktande av i synnerhet målen i artikel 3. I samband med detta ska den nationella regleringsmyndigheten samråda med tredje parter i enlighet med artikel 23, och ska särskilt, utan inskränkning, rikta sig till de tredje parter som direkt påverkas av den planerade transaktionen.

↓ 2009/140/EG artikel 2.10
⇒ ny

Utifrån sin bedömning ska den nationella regleringsmyndigheten införa, bibehålla, ändra eller återkalla skyldigheter i enlighet med artiklarna ~~236~~ och ~~32 7 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~, ⇒ med tillämpande, om det är lämpligt, av bestämmelserna i artikel 77. I sitt beslut får den nationella regleringsmyndigheten göra åtagandena bindande, helt eller delvis. Genom undantag från artikel 65.6 får den nationella regleringsmyndigheten göra vissa eller alla åtaganden bindande för hela den period för vilken de erbjuds. ⇐

3. ⇒ Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 77 kan ⇐ ~~Den~~ juridiskt och/eller operativt separata affärsenheten, ~~kan~~ ⇒ beroende på vad som är tillämpligt, ⇐ åläggas någon av de skyldigheter som anges i artiklarna ~~67–729–13~~ på någon av de specifika marknader där den har ansetts ha ett betydande marknadsinflytande i enlighet med artikel 65 ~~16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~ eller övriga skyldigheter godkända av kommissionen i enlighet med artikel ~~866.3~~ ⇒ och där eventuella erbjudanden om åtaganden är inte är tillräckliga för att målen i artikel 3 ska kunna uppnås ⇐.

4. Den nationella regleringsmyndigheten ska övervaka genomförandet av de åtaganden som erbjudits av företagen och som den gjort bindande i enlighet med punkt 2 i denna artikel, och ska överväga en förlängning av dem när den ursprungliga period för vilken de erbjudits har löpt ut.

Artikel 77

Vertikalt separata företag

1. En nationell regleringsmyndighet som anser att ett företag som är frånvarande på alla slutkundsmarknader för elektroniska kommunikationstjänster har ett betydande marknadsinflytande på en eller flera grossistmarknader i enlighet med artikel 65 ska överväga om det företaget har följande egenskaper:

- a) Samtliga företag och verksamhetsenheter inom företaget, inklusive alla företag som kontrolleras men inte nödvändigtvis uteslutande ägs av samma slutliga ägare, bedriver verksamhet, nuvarande och framtida, uteslutande på grossistmarknader för elektroniska kommunikationstjänster och bedriver därför inte någon verksamhet på slutkundsmarknaden för elektroniska kommunikationstjänster som erbjuds slutanvändare i unionen.
- b) Företaget har inget exklusivt avtal, eller avtal som i praktiken utgör ett exklusivt avtal, med något enskilt och separat företag med verksamhet i senare led som verkar på någon slutkundsmarknad för elektroniska kommunikationstjänster riktade till privata eller kommersiella slutanvändare.

2. Om den nationella regleringsmyndigheten fastslår att de villkor som föreskrivs i leden a och b i punkt 1 i denna artikel är uppfyllda, får den endast införa skyldigheter för det företaget enligt artiklarna 70 eller 71.

3. Den nationella regleringsmyndigheten ska vid vilken tidpunkt som helst se över de skyldigheter som införts för företaget enligt denna artikel, om den konstaterar att de villkor som anges i leden a och b i punkt 1 i denna artikel inte längre uppfylls och ska tillämpa artiklarna 65–72 beroende på vad som är tillämpligt.

4. Den nationella regleringsmyndigheten ska också se över de skyldigheter som införts för företaget enligt denna artikel, om myndigheten på grundval av de villkor som företaget erbjuder sina nedströmskunder drar slutsatsen att konkurrensproblem har uppstått som missgynnar slutanvändarna och fordrar införande av en eller flera av de skyldigheter som anges i artiklarna 67, 68, 69 eller 72, eller en ändring av de skyldigheter som införts i enlighet med punkt 2.

5. Införandet av skyldigheter och deras översyn enligt denna artikel ska genomföras i enlighet med de förfaranden som avses i artiklarna 23, 32 och 33.

Artikel 78

Övergång från befintlig infrastruktur

1. Företag som anges ha ett betydande marknadsinflytande på en eller flera relevanta marknader i enlighet med artikel 65 ska meddela den nationella regleringsmyndigheten i förväg och i god tid när de planerar att avveckla delar av nätet, inbegripet befintlig

infrastruktur som krävs för att driva ett kopparnät, vilka omfattas av skyldigheter i enlighet med artiklarna 66–77.

2. Den nationella regleringsmyndigheten ska säkerställa att avvecklingsförfarandet rymmer en tydlig tidsplan och tydliga villkor, bland annat lämplig uppsägningstid och lämplig tidsfrist för övergång, samt tillgång till alternativa jämförbara produkter för tillträde till nätdelar som ersätter den avvecklade infrastrukturen, om detta är nödvändigt för att skydda konkurrensen och slutanvändarnas rättigheter.

När det gäller tillgångar som föreslås för avveckling får den nationella regleringsmyndigheten återkalla skyldigheterna efter att ha försäkrat sig om följande:

- a) Den som tillhandahåller tillträdet har tydligt fastställt lämpliga villkor för övergången, inbegripet tillgängliggörande av en alternativ tillträdesprodukt som gör det möjligt att uppnå samma slutanvändare och som är jämförbar med den befintliga infrastrukturen.
- b) Den som tillhandahåller tillträdet har uppfyllt de villkor och förfaranden som föreskrivs för den nationella regleringsmyndigheten i denna artikel.

Ett sådant återkallande ska genomföras i enlighet med de förfaranden som avses i artiklarna 23, 32 och 33.

DEL III. TJÄNSTER

AVDELNING I: SKYLDIGHETER ATT TILLHANDAHÅLLA SAMHÄLLSOMFATTANDE TJÄNSTER

Artikel 79

Samhällsomfattande tjänster till överkomliga priser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga slutanvändare inom deras territorium har tillträde, till ett överkomligt pris med hänsyn till de speciella nationella förhållandena, till tillgängliga funktionell internetanslutnings- och röstkommunikationstjänster med den kvalitet som anges inom deras territorium, inbegripet den underliggande förbindelsen, åtminstone vid en fast anslutningspunkt.

2. Medlemsstaterna ska definiera den funktionella internetanslutningstjänst som avses i punkt 1 så att den på ett lämpligt sätt återspeglar de tjänster som används av flertalet slutanvändare på deras territorium. För att uppnå detta ska den funktionella internetanslutningstjänsten ha kapacitet att stödja det minimiutbud av tjänster som anges i bilaga V.

3. På begäran av en slutanvändare får den anslutning som avses i punkt 1 begränsas till att endast stödja röstkommunikation.

Artikel 80

Tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster till överkomliga priser

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska övervaka utvecklingen av och nivån på slutkundstaxor som är tillgängliga på marknaden för tjänster som anges i artikel 79.1, särskilt i förhållande till nationella priser och nationella slutanvändarinkomster.

2. Om medlemsstaten fastställer, mot bakgrund av nationella förhållanden, att detaljhandelspriserna för de tjänster som anges i artikel 79.1 inte är överkomliga, eftersom

slutanvändare med låga inkomster eller särskilda sociala behov hindras från att få tillgång till sådana tjänster, får de kräva att företag som tillhandahåller sådana tjänster erbjuder de slutanvändarna olika taxealternativ eller taxepaket som skiljer sig från dem som erbjuds till normala kommersiella villkor. För detta ändamål får medlemsstaterna kräva att sådana företag tillämpar gemensamma taxor, inklusive geografisk utjämning, för hela territoriet. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutanvändare som har rätt till sådana taxealternativ eller taxepaket har rätt att ingå avtal med ett företag som tillhandahåller de tjänster som anges i artikel 79.1 och att det företaget ger dem en tillräckligt lång period då numret är tillgängligt och undvika att tjänsten avbryts på oerättigade grunder.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som erbjuder slutanvändare med låga inkomster eller särskilda sociala behov olika taxealternativ eller taxepaket i enlighet med punkt 2 informerar de nationella regleringsmyndigheterna om sådana erbjudanden. De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att de villkor enligt vilka företag erbjuder olika taxealternativ eller taxepaket enligt punkt 2 är fullt öppna och offentliggörs och tillämpas i enlighet med principen om icke-diskriminering. De nationella regleringsmyndigheterna får kräva att särskilda system ändras eller dras tillbaka.

4. Medlemsstaterna får, mot bakgrund av nationella förhållanden, säkerställa att stöd ges till slutanvändare med låga inkomster eller särskilda sociala behov i syfte att säkerställa att funktionell internetanslutningstjänst och röstkommunikationstjänst erbjuds till överkomligt pris åtminstone via en fast anslutningspunkt.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa, med beaktande av nationella förhållanden, att stöd ges på lämpligt sätt till slutanvändare med funktionshinder, eller att andra särskilda åtgärder vidtas för att säkerställa att tillhörande terminalutrustning, särskild utrustning och särskilda tjänster som förbättrar likvärdigt tillträde erbjuds till överkomliga priser.

6. Vid tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna sträva efter minsta möjliga snedvridning av marknaden.

↓ 2002/22/EG

~~Artikel 3~~

~~Tillgång till samhällsomfattande tjänster~~

~~1. Medlemsstaterna skall säkerställa att de tjänster som anges i detta kapitel görs tillgängliga med angiven kvalitet för samtliga slutanvändare inom deras territorium oberoende av geografisk belägenhet och att de mot bakgrund av särskilda nationella förhållanden tillhandahålls till ett överkomligt pris.~~

~~2. Medlemsstaterna skall besluta vilket tillvägagångssätt som är mest effektivt och lämpligt för att säkerställa genomförandet av samhällsomfattande tjänster med beaktande av principerna om objektivitet, insyn, icke-diskriminering och proportionalitet. Medlemsstaterna skall sträva efter minsta möjliga snedvridning av marknaden, särskilt vad gäller tillhandahållande av tjänster till priser eller andra villkor som avviker från normala affärsmässiga villkor, samtidigt som de skall beakta allmänintresset.~~

~~Artikel 8~~

~~Urval av företag~~

~~1. Medlemsstaterna får utse ett eller flera företag som skall säkerställa att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls i enlighet med artiklarna 4, 5, 6 och 7 samt, i tillämpliga fall, artikel 9.2 så att hela det nationella territoriet kan täckas. Medlemsstaterna får utse olika företag eller företagsgrupper som skall tillhandahålla olika delar av de samhällsomfattande tjänsterna och/eller täcka olika delar av det nationella territoriet.~~

~~2. När medlemsstaterna utser företag i delar av eller hela det nationella territoriet till företag med skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, skall detta ske med hjälp av ett effektivt, objektivt, öppet redovisat och icke-diskriminerande urvalssystem, varigenom inget företag på förhand utesluts från möjligheten att bli utsett. Sådana urvalsmetoder skall säkerställa att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls på ett kostnadseffektivt sätt och kan användas för fastställande av nettokostnaden för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster i enlighet med artikel 12.~~

~~3. När ett företag som utsetts i enlighet med punkt 1 har för avsikt att avyttra en betydande del av eller samtliga sina tillgångar i det lokala accessnätet till en separat juridisk enhet med ett annat ägarskap, ska det meddela den nationella regleringsmyndigheten i förväg och i god tid för att denna myndighet ska kunna bedöma effekten av den avsedda transaktionen för tillhandahållandet av tillträde i en fast anslutningspunkt och av telefonitjänster i enlighet med artikel 4. Den nationella regleringsmyndigheten får införa, ändra eller dra tillbaka särskilda skyldigheter i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet).~~

Artikel 81

Tillgång till samhällsomfattande tjänster

1. Om en medlemsstat, med hänsyn tagen till resultaten av den geografiska kartläggning som ska utföras i enlighet med artikel 22.1, har visat att tillgång till en funktionell internetanslutningstjänst, såsom den definieras i enlighet med artikel 79.2, och till en röstkommunikationstjänst via en fast anslutningspunkt inte kan säkerställas enligt normala kommersiella villkor eller genom andra politiska verktyg, får den ålägga lämpliga skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster för att tillgodose varje rimlig begäran om tillträde till sådana tjänster på dess territorium.

2. Medlemsstaterna ska besluta vilket tillvägagångssätt som är mest effektivt och lämpligt för att säkerställa tillgång till en funktionell internetanslutningstjänst enligt definitionen i enlighet med artikel 79.2 och till en röstkommunikationstjänst via en fast anslutningspunkt med beaktande av principerna om objektivitet, insyn, icke-diskriminering och proportionalitet. Medlemsstaterna ska sträva efter minsta möjliga snedvridning av marknaden, särskilt vad gäller tillhandahållande av tjänster till priser eller andra villkor som avviker från normala kommersiella villkor, samtidigt som de ska beakta allmänintresset.

3. I synnerhet, när medlemsstater beslutar att införa skyldigheter att säkerställa tillgång till en funktionell internetanslutningstjänst enligt definitionen i enlighet med artikel 79.2 och till en

röstkommunikationstjänst via en fast anslutningspunkt, får de utse ett eller flera företag som ska säkerställa tillgång till en funktionell internetanslutningstjänst enligt definitionen i enlighet med artikel 79.2 och till en röstkommunikationstjänst via en fast anslutningspunkt i syfte att täcka hela det nationella territoriet. Medlemsstaterna får utse olika företag eller företagsgrupper som ska tillhandahålla funktionell internetanslutningstjänst och röstkommunikationstjänst via en fast anslutningspunkt och/eller täcka olika delar av det nationella territoriet.

4. När medlemsstaterna utser företag i delar av eller hela det nationella territoriet som ska ha skyldighet att säkerställa tillgång till en funktionell internetanslutningstjänst enligt definitionen i enlighet med artikel 79.2 och tillgång till en röstkommunikationstjänst via en fast anslutningspunkt, ska detta ske med hjälp av ett effektivt, objektiva, öppet redovisat och icke-diskriminerande urvalssystem, varigenom inget företag på förhand utesluts från möjligheten att bli utsett. Sådana urvalsmetoder ska säkerställa tillgång till funktionell internetanslutningstjänst och röstkommunikationstjänst via en fast anslutningspunkt tillhandahålls på ett kostnadseffektivt sätt och kan användas för fastställande av nettokostnaden för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster i enlighet med artikel 84.

5. När ett företag som utsetts i enlighet med punkt 3 har för avsikt att avyttra en betydande del av eller samtliga sina tillgångar i det lokala accessnätet till en separat juridisk enhet med ett annat ägarskap, ska det meddela den nationella regleringsmyndigheten i förväg och i god tid för att denna myndighet ska kunna bedöma effekten av den avsedda transaktionen för tillhandahållandet av en funktionell internetanslutningstjänst enligt definitionen i enlighet med artikel 79.2 och tillgång till en röstkommunikationstjänst via en fast anslutningspunkt. Den nationella regleringsmyndigheten får införa, ändra eller dra tillbaka särskilda skyldigheter i enlighet med artikel 13.2

↓ 2009/136/EG artikel 1.3

~~Artikel 4~~

~~Tillhandahållande av tillträde i en fast anslutningspunkt och av telefonitjänster~~

~~1. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga rimliga krav på anslutning till det allmänna telefont nätet i en fast anslutningspunkt uppfylls av minst ett företag.~~

~~2. Den tillhandahållna anslutningen ska göra det möjligt att stödja röst, telefax och datakommunikation med en datahastighet som tillåter funktionellt tillträde till Internet, med beaktande av den aktuella teknik som används av majoriteten av abonnenterna samt den tekniska genomförbarheten.~~

~~3. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga rimliga krav för tillhandahållande av en allmänt tillgänglig telefonitjänst via nätanslutningen som avses i punkt 1 som tillåter uppringning och mottagning av nationella och internationella samtal, uppfylls av minst ett företag.~~

↓ 2002/22/EG

~~Artikel 5~~

~~Nummerupplysningstjänster och abonnentförteckningar~~

~~1. Medlemsstaterna skall säkerställa att~~

~~a) minst en fullständig abonnentförteckning finns tillgänglig för slutanvändarna i en form som har godkänts av den berörda myndigheten, i tryckt eller elektronisk form eller bådadera, och som regelbundet uppdateras, minst en gång per år,~~

~~b) samtliga slutanvändare, inbegripet användare av telefonautomater, har tillgång till minst en fullständig nummerupplysningstjänst.~~

↓ 2009/136/EG artikel 1.4

~~2. Abonnentförteckningarna som avses i punkt 1 ska, med förbehåll för artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och kommunikation)¹⁰¹, omfatta samtliga abonnenter av allmänt tillgängliga telefonitjänster.~~

↓ 2002/22/EG

~~3. Medlemsstaterna skall säkerställa att företag som tillhandahåller de tjänster som avses i punkt 1 tillämpar principen om icke-diskriminering i sin behandling av information som de har fått av andra företag.~~

~~Artikel 6~~

↓ 2009/136/EG artikel 1.5

Telefonautomater och andra ställen för allmän tillgång till taltelefoni

~~1. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna får införa skyldigheter för företag i syfte att säkerställa att telefonautomater eller andra ställen för allmän tillgång till taltelefoni tillhandahålls i rimlig utsträckning och tillgodoser slutanvändarnas behov i fråga om geografisk spridning, antal telefoner eller andra ställen för tillgång till telefoni, tillträde för slutanvändare med funktionshinder och tjänsternas kvalitet.~~

↓ 2002/22/EG

~~2. En medlemsstat skall säkerställa att dess nationella regleringsmyndighet kan besluta, på grundval av samråd med de berörda parterna enligt vad som avses i artikel 33, att inte införa skyldigheterna enligt punkt 1 på hela eller delar av sitt territorium, om den är övertygad om att dessa resurser eller jämförbara tjänster är allmänt tillgängliga.~~

~~3. Medlemsstaterna skall säkerställa att det är möjligt att ringa larmsamtal från telefonautomater med hjälp av det gemensamma europeiska larmnumret "112" samt andra nationella larmnummer som alla skall vara avgiftsfria och för vilka man inte behöver använda något betalningsmedel.~~

¹⁰¹

~~EGT L 201, 31.7.2002, s. 27.~~

↓ 2009/136/EG artikel 1.6

Artikel 7

Åtgärder för slutanvändare med funktionshinder

1. Medlemsstaterna ska, såvida inte krav som uppnår motsvarande effekt har specificerats i kapitel IV, vidta särskilda åtgärder för att säkerställa att tillträdet till och priserna på de tjänster som fastställs i artikel 4.3 och artikel 5 för slutanvändare med funktionshinder är likvärdiga med den nivå som erbjuds andra slutanvändare. Medlemsstaterna får ålägga nationella regleringsmyndigheter att bedöma det allmänna behovet och de särskilda kraven, inbegripet omfattningen av och den konkreta formen för sådana särskilda åtgärder för slutanvändare med funktionshinder.

2. Medlemsstaterna får vidta särskilda åtgärder, mot bakgrund av nationella förhållanden, för att säkerställa att även slutanvändare med funktionshinder kan dra nytta av det utbud av företag och tjänsteleverantörer som är tillgängligt för flertalet slutanvändare.

3. När medlemsstaterna vidtar de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ovan ska de främja efterlevnaden av de relevanta normer eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 17 och 18 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

↓ 2002/22/EG

Artikel 9

Överkomliga taxor

↓ 2009/136/EG artikel 1.8

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska övervaka utvecklingen av och nivån på taxorna för slutkunder när det gäller de tjänster som i artiklarna 4-7 anges vara omfattade av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och som antingen tillhandahålls av utsedda företag eller är tillgängliga på marknaden, om inget företag utsetts i förhållande till dessa tjänster, särskilt i förhållande till nationella konsumentpriser och inkomster.

2. Medlemsstaterna får mot bakgrund av nationella förhållanden kräva att utsedda företag erbjuder konsumenterna olika taxealternativ eller taxepaket som skiljer sig från dem som erbjuds till vanliga kommersiella villkor, särskilt för att säkerställa att låginkomsttagare eller personer med särskilda sociala behov inte hindras från tillträde till det nät som avses i artikel 4.1, eller från att använda de tjänster för vilka det i artikel 4.3 och artiklarna 5, 6 och 7 anges att de ska omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och tillhandahållas av utsedda företag.

↓ 2002/22/EG

3. Medlemsstaterna får, förutom varje bestämmelse om att utsedda företag skall erbjuda särskilda taxealternativ eller iaktta prisbegränsningar eller geografisk utjämning eller andra liknande ordningar, säkerställa att konsumenter med låga inkomster eller särskilda sociala behov ges stöd.

~~4. Medlemsstaterna får kräva att företag med skyldigheter i enlighet med artiklarna 4, 5, 6 och 7 tillämpar gemensamma taxor, inklusive geografisk utjämning, för hela territoriet med beaktande av nationella förhållanden eller iakttar prisbegränsningar.~~

~~5. Om ett utsett företag har skyldighet att erbjuda särskilda taxalternativ eller gemensamma taxor inklusive geografisk utjämning, eller att iaktta prisbegränsningar, skall de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att villkoren är fullt öppna samt offentliggörs och tillämpas i enlighet med principen om icke-diskriminering. De nationella regleringsmyndigheterna får kräva att särskilda ordningar ändras eller dras tillbaka.~~

Artikel 11

Kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls av de utsedda företagen

~~1. De nationella regleringsmyndigheterna skall säkerställa att samtliga utsedda företag med skyldigheter enligt artiklarna 4, 5, 6 och 7 samt artikel 9.2 offentliggör adekvat och aktuell information om de prestanda som de har uppnått i tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster på grundval av parametrar för tjänsternas kvalitet, definitioner och mätmetoder enligt bilaga III. Den offentliggjorda informationen skall även lämnas till den nationella regleringsmyndigheten.~~

~~2. De nationella regleringsmyndigheterna skall säkerställa att samtliga utsedda företag med skyldigheter enligt artiklarna 4, 5, 6 och 7 samt artikel 9.2 offentliggör adekvat och aktuell information om de prestanda som de har uppnått i tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster på grundval av parametrar för tjänsternas kvalitet, definitioner och mätmetoder enligt bilaga III. Den offentliggjorda informationen skall även lämnas till den nationella regleringsmyndigheten.~~

~~3. De nationella regleringsmyndigheterna får dessutom specificera innehållet i, formen och sättet för hur informationen skall offentliggöras för att säkerställa att slutanvändare och konsumenter har tillgång till komplett, jämförbar och användarvänlig information.~~

↓ 2009/136/EG artikel 1.9

~~4. De nationella regleringsmyndigheterna ska kunna fastställa prestandamål för företag med skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Härvid ska de nationella regleringsmyndigheterna beakta de berörda parternas synpunkter, särskilt på det sätt som avses i artikel 33.~~

↓ 2002/22/EG

~~5. Medlemsstaterna skall säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna kan kontrollera att dessa prestandamål uppnås av de utsedda företagen.~~

~~6. Bestående misslyckande från ett företags sida att uppnå prestandamålen kan leda till att särskilda åtgärder vidtas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv)¹⁰². De nationella regleringsmyndigheterna skall på det berörda företags bekostnad kunna beordra en oberoende granskning eller~~

¹⁰²

Se s. 21 i detta nummer av EGT.

~~liknande översyner av uppgifter om prestanda för att försäkra sig om att de uppgifter som företag med skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster har lämnat är korrekta och jämförbara.~~

↓ ny

Artikel 82

Status för befintliga samhällsomfattande tjänster

Medlemsstaterna får fortsätta att säkerställa tillgången till andra tjänster än en funktionell internetanslutningstjänst enligt definitionen i enlighet med artikel 79.2 och en röstkommunikationstjänst till ett överkomligt pris via en fast anslutningspunkt som gällde före den [ange datum], om behovet av sådana tjänster motiveras mot bakgrund av de nationella förhållandena. När medlemsstaterna utser företag som ska tillhandahålla dessa tjänster i delar av eller hela det nationella territoriet, ska artikel 81 tillämpas. Finansieringen av dessa skyldigheter ska ske i enlighet med artikel 85.

Medlemsstaterna ska se över de skyldigheter som införts enligt denna artikel senast 3 år efter ikraftträdandet av detta direktiv och därefter en gång per år.

↓ 2002/22/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~103~~

Kontroll av utgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ☒ de företag som tillhandahåller tjänsterna i enlighet med artiklarna 79, 81 och 82, ~~☒ de utsedda företagen~~, när de erbjuder faciliteter och tjänster utöver sådana som anges i ~~artiklarna 4, 5, 6, 7 och 9.2~~ ☒ artikel 79 ☒ , fastställer villkor på ett sådant sätt att ~~abbonenten~~ ⇒ slutanvändaren ⇐ inte tvingas betala för faciliteter eller tjänster som inte är nödvändiga eller krävs för den begärda tjänsten.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ~~de utsedda~~ ☒ de ~~företagen med skyldigheter enligt artiklarna 4, 5, 6 och 7 samt artikel 9.2~~ ☒ som tillhandahåller de röstkommunikationstjänster som avses i artikel 79 och genomförs enligt artikel 80 ☒ tillhandahåller de särskilda faciliteter och särskilda tjänster som anges i del A i bilaga VI så att ~~abbonenterna~~ ⇒ slutanvändarna ⇐ kan överblicka och kontrollera sina utgifter och ⇒ inrätta ett system för att ⇐ undvika att ⇒ röstkommunikationstjänsten ⇐ ~~tjänsten~~ avbryts på oberättigade grunder ⇒ för de slutanvändare som är berättigade därtill, inbegripet en lämplig mekanism för att kontrollera det fortsatta intresset för att använda tjänsten ⇐.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att den ~~berörda~~ ⇒ behöriga ⇐ myndigheten kan besluta att inte tillämpa kraven i punkt 2 i hela eller i delar av sitt nationella territorium om den finner att faciliteten är allmänt tillgänglig.

Artikel ~~12~~ 84

Kostnad för samhällsomfattande tjänster

1. Om de nationella regleringsmyndigheterna bedömer att tillhandahållandet av ~~samhällsomfattande tjänster~~ ⇒ en funktionell internetanslutningstjänst i enlighet med artikel

79.2 och en röstkommunikationstjänst ⇐ enligt artiklarna 79, 80 och 81 eller fortsatt tillhandahållande av befintliga samhällsomfattande tjänster enligt artikel 82 ~~3-10~~ kan vara oskäligt betungande för de företag som har utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, ⇒ som tillhandahåller sådana tjänster och begär ersättning ⇐ ska de beräkna nettokostnaderna av tillhandahållandet.

I detta syfte ska de nationella regleringsmyndigheterna

- a) beräkna nettokostnaden för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster med hänsyn till de eventuella marknadsfördelarna för ett företag ⇒ som tillhandahåller en funktionell internetanslutningstjänst i enlighet med artikel 79.2 och en röstkommunikationstjänst enligt artiklarna 79, 80 och 81 eller som ombesörjer fortsatt tillhandahållande av befintliga samhällsomfattande tjänster enligt artikel 82 ⇐ ~~som utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster~~, i enlighet med ~~del A i bilaga IV~~, eller
 - b) använda nettokostnader för tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster som fastställts genom ~~en ett~~ urvalssystem enligt artikel ~~8.2 81.3, 81.4 och 81.5~~.
2. Den redovisning och/eller annan information som tjänar som grundval för beräkningen av nettokostnaden för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt punkt 1 a ska granskas eller verifieras av den nationella regleringsmyndigheten eller ett organ som är oberoende av de berörda parterna och har godkänts av den nationella regleringsmyndigheten. Resultatet av kostnadskalkylen och slutsatserna av revisionen ska vara tillgängliga för allmänheten.

Artikel ~~43~~85

Finansiering av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster

~~1.~~ Om de nationella regleringsmyndigheterna på grundval av en nettokostnadskalkyl enligt artikel ~~84~~12 konstaterar att den ekonomiska bördan blir oskäligt betungande för ett företag, ska en medlemsstat på ~~en~~ det berörda ~~ett utsett~~ företags begäran besluta

~~a)~~ att införa ett system för att på öppet redovisade villkor via offentliga medel ersätta företaget för de fastställda nettokostnaderna, ~~och/eller~~ ⇒ Endast nettokostnaden, beräknad i enlighet med artikel 84, för de skyldigheter som fastställs i artiklarna 79, 81 och 82 får finansieras. ⇐

~~b) att fördela nettokostnaden för samhällsomfattande tjänster mellan leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.~~

~~2. Om nettokostnaden fördelas enligt punkt 1 b skall medlemsstaterna införa ett fördelningssystem som administreras av den nationella regleringsmyndigheten eller ett organ som är oberoende av förmänstagarna under tillsyn av den nationella regleringsmyndigheten. Endast den nettokostnad som fastställs i enlighet med artikel 12 och som avser skyldigheter i artiklarna 3-10 får finansieras.~~

~~3. Ett fördelningssystem skall iakttä principerna om insyn, minsta marknadspåverkan, icke-diskriminering och proportionalitet i enlighet med principerna i del B i bilaga IV. Medlemsstaterna kan välja att inte kräva in bidrag från företag vars nationella omsättning understiger en viss gräns.~~

~~4. Avgifter i samband med fördelning av kostnader för skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster skall skiljas från varandra och fastställas separat för varje företag. Sådana avgifter får inte påföras eller krävas in från företag som inte~~

~~tillhandahåller tjänster inom den medlemsstats territorium där fördelningssystemet har införts.~~

Artikel ~~1486~~

Insyn

1. Om ~~ett system för fördelning av~~ nettokostnaderna för samhällsomfattande tjänster ~~enligt~~ ☒ ska beräknas ☒ i enlighet med ☒ artikel ~~13~~ 85 ~~införs~~, ska de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att principerna för ~~kostnadsfördelning~~ ☒ nettokostnadsberäkning, inbegripet ☒ ~~och~~ närmare uppgifter om ~~det tillämpade systemet~~ ☒ den metod som ska användas ☒ görs tillgängliga för allmänheten.

2. Med förbehåll för ~~gemenskapsbestämmelser~~ ☒ unionsbestämmelser ☒ och nationella bestämmelser om affärshemligheter ska de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att en årlig rapport offentliggörs med ☒ närmare ☒ uppgifter om den beräknade kostnaden för samhällsomfattande tjänster, ~~med fastställande av de bidrag som har gjorts av samtliga berörda företag och~~ ☒ inbegripet ☒ de eventuella marknadsfördelar, som ~~det eller de företaget/företagen som utsetts att tillhandahålla en samhällsomfattande tjänst har åtnjutit~~ ☒ till följd av de skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som fastställs i artiklarna 79, 81 och 82 ☒ ~~om en fungerande fond faktiskt finns och används.~~

↓ 2002/22/EG (anpassad)

~~KAPITEL V~~

~~ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER~~

Artikel ~~32~~

~~Ytterligare obligatoriska tjänster~~

~~Medlemsstaterna får besluta att göra ytterligare tjänster, med undantag för tjänster som ingår i de åtaganden om samhällsomfattande tjänster enligt definitionen i kapitel II, allmänt tillgängliga inom det egna territoriet, men under sådana omständigheter får inte något ersättningssystem för särskilda företag införas.~~

↓ 2002/21/EG (anpassad)

☒ AVDELNING II: NUMMER ☒

Artikel ~~1087~~

Nummerresurser

↓ 2009/140/EG artikel 1.12 a
(anpassad)

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna kontrollerar tilldelningen av nyttjanderätter till alla nationella nummerresurser samt förvaltningen av de nationella nummerplanerna. ~~Medlemsstaterna ska säkerställa~~ ☒ och ☒ att ☒ de tillhandahåller ☒ erforderliga nummer och nummerserier ~~tillhandahåller~~ för alla allmänt

tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. De nationella regleringsmyndigheterna ska fastställa objektiva, öppet redovisade och icke-diskriminerande förfaranden för tilldelning av nyttjanderätter till de nationella nummerresurserna.

↓ ny

2. De nationella regleringsmyndigheterna får bevilja andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster nyttjanderätter till nummer från den nationella nummerplanen för tillhandahållande av särskilda tjänster, förutsatt att de företagen visar att de har förmåga att hantera dessa nummer och att tillräckliga och lämpliga nummerresurser görs tillgängliga för att tillgodose nuvarande och förutsebar framtida efterfrågan. De nationella regleringsmyndigheterna får uppskjuta beviljandet av nummerresurser till sådana företag om det bevisas att det finns en risk för uttömning av nummerresurserna. För att bidra till en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Berec senast den [ikraftträdande plus 18 månader], efter samråd med berörda aktörer och i nära samarbete med kommissionen, anta riktlinjer om gemensamma kriterier för bedömning av förmågan att förvalta nummerresurser och risken för uttömning av nummerresurserna.

↓ 2009/140/EG artikel 1.12 a

⇒ ny

23. De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att de nationella nummerplanerna och därmed förknippade förfaranden tillämpas så att alla leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster ⇒ och andra företag om de är berättigade i enlighet med punkt 2 ⇐ behandlas lika. Medlemsstaterna ska särskilt säkerställa att ett företag som har tilldelats nyttjanderätt till en nummerserie inte diskriminerar andra leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster i fråga om de nummersekvenser som ger tillträde till deras tjänster.

↓ ny

4. Varje medlemsstat ska fastställa ett intervall av dess icke-geografiska nummerresurser som får användas för att tillhandahålla andra elektroniska kommunikationstjänster än interpersonella kommunikationstjänster i hela unionen, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 531/2012 och genomförandeakter som bygger på denna, och artikel 91.2 i detta direktiv. När nyttjanderätter till nummer i enlighet med punkt 2 har beviljats andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster ska denna punkt tillämpas på de specifika tjänster som tillhandahålls av de företagen. De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att villkoren för nyttjanderätten till nummer som används för att tillhandahålla tjänster utanför den medlemsstat landskoden tillhör och deras genomförande inte är mindre stränga än villkoren och genomförandet avseende tjänster som utförs inom den medlemsstat landskoden tillhör. De nationella regleringsmyndigheterna ska också säkerställa att leverantörer som använder nummer tillhörande deras landskod i andra medlemsstater följer de konsumentskyddsbestämmelser och andra nationella bestämmelser om nummeranvändning som är tillämpliga i de medlemsstater där numren används. Denna skyldighet påverkar inte de behöriga nationella myndigheternas genomförandebefogenheter i de medlemsstaterna.

Berec ska bistå de nationella regleringsmyndigheterna vid samordningen av deras verksamhet för att säkerställa en ändamålsenlig förvaltning av nummerresurser och extraterritoriell användning i överensstämmelse med regelverket.

Berec ska upprätta ett centralt register över nummer som får användas på andra territorier, till vilket de nationella regleringsmyndigheterna ska överlämna de relevanta upplysningarna.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att prefixet 00 är det standardiserade internationella prefixet. Särskilda system för samtal mellan närliggande orter belägna inom olika medlemsstater får införas eller förlängas. Slut användare på sådana platser ska ges fullständig information om sådana system.

Medlemsstaterna får enas om att dela en gemensam nummerplan för alla eller vissa kategorier av nummer.

6. Medlemsstaterna ska främja trådlöst tillhandahållande av nummerresurser – om det är tekniskt möjligt – för att underlätta för andra slutanvändare än konsumenter, särskilt leverantörer och användare av maskin till maskin-kommunikationstjänster, att byta leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster.

↓ 2002/21/EG

27. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella nummerplanerna och alla senare tillägg och ändringar i dessa offentliggörs, med undantag endast för inskränkningar som har gjorts med hänsyn till den nationella säkerheten.

↓ 2009/140/EG artikel 1.12 b
(anpassad)
⇒ ny

48. Medlemsstaterna ska stödja harmonisering av specifika nummer eller nummerserier inom ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ när det främjar både den inre marknadens funktion och utvecklingen av alleuropeiska tjänster. Kommissionen ⇒ ska fortsätta att övervaka marknadsutvecklingen och delta i internationella organisationer och forum där numreringsbeslut fattas. Om kommissionen anser att det är berättigat och lämpligt ska den ⇐ ~~får~~ vidta lämpliga tekniska genomförandeåtgärder ⇒ i den inre marknadens intresse för att ta itu med ej tillgodosedd gränsöverskridande eller alleuropeisk efterfrågan på nummer, något som annars skulle utgöra ett hinder för handel mellan medlemsstater ⇐ ~~på området~~.

⇒ Dessa genomförandeåtgärder ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 110.4. ⇐ ~~Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.~~

↓ 2002/21/EG

~~5. För att åstadkomma global driftskompatibilitet mellan tjänster skall medlemsstaterna vid behov samordna sina ståndpunkter inom internationella organisationer och fora där beslut fattas i frågor som rör nummer, namn och adresser för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.~~

↓ 2009/140/EG artikel 3.3
(anpassad)
⇒ ny

Artikel 88

⊗ Beviljande av ⊗ ~~Nyttjanderätter till radiofrekvenser och nummer~~

~~1. Medlemsstaterna ska underlätta nyttjandet av radiofrekvenser som faller under allmän auktorisation. Vid behov får medlemsstaterna bevilja individuella nyttjanderätter i syfte att~~
~~undvika skadlig störning,~~
~~säkerställa tjänsternas tekniska kvalitet,~~
~~garantera en effektiv spektrumanvändning, eller~~
~~uppfylla andra mål av allmänt intresse som medlemsstaterna fastställt i enlighet med gemenskapslagstiftningen.~~

~~21. Om individuella rättigheter måste beviljas för nyttjandet av radiofrekvenser och nummer ska~~ ⇒ nationella regleringsmyndigheter ⇐ ~~medlemsstaterna~~ på begäran bevilja företag sådana rättigheter för tillhandahållandet av ⊗ elektroniska kommunikationsnät ⊗ ~~nät~~ eller ⊗ kommunikations ⊗ tjänster ~~enligt den~~ ⊗ som omfattas av en ⊗ allmänna auktorisation som avses i artikel ~~312~~, om detta inte strider mot bestämmelserna i artiklarna ~~613~~, artikel 7 och ~~artikel 11~~ 21.1 c i ~~det här direktivet~~ eller andra bestämmelser som ska säkerställa att dessa resurser används på ett effektivt sätt i enlighet med ~~detta~~ direktiv ~~2002/21/EG (ramdirektivet)~~. ⇒ Nationella regleringsmyndigheter får också bevilja nyttjanderätter till nummer för andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i enlighet med artikel 87.2. ⇐ ~~2. Utan att det påverkar de särskilda kriterier och förfaranden som medlemsstaterna antagit för att bevilja nyttjanderätter till radiofrekvenser för leverantörer av innehåll i radio och tv sändningar för att verka för de mål som avser allmänintressena i enlighet med gemenskapslagstiftningen, ska~~ Nyttjanderätterna till radiofrekvenser och nummer ska beviljas genom öppna, objektiva, icke-diskriminerande och proportionella förfaranden med god insyn, ~~och, i fråga om radiofrekvenser, i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). Ett undantag från kravet på öppna förfaranden kan tillämpas om det krävs att man beviljar leverantörerna av innehållstjänster för radio eller tv sändning individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser för att uppnå ett mål av allmänt intresse som medlemsstaterna fastställt i enlighet med gemenskapslagstiftningen.~~

⇒ Nationella regleringsmyndigheter ⇐ ~~Medlemsstaterna~~ ska vid beviljandet av nyttjanderätten ⇒ till nummer ⇐ ange om denna kan överlåtas av rättsinnehavaren och på vilka villkor detta kan ske. ~~I fråga om radiofrekvenser ska sådana bestämmelser vara förenliga med artiklarna 9 och 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).~~

Om ⇒ nationella regleringsmyndigheter ⇐ ~~en medlemsstat~~ beviljar nyttjanderätter för en viss tid ska giltighetstiden vara skälig för den ifrågavarande tjänsten med tanke på det eftersträlvade målet, och behovet av en tillräckligt lång avskrivningsperiod för investeringarna ska i detta sammanhang beaktas.

~~När individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser beviljas för tio år eller längre och sådana rättigheter inte får överlåtas eller hyras ut mellan företagen enligt artikel 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska den behöriga nationella myndigheten se till att kriterierna för att bevilja individuella nyttjanderätter fortsätter att gälla och respekteras under den tid tillståndet gäller, särskilt vid motiverad begäran från rättsinnehavaren. Om dessa kriterier inte~~

~~längre är tillämpliga ska den individuella nyttjanderätten ändras till en allmän auktorisation för användningen av radiofrekvenser, förutsatt att detta meddelats i förväg och efter en rimlig tidsfrist, eller kunna överföras eller hyras ut mellan företag i enlighet med artikel 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).~~

3. Beslut om beviljande av nyttjanderätt ⇒ till nummer ⇐ ska fattas, meddelas och offentliggöras så snart som möjligt, för nummer som har tilldelats för särskilda ändamål i den nationella nummerplanen inom tre veckor ~~och för radiofrekvenser som har tilldelats för att användas av elektroniska kommunikationstjänster i den nationella frekvensplanen inom sex veckor~~, efter det att fullständig ansökan mottagits av den nationella regleringsmyndigheten. ~~Denna senare tidsgräns får inte hindra tillämpningen av internationella avtal om användning av radiofrekvenser eller positioner i omloppsbanor.~~

4. När beslut har fattats, efter samråd med berörda parter i enlighet med artikel ~~623 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~, om att nyttjanderätter till nummer av exceptionellt ekonomiskt värde ska beviljas genom konkurrensförfaranden eller jämförande urvalsförfaranden får ⇒ nationella regleringsmyndigheter ⇐ ⇒ medlemsstaterna ⇐ förlänga maximiperioden tre veckor med högst ytterligare tre veckor.

~~När det gäller konkurrensförfaranden eller jämförande urvalsförfaranden för radiofrekvenser ska artikel 7 tillämpas.~~

5. ~~Medlemsstaterna~~ ⇒ Nationella regleringsmyndigheter ⇐ får inte begränsa antalet nyttjanderätter som ska beviljas annat än när detta är nödvändigt för att garantera en effektiv användning av ⇒ nummerresurser ⇐ ~~radiofrekvenser i enlighet med artikel 7.~~

~~6. De behöriga nationella myndigheterna ska säkerställa att radiofrekvenserna används effektivt i enlighet med artiklarna 8.2 och 9.2 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). De ska säkerställa att konkurrensen inte snedvrids av någon överlåtelse eller ackumulering av nyttjanderätter till radiofrekvenser. För detta ändamål får medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder, som t.ex. att minska, återkalla eller tvinga fram en försäljning av en nyttjanderätt för radiofrekvenser.~~

↴ ny

6. När nyttjanderätten till nummer omfattar extraterritoriell användning inom unionen i enlighet med artikel 87.4 ska den nationella regleringsmyndigheten förse nyttjanderätten med specifika villkor i syfte att säkerställa efterlevnad av alla relevanta nationella konsumentskyddsregler och nationella lagar om användning av nummer vilka är tillämpliga i de medlemsstater där numren används.

På begäran från en nationell regleringsmyndighet i en annan medlemsstat som visar att det sker en överträdelse av den medlemsstatens tillämpliga regler för konsumentskydd eller nummerrelaterade nationella lagstiftning, ska den nationella regleringsmyndigheten i den medlemsstat där nyttjanderätterna till numren har beviljats tillämpa villkoren i stycke 1 i enlighet med artikel 30, inbegripet i allvarliga fall genom att återkalla rätten till extraterritoriell användning för de nummer som beviljats det berörda företaget.

Berec ska underlätta och samordna utbytet av information mellan de nationella regleringsmyndigheterna i de olika berörda medlemsstaterna och säkerställa lämplig samordning av arbetet mellan dem.

↓ 2002/20/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel 1389

Avgifter för nyttjanderätter till nummer

Medlemsstaterna får låta den ~~berörda~~ ⇒ nationella regleringsmyndigheten ⇐ ~~myndigheten~~ införa avgifter för nyttjanderätter till ~~radiofrekvenser eller nummer eller för rättigheter att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom~~, varvid avgifterna ska beakta behovet av en optimal användning av dessa resurser. Medlemsstaterna ska säkerställa att avgifterna är sakligt motiverade, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella till det avsedda syftet, och att de tar hänsyn till de mål som avses i artikel 3 ~~8~~ i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv).

↓ 2009/136/EG artikel 1.17

Artikel 27

Europeiska prefix

1. Medlemsstaterna ska se till att prefixet 00 är det standardiserade internationella prefixet. Särskilda system för samtal mellan närliggande orter belägna inom olika medlemsstater kan komma att införas eller förlängas. Slutanvändare på sådana platser ska ges fullständig information om sådana system.

2. En juridisk enhet som inrättats inom gemenskapen och utsetts av kommissionen ska ha ensamt ansvar för hanteringen, inklusive nummertilldelningen, och marknadsföringen av det europeiska nummerutrymmet (ETNS). Kommissionen ska anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna.

3. Medlemsstaterna ska se till att alla företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster som ger möjlighet till internationella samtal behandlar alla samtal till och från ETNS med taxor jämförbara med dem som tillämpas för samtal till och från andra medlemsstater.

↓ 2009/140/EG artikel 1.18

Artikel 27a

Harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhällligt värde, inbegripet ett journummer för försvunna barn

1. Medlemsstaterna ska främja särskilda nummer i nummerserien som börjar med 116 enligt kommissionens beslut 2007/116/EG av den 15 februari 2007 om att reservera den nationella nummerserien som börjar med 116 för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhällligt värde¹⁰³. De ska uppmuntra att tjänster för vilka sådana nummer är reserverade etableras på deras territorium.

¹⁰³ EUT L 49, 17.2.2007, s. 30.

~~2. Medlemsstaterna ska se till att slutanvändare med funktionshinder kan få tillträde till tjänster som tillhandahålls via nummerserien 116 i största möjliga utsträckning. Åtgärder för att underlätta för slutanvändare med funktionshinder att få tillträde till sådana tjänster när de reser i andra medlemsstater ska bygga på efterlevnad av relevanta standarder eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med artikel 17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).~~

~~3. Medlemsstaterna ska säkerställa att medborgarna får tillräcklig information om att de tjänster som tillhandahålls via nummerserien 116 finns och om hur de ska användas, särskilt genom initiativ speciellt riktade till personer som reser mellan olika medlemsstater.~~

~~4. Medlemsstaterna ska, utöver de åtgärder avseende den allmänna tillämpligheten för alla nummer i nummerserien 116 som har vidtagits i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, göra allt de kan för att se till att medborgarna får tillgång till en tjänst som tillhandahåller ett journummer där man kan rapportera försvunna barn. Numret till jourlinjen ska vara 116000.~~

~~5. Efter samråd med Berec får kommissionen anta tekniska genomförandeåtgärder för att säkerställa ett effektivt genomförande av nummerserien 116 i medlemsstaterna, särskilt när det gäller journumret 116000 för försvunna barn, inklusive tillgången för slutanvändare med funktionshinder när de reser till andra medlemsstater. Dessa tekniska genomförandeåtgärder ska dock antas utan att det påverkar organisationen av dessa tjänster, som fortsatt tillhör medlemsstaternas exklusiva behörighetsområde.~~

~~Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 37.2.~~

↓ ny

Artikel 90

Journummer för försvunna barn

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att medborgarna får tillgång till en tjänst som tillhandahåller ett journummer för att rapportera försvunna barn. Numret till jourlinjen ska vara 116000.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutanvändare med funktionshinder kan få tillträde till tjänster som tillhandahålls inom nummerserien 116000 i största möjliga utsträckning. Åtgärder för att underlätta för slutanvändare med funktionshinder att få tillträde till sådana tjänster när de reser i andra medlemsstater ska bygga på efterlevnad av relevanta standarder eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med artikel 39.

↓ 2009/136/EG artikel 1.19
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~28~~ 91

Tillträde till nummer och tjänster

1. Medlemsstaterna ska, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, utom där den uppringda ~~abonnenten~~ ⇒ slutanvändaren ⇐ av kommersiella skäl har valt att begränsa

tillträdet för uppringande från vissa geografiska områden, se till att berörda nationella myndigheter vidtar alla nödvändiga åtgärder för att se till att slutanvändare har

a) tillgång till och kan använda tjänster, via icke-geografiska nummer inom ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒, och

b) tillgång till samtliga nummer som tillhandahålls inom ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒, oavsett vilken teknik och utrustning operatören använder, inbegripet dem i medlemsstaternas nationella nummerplaner ~~samt dem från ETNS~~ och den allmänna internationella frisamtalstjänsten (UIFN).

2. Medlemsstaterna ska se till att de ~~berörda~~ ⇒ nationella reglerings ⇐ myndigheterna kan kräva av företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att från fall till fall blockera tillträdet till nummer eller tjänster om detta är motiverat av skäl som rör bedrägeri eller missbruk, och i sådana fall kräva att leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster håller inne relevant samtrafik eller inkomster från andra tjänster.

~~KAPITEL III~~

↓ 2009/136/EG artikel 1.10
(anpassad)

~~REGLERING AV FÖRETAG MED BETYDANDE INFLYTANDE PÅ SÄRSKILDA SLUTKUNDSMARKNADER~~

↓ 2002/22/EG (anpassad)

~~Artikel 17~~

~~Reglering av tjänster som riktar sig till slutkunder~~

↓ 2009/136/EG artikel 1.12 a
(anpassad)

~~1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna inför lämpliga regleringsskyldigheter för företag som kan anses ha ett betydande inflytande på en viss slutkundsmarknad i enlighet med artikel 14 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) om~~

~~— a) en nationell regleringsmyndighet avgör till följd av en marknadsanalys som utförts i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) att det inte råder någon effektiv konkurrens på en viss slutkundsmarknad, som fastställts i enlighet med artikel 15 i det direktivet, och~~

~~— b) den nationella regleringsmyndigheten fastslår att de skyldigheter som införs i enlighet med artiklarna 9–13 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) inte skulle leda till att målen i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) uppfylls.~~

↓ 2002/22/EG (anpassad)

~~2. Skyldigheter enligt punkt 1 skall grundas på det fastställda problemets art, vara proportionerliga och motiverade mot bakgrund av målen i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv). Skyldigheterna kan omfatta krav om att de fastställda företagen inte får ta ut för höga priser, hindra nya aktörer att ta sig in på marknaden eller begränsa konkurrensen genom att priserna dumpas, ge otillbörliga förmåner till vissa slutanvändare eller kombinera tjänsterna på ett oskäligt sätt. De nationella regleringsmyndigheterna får för sådana företag vidta lämpliga prisbegränsande åtgärder, åtgärder för att kontrollera individuella taxor eller åtgärder för att anpassa taxorna till kostnaderna eller priserna på jämförbara marknader för att skydda slutanvändarnas intressen samtidigt som en effektiv konkurrens främjas.~~

~~4. Om ett företag är föremål för reglering av taxorna till slutkunder, eller andra relevanta kontroller på slutkundsmarknaden, skall de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att nödvändiga och lämpliga system för kostnadskalkyler införs. De nationella regleringsmyndigheterna får ange vilket format och vilken redovisningsmetod som skall användas. Ett kvalificerat oberoende organ skall kontrollera att kostnadsredovisningssystemet efterlevs. De nationella regleringsmyndigheterna skall säkerställa att en redogörelse för efterlevnaden offentliggörs årligen.~~

~~5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9.2 och artikel 10 skall de nationella regleringsmyndigheterna inte tillämpa kontrollsystem för slutkundsmarknader enligt punkt 1 i den här artikeln på geografiska marknader eller användarmarknader där de anser att det råder effektiv konkurrens.~~

↓ ny

AVDELNING III: SLUTANVÄNDARES RÄTTIGHETER

Artikel 92

Icke-diskriminering

Leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster får inte tillämpa diskriminerande krav eller villkor för tillträde eller användning för slutanvändare baserat på slutanvändarens nationalitet eller bosättningsort, om inte sådana skillnader är sakligt motiverade.

↓ 2015/2120 artikel 8 (anpassad)

Artikel 93

☒ Garantier till skydd av grundläggande rättigheter ☒

~~21. Nationella åtgärder rörande slutanvändares tillgång till eller användning av tjänster och applikationer via elektroniska kommunikationsnät ska vara förenliga med fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, även i fråga om personlig integritet och rättssäkerhet, så som dessa definieras~~ ☒ ~~garanteras av~~ ☒ ~~i artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna~~ ☒ ~~Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och de allmänna principerna i unionsrätten~~ ☒ .

↓ 2009/140/EG artikel 1.1 b
(anpassad)
⇒ ny

~~3a Åtgärder som vidtas av medlemsstaterna angående slutanvändarnas tillträde till eller användning av tjänster och applikationer genom elektroniska kommunikationsnät ska respektera fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter som garanteras genom den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och de allmänna principerna i gemenskapsrätten.~~

2. Alla dessa åtgärder angående slutanvändares tillgång till eller användning av tjänster och tillämpningar genom elektroniska kommunikationsnät som kan medföra en inskränkning av dessa grundläggande fri- och rättigheter får därför införas endast om de ⇒ föreskrivs enligt lag och är förenliga med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter eller friheter, ⇐ är lämpliga, proportionella och nödvändiga i ett demokratiskt samhälle, och genomförandet av dem ska vara föremål för tillräckliga rättssäkerhetsgarantier ⇒ faktiskt svarar mot mål av allmänt intresse som erkänns av unionen eller behovet att skydda andra människors rättigheter och friheter ⇐ i enlighet med den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ☒ i linje med artikel 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ☒ och med de allmänna principerna i gemenskapsrätten ☒ unionsrätten ☒, inbegripet verksamt rättsligt skydd och korrekt rättsförfarande. Följaktligen får dessa åtgärder vidtas endast med vederbörlig respekt för principen om presumtion för oskuld och rätten till integritet. Ett föregående, rättvist och opartiskt förfarande ska garanteras, inbegripet den eller de berörda personernas rätt att höras, med förbehåll för behovet av lämpliga förutsättningar och processuella arrangemang i vederbörligen underbyggda brådskande fall i enlighet med den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ☒ Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ☒. Rätten till effektiv och snabb domstolsprövning ska garanteras.

↓ ny

Artikel 94

Harmoniseringsnivå

Medlemsstaterna får inte i sin nationella lagstiftning behålla eller införa bestämmelser för skydd av slutanvändare rörande de sakfrågor som omfattas av denna avdelning vilka avviker från bestämmelserna i denna avdelning, inklusive strängare eller mindre stränga bestämmelser för att säkerställa en annan skyddsnivå, om inget annat anges i denna avdelning.

↓ 2009/136/EG artikel 1.14

Artikel 20

Avtal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att konsumenter, som abonnerar på tjänster som ger anslutning till ett allmänt kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och andra slutanvändare som begär detta har rätt till ett avtal med ett

~~eller flera företag som tillhandahåller sådan anslutning och/eller sådana tjänster. I avtalet ska åtminstone följande anges, i en tydlig, heltäckande och lättillgänglig form:~~

~~a) Företagets namn och adress.~~

~~b) Tillhandahållna tjänster, som särskilt ska omfatta~~

~~uppgifter om huruvida tillgång till larmtjänster och uppgifter om varifrån samtalet kommer tillhandahålls och om eventuella begränsningar i tillhandahållandet av larmtjänster enligt artikel 26,~~

~~information om eventuella övriga villkor som begränsar tillgången till och/eller användningen av tjänster och tillämpningar, om sådana villkor är tillåtna enligt nationell lagstiftning i enlighet med gemenskapsrätten,~~

~~erbjuden minimitjänstekvalitet, inbegripet tidpunkten för den första anslutningen och, vid behov, andra parametrar för tjänstekvalitet som fastställs av de nationella regleringsmyndigheterna,~~

~~information om eventuella förfaranden som företaget infört för att mäta och styra trafiken i syfte att undvika att en del av nätet fylls eller överbelastas samt information om hur dessa förfaranden kan inverka på tjänsternas kvalitet,~~

~~de typer av underhållstjänster som erbjuds och de kundstödstjänster som tillhandahålls samt metoderna för kontakt med dessa tjänster,~~

~~eventuella restriktioner som åläggs av leverantören när det gäller användningen av terminalutrustning.~~

~~c) När det föreligger en skyldighet enligt artikel 25, abonnentens valmöjligheter när det gäller att föra in sina personuppgifter i en abonnentförteckning samt de berörda uppgifterna.~~

~~d) Detaljerade uppgifter om priser och taxor, sätten för att erhålla aktuell information om gällande taxor och underhållsavgifter, de betalningsmetoder som erbjuds och eventuella kostnadsskillnader beroende på betalningsmetod.~~

~~e) Avtalstid samt villkor för förlängning och uppsägning av tjänster och avtal, inbegripet~~

~~varje form av krav på minsta användning eller kortaste löptid som gäller för att man ska kunna utnyttja kampanjerbjudanden,~~

~~eventuella avgifter relaterade till nummerportabilitet och portabilitet av andra identifierare,~~

~~eventuella avgifter vid uppsägning av avtalet, inklusive eventuell kostnadstäckning med avseende på terminalutrustning. f) De ersättnings- och återbetalningssystem som gäller om de avtalade tjänsternas kvalitetsnivåer inte uppfylls.~~

~~g) Metoden för inledande av tvistlösningsförfarandet i enlighet med artikel 34.~~

~~h) Vilken typ av åtgärder som företaget kan tänkas vidta i samband med säkerhets- eller integritetsincidenter eller hot och sårbarhet.~~

~~Medlemsstaterna får också kräva att avtalet ska innehålla sådan information som avses i artikel 21.4 och som är relevant för den tillhandahållna tjänsten, vilken tillhandahålls av de berörda offentliga myndigheterna för detta ändamål avseende användningen av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster för att bedriva olaglig verksamhet eller för~~

~~att sprida skadligt innehåll samt om metoderna för att skydda sig mot risker för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter.~~

~~2. Medlemsstaterna ska se till att abonnenter har rätt att utan påföljd häva sina avtal vid meddelande om ändringar i de avtalsvillkor som föreslås av de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster. Abonnenter ska underrättas i god tid, minst en månad i förväg, före alla sådana ändringar och ska samtidigt informeras om sin rätt att utan påföljd häva sådana avtal om de inte godtar de nya villkoren. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan specificera formatet för sådana underrättelser.~~

↓ ny

Artikel 95

Informationskrav för avtal

1. Innan en konsument blir bunden av ett avtal eller motsvarande anbud ska leverantörer av andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster tillhandahålla den information som krävs enligt artiklarna 5 och 6 i direktiv 2011/83/EU, oavsett hur stort belopp som ska betalas, och följande information på ett tydligt och begripligt sätt:

a) Som en del av de viktigaste egenskaperna hos varje tjänst som tillhandahålls:

i) Minimitjänstekvalitet i den mån sådan erbjuds, och i enlighet med Berecs riktlinjer som ska antas efter samråd med berörda aktörer och i nära samarbete med kommissionen, i fråga om följande:

- För internetanslutningstjänster: åtminstone svarstid, jitter, paketförluster.
- För allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster: åtminstone tidsåtgång för den första anslutningen, felsannolikhet, fördröjningar i samtalssignalering.
- För andra tjänster än internetanslutningstjänster i den mening som avses i artikel 3.5 i förordning 2015/2120: Särskilda kvalitetsparametrar som garanteras;

ii) Utan att det påverkar slutanvändarnas rätt att använda terminalutrustning efter eget val i enlighet med artikel 3.1 i förordning (EU) 2015/2120, eventuella restriktioner som åläggs av leverantören när det gäller användningen av terminalutrustning.

b) De ersättnings- och återbetalningssystem som gäller om de avtalade tjänsternas kvalitetsnivåer inte uppfylls.

c) Som en del av informationen om priset:

i) Uppgifter om taxeplaner enligt avtalet och, i förekommande fall, kommunikationsvolymerna (MB, minuter, sms) per faktureringsperiod, och priset för ytterligare användning.

ii) Taxeinformation avseende eventuella nummer eller tjänster som omfattas av särskilda prissättningsvillkor. När det gäller enskilda tjänstekategorier får de nationella regleringsmyndigheterna kräva att sådan information tillhandahålls omedelbart innan samtalet kopplas.

iii) För kombinerade tjänster och paket som innehåller både tjänster och utrustning, priset på de enskilda delarna i paketet om de även marknadsförs separat.

iv) Uppgifter om kundservice och underhållskostnader.

v) På vilket sätt aktuell information om tariffer och underhållskostnader kan erhållas.

d) Som en del av informationen om avtalstid och villkor för förlängning och uppsägning av avtalet:

i) Eventuella krav på minsta användning eller kortaste löptid som gäller för att man ska kunna utnyttja kampanjerbjudanden.

ii) Eventuella avgifter för leverantörsbyte och nummerportabilitet och portabilitet för andra identifierare, inklusive system för ersättning och återbetalning vid förseningar eller missbruk i samband med byten.

iii) Eventuella avgifter vid uppsägning av avtalet i förtid, inklusive eventuell kostnadstäckning med avseende på terminalutrustning och andra kampanjfordelar.

iv) För kombinerade tjänster, villkoren för uppsägning av hela eller delar av paketet.

e) Information om produkter och tjänster som är anpassade för slutanvändare med funktionshinder och hur uppdateringar av denna information kan erhållas.

f) Metoden för inledande av tvistlösningsförfarandet i enlighet med artikel 25.

g) Vilken typ av åtgärder som företaget kan tänkas vidta i samband med säkerhets- eller integritetsincidenter eller hot och sårbarhet.

2. Utöver de krav som anges i punkt 1 ska leverantörer av allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster lämna följande uppgifter på ett klart och begripligt sätt:

– Eventuella begränsningar av tillgången till larmtjänster och information om varifrån samtalet kommer på grund av bristande teknisk genomförbarhet.

– Slut användarens rätt att avgöra huruvida de vill föra in sina personuppgifter i en förteckning och om vilka typer av uppgifter som berörs, i enlighet med artikel 12 i direktiv 2002/58/EG.

3. Punkterna 1 och 2 ska även gälla för slutanvändare som är mikroföretag eller små företag, såvida de inte uttryckligen har samtyckt till att avstå från alla eller några av dessa bestämmelser.

4. Leverantörer av internetanslutningstjänster ska lämna den information som anges i punkterna 1 och 2 utöver den information som krävs enligt artikel 4.1 i förordning (EU) 2015/2120.

5. Senast den [ikraftträdande + 12 månader] ska Berec anta ett beslut om en mall för sammanfattning av avtalet som innehåller de viktigaste delarna av informationskraven i enlighet med punkterna 1 och 2. De viktigaste delarna ska omfatta fullständig information om åtminstone följande:

(a) Leverantörens namn och adress.

(b) Huvuddragen hos varje tjänst som tillhandahålls.

(c) Respektive priser.

(d) Avtalets löptid och villkor för dess förlängning och uppsägning.

- (e) I vilken utsträckning produkterna eller tjänsterna är avsedda för slutanvändare med funktionshinder.
- (f) När det gäller internetanslutningstjänster, de uppgifter som krävs enligt artikel 4.1 i förordning (EU) 2015/2120.

Leverantörer som omfattas av skyldigheterna enligt punkterna 1–4 ska fylla i denna mall för sammanfattning av avtalet med den begärda informationen och lämna den till konsumenterna, och till mikroföretagen och småföretagen, innan avtalet ingås. Sammanfattningen av avtalet ska utgöra en integrerad del av avtalet.

6. Leverantörer av internetanslutningstjänster och leverantörer av allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster ska erbjuda slutanvändarna en funktion för övervakning och kontroll av användningen av var och en av de tjänster som faktureras utifrån konsumtion i volym eller tid. Denna funktion ska ge tillgång till aktuell information om förbrukningen för de tjänster som ingår i en taxa.

↓ 2009/136/EG artikel 1.14

Artikel 21

Insyn och offentliggörande av information

~~1. Medlemsstaterna ska se till att nationella regleringsmyndigheter kan ålägga företag som tillhandahåller allmänna elektroniska kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att offentliggöra tydlig, jämförbar, adekvat och aktuell information om gällande priser och taxor, eventuella avgifter som ska betalas vid uppsägning av ett avtal och information om standardvillkor för tillgång till och användning av deras tjänster som tillhandahålls slutanvändare och konsument i enlighet med bilaga II. Sådan information ska offentliggöras i en tydlig, heltäckande och lättillgänglig form. Nationella regleringsmyndigheter får ange tilläggskrav avseende i vilken form sådan information ska offentliggöras.~~

~~2. De nationella regleringsmyndigheterna ska uppmuntra tillhandahållandet av jämförbar information som gör det möjligt för slutanvändare och konsument att göra en oberoende uppskattning av kostnaderna för olika alternativa användningsmönster, till exempel med hjälp av interaktiva guider eller liknande tekniker. Om sådana tjänster inte finns tillgängliga på marknaden kostnadsfritt eller till rimligt pris ska medlemsstaterna se till att de nationella regleringsmyndigheterna på egen hand eller med hjälp av tredje part kan tillhandahålla sådana guider eller tekniker. Tredje part ska ha rätt att kostnadsfritt använda den information som offentliggjorts av företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster för att sälja eller tillhandahålla sådana interaktiva guider eller liknande tekniker.~~

~~3. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan ålägga företag som tillhandahåller allmänna elektroniska kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att bland annat~~

- ~~a) tillhandahålla tillämplig taxeinformation till abonnenter avseende eventuella nummer eller tjänster som omfattas av särskild prissättning; när det gäller enskilda tjänstekategorier får de nationella regleringsmyndigheterna kräva att sådan information tillhandahålls omedelbart innan samtalet kopplas;~~

~~b) informera abonnenterna om eventuella ändringar när det gäller tillgång till larmtjänster eller information om varifrån samtalet kommer i den tjänst som de har tecknat abonnemang för,~~

~~c) informera abonnenterna om eventuella ändringar av villkor som begränsar tillgången till och/eller användningen av tjänster och tillämpningar, om sådana villkor är tillåtna enligt nationell lagstiftning i enlighet med gemenskapsrätten,~~

~~d) tillhandahålla information om eventuella förfaranden som leverantören infört för att mäta och styra trafiken i syfte att undvika att en del av nätet fylls eller överbelastas samt om hur dessa förfaranden kan inverka på tjänsternas kvalitet,~~

~~e) abonnenterna om deras rättighet att avgöra huruvida de ska föra in sina personuppgifter i en abonnentförteckning och om vilka typer av uppgifter som berörs, i enlighet med artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation),~~

~~f) regelbundet ge abonnenter med funktionshinder detaljerad information om produkter och tjänster som är riktade till dem.~~

~~Om det bedöms lämpligt får nationella regleringsmyndigheter främja själv- eller samregleringsåtgärder innan någon skyldighet åläggs.~~

~~4. Medlemsstaterna får kräva att de företag som avses i punkt 3 vid behov sprider kostnadsfri information av allmänintresse till befintliga och nya abonnenter, med hjälp av samma metoder som företagen normalt använder för att kommunicera med abonnenterna. I så fall ska informationen tillhandahållas av de berörda offentliga myndigheterna i ett standardiserat format och ska bland annat omfatta följande:~~

~~a) De vanligaste användningssätten för elektroniska kommunikationstjänster för att bedriva olaglig verksamhet eller sprida skadligt innehåll, särskilt när det kan skada respekten för andras fri- och rättigheter, inklusive intrång i upphovsrätt och närstående rättigheter, och de rättsliga följderna av detta.~~

~~b) Metoder för att skydda sig mot risker för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter vid användning av elektroniska kommunikationstjänster.~~

↓ ny

Artikel 96

Insyn, jämförelse av erbjudanden och offentliggörande av information

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att den information som avses i bilaga VIII offentliggörs i en tydlig, heltäckande och lättillgänglig form av de företag som tillhandahåller andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, eller av den nationella regleringsmyndigheten själv. Nationella regleringsmyndigheter får ange tilläggskrav avseende i vilken form sådan information ska offentliggöras.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att slutanvändarna har kostnadsfri tillgång till minst ett oberoende jämförelseverktyg som gör det möjligt att jämföra och utvärdera olika tjänsters pris, taxa och kvalitet när det gäller andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster.

Jämförelseverktyget ska

- (a) vara operativt fristående genom att säkerställa att alla tjänstleverantörer behandlas på samma sätt i sökresultaten,
- (b) tydligt informera om tjänsternas ägare och operatörer,
- (c) ange tydliga och objektiva kriterier som grund för jämförelserna,
- (d) använda klart och otvetydigt språk,
- (e) erbjuda korrekt och aktuell information samt ange tidpunkten för den senaste uppdateringen,
- (f) innefatta ett brett urval av erbjudanden som täcker en betydande del av marknaden och, när den presenterade informationen inte utgör en fullständig bild av marknaden, en tydlig angivelse av detta innan resultaten visas,
- (g) erbjuda effektiva rutiner för rapportering av felaktig information.

Jämförelseverktyg som uppfyller kraven i leden a–g ska på begäran certifieras av de nationella regleringsmyndigheterna. Tredje parter ska i syfte att tillhandahålla sådana oberoende jämförelseverktyg ha rätt att kostnadsfritt använda information som offentliggjorts av företag som tillhandahåller andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster.

3. Medlemsstaterna får kräva att de företag som tillhandahåller internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster vid behov sprider kostnadsfri information av allmänintresse till befintliga och nya slutanvändare med hjälp av samma metoder som de normalt använder för att kommunicera med slutanvändarna. I så fall ska informationen av allmänintresse tillhandahållas av de berörda offentliga myndigheterna i ett standardiserat format och ska bland annat omfatta

- (a) de vanligaste sätten att använda internetanslutningstjänster och allmänt tillgängliga nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för att bedriva olaglig verksamhet eller sprida skadligt innehåll, särskilt när det kan skada respekten för andras fri- och rättigheter, inklusive intrång i upphovsrätt och närstående rättigheter, och de rättsliga följderna av detta, och,
- (b) metoder för att skydda sig mot risker för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter vid användning av internetanslutningstjänster och allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster.

↓ 2009/136/EG artikel 1.14
(anpassad)
⇒ ny

Artikel 97~~22~~

Tjänsternas kvalitet

1. ~~Medlemsstaterna ska se till att d~~De nationella regleringsmyndigheterna ~~☒~~ får ~~☒~~ sedan de beaktat de berörda parternas synpunkter, har möjlighet att kräva att de företag som tillhandahåller ~~☒~~ leverantörer av ~~☒~~ ⇒ internetanslutningstjänster och ~~☐~~ allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät och/eller ⇒ nummerbaserade interpersonella

kommunikationstjänster offentliggör ⇒ uttömmande, ⇐ jämförbar, ~~adekvat~~ ⇒ tillförlitlig, användarvänlig ⇐ och aktuell information om tjänsternas kvalitet till slutanvändarna, och om åtgärder som vidtagits för att säkerställa likvärdigt tillträde för slutanvändare med funktionshinder. Informationen ska på begäran även lämnas till de nationella regleringsmyndigheterna innan den offentliggörs.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ~~får bland annat~~ ⇒ ska ⇐ specificera, ⇒ med största möjliga beaktande av Berecs riktlinjer, ⇐ parametrar för att mäta tjänsternas kvalitet ⇒ och de tillämpliga mätmetoderna, ⇐ samt innehållet i och formen och sättet för hur informationen ska offentliggöras, inbegripet eventuella mekanismer för kvalitetscertifiering, ~~för att säkerställa att slutanvändare, däribland slutanvändare med funktionshinder, har tillträde till uttömmande, jämförbar, tillförlitlig och användarvänlig information.~~ Vid behov kan ⇒ ska ⇐ parametrarna, definitionerna och mätmetoderna i bilaga ~~III~~ IX användas.

~~3. I syfte att förebygga försämring av tjänst och förhindrad eller långsam trafik i näten ska medlemsstaterna se till att nationella regleringsmyndigheter kan fastställa krav på lägsta tjänstekvalitet för företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät.~~

~~I god tid innan sådana eventuella krav fastställs ska de nationella regleringsmyndigheterna förse kommissionen med en sammanfattning av skälen för åtgärden, de planerade kraven och det föreslagna tillvägagångssättet. Dessa uppgifter ska även ställas till förfogande för organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec). Efter att kommissionen undersökt informationen får den lämna synpunkter eller utfärda rekommendationer i frågan, framför allt i syfte att säkerställa att de planerade kraven inte inverkar negativt på den inre marknadens funktion. De nationella regleringsmyndigheterna ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens synpunkter eller rekommendationer när de fattar beslut om kraven.~~

För att bidra till en enhetlig tillämpning av denna punkt ska Berec senast den [ikraftträdande plus 18 månader], efter samråd med berörda aktörer och i nära samarbete med kommissionen, anta riktlinjer om de relevanta parametrarna för tjänstekvalitet, inbegripet parametrar som är relevanta för slutanvändare med funktionshinder, tillämpliga mätmetoder, innehållet i och formatet för offentliggörande av informationen och mekanismer för kvalitetscertifiering.

↓ ny

Artikel 98

Avtalets löptid och uppsägning av avtal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att villkor och förfaranden vid uppsägning av avtal inte hämmar byte av tjänsteleverantör och att avtal som ingås mellan konsumenterna och de företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, med undantag för nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, inte föreskriver en inledande avtalsperiod som överstiger 24 månader. Medlemsstaterna får anta eller bibehålla en kortare ???maximal löptid??? för den inledande avtalsperioden.

Detta stycke får inte tillämpas på löptiden för avtal med avbetalningar där konsumenten i ett separat avtal har gått med på att göra avbetalningar för utbyggnad av en fysisk koppling.

2. Om det i ett avtal eller enligt nationell lag föreskrivs att ett tidsbegränsat avtal får förlängas automatiskt, ska medlemsstaten säkerställa att konsumenten, efter utgången av den första perioden, såvida inte konsumenten uttryckligen har samtyckt till en förlängning av avtalet, har rätt att när som helst säga upp avtalet med en månads uppsägningstid utan annan kostnad än för tillhandahållandet av tjänsten under uppsägningstiden.

3. Slutanvändare ska ha rätt att säga upp sitt avtal utan kostnad vid meddelande om ändringar av avtalsvillkoren som föreslås av leverantörer av andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, om inte de föreslagna ändringarna enbart är till slutanvändarens fördel eller är absolut nödvändiga för att genomföra ändringar av lagar eller andra förordningar. Leverantörerna ska underrätta slutanvändarna om sådana ändringar minst en månad i förväg och ska samtidigt informera dem om att de har rätt att säga upp avtalet utan kostnad om de inte godtar de nya villkoren. Medlemsstaterna ska säkerställa att underrättelsen görs på ett tydligt och begripligt sätt, på ett varaktigt medium och i ett format som väljs av slutanvändaren vid tidpunkten för avtalets ingående.

4. Om slutanvändaren kan säga upp ett avtal om en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst i förtid i enlighet med detta direktiv, andra bestämmelser i unionsrätten eller nationell lagstiftning, ska ingen annan ersättning betalas av slutanvändaren än det tidsproportionella värdet av sådan subventionerad utrustning som är knuten till avtalet vid tidpunkten för uppsägningen och en tidsproportionell ersättning för eventuella andra kampanjfördelar som angetts som sådana vid den tidpunkt då avtalet ingicks. Alla begränsningar av användningen av terminalutrustning på andra nät ska hävas kostnadsfritt av leverantören senast vid betalningen av sådan ersättning.

↓ 2009/136/EG artikel 1.21
(anpassad)

Artikel ~~30~~ 29

~~Förenklad~~ Byte av leverantör ☒ och nummerportabilitet ☒

↓ ny

1. I händelse av byte mellan leverantörer av internetanslutningstjänster ska de berörda leverantörerna ge slutanvändarna tillgång till relevant information före och under bytesförfarandet och säkerställa tjänstens kontinuitet. Den mottagande leverantören ska säkerställa att aktiveringen av tjänsten sker den dag som avtalats med slutanvändaren. Den överlåtande leverantören ska fortsätta att tillhandahålla sina tjänster på samma villkor till dess att den mottagande leverantörens tjänster är aktiverade. Eventuella avbrott i tjänsten under bytet får inte överstiga en arbetsdag.

Nationella regleringsmyndigheter ska säkerställa att är effektiv för slutanvändaren. National regulatory authorities shall ensure the efficiency of the switching process for the end-user.

↓ 2009/136/EG artikel 1.21
⇒ ny

~~12.~~ Medlemsstaterna ska se till att alla ~~abbonenter~~ ⇒ slutanvändare ⇐ med nummer från den nationella telefonnummerplanen som kräver detta kan behålla sina nummer oberoende av vilket företag som tillhandahåller tjänsten i enlighet med bestämmelserna i bilaga ~~IV~~ del C.

~~23.~~ De nationella regleringsmyndigheterna ska se till att kostnadsorienteringsprincipen följs vid prissättningen av nummerportabilitet mellan operatörer och/eller tjänstleverantörer och att ~~eventuella~~ ⇒ inga ⇐ direkta avgifter ⇒ tillämpas ⇐ för ⇒ slutanvändare ⇐ ~~abbonenter inte~~ ~~inverkar hämmande på abonnenter för byte av tjänstleverantör.~~

~~34.~~ De nationella regleringsmyndigheterna får inte belägga nummerportabilitet med slutkundstaxor som snedvrider konkurrensen, till exempel genom att införa särskilda eller gemensamma slutkundstaxor.

45. Porterings av nummer och dess efterföljande aktivering ska utföras snarast möjligt. En ~~abbonnent~~ ⇒ slutkund ⇐ som ingått ett avtal om portering av ett nummer till ett nytt företag ska under alla omständigheter få numret aktiverat inom en arbetsdag ⇒ efter ingåendet av ett sådant avtal ⇐.

⇒ Den mottagande leverantören ska leda bytes- och porteringsförfarandet. ⇐ ~~Utan att det påverkar tillämpningen av det första stycket får de behöriga~~ ~~n~~Nationella ⇒ reglerings ⇐ myndigheterna ~~na~~ får föreskriva den övergripande processen för ⇒ byte och ⇐ portering av nummer, med hänsyn till nationella bestämmelser om avtal, teknisk genomförbarhet och ~~abbonnentens~~ ⇒ slutanvändarens ⇐ behov en tjänst utan avbrott. Avbrott i tjänsten under porteringen får under inga omständigheter överstiga en arbetsdag. ⇒ Om porteringsförfarandet misslyckas ska den överlåtande leverantören återaktivera slutanvändarens nummer till dess att porteringen lyckas. ⇐ ~~Vid behov ska de behöriga nationella~~ ⇒ reglerings ⇐ myndigheterna ~~ska~~ också ~~beakta~~ ~~vidta~~ ⇒ lämpliga ⇐ åtgärder som säkerställer att ~~abbonnenterna~~ ⇒ slutanvändarna är ⇐ ⇒ på lämpligt sätt informerade och ⇐ skyddades under hela bytesprocessen och inte tvingas byta till en annan leverantör mot sin vilja.

6. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga påföljder för företag införs, däribland en skyldighet att ersätta ~~abbonnenter~~ ⇒ slutanvändare ⇐ vid förseningar i nummerporteringen eller missbruk av portering som de själva står för eller som sker på deras vägnar.

~~5. Medlemsstaterna ska se till att avtal som ingås mellan konsumenterna och de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster inte föreskriver en inledande avtalsperiod som överstiger 24 månader. Medlemsstaterna ska också säkerställa att företagen gör det möjligt för användarna att ingå ett avtal med en maximal giltighetstid på 12 månader.~~

~~6. Medlemsstaterna ska se till, utan att det påverkar tillämpningen av den kortaste avtalsperiod som medges, att villkor och förfaranden vid uppsägning av avtalet inte hämmar byte av tjänsteleverantör.~~

↓ ny

Artikel 100

Paketerbjudanden

1. Om ett paket av tjänster eller ett paket av tjänster och varor som erbjuds slutanvändare omfattar minst en annan allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, ska artiklarna 95, 96.1, 98 och 99.1 i tillämpliga delar gälla alla delarna i paketet, utom när de bestämmelser som tillämpas på en annan del av paketet är förmånligare för slutanvändaren.

2. Varje abonnemang på ytterligare tjänster eller varor som levereras eller tillhandahålls av samma leverantör av andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster får inte innebära att den inledande avtalsperioden återupptas om inte de ytterligare tjänsterna eller varorna erbjuds till ett särskilt kampanjpris som endast erbjuds om den befintliga avtalsperioden återupptas.

Artikel ~~23~~101

Tillgång till tjänster

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa största möjliga tillgång till allmänt tillgängliga telefonitjänster som tillhandahålls i allmänna kommunikationsnät i händelse av nätsammanbrott av katastrofkaraktär eller i fall av force majeure. Medlemsstaterna ska se till att företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa en oavbruten tillgång till larmtjänster.

↓ 2009/136/EG artikel 1.17
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~26~~102

Larmtjänster ☒ **Nödkommunikation** ☒ och det gemensamma europeiska larmnumret

1. Medlemsstaterna ska se till att samtliga slutanvändare av de tjänster som avses i punkt 2, inbegripet användare av allmänna telefonautomater, ~~kan ringa~~ ⇒ har tillträde till ⇒ larmtjänster ⇒ via nödkommunikation ⇒ avgiftsfritt och utan att behöva använda sig av något betalningsmedel genom att använda det gemensamma europeiska larmnumret 112 och eventuella nationella larmnummer som specificerats av medlemsstaterna.

2. I samråd med nationella regleringsmyndigheter ☒ och ☒ = larm- och räddningstjänster samt leverantörer ⇒ av elektroniska kommunikationstjänster ⇒ ska medlemsstaterna se till att företag som tillhandahåller slutanvändare ~~en elektronisk~~ ⇒ nummerbaserade interpersonella ⇒ kommunikationstjänster ~~för uppringning av nationella samtal till ett eller flera nummer inom en nationell nummerplan~~ ger tillgång till larmtjänster ⇒ via nödkommunikation till den lämpligaste larmcentralen. Om det finns ett avsevärt hot mot ett effektivt tillträde till larmtjänster får skyldigheten för företag utvidgas till alla interpersonella kommunikationstjänster i enlighet med de villkor och det förfarande som anges i artikel 59.1 c. ⇒

3. Medlemsstaterna ska se till att ⇒ all nödkommunikation ⇒ ~~samtal~~ till det gemensamma europeiska larmnumret 112 besvaras korrekt och behandlas på det sätt som bäst passar den nationella organisationen av larmsystem. ~~Dessa samtal~~ ⇒ nödkommunikation ⇒ ska besvaras och hanteras minst lika snabbt och effektivt som ~~samtal~~ ⇒ nödkommunikation ⇒ till nationella larmnummer, där sådana fortfarande används.

4. Medlemsstaterna ska se till att tillträde för slutanvändare med funktionshinder till larmtjänster är ⇒ tillgänglig via nödkommunikation och är ⇒ likvärdigt med det tillträde som åtnjuts av andra slutanvändare. Åtgärder som vidtagits för att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder har tillträde till larmtjänster ⇒ via nödkommunikation ⇒ under resa i andra medlemsstater ska i största möjliga utsträckning att bygga på europeiska standarder eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med bestämmelserna i artikel 39 ~~17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)~~, och de ska inte hindra medlemsstaterna från att anta tilläggskrav i syfte att nå de mål som fastställs i denna artikel.

5. Medlemsstaterna ska se till att ~~berörda företag tillhandahåller~~ information om varifrån samtalet kommer $\Rightarrow$ är tillgänglig för larmcentralen $\Leftarrow$ ~~avgiftsfritt~~ $\Rightarrow$ utan dröjsmål efter det att nödkommunikationen har upprättats. $\Leftarrow$ ~~för den myndighet som handhar larmsamtal så snart som samtalet når den myndigheten.~~ $\Rightarrow$ Medlemsstaterna ska säkerställa att fastställandet och överföringen av informationen om varifrån samtalet kommer är avgiftsfria för slutanvändaren och för den myndighet som handhar nödkommunikationen $\Leftarrow$ ~~Detta gäller~~ $\boxtimes$ i fråga om $\boxtimes$ ~~alla samtal~~ $\Rightarrow$ nödkommunikation $\Leftarrow$ till det gemensamma europeiska larmnumret 112. Medlemsstaterna får utvidga ~~denna~~ $\boxtimes$ den $\boxtimes$ skyldigheten till att även omfatta ~~samtal~~ $\Rightarrow$ nödkommunikation $\Leftarrow$ till nationella larmnummer. De behöriga regleringsmyndigheterna ska fastställa kriterier för korrekthet och tillförlitlighet när det gäller informationen om varifrån samtalet kommer.

6. Medlemsstaterna ska se till att medborgarna får tillräcklig information om att det gemensamma europeiska larmnumret 112 finns och hur det kan användas, särskilt genom initiativ speciellt riktade till personer som reser mellan olika medlemsstater.

7. För att säkerställa en effektiv tillgång $\Rightarrow$ till larmtjänster via nödkommunikation $\Leftarrow$ till 112-tjänster i medlemsstaterna ~~får~~ $\boxtimes$ ska $\boxtimes$ kommissionen, ~~efter samråd med Bered,~~ $\boxtimes$ ha befogenhet att $\boxtimes$ anta $\Rightarrow$ delegerade akter i enlighet med artikel 109 om de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa kompatibilitet, interoperabilitet, kvalitet, tillförlitlighet och kontinuitet hos nödkommunikation i unionen i fråga om lösningar för information om varifrån samtalet kommer, tillträde för slutanvändare med funktionshinder och dirigerings till den lämpligaste larmcentralen $\Leftarrow$ ~~tekniska genomförandeåtgärder.~~

~~Dessa tekniska genomförandeåtgärder~~ $\boxtimes$ i fråga $\boxtimes$ ska ~~dock~~ antas utan att det påverkar organisationen av larmtjänster, som fortsatt tillhör medlemsstaternas exklusiva behörighetsområde

~~Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 37.2.~~

↓ 2009/136/EG artikel 1.15
(anpassad)
 $\Rightarrow$ ny

Artikel ~~23a~~103

~~Säkerställande av likvärdigt~~ $\boxtimes$ **Likvärdigt** $\boxtimes$ **tillträde och utbud för slutanvändare med funktionshinder**

1. Medlemsstaterna ska ~~göra det möjligt för~~ $\boxtimes$ säkerställa att de behöriga $\boxtimes$ ~~de berörda nationella~~ myndigheterna ~~att~~ vid behov specificerar de krav som ska uppfyllas av företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster för att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder

- a) får tillgång till elektroniska kommunikationstjänster i samma utsträckning som flertalet slutanvändare, och
- b) kan dra nytta av det utbud av företag och tjänster som flertalet slutanvändare har tillgång till.

~~2. För att det ska bli möjligt att anpassa och tillämpa särskilda arrangemang för slutanvändare med funktionshinder ska medlemsstaterna främja tillgången på terminalutrustning som erbjuder de nödvändiga tjänsterna och funktionerna.~~

↓ ny

2. När medlemsstaterna vidtar de åtgärder som avses i punkt 1 ska de främja efterlevnaden av de relevanta standarder eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med artikel 39.

↓ 2002/22/EG Artikel 25
→₁ 2009/136/EG artikel 1.16 a

Artikel ~~25~~104

→₁ Nummerupplysningstjänster ←

↓ 2009/136/EG artikel 1.16 b

~~1. Medlemsstaterna ska se till att abonnenter på allmänt tillgängliga telefonitjänster har rätt att upptas i den allmänt tillgängliga abonnentförteckning som avses i artikel 5.1 a och att informationen görs tillgänglig för tillhandahållare av nummerupplysningstjänster och/eller abonnentförteckningar i enlighet med punkt 2.~~

↓ 2002/22/EG (anpassad)
⇒ ny

~~21.~~ Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga företag som tilldelar ~~abbonenter~~ ⇒ slutanvändare ⇐ telefonnummer tillmötesgår varje rimlig begäran om att få tillgång till ändamålsenlig information, i ett avtalat format på villkor som är rättvisa, objektiva, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande, i syfte att tillhandahålla allmänt tillgängliga nummerupplysningstjänster och abonnentförteckningar.

↓ 2009/136/EG artikel 1.16 c
(anpassad)

~~32. Medlemsstaterna ska se till att alla slutanvändare som är anslutna till en offentligt tillgänglig telefonitjänst har tillgång till nummerupplysningstjänster.~~ De nationella regleringsmyndigheterna ska kunna införa skyldigheter och villkor för företag som kontrollerar slutanvändarnas tillgång till nummerupplysningstjänster i enlighet med bestämmelserna i artikel ~~59~~ 5 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet). Sådana skyldigheter och villkor ska vara objektiva, rättvisa, icke diskriminerande samt klara och tydliga.

~~43.~~ Medlemsstaterna får inte behålla någon inskränkande reglering som hindrar slutanvändare i en medlemsstat från att direkt få tillträde till nummerupplysningstjänsten i en annan medlemsstat genom taltelefoni eller sms, och ska vidta åtgärder för att säkerställa detta tillträde i enlighet med artikel ~~91~~ 28.

~~54.~~ Punkterna 1–~~43~~ ska gälla, om inte annat följer av ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet, särskilt artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (~~direktivet om integritet och elektronisk kommunikation~~).

↓ 2002/22/EG

Artikel ~~24~~105

Driftskompatibilitet hos digital televisionsutrustning för konsumenter

Medlemsstaterna ska säkerställa driftskompatibiliteten hos digital televisionsutrustning för konsumenter i enlighet med bestämmelserna i bilaga ~~VIX~~.

↓ 2002/22/EG Artikel 31

Artikel ~~31~~106

Sändningsplikt ("must carry")

↓ 2009/136/EG artikel 1.22
(anpassad)
⇒ ny

1. Företag som omfattas av medlemsstaternas jurisdiktion och som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät som används för distribution av radio- och tv-sändningar till allmänheten, där ett betydande antal slutanvändare av sådana nät använder dem som sitt huvudsakliga medel för att ta emot radio- och tv-sändningar, får av medlemsstaterna åläggas skälig sändningsplikt ("must carry") för överföring av vissa angivna radio- och tv-sändningar och ⇒ därtill hörande ⇐ tilläggstjänster, särskilt tjänster för att ge slutanvändare med funktionshinder lämpligt tillträde ⇒ och data som stöder uppkopplade tv-tjänster och elektroniska programguider ⇐. Sådan sändningsplikt ska endast införas när det är nödvändigt för att uppfylla mål avseende allmänintresset som klart definierats av varje medlemsstat, och de ska vara proportionella och öppna för insyn.

Skyldigheterna som anges i det första stycket ska ses över av medlemsstaterna senast ett år efter den ~~25 maj 2011~~ [X] datum för detta direktivs ikraftträdande [X], utom när medlemsstaterna har genomfört en sådan översyn under de föregående ~~två~~ [X] fyra [X] åren.

Medlemsstaterna ska ~~regelmässigt~~ se över sändningsplikten [X] minst vart femte år [X].

↓ 2002/22/EG

2. Varken punkt 1 i denna artikel eller artikel ~~357.2 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektiv)~~ ska påverka medlemsstaternas förmåga att bestämma lämplig ersättning, om sådan utgår, med avseende på åtgärder som vidtas i enlighet med denna artikel, medan de också ska garantera att det under liknande förhållanden inte förekommer någon diskriminerande behandling av företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät. Om ersättning utgår, ska medlemsstaterna säkerställa att den tillämpas på ett proportionellt och öppet sätt.

↓ 2002/22/EG

Artikel ~~29~~107

Tillhandahållande av ytterligare faciliteter

↓ 2009/136/EG artikel 1.20 a
⇒ ny

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel ~~83~~¹⁰.2 ska medlemsstaterna säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har möjlighet att kräva att alla företag som tillhandahåller ⇒ internetanslutningstjänster ⇐ ~~allmänt tillgängliga telefonitjänster~~ och/eller ⇒ allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster ⇐ ~~tillträde till allmänna kommunikationsnät~~ erbjuder samtliga eller delar av de tilläggstjänster som förtecknas i bilaga ~~IV~~^{VI} del B, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, liksom samtliga eller delar av de tilläggstjänster som förtecknas i bilaga ~~IV~~^{VI} del A.

↓ 2002/22/EG (anpassad)

2. En medlemsstat ~~får besluta att~~ ☒ ska ☒ inte tillämpa punkt 1 på hela eller delar av sitt territorium om den, sedan den beaktat de berörda parternas synpunkter, anser att det finns tillräcklig tillgång till dessa tjänster.

↓ 2009/136/EG artikel 1.25
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~35~~¹⁰⁸

Anpassning av bilagorna

⇒ Kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109 avseende ändringar av ⇐ ~~De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv och som är nödvändiga för att anpassa bilagorna V, VI, ~~II~~^{IV} VIII, ~~III~~^{IX} IX och ~~VI~~^X X~~ ⇒ för att ta hänsyn till ⇐ ~~till~~ den tekniska ⇒ och sociala ⇐ utvecklingen eller till förändringar av efterfrågan på marknaden ska antas av kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel ~~37.2~~.

DEL IV. SLUTBESTÄMMELSER

↓ 2002/21/EG

Artikel ~~22~~

Kommitté

- ~~1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté (nedan kallad "kommunikationskommittén").~~
- ~~2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.25 a

~~3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~

↓ 2002/19/EG (anpassad)

~~KAPITEL IV~~

~~FÖRFARANDE~~

~~Artikel 14~~

~~Kommitté~~

~~1. Kommissionen skall biträdas av den kommunikationskommitté som inrättas genom artikel 22 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv).~~

~~2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~

↓ 2009/140/EG artikel 2.11 a

~~3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~

↓ 2009/136/EG artikel 1.27

~~Artikel 37~~

~~Kommittéförfarande~~

~~1. Kommissionen ska biträdas av den kommunikationskommitté som inrättats enligt artikel 22 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).~~

~~2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~

↓ ny

~~Artikel 109~~

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 40, 60, 73, 102 och 108 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ... [datum för ikraftträdande av den grundläggande lagstiftningsakten eller från och med något annat datum som fastställs av medlagstiftarna].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 40, 60, 73, 102 och 108 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett

senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 40, 60, 73, 102 och 108 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 110

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *kommunikationskommittén*) som inrättats genom direktiv 2002/21/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. För de genomförandeåtgärder som avses i artikel 45.2 andra stycket ska kommittén vara den radiospektrumkommitté som inrättats i enlighet med artikel 3.1 i beslut 676/2002/EG.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom ett skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande så beslutar eller en kommittéledamot så begär inom tidsfristen för att avge yttrandet. I det fallet ska ordföranden kalla till ett kommittémöte inom skälig tid.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i den förordningen.

5. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom ett skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar eller en kommittéledamot så begär. I det fallet ska ordföranden kalla till ett kommittémöte inom skälig tid.

↓ 2002/21/EG (anpassad)

Artikel ~~23~~111

Utbyte av information

1. Kommissionen ska ge kommunikationskommittén all relevant information om resultatet av de regelbundna överläggningarna med företrädare för nätoperatörer, tjänsteleverantörer, användare, konsumenter, tillverkare, fackliga organisationer samt tredje länder och internationella organisationer.

2. Kommunikationskommittén ska, med beaktande av ~~gemenskapens~~ ☒ unionens ☒ politik inom området elektronisk kommunikation, främja informationsutbytet mellan

medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och kommissionen när det gäller läget för och utvecklingen av regleringsverksamheten avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

↓ 2002/21/EG (anpassad)

Artikel ~~24~~112

Offentliggörande av information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att aktuell information rörande tillämpningen av detta direktiv ~~och sändirektiven~~ görs tillgängliga för allmänheten i en form som säkerställer att alla berörda parter lätt kan få tillgång till den. De ska offentliggöra ett meddelande i sina nationella officiella tidningar med uppgift om hur och var informationen har offentliggjorts. Det första meddelandet ska offentliggöras före den tillämpningsdag som avses i artikel ~~118~~112 andra stycket, och därefter ska ett meddelande offentliggöras vid varje ändring av innehållet i meddelandet.

2. Medlemsstaterna ska skicka en kopia av alla sådana meddelanden till kommissionen i samband med offentliggörandet. Informationen ska genom kommissionens försorg i tillämpliga fall delges kommunikationskommittén.

↓ 2009/140/EG artikel 3.9

~~13~~. Medlemsstaterna ska säkerställa att all relevant information om rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter, avgifter och beslut som rör allmänna auktorisationer, nyttjanderätter och rättighet att installera faciliteter offentliggörs och hålls aktuell på ett lämpligt sätt så att alla berörda parter lätt kan få tillgång till informationen.

↓ 2002/20/EG

~~24~~. Om den information som avses i punkt ~~13~~ finns att tillgå på olika förvaltningsnivåer, särskilt information som rör förfaranden och villkor för rättigheter att installera faciliteter, ska den nationella regleringsmyndigheten beakta de kostnader som är involverade och bemöda sig om att utarbeta en användarvänlig översikt över all sådan information, inklusive uppgifter om berörd förvaltningsnivå och ansvariga myndigheter, så att det blir lättare att ansöka om rättigheter att installera faciliteter.

↓ 2002/19/EG

~~15~~. Medlemsstaterna ska säkerställa att de särskilda skyldigheter som införs för företag i enlighet med detta direktiv offentliggörs, med uppgift om de specifika produkterna eller tjänsterna samt de geografiska marknaderna. De ska säkerställa att aktuell information, såvida det inte rör sig om konfidentiell information, i synnerhet affärshemligheter, görs tillgänglig för allmänheten i en form som garanterar att alla berörda parter lätt kan få tillgång till den.

~~26~~. Medlemsstaterna ska sända en kopia av all sådan information som offentliggörs till kommissionen. Kommissionen ska tillhandahålla denna information i lättillgänglig form och, när så är lämpligt, vidarebefordra den till kommunikationskommittén.

↓ 2002/22/EG

Artikel ~~36~~113

Anmälan och övervakning

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska senast den tillämpningsdag som avses i artikel ~~118~~38.1 andra stycket, och därefter utan dröjsmål vid eventuella ändringar, till kommissionen anmäla namn på företag som har skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt artikel ~~8.1~~ 84.1 eller 85.

Kommissionen ska tillhandahålla informationen i lättillgänglig form och distribuera den till kommunikationskommitté som avses i artikel ~~111~~37.

↓ 2009/136/EG artikel 1.26

~~2. De nationella regleringsmyndigheterna ska till kommissionen anmäla de skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som ålagts företag som utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Alla ändringar som påverkar de skyldigheter som åläggs företagen eller som rör de företag som omfattas av bestämmelserna i detta direktiv ska utan dröjsmål anmälas till kommissionen.~~

↓ 2002/22/EG

~~3. Kommissionen skall regelbundet göra en översyn av hur detta direktiv fungerar och rapportera till Europaparlamentet och rådet, varvid den första rapporten skall lämnas senast tre år efter den tillämpningsdag som avses i artikel 38.1 andra stycket. Medlemsstaterna och de nationella regleringsmyndigheterna skall i detta syfte lämna nödvändiga upplysningar till kommissionen.~~

↓ 2002/19/EG artikel 16

~~1. Medlemsstaterna skall senast den tillämpningsdag som avses i artikel 18.1 andra stycket till kommissionen anmäla de nationella regleringsmyndigheter som ansvarar för de uppgifter som anges i detta direktiv.~~

~~24.~~ De nationella regleringsmyndigheterna ska till kommissionen anmäla namnen på de operatörer som anses ha ett betydande inflytande på marknaden enligt detta direktiv samt de skyldigheter som införs för dessa operatörer i enlighet med detta direktiv. Varje förändring som påverkar de skyldigheter som gäller för företag eller av de företag som berörs av bestämmelserna i detta direktiv ska utan dröjsmål anmälas till kommissionen.

↓ 2002/21/EG
⇒ ny

Artikel ~~25~~114

Översynsförfarande

1. Kommissionen ska regelbundet se över hur detta direktiv fungerar och rapportera resultatet till Europaparlamentet och rådet, varvid det första rapporteringstillfället ska infalla senast ~~tre~~

⇒ fem ⇐ år efter den tillämpningsdag som avses i artikel 11528.1 andra stycket. För detta ändamål får kommissionen begära in upplysningar från medlemsstaterna, vilka ska lämnas utan onödigt dröjsmål.

↓ 2002/19/EG

~~2. Kommissionen skall regelbundet se över hur detta direktiv fungerar och rapportera resultatet till Europaparlamentet och rådet, varvid det första rapporteringstillfället skall infalla senast tre år efter den tillämpningsdag som avses i artikel 18.1 andra stycket. För detta ändamål får kommissionen begära in upplysningar från medlemsstaterna, vilka skall lämnas utan onödigt dröjsmål.~~

↓ 2002/20/EG

~~3. Kommissionen skall regelbundet se över hur de nationella auktorisationssystemen fungerar och hur tillhandahållandet av tjänster över nationsgränserna inom gemenskapen utvecklas samt rapportera detta till Europaparlamentet och rådet, varvid det första rapporteringstillfället skall infalla senast tre år efter den tillämpningsdag som avses i artikel 18.1 andra stycket. För detta ändamål får kommissionen begära in upplysningar från medlemsstaterna, vilka skall lämnas utan onödigt dröjsmål.~~

↓ 2002/22/EG artikel 15
(anpassad)
⇒ ny

~~12. Kommissionen ska regelbundet se över omfattningen av de samhällsomfattande tjänsterna, särskilt med syftet att föreslå Europaparlamentet och rådet att omfattningen ändras eller omformuleras. En översyn ska genomföras, första gången inom två år efter den tillämpningsdag som avses i artikel 38.1 andra stycket och därefter vart tredje ⇐ femte ⇐ år.~~

~~23. Denna översyn ska ske med beaktande av den sociala, ekonomiska och tekniska utvecklingen, med beaktande av bl.a. mobilitet och dataöverföringshastighet mot bakgrund av den aktuella teknik som används av majoriteten av abonnenterna ⇐ slutanvändarna ⇐. Översynen skall utföras i enlighet med bilaga V. Kommissionen ska lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om resultatet av översynen.~~

↓ 2002/21/EG (anpassad)

~~Artikel 26~~

~~Upphävande~~

~~Följande direktiv och beslut upphör härmed att gälla med verkan från och med den tillämpningsdag som avses i artikel 28.1 andra stycket:~~

– ~~Direktiv 90/387/EEG.~~

- ~~Rådets beslut 91/396/EEG av den 29 juli 1991 om införandet av ett gemensamt europeiskt larmnummer¹⁰⁴;~~
- ~~Rådets direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser¹⁰⁵;~~
- ~~Rådets beslut 92/264/EEG av den 11 maj 1992 om införandet av ett standardiserat internationellt telefoniprefix i gemenskapen¹⁰⁶;~~
- ~~Direktiv 95/47/EG;~~
- ~~Direktiv 97/13/EG;~~
- ~~Direktiv 97/33/EG;~~
- ~~Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö¹⁰⁷;~~

↓ 2009/140/EG artikel 1.26

↓ 2002/21/EG (anpassad)

~~Artikel 28~~

~~Genomförande~~

~~1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 24 juli 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.~~

~~De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 25 juli 2003.~~

~~2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.~~

~~3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt texterna till eventuella senare ändringar av dessa bestämmelser.~~

↓ 2002/20/EG (anpassad)

~~Artikel 18~~

~~Genomförande~~

¹⁰⁴ ~~EGT L 217, 6.8.1991, s. 31.~~

¹⁰⁵ ~~EGT L 165, 19.6.1992, s. 27. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 98/80/EG (EGT L 14, 20.1.1998, s. 27).~~

¹⁰⁶ ~~EGT L 137, 20.5.1992, s. 21.~~

¹⁰⁷ ~~EGT L 101, 1.4.1998, s. 24.~~

~~1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 24 juli 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.~~

~~De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 25 juli 2003.~~

~~När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.~~

~~2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt texterna till eventuella senare ändringar av dessa bestämmelser.~~

↓ 2002/19/EG (anpassad)

~~Artikel 18~~

~~Genomförande~~

~~1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 24 juli 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.~~

~~De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 25 juli 2003.~~

~~När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.~~

~~2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt texterna till eventuella senare ändringar av dessa bestämmelser.~~

↓ 2002/22/EG (anpassad)

~~Artikel 38~~

~~Genomförande~~

~~1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 24 juli 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.~~

~~2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.~~

~~3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt texterna till eventuella senare ändringar av dessa bestämmelser.~~

↓ 2002/19/EG (anpassad)

~~Artikel 19~~

~~Ikraftträdande~~

~~Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.~~

~~Artikel 20~~

~~Adressater~~

~~Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.~~

↓ 2002/20/EG (anpassad)

~~Artikel 19~~

~~Ikraftträdande~~

~~Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.~~

~~Artikel 20~~

~~Adressater~~

~~Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.~~

↓ 2002/21/EG (anpassad)

~~Artikel 29~~

~~Ikraftträdande~~

~~Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.~~

~~Artikel 30~~

~~Adressater~~

~~Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.~~

↓ 2002/22/EG

~~Artikel 30~~

~~Ikraftträdande~~

~~Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.~~

~~Artikel 40~~

~~Adressater~~

~~Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.~~

Artikel 115

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [dag/månad/år] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna [...] och bilagorna [...]. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [dag/månad/år].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 116

Upphävande

Direktiven 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/22/EG, som förtecknas i del A i bilaga XI, ska upphöra att gälla med verkan från och med den [...], utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och datum för tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga XI.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XII.

Artikel 117

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 118

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande